

**ULUSLARARASI KAPANIŞ KONGRESİ
ERGOTERAPİ VE REHABİLİTASYON
POSTER ÖZETLERİ**

31 Mayıs - 2 Haziran 2017
İstanbul

İşitme Engelli Bireylerde İşitme Kaybı Derecesine Göre Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi

Banu MÜJDECİ¹, Özgü İNAL², Meral Didem TÜRKYILMAZ³, Kenan KÖSE⁴

¹Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Odyoloji Bölümü

²Gaziler Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi- Ankara

³Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Odyoloji Bölümü- Ankara

⁴Ankara Üniversitesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, işitme engelli bireylerde işitme kaybının (İK) derecesine göre yaşam kalitesini değerlendirmektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya toplam 170 birey dahil edilmiştir (85 işitme engelli, 85 normal işitmesi olan birey). İşitme kayıplı bireyler İK derecesine göre 3 gruba ayrılmıştır; orta derecede İK'lı (n=30), ileri derecede İK'lı (n=27) ve çok ileri derecede İK'lı (n=28) bireyler. İşitme engelli ve normal işiten tüm bireylere Nottingham Sağlık Profili (NSP) uygulanmıştır. Bulgular işitme engelli ile normal işiten bireyler arasında ve işitme kaybının derecesine göre istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır. **Sonuçlar:** Nottingham Sağlık Profili'nin toplam ve tüm alt grup skorları açısından işitme engelli ve normal işiten bireyler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır ($p < 0,0001$). İşitme kaybı derecesine göre NSP skorlarının karşılaştırılması sonucunda sosyal izolasyon alt grup skorlarında gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark elde edilmiş ($p < 0,05$) ve bu farklılığın orta derece İK'lı bireyler ile çok ileri derece İK'lı bireyler arasında olduğu saptanmıştır ($p < 0,05$). **Tartışma:** Bu çalışmada, işitme engelli bireylerde yaşam kalitesinin olumsuz yönde etkilendiği saptanmıştır. İşitme kaybı derecesindeki artışın, bireyin sosyal etkileşimini olumsuz yönde etkileyebileceği düşünülmektedir.

The Evaluation of Quality of Life According To Hearing Loss Degree in Individuals With Hearing Impaired

Purpose: The aim of this study was to assess the quality of life according to the degree of hearing loss (HL) in individuals with hearing impaired. **Materials and Methods:** A total of 170 individuals were included in this study (85 subjects with hearing loss (HL) and 85 normal hearing subjects). The individuals with hearing loss were divided into 3 groups according to degree of HL; moderate HL (n = 30), severe HL (n = 27) and profound HL (n = 28). The Nottingham Health Profile (NHP) was applied to all subjects with hearing impaired and normal hearing individuals. Findings were statistically compared between hearing impaired and normal hearing individuals and according to the severity of hearing loss. **Results:** A statistically significant differences were found between hearing impaired and normal hearing individuals in terms of total and all subgroup scores of the NHP ($p < 0.05$). **Discussion:** In this study, it was determined that the quality of life was negatively affected in individuals with hearing impaired. It is thought that the increase in the degree of hearing loss can have negative impact on individual's social interactions.

Sol Hemisfer Lezyonu Olan İnmeli Bireylerde Fonksiyonel Bağımsızlığın Değerlendirilmesi

Özgü İNAL¹, Banu MÜJDECİ², Meral Didem TÜRKYILMAZ³

¹Gaziler Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi- Ankara,

²Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Odyoloji Bölümü,

³Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Odyoloji Bölümü

Amaç: Bu çalışmanın amacı, sol hemisfer lezyonu olan inmeli bireylerde fonksiyonel bağımsızlığı değerlendirmektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 18-65 yaşları arasında 35 inme geçirmiş, sol hemisfer lezyonu olan birey dahil edilmiştir. Bireylerin demografik verileri ve inme süresi, etkilenen taraf, serebrovasküler olay (SVO) tipi kaydedildi. Bireylerin fonksiyonel bağımsızlığını değerlendirmede Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçümü (FBÖ) kullanıldı ve bulgular istatistiksel olarak değerlendirildi. **Sonuçlar:** Çalışmaya dahil edilen inme geçirmiş 35 bireyin yaş ortalaması 58.20±7.73 (min: 28; maks: 65) olarak saptanmıştır. Bireylerin 7'si (%20) kadın, 28'i (%80) erkektir. Bireylerin 34'ünde (%97) sağ, 1'inde (%3) sol el dominanttir. Tüm bireylerde sol hemisfer etkilenimi mevcuttur. Bireylerin 22'ü (%63) ilköğretim, 9'u (%26) lise ve 4'ü (%11) üniversite mezunudur. Bireylerin 7'sinde (%20) hemorajik, 20'sinde (%57) iskemik, 8'inde (%23) embolik tip SVO olduğu saptanmıştır. FBÖ'ye ait ort±SS değerleri; motor alt grup için 49.82±20.09, kognitif alt grup için 9.71±6.37, toplamda ise 59.25±20.07 olarak elde edilmiştir. **Tartışma:** Bu çalışmada, sol hemisfer lezyonu olan inmeli bireylerde fonksiyonel bağımsızlığın olumsuz yönde etkilendiği saptanmıştır. Etkilenim özellikle kognitif alt parametrelerde belirgindir. Sol hemisfer lezyonu olan inmeli bireylerde fonksiyonel bağımsızlığın değerlendirilmesinin, terapi gereksiniminin belirlenmesinde önemli olabileceği düşünülmüştür.

Evaluation of Functional Independence in Stroke Individuals With Left Hemisphere Lesion

Purpose: The aim of this study was to assess functional independence in stroke patients with left hemisphere lesions. **Materials and Methods:** In this study, 35 stroke patients with left hemisphere lesion, the aged between 18 and 65 years, were included. The demographic data of patients, duration of stroke, the affected side, the type of cerebrovascular event (SVO) were recorded. Functional Independence Measure (FIM) was used to evaluate the functional independence of individuals and the findings were evaluated statistically. **Results:** The mean age of participants were found as 58.20±7.73 (min: 28; max: 65). Seven (20%) of them were female and 28 (80%) were male. In 34 (%97) patients, the right hand was dominant while in 1(%3) of them, the left hand was dominant. All individuals had lesions in the left hemisphere. 22 (63%) of the participants were primary school, 9 (26%) were high school and 4 (11%) were university graduates. 7 patients (20%) were hemorrhagic, 20 patients (57%) were ischemic, and 8 patients (23%) were identified as the embolic type of CVA. Mean ± SD values obtained for FIM; 49.82 ± 20.09 for the motor subgroup, 9.71±6.37 for the cognitive subgroup and 59.25± 20.07 for the total. **Discussion:** In this study, it was determined that functional independence was affected negatively in stroke patients with left hemisphere lesion. The effect is particularly pronounced in cognitive sub-parameters. It has been thought that the assessment of functional independence in stroke subjects with left hemisphere lesion may be important in determining the therapy needs.

Serebral Palsili Çocuklarda Salya Kontrol Problemi İle Birincil Bakım Verenlerin Depresyon Düzeyi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Özgü İNAL¹, Serkan PEKÇETİN², Mustafa CEMALİ³

¹Gaziler Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi- Ankara,

²Trakya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü- Edirne,

³Kurtuluş Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi- Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Serebral Palsi'li (SP) çocuklarda salya kontrol problemi ve birincil bakım verenlerin depresyon düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya altı-on yaş arasında 46 SP'li çocuk ve onlara birincil bakım verenler dahil edildi. Katılımcıların demografik değişkenleri ve medikal öyküleri alındı. SP'li çocuklar Kaba Motor Fonksiyon Sınıflama Sistemi (KMFSS), Karaduman Çiğneme Performans Ölçeği (KÇPS) ve Salya Kontrol Problemi Şiddet Sıklık Skalası ile değerlendirildi. Birincil bakım verenlerin depresyon düzeyleri Beck Depresyon Envanteri (BDE) ile belirlendi. **Sonuçlar:** Çocukların yaş ortalaması 7,21±2,12 yıl idi. KMFSS, KÇPS ve BDE'i arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki yoktu ($p > 0,05$). Salya şiddeti ve sıklığı ile BDE arasında anlamlı bir ilişki mevcuttu ($p < 0,05$). **Tartışma:** Sonuçlar, SP'li çocuklara birincil bakım verenler için salya probleminin diğer sorunlara göre daha önemli olabildiğini göstermektedir. Ergoterapistler, değerlendirme ve müdahalelerinde SP'li çocukların salya problemine dikkat etmelidir.

Investigation of The Relationship Between Drooling in Children With Cerebral Palsy and Depression Level of Primary Caregivers

Purpose: The aim of this study was to examine the relationship between the primary caregivers' depression level and drooling in children with cerebral palsy (CP). **Materials and Methods:** Forty-six children with CP whose ages between six to ten years old and their primary caregiver enrolled to the study. Demographic variable and medical history of the participants were recorded. The children with CP were evaluated with Gross Motor Function Classification System (GMFCS), Karaduman Chewing Performance Scale (KCPS) and Drooling Severity and Frequency Scale. Primary caregiver depression levels were determined with Beck Depression Inventory (BDI). **Results:** The mean age of children was 7,21±2,12. There was not statistically significant relationship between KMFSS, KCPS and BDI ($p > 0,05$). There was a significant relationship between drooling severity, frequency and BDI ($p < 0,05$). **Discussion:** Results indicate that the drooling may be more important for the primary caregiver than the other issues in children with CP. Occupational therapy practitioners should pay attention to drooling in children with CP in their evaluation and intervention.

Meslek İle İlgili Performans Kaygı Düzeyinin Değerlendirilmesi

Mustafa CEMALİ¹, Burcu Semin AKEL²

¹Yeni Kurtuluş Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi

²Ankara Hacettepe Üniversitesi, Sağlık bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü-Ankara

Amaç: Müzisyenlik mesleğinin öğrenciler üzerinde yol açtığı kaygıyı belirlemektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmaya yaşları 20,87±2,53 yıl olan Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet konservatuvarı lisans öğrencisi 30 kişi (16 erkek,14 kadın) dahil edildi. Bireylerin % 66,7'si opera ve % 33,3'ü koro şefliği bölümündendi. Performans kaygı düzeylerini ölçmek için Kenny Müzik Performans Kaygısı Envanteri (K-MPKE) kullanıldı. **Sonuçlar:** Bireylerin K-MPKE puanı 56,17±31,82 bulundu. Bireylerin % 50'sinde düşük, %43,3'ünde normal % 6,7'sinde yüksek düzeyde performans kaygısı belirlendi. Opera ve koro şefliği bölümü öğrencilerinin K-MPKE puanı ortalamaları sırası ile 52,90±32,93 ve 62,70±31,82 bulundu. Fakat aradaki fark anlamsızdı(p=0,40). Kadın ve erkeklerin K-MPKE puanı ortalamaları sırası ile 52,21±35,08 ve 59,63±29,40 bulundu, fakat aradaki fark anlamsızdı(p=0,43). Yaş ve K-MPKE skoru arasında negatif korelasyon vardı, fakat ilişki anlamsız bulundu(rho=-0,073,p=0,703). **Tartışma:** Araştırmaya katılan bireylerde performans kaygısı normal düzeyde bulundu. Koro şefliği bölümünde performans kaygı puanı opera bölümünden yüksek, erkeklerde kaygı puanı kadınlardan yüksek bulundu. Koro şefliği bölümü öğrencilerinin performans kaygısının daha yüksek çıkmasının nedenlerinin analiz edilmesi gerektiği ve erkeklerin bu kaygıyla başa çıkmada sorunları olabileceği düşünüldü.

Evaluation of Performance Anxiety About The Profession

Purpose: The aim of this study is to determine the anxiety that the profession of musician creates in the students. **Materials and Methods:** The study consisted thirty students (16 males, 14 females) whose ages were 20.87±2.53 and they were from Hacettepe University Ankara State Conservatory. 66.7% of the students were from the department of opera and 33.3% were chorus chef. Kenny Music Performance Anxiety Inventory (K-MPAI) was used to measure performance anxiety level. **Results:** The K-MPAI score of the students was found 56.17±31.82. 50% of the students had low level of performance anxiety, 43.3% had normal performance anxiety and 6.7% had high level of performance anxiety. The mean K-MPAI score of opera and chorus chef department students were 52.90±32.93 and 62.70±31.82. However, the difference was not significant (p = 0.40). The mean K-MPAI scores of males and females were 52.21±35.08 and 59.63±29.40 ,but the difference again was not significant (p = 0.43). A negative correlation was found between age and K-MPAI score, but this correlation was not significant (rho=-0.073,p=0.703). **Discussion:** The students who participated in the study had a normal level of performance anxiety. In the chorus chef students' performance anxiety score was higher than opera students and male anxiety score was higher than women. It was thought that it is necessary to analyze the causes of higher performance anxiety of the students in the chorus chef department and men might have problems in dealing with anxiety.

Geriatrik Bireylerde Düşme Korkusu ve Sayısının Kinezyofobi Üzerine Etkisi

Mustafa CEMALİ¹, Özgün ELMAS², Halit NART³, Zafer ERDEN⁴

¹Fzt. Kurtuluş Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi-Ankara

²Fzt. Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü-Ankara

³Fzt. Özel Özkaya Tıp Merkezi-Ankara, Prof. Dr. Hacettepe Üniversite

⁴Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü-Ankara

Amaç: Çalışmanın amacı, düşme korkusu ve sayısının hareket korkusu üzerine etkisini incelemektir. **Ge-reç ve Yöntem:** Çalışmaya Ankara'da bulunan yaşları 65-88 yıl arasında değişen 26 geriatrik birey (% 76,9 kadın n=20, % 23,1 erkek n=6) dahil edildi. Hareket korkusu Tampa Kinezyofobi Ölçeği (TKÖ), düşme korkusu Tinetti Düşme Etkinlik Ölçeği (TDEÖ) ve düşme korkusu görsel analog skalası (GAS) (0-10 cm) ile ölçüldü. Bireylerin son bir yıldaki düşme sayıları sorgulanarak kaydedildi. **Sonuçlar:** Çalışmaya katılanların yaş ortalaması 73.54±7.01 yılıdır. Bireylerin son 1 yıldaki ortalama düşme sayısı 2,65±3,43'tür. TKÖ skoru 45,81±4,91, TDEÖ skoru 77,62±15,50 ve GAS skoru 5,08±2,80 cm'dir. TDEÖ göre bireylerin % 84,6'sı düşme korkusu yaşamakta idi. Düşme sayısı ile; GAS, TDEÖ ve TKÖ arasında pozitif ilişki bulundu (sırası ile r=0,395, p=0,046; r=0,430, p=0,028 ve r=0,419, p=0,033). GAS ile TDEÖ ve TKÖ arasında (r=0,866, p < 0,001 ve r=0,734, p < 0,001); TDEÖ ve TKÖ arasında pozitif yönde ilişkiler olduğu bulundu (r=0,803, p < 0,001). **Tartışma:** Çalışmanın sonuçları düşmenin hareket korkusuna neden olan önemli faktör olduğu, bu iki olumsuz duruma neden olan durumların detaylı analiz edilmesi gerektiği düşünülmüştür. Düşme sayısının azaltılması için gerekli müdahalelerin uygulanması ve bunlara önlem alınması gerektiği düşünülmektedir.

Effect of The Fear of Falling and The Number of Fall on Kinesiophobia

Purpose: The aim of this study is to examine the effect of fear and number of falling to kinesiophobia. **Materials and Methods:** The study consisted twenty-six geriatric individual whose ages are between 65-88 (% 76,9 kadın n=20, % 23,1 erkek n=6) in Ankara. Kinesiophobia was evaluate with the Tampa Kinesiophobia Scale (TKS), the fear of falling Tinetti Falls Efficacy Scale (TFES) and the fear of falling by the visual analogue scale (VAS) (0-10 cm). The number of individual's falling was recorded by questioning in the last one year. **Results:** The mean age of individual in this study was 73.54±7.01 years. The number of individual's falling was 2,65±3,43 in the last one year. TKS score was 45.81±4.91, TFES score was 77.62±15.50 and the VAS score was 5.08±2.80 cm. According to the TDE, 84.6% of individuals had the fear of falling. There were a positive correlation with the number of falls between VAS, TFES and TKS (respectively ile rho=0.395, p=0.046; rho=0.430, p=0.028 ve rho=0,419, p=0.033). A positive correlation was found between VAS, TFES and TKS (rho=0,866, p < 0,001 ve rho=0.734, p < 0,001). A positive correlation was also found between TFES and TKS (rho=0.803, p < 0,001). **Discussion:** The results of the study suggest that fear of falling is an important factor causes to kinesiophobia. It was thought that the situations that causing these two negative situations should be analyzed in detail. It is thought that the necessary interventions to reduce the number of falls and the precautions should be taken for them.

Otizmlilerde Grupla Yapılan Müzik Tedavinin Sosyal Katılıma Olan Etkisinin İncelenmesi

Öznur ÇETİN¹, Esra AKI²

¹Kanuni Eğitim Araştırma Hastanesi Toplum Ruh Sağlığı Merkezi, Trabzon

²Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Egoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Otizmde grupla yapılan müzik tedavinin sosyal katılım üzerine etkisini incelemek.

Gereç ve Yöntem: Çalışma randomize kontrollü olarak 4 müdahale 4 kontrol grubu olmak üzere toplam 8 otizmlilerde çocuk üzerinde 6 hafta, haftada 1 gün 30-45 dk'lık seanslar olacak şekilde yapıldı. Çalışmanın öncesinde ve sonrasında her iki gruba Dunn Duyu Profili, ABS(Adaptive Behaviour Scale), Ayres duyu bütünleme testlerinden bilateral koordinasyon testi, gözler açık-kapalı denge parametreleri uygulandı. Sonuçlar SPSS ile analiz edildi. **Sonuçlar:** Grupla yapılan müzik tedavinin sosyal katılım seviyelerinin yükselmesine katkı sağladığı görüldü. Ayrıca bilateral motor koordinasyonu da geliştirdiği belirlendi. p:0.017 **Tartışma:** Grupla yapılan müzik tedavinin sosyal katılımın artmasında etkili olduğu düşünülmektedir. Çalışmanın daha uzun süre yapılmasıyla ve çalışma yapılmadan önce kişilerin duyu bütünleme tedavisine alınmalarıyla sosyal katılım seviyelerindeki artışın daha fazla olacağı düşünülmektedir.

The Effect of Social Participation of Music Treatment in Grouped Autism Children

Purpose: This study is to investigate the effect of music therapy with group on social participation of children with autism. **Materials and Methods:** The study consisted of randomize controlled 4 intervention groups and 4 control groups 6 weeks on 8 autism children, 30-45 min sessions per day done. Both before and after the work, Dunn Sensory Profile, ABS (Adaptive Behavior Scale), Ayres sensory integration tests, bilateral coordination test, eyes open-Closed equilibrium parameters were applied. The results were analyzed by SPSS. **Results:** It was seen that the music therapy provided contributed to the increase of social participation levels. It has also been shown to improve bilateral motor coordination. **Discussion:** Music therapy with group is thought to be effective in increasing social participation. It is thought that the increase in social participation levels is expected to be higher when the work is done longer and before the work is done and the persons are taken into the sensory integration treatment.

Az Gören ve Görme Engelli Bireylerde Çevre ve Sosyal Kaygı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Esmâ ÖZKAN¹, Esra AKI¹

Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Ergoterapi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı az gören ve görme engelli bireylerde çevre ve sosyal kaygı arasındaki ilişkinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya herhangi bir sağlık problemi olmayan, 18-57 yaş aralığında 50 az gören, 50 görme engelli ve 50 gören birey dahil edilmiştir. Katılımcılara Sosyodemografik Bilgi Formu; fiziksel alan, kaynaklar, sosyal destek ve fırsatlar alt parametrelerinden oluşan Yaşama Ortamı Etki Ölçeği-Kısa Formu (YOEÖ-KF) ile korku ve kaçınma alt parametreleri olan Liebowitz Sosyal Anksiyete Ölçeği (LSAÖ) uygulandı. **Sonuçlar:** Çalışmaya katılan bireylerin 67'si kadın, 83'ü erkek ve yaş ortalamaları $31,08 \pm 8,83$ idi. Az gören, görme engelli ve gören bireylerde çevre ile sosyal kaygı arasında anlamlı ilişki ($p < 0,05$) olduğu, ayrıca her üç grupta da sosyal kaygı ile çevrenin alt parametrelerinden sosyal destek arasında da anlamlı ilişki ($p < 0,01$) olduğu saptandı. Buna ek olarak az gören, görme engelli ve gören bireylerde YOEÖ-KF'nun alt parametrelerinden, günlük ve toplumsal aktivitelere ve bunlarla olan iletişime ilişkin durumları sorgulayan fırsatlar alanı ile sosyal kaygı arasında da anlamlı ilişki olduğu belirlendi ($p < 0,01$). **Tartışma:** Çalışmamızın sonuçlarına göre az gören, görme engelli ve gören bireylerin çevre koşullarının sosyal kaygı düzeyleri üzerinde etkili olduğu görülmektedir. Bu nedenle az gören ve görme engelli bireylerin çevresel koşullarının ihtiyaçları dahilinde desteklenmesinin bireylerin sosyal içermeleri açısından olumlu sonuçlar doğuracağı düşünülmektedir.

Investigation of The Relationship Between Environmental And Social Anxiety in Low-Vision and Visually Impaired Individuals

Purpose: The aim of this study is to examine the relationship between environment and social anxiety in low vision and visually impaired individuals. **Materials and Methods:** The subjects who did not have any health problems, between the ages of 18-57, 50 low vision, 50 visually impaired and 50 sighted were included. Sociodemographic Information Form; The Residential Environment Impact Scale-Short Form (REIS-SF) that is included subparameters such as physical area, resource, social support and opportunity and the Liebowitz Social Anxiety Scale (LSAS), included fear and avoidance subscales, were used. **Results:** 67 women and 83 male were participated in the study, and the mean age was 31.08 ± 8.83 . It was found that there was a significant relationship between environment and social anxiety ($p < 0.05$) in low vision, visually impaired and seeing individuals and also in social support from social anxiety sub-parameters and environment in all three groups ($p < 0.01$). In addition, it was determined that there was a significant relationship between social anxiety and the area of opportunities that question daily and social activities and the situations of communication with them, the sub-parameters of REIS-SF in the low vision and visually impaired individuals ($p < 0.01$). **Discussion:** According to the results of our study, it is seen that environmental conditions of low vision, visually impaired and seeing individuals are influential on social anxiety levels. For this reason, it is considered that supporting the environmental conditions of low vision and visually impaired individuals within their needs will have positive consequences for the social inclusion of the individuals.

Bel Ağrılı Hastalarda Ağrı, Özürlülük Düzeyi, Uyku ve Yorgunluk Durumu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Mahmut YARAN¹, Zeynep AKÇA², Esmâ ÖZKAN³, Halil İbrahim ERGEN⁴

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Havza MYO, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Samsun

³Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ergoterapi Anabilim Dalı, Ankara

⁴SANKO Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Gaziantep

Amaç: Çalışmada bel ağrısı problemi olan hastaların ağrı, özürlülük düzeyi, uyku ve yorgunluk durumları arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlandı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya bel ağrısı olan 133 birey katıldı. Bireylerin sosyodemografik bilgileri kaydedildi. Bireylerin özürlülük düzeyi Oswestry Özürlülük Anketi (ODI); ağrı, uyku ve yorgunluk düzeyi ise Görsel Analog Skalası ile değerlendirildi. Bireylerin ağrı süresi ve uyku süreleri kaydedildi. **Sonuçlar:** Çalışmaya yaş ortalamaları $41,70 \pm 12,57$ olan 78 (%58,6) kadın 55 (%41,4) erkek katıldı. Hastaların ODI ortalaması $38,40 \pm 16,05$ olarak tespit edildi. Çalışmadan elde edilen veriler analiz edildiğinde özürlülük düzeyi ile ağrı süresi ($p < 0,01$), istirahatte ağrı ile aktivitede ağrı ($p < 0,01$) arasında anlamlı ilişki olduğu belirlendi. Özürlülük düzeyi ile yorgunluk düzeyi karşılaştırıldığında da aralarında anlamlı ilişki olduğu saptandı ($p < 0,01$). Uyku problemi ile yorgunluk düzeyi ($p < 0,01$), ağrı süresi ($p < 0,05$), istirahatte ağrı ($p < 0,05$) ve aktivitede ağrı ($p < 0,01$) arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyon olduğu belirlendi. Cinsiyete göre yorgunluk düzeyi ve uyku problemi incelendiğinde ise kadın ve erkek arasında kadınlar aleyhine anlamlı farklılık olduğu saptandı. **Tartışma:** Çalışmadan elde edilen verilere göre, bel ağrılı hastaların ağrı, uyku ve yorgunluk durumlarının bireylerin özürlülük düzeyi üzerinde etkili olduğu dikkate alındığında bel ağrılı bireylerin ergoterapi çerçevesinden müdahaleleri planlanırken uyku hijyeni ile ağrı ve yorgunluk önleme tekniklerinin de göz önünde bulundurulması gerektiği düşünülmektedir.

Investigation of The Relationship Between Pain, Disability Level, Sleep and Fatigue in Patients With Low Back Pain

Purpose: The aim of the study was to investigate the relationship between pain, disability level, sleep and fatigue of patients with low back pain. **Materials and Methods:** 133 individuals with low back pain participated in the study. Individual sociodemographic information was recorded. Disability level of individuals was evaluated by Oswestry Disability Questionnaire (ODI); Pain, sleep and fatigue were assessed by Visual Analogue Scale. The duration of the pain and the duration of sleep were recorded. **Results:** Seventy-eight (58.6%) women and 55(41.4%) men participated in the study with a mean age of 41.70 ± 12.57 years. The mean ODI of the patients was 38.40 ± 16.05 . When the data obtained from the study were analyzed, it was determined that there was a significant relationship between disability level and pain duration ($p < 0.01$), pain during resting and pain during the activity ($p < 0.01$). There was a significant relationship between disability level and fatigue level ($p < 0.01$). It was determined that there was a statistically significant correlation between sleep problem and fatigue level ($p < 0.01$), duration of pain ($p < 0.05$), pain during resting ($p < 0.05$) and pain during activity ($p < 0.01$). When the fatigue

level and sleeping problem were examined according to sex, it was found that there was a significant difference between men and women. **Discussion:** When the result of the study is taken into account, it is thought that sleep hygiene and pain and fatigue prevention techniques should be considered when interventions are planned from the ergotherapy framework of individuals with low back pain.

Bir Blender Bebeğinde Kişi Merkezli Ergoterapi Uygulamalarının Oral Motor Fonksiyonlara Etkisinin İncelenmesi: Vaka Çalışması

Öznur ÇETİN¹

¹Kanuni Eğitim Araştırma Hastanesi Toplum Ruh Sağlığı Merkezi, Trabzon

Amaç: Bu çalışmada sadece blenderdan geçirilen yiyeceklerle beslenen 1 bebekte kişi merkezli ergoterapi çalışmaları yapılarak , çalışmanın oral-motor fonksiyonlara olan etkisinin incelenmesi amaçlandı. **Gereç ve Yöntem:** Bu çalışmaya 2 yaşında bir blender bebeği alındı.Bebeğin demografik bilgileri kaydedildi. SOMA (Schedule of oral motor assesment) değerlendirmesi yapıldı. 4 ay süreyle, haftada 1 saat olacak şekilde toplam 16 saat kişiye özel ergoterapi programı uygulandı ve SOMA değerlendirmesi uygulama sonrası tekrarlandı. Değerlendirmeler arasındaki farklar karşılaştırıldı. **Sonuçlar:** Çalışmanın sonunda bebeğin SOMA değerlendirmesinde olumlu yönde değişimler gözlemlendi. Sadece püre kıvamında beslenen bebeğin yarı katı, katı ve kraker kıvamında doğru oral motor fonksiyon oluşturması sağlandı. Püre kıvam puanları 4'den 1'e, yarı katı kıvam 7'den 3'e, katı 7'den 3'e, kraker 13'den 7'e ye düşmüştür.Bu dört kıvamdaki oral motor disfonksiyonların, doğru oral motor fonksiyonlara dönüştüğü görülmüştür. Sıvı kıvamda ise oral motor problem saptanmamıştır. **Tartışma:** Blender bebeklerinde ergoterapi uygulamalarının doğru oral motor fonksiyonların oluşmasını sağladığı düşünülmektedir. Ancak konu ile ilgili daha uzun süreli ve daha fazla sayıda vakada çalışmanın tekrarlanması önerilmektedir.

Investigation of Effects of Personal Based Occupational Therapy Applications on Oral Motor Functions in A Blender Baby: Case Study

Purpose: In this study, it was aimed to investigate the effect of the study on oral-motor functions by performing person based occupational therapy program in 1 infant fed with only the food from the blender. **Materials and Methods:** A 2-year-old blender baby was taken to this study. The demographic information was recorded. Evaluation of SOMA (Schedule of oral motor assessment) was performed. A total of 16 hours of special occupational therapy program was applied for 4 months, 1 hour per week, and the SOMA evaluation was repeated after the application. The differences between the evaluations were compared. **Results:** At the end of the study, there was a positive change in the evaluation of the baby's SOMA. Only the purebred baby was allowed to form a correct oral motor function in the semi solid,solid and cracker consistency.Pure consistency scores decreased from 4 to 1, semi-solid consistency from 7 to 3, solid consistency from 7 to 3, crackers consistency from 13 to 7. In the four consistencies the oral motor dysfunctions turned into correct oral motor functions.Oral motor problems were not found in the liquit consistency. **Discussion:** It believed that person-based occupational therapy applications in blender babies provide the right oral motor function. However, it is recommended to repeat the study for a longer period and a larger number of cases.

Gebelikte Fiziksel Aktivite Düzeyi İle Cinsel Fonksiyon Arasındaki İlişkinin İncelenmesi-Pilot Çalışma

Gülbala NAKİP¹, Esra ÜZELPASACI¹, Serap KAYA¹, Ceren ORHAN¹, Emine BARAN¹, Türkan AKBAYRAK¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Kadın&Erkek Sağlığı Ünitesi, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı gebelerde fiziksel aktivite düzeyi ile cinsel fonksiyon düzeyi arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** 20 sağlıklı gebe (yaş: 33,1±6,4 yıl; VKİ: 25,2±2,8 kg/m²) çalışmaya dahil edildi. Hiçbir gebenin fiziksel aktivite ve cinsel aktivite açısından kontraendikasyonu yoktu. Katılımcılar Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Kadın&Erkek Sağlığı Ünitesi'nde alındı. 6 gebe 1.trimesterde, 8 gebe 2.trimesterde ve 6 gebe 3.trimesterde idi. Gebelerin sosyo-demografik karakteristikleri, detaylı tıbbi ve obstetrik hikayeleri kaydedildi. Gebelerin cinsel aktiviteleri "Kadın Cinsel Fonksiyon Endeksi" (KCFİ) ile ve fiziksel aktivite düzeyleri "Gebelikte Fiziksel Aktivite Anketi" (GFAA) ile değerlendirildi. **Sonuçlar:** Gebelikte, GFAA'da orta şiddetli aktivite ile KCFİ'de cinsel istek arasında orta düzeyde pozitif korelasyon vardı (r=0,523, p=0,018). Aynı zamanda düşük şiddetli aktivite skoru ile cinsel tatmin skoru arasında orta düzeyde pozitif korelasyon (r=0,429, p=0,44) vardı. GFAA ve KCFİ'nin diğer parametreleri arasında korelasyon yoktu. **Tartışma:** Çalışmamız düşük şiddetli fiziksel aktivite ile orta şiddetli fiziksel aktivite düzeylerinin cinsel istek ve tatmin ile pozitif korelasyon olduğunu göstermiştir. Bu nedenle kadınlar, herhangi bir tıbbi veya obstetrik komplikasyonları yoksa cinsel aktivite ve sağlık durumlarını iyileştirmek için gebelik sırasında fiziksel aktivite düzeylerini arttırmaya teşvik edilmelidir. Daha büyük örneklemeler ile yapılan ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

The Relationship Between Physical Activity and Sexual Function in Pregnancy-A Pilot Study

Purpose: The aim of this study was to investigate the association between the level of physical activity and the sexual function in pregnant women. **Materials and Methods:** Twenty healthy pregnant women (age: 33,1±6,4 year ; BMI: 25,2±2,8 kg/m²) were included in this study. None of the pregnant women had a contraindication to physical activity and sexual activity. Participants were recruited from Hacettepe University Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Women & Men's Health Unit 6 pregnant women were in the first trimester, 8 were in the second trimester and 6 were in the third trimester of gestation. Socio-demographic characteristics, and detailed medical and obstetric history of pregnant women were recorded. Sexual activity was evaluated by Female Sexual Function Index (FSFI) and Pregnancy Physical Activity Questionnaire (PPAQ) was used to determine physical activity level. **Results:** There was a moderate correlation between the moderate-intensity activities of PPAQ and sexual desire of FSFI (r=0.523, p=0.018). There was also a moderate but not significant correlation between the score of low-intensity activities and the score of sexual satisfaction (r=0.429, p=0.44). There was no correlation between the other parameters of the PPAQ and FSFI. **Discussion:** Our study showed that low intensity physical activity and moderate intensity physical activity have good positive correlation with sexual desire and satisfaction. Therefore, women should be encouraged to increase their physical activity level during pregnancy to improve sexual activity and health status if they do not have any medical or obstetric complications. Further studies with larger sample sizes are needed.

Gebelikte Sedanter Aktivite Süresi İle Uyku Süresi ve Uyku Yeterliliği Arasındaki İlişki

Esra ÜZELPASACI¹, Semra TOPUZ, Türkan AKBAYRAK¹, Ceren ORHAN¹, Emine BARAN¹,
Gülbala NAKİP¹, Serap KAYA¹, Sinan BEKSAÇ¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Kadın&Erkek Sağlığı Ünitesi, ANKARA.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, gebe kadınlarda objektif ölçümle belirlenen sedanter aktivite süresinin, uyku süresi ve uyku yeterliliği ile ilişkisinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 35 sağlıklı gebe (yaş ortalaması 29,25±5,01 yıl; vücut kütle indeksi ortalaması 25,95±3,86 kg/m²) dahil edilmiştir. 3 tanesi birinci trimesterde, 17 tanesi ikinci trimesterde, 15 tanesi üçüncü trimesterdeydi. Gebelerin ayrıntılı olarak obstetrik ve tıbbi hikayeleri ile demografik bilgileri kaydedildi. Çalışmaya katılan gebelerin sedanter aktivite düzeyi, uyku yeterliliği ve uyku süresi SenseWearPro3 Armband aktivite monitörü ile değerlendirilmiştir. Aktivite monitörü, olguların sağ kol triceps kasına gelecek şekilde takılmıştır ve 7 gün, tüm gün boyunca duş alma ve yüzme dışında takılı kalması istenmiştir. Gebelere 7 gün sonrası için randevu verilmiş ve bireysel ve antropometrik değerleri sisteme kaydedilerek cihazın yapılandırılması sağlanmıştır. **Sonuçlar:** Gebelik döneminde sedanter aktivite süresi ile uyku süresi arasında istatistiksel olarak anlamlı, pozitif yönde, orta şiddetli bir korelasyon vardır ($p < 0,05$; $r=0,315$). Sedanter aktivite süresi ile uyku yeterliliği arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon bulunamamıştır. **Tartışma:** Bu çalışmada, gebelerde, sedanter aktivite süresinin uyku süresi ile pozitif bir ilişkisi mevcutken, uyku yeterliliği ile ilişkisi bulunmamıştır. Gebelik döneminde uykuya olan eğilimin azaltılması için obstetrik ve tıbbi komplikasyonu olmayan gebeler uygun aktivitelerle fiziksel aktivite seviyelerini arttırmaya yönlendirilmelidir.

The Relation of Sedanter Activity Duration With Sleep Duration and Sleep Efficiency in Pregnancy

Purpose: The aim of this study was to investigate the relation of objective measure of sedanter activity duration with sleep duration and sleep efficiency in pregnant women. **Materials and Methods:** 35 healthy pregnant women (mean age 29.25±5.01 years; mean body mass index 25,95±3,86 kg/m²) were included in this study. 3 of them were in the first trimester, 17 of them were in the second trimester and 15 of the them were in the third trimester. Detailed medical and obstetric history, and demographic characteristics of participants were recorded. The sedanter activity level, sleep efficiency and sleep duration of the pregnant women were assessed using activity monitor. The activity monitor was placed on the triceps muscle of the right arm of pregnant and they were asked wear this device all day (except swimming, or taking shower) for 7 days. An appointment was made 7 days later and in this appointment individual and anthropometric values were recorded into system and the device was configured. **Results:** There was statistically significant positive moderate correlation between the duration of sedentary activity and the duration of sleep during pregnancy ($p < 0.05$; $r = 0.315$). There was no correlation between sedantery activity duration and sleep efficiency. **Discussion:** This study showed a relationship between the duration of sedantary activity and the duration of sleep in pregnancy, but there is no relationship with sleep efficiency. In order to reduce the tendency to sleep during pregnancy, pregnant without obstetric and medical complications should be encouraged to increase their physical activity levels with appropriate activities.

Otizimli Bir Çocukta Duyu Bütünleme Tedavisinin Etkisinin Bir Yıllık İzlemi

Gamze Ayşe KELLEÇİOĞLU¹, Sinem KARS¹, Meral HURİ¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Duyu bütünleme tedavisinin otizimli çocuklarda günlük yaşam becerileri üzerindeki uzun süreli etkisinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya Hacettepe Üniversitesi Ergoterapi Bölümü Duyu Bütünleme Ünitesi'nde tedavi almış olan 4 yaşındaki otizimli erkek çocuk dahil edilmiştir. Günlük yaşam becerileri Pediatrik Özürlülük Değerlendirme Envanteri (PÖDE) ile ve modülasyon becerileri ise Duyu Profili (DP) ile değerlendirilmiştir. Çocuk 6 ay, haftada 1 gün, 45 dk boyunca duyu bütünleme tedavisi almıştır. Değerlendirmeler tedavi öncesinde, sonrasında ve tedavi bitiminden 1 yıl sonra tekrarlanmıştır. **Sonuçlar:** Tekrarlanan PÖDE sonuçlarına göre çocuğun taburcu edildikten sonra kazanmış olduğu becerileri devam ettirdiği tespit edilmiştir. Tedavi sırasında aile çocuğun algısının arttığını ve oyun becerilerinin geliştiğini belirtmiştir. Tekrarlanan değerlendirmelerde bu gelişmelerin devam ettiği aile tarafından belirtilmiştir. Tedavi öncesi, sonrası ve kontrol değerlendirmelerinde anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p < 0.05$). **Tartışma:** Otizimli çocuklarda duyu bütünleme tedavisinin etkisi birçok çalışma ile tespit edilmiştir. Duyu bütünleme tedavisinin uzun süreli etkisinin daha ayrıntılı incelenmesi gerekmektedir.

One Year Follow-Up of The Effect of Sensory Integration Therapy in An Child With Autism

Purpose: The aim of the study was investigated to the long-term effect of sensory integration therapy on the skills of daily living in child with autism. **Materials and Methods:** A 4-year-old boy with autism was included in the Sensory Integration Unit of Occupational Therapy Department of Hacettepe University. Daily living skills were assessed with the Pediatric Disability Assessment Inventory (PEDI) and modulation skills with the Sensory Profile (SP). The child received 6 months, 1 day, 45 minutes of sensory integration therapy. The assessments were repeated before, after, and 1 year after the end of treatment ($p < 0.05$). **Results:** Based on the repeated PEDI results, it has been determined that the child continues to have the skills he has gained after being discharged. During the treatment, the family stated that the child's perception increased and that the game skills improved. Repeated evaluations have indicated that these developments continue. Significant differences were found in pre-, post-, and control evaluations. **Discussion:** The effect of sensory integration therapy in children with autism has been determined by several studies. The long-term effect of sensory integration therapy needs to be examined in more detail.

Otizmlilerin Aktivite Performansı Bakım Verenlerinin Aktivite Performansını Etkiler Mi?

Esma ÖZKAN¹, Gonca BUMİN¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Ergoterapi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Çalışmanın amacı otizmlilerin aktivite performansı ile bakım verenlerinin aktivite performansı arasındaki ilişkinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 10 ile 18 yaş arasında 22 otizm tanılı adolesan ve 30 ile 60 yaş arasında 22 bakım veren birey katıldı. Çalışmaya katılan bireylere sosyo demografik bilgi formu ve Kanada Aktivite Performans Ölçümü (KAPÖ) uygulandı. **Sonuçlar:** Çalışmaya katılan otizmlilerin 13'ü (%59,1) erkek, 9'u (%40,9) kız ve yaş ortalamaları 11,95±3,76 idi. Bakım verenlerin 21'i (%95,45) kadın, 1'i (%4,54) erkek ve yaş ortalamaları 40,95±8,94 idi. Otizmlilerin KAPÖ puan ortalamaları 5,38±1,95 ve KAPÖ tatmin puan ortalamaları 5,41±2,04 iken bakım verenlerinin KAPÖ puan ortalamaları 5,62±1,77 ve KAPÖ tatmin puan ortalamaları 5,85±1,72 olduğu belirlendi. Otizmlilerin aktivite performansı ve bakım verenlerinin aktivite performansı arasında anlamlı ilişki olduğu saptandı ($p < 0,01$). **Tartışma:** Çalışmanın sonucuna göre, otizmlilerin aktivite performans ve memnuniyet durumlarının bakım verenlerinin aktivite performans ve memnuniyeti üzerinde etkili olduğu görülmektedir. Bu nedenle ergoterapi değerlendirmeleri ve müdahale programları planlanırken başvuran kişiler kadar bakım verenlerinin de ergoterapi bakış açısı ile değerlendirilmesi ve aktivite performanslarını artırmaya yönelik müdahale programlarına dahil edilmeleri gerektiği önerilmektedir.

Is The Occupational Performance of Autistic Adolescents Affecting The Occupational Performance of Caregivers?

Purpose: The aim of the study is to examine the relationship between the occupational performance of autistic adolescents and the occupational performance of caregivers. **Materials and Methods:** 22 adolescents between 10 and 18 years of age and 22 caregivers between 30 and 60 years of age participated in the study. Sociodemographic information form and Canadian Occupational Performance Measurement (COPM) were applied to the participants. **Results:** Thirteen of the autistic adolescents participating in the study (59.1%) were male, 9 (40.9%) were female and the mean age was 11,95±3,76. Twenty-one of the caregivers (95,45%) were female, 1 (4.54%) were male and the mean age was 40,95±8,94. The mean COPM scores of autistic adolescents were 5,38±1,95 and the mean scores of COPM satisfaction were 5,41±2,04, whereas the average of COPM scores of caregivers were 5,62±1,77 and COPM satisfaction scores were 5,85±1,72 determined. There was a significant relationship between occupational performance of autistic adolescents and activity performance of caregivers (p). **Discussion:** According to the results of the study, the occupational performance and satisfaction status of the autistic adolescents are seen to be influential on the occupational performance and satisfaction of caregivers. For this reason, it is suggested that, when planning ergotherapy evaluations and intervention programs, caregivers as well as the applicants should be assessed from an ergotherapy point of view and should be included in intervention programs to increase their occupational performance.

Otizimli Adolessanlarda Duyu Modulasyonu ve Adaptif Davranış Arasındaki İlişki

Esmâ ÖZKAN¹, Gonca BUMİN¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Ergoterapi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Çalışmanın amacı otizimli adolessanların duyu modulasyonu ile adaptif davranış seviyeleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 10 ile 18 yaş arasında 22 adolessan dahil edildi. Çalışmaya katılan bireylere sosyodemografik bilgi formu, Duyu Profili - Bakım Veren Anketi ve Adaptif Davranış Ölçeği (ABS-S:2) uygulandı. **Sonuçlar:** Sonuçlar ve Tartışma: Çalışmaya katılan otizimli adolessanların 13' ü (%59,1) erkek, 9'u (%40,9) kız ve yaş ortalamaları 11,95±3,76 idi. Duyu Profiline alt başlıklarından duyuşal işlem ile ABS-S:2'nin alt parametrelerinden fiziksel gelişim, iş öncesi ve iş aktivitesi, kişisel yönlendirme ve ABS-S:2 toplam skorları arasında anlamlı ilişki ($p < 0,01$) olduğu belirlendi. Duyu Profiline alt başlıklarından modülasyon ile ABS-S:2'nin alt parametrelerinden biri olan bağımsız fonksiyon ve ABS-S:2 toplam skoru arasında anlamlı ilişki olduğu saptandı ($p < 0,05$). Ayrıca Duyu Profiline alt başlıklarından davranışsal duyuşal cevap ile ABS-S:2'nin fiziksel gelişim, sayılar ve zaman alt parametreleri hariç diğer tüm alt parametreleri ve ABS-S:2 toplam skoru arasında anlamlı ilişki olduğu belirlendi ($p < 0,01$). **Tartışma:** Çalışmadan elde edilen sonuçlar göz önünde bulundurulduğunda otizimli adolessanların çevreden gelen taleplere verdikleri yanıtın ve bağımsız yaşam becerilerinin geliştirilmesi hedeflenen ergoterapi müdahalelerinde duyu bütünleme yaklaşımlarının uygulanması önemlidir.

The Relationship Between Sensory Modulation And Adaptive Behavior in Adolescents With Autism

Purpose: The aim of the study is to examine the relationship between sensory modulation and adaptive behavior levels in adolescents with autism. **Materials and Methods:** 22 adolescents between 10 and 18 years of age and 22 caregivers between 30 and 60 years of age participated in the study. Sociodemographic information form, Sensory Profile - Caregiver Questionnaire and Adaptive Behavior Assessment (ABS-S:2) were applied to the participants. **Results:** Thirteen of the adolescents with autism participating in the study (59.1%) were male, 9 (40.9%) were female and the mean age was 11,95±3,76. It was determined that sensory processing, subscales of Sensory Profile, were significantly correlated with the sub-parameters of ABS-S:2 include physical development, pre-work and work activities, personal orientation and ABS total scores ($p < 0.01$). **Discussion:** Considering the results obtained in the absence of the study, it is supposed that the the sensory integration approaches should be taken into account in the occupational therapy interventions aimed at the improvement of giving responses to demands from the environment and development of the independent living skills of the autistic adolescents.

Sedanter Davranış Anketi'nin Türkçe Geçerlik, Güvenirlik ve Kültürel Adaptasyonu

Yeşim BAKAR¹, Alper TUĞRAL¹, Alp ÖZEL¹, Yasin Devran ALTUNTAŞ¹, Esmâ GÜLER İPEK¹

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu Gölköy Kampüsü, Bolu

Amaç: Bu çalışmanın amacı, orijinal adı Sedantary Behaviour Questionnaire olan Sedanter Davranış Anketi'nin (SDA) Türkçe geçerliliği ve güvenirliliğini yapmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Haftaiçi ve haftasonu olarak iki ayrı zaman diliminde toplam 9 madde ile bireylerin sedanter olarak harcadıkları zamanı değerlendiren ve her maddesi dakika ya da saat birimleri aralığında bireyler tarafından puanlanan SDA, literatürde belirtilen standart protokol esas alınarak hedef dile çevrildi. Anketin, uygulanabilirliği ve anlaşılabilirliği 10 kişilik pilot popülasyonda test edildikten sonra 235 sağlıklı ofis çalışanına, Türkçe 'ye çevrilmiş SDA uygulandı. SDA'nın kriter geçerliliği için Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi Kısa Form (IPAQ-SF) uygulandı. Test-tekrar test analizi için SDA 1 hafta sonra tekrar uygulandı. **Sonuçlar:** Bireylerin ortalama ofis çalışma süresi ve vücut kütle indeksleri $10,01 \pm 7,99$ yıl ve $24,07 \pm 3,94$ kg/m² bulundu. SDA'nın iç tutarlılık düzeyi, haftaiçi ve haftasonu için iyi düzeyde bulundu (ICC: 0,40-0,72). Haftaiçinde "el sanatları ya da el işi yapmak", haftasonunda ise "Oturarak kitap ya da dergi okumak" maddeleri sırasıyla 0,719 ve 0,764 ICC değerleri ile en yüksek idi. SDA'nın IPAQ-SF ile yapılan kriter geçerliliği ilgili maddeler için orta seviye ile iyi seviye arasında bulundu. **Tartışma:** Bu çalışma, SDA'nın geçerli ve güvenilir bir anket olduğunu gösterdi. Kolay anlaşılır olması ve hızlı uygulama süresiyle beraber ileri sosyo-kültürel beceri gerektirmeyen SDA, popülasyonun her basamağında fiziksel inaktiviteyi değerlendirmek için kolaylıkla kullanılabilir olacağı kanaatindeyiz.

Turkish Validation, Reliability and Cultural Adaptation of Sedantary Behaviour Questionnaire (SBQ)

Purpose: Purpose of this study was to make Turkish translation and reliability of Sedantary Behaviour Questionnaire which is named originally Sedantary Behaviour Questionnaire (SBQ). **Materials and Methods:** SBQ which assesses spending sedantary time of individuals with a total of 9 items in separate time periods as weekday and weekend and whose items are scored in ranged minutes or hours by individuals was translated to target language based on the standard protocol established in the literature. After applicability and comprehensibility of the questionnaire was tested on a ten parcipants pilot population, Turkish translated SBQ was applied to a total of 235 healthy office workers. International Physical Activity Questionnaire-Short Form (IPAQ-SF) was used for the criterion validity for the Turkish translated SBQ. SBQ was applied again to individuals for test-retest analyze. **Results:** Mean office working time and body mass index of individuals were found 10.01 ± 7.99 years and 24.07 ± 3.94 kg/m², respectively. Internal consistency level was found good for weekday and weekend (ICC: 0.40-0.72). Items "Doing artwork or crafts" in weekday and "Sitting reading a book or magazine" in weekend were highest with ICC values 0.719 and 0.764, respectively. Criterion validity which is done with IPAQ-SF was found moderate to high between related items of SBQ. **Discussion:** This study showed that Turkish SBQ is a valid and reliable questionnaire. We think that SBQ which is easily understandable, fast application time along with not requiring advanced socio-cultural skill, can easily be utilized to assess physical inactivity in each step of population.

Mesleki Oturma ve Fiziksel Aktivite Anketi'nin (Ospaq) Türkçe Geçerlik, Güvenirlik ve Kültürel Adaptasyonu

Yeşim BAKAR¹, Alper TUĞRAL¹, Alp ÖZEL¹, Yasin Devran ALTUNTAŞ¹, Esmâ GÜLER İPEK², Yavuz YAKUT²

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Bolu

²Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Reabilitasyon Bölümü, Gaziantep

Amaç: Epidemiyolojik araştırmalarda fiziksel aktivitenin ölçülmesi için kullanılacak olan araçların güvenilir, geçerliliği ve kültürel olarak uygun olması gereklidir. Bu çalışmanın amacı, orijinal adı Occupational Sitting and Physical Activity Questionnaire (OSPAQ) olan Mesleki Oturma ve Fiziksel Aktivite Anketi'nin (MOFA) Türkçe geçerliliği ve güvenirliliğini yapmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Bu metodolojik ve kesitsel çalışma, 235 ofis çalışanını ile gerçekleştirildi. OSPAQ literatürde belirtilen standart protokol esas alınarak Türkçe'ye çevrildi. Katılımcılar, MOFA'nın test tekrar test güvenirliliği için anketi bir hafta ara ile iki kez doldurdu. Anketin geçerliliği için Uluslararası Fiziksel Aktivite Değerlendirme Anketi Kısa Form (International Physical Activity Questionnaire Short Form - IPAQ-SF) kullanıldı. Güvenirlik ve iç tutarlık cronbach's alpha ve sınıf içi korelasyonlar (ICC) ile değerlendirildi. **Sonuçlar:** MOFA'nın iç tutarlık düzeyi, orta- iyi düzeyde bulundu (ICC: 0.24-0.70). ICC değerleri oturma, ayakta durma ve yürüme için harcanan dakikalarda sırası ile 0,70, 0,56 ve 0,56 bulundu. MOFA ve IPAQ-SF arasında orta derecede korelasyon saptandı. **Tartışma:** Bu çalışma, MOFA'nın geçerli ve güvenilir bir anket olduğunu gösterdi. Özellikle ofis çalışanlarının fiziksel aktivite düzeylerinin değerlendirilmesinde kolay anlaşılması ve hızlı uygulanması ile rahatlıkla kullanılabileceği kanaatindeyiz.

Turkish Validity, Reliability and Cultural Adaptation of Occupational Sitting and Physical Activity Questionnaire (OSPAQ)

Purpose: Measurement of physical activity in epidemiological studies requires tools, which must be reliable, valid and culturally relevant. Purpose of this study was to make Turkish translation and reliability of Occupational Sitting and Physical Activity Questionnaire which is named originally Occupational Sitting and Physical Activity Questionnaire (OSPAQ). **Materials and Methods:** This methodological and cross-sectional study included 235 office workers. OSPAQ was translated to Turkish language based on the standard protocol established in the literature. The participants completed the OSPAQ twice with a one-week interval to examine test-retest reliability. The International Physical Activity Questionnaire-Short Form (IPAQ-SF) was used to examine the validity. Reliability and internal consistency were analysed with cronbach's alpha and intraclass correlation coefficient (ICC) respectively. **Results:** Internal consistency level of OSPAQ were found from moderate to good (ICC: 0.24-0.70). The ICC values for "minutes spent sitting", "standing", and "walking" were 0.70, 0.56 and 0.56 respectively. Criterion validity which is done with IPAQ-SF was found moderate between related items of OSPAQ. **Discussion:** This present study showed that Turkish version of OSPAQ is a valid and reliable questionnaire. We think that OSPAQ can be used to evaluate the physical activity levels in office workers with easy understanding and rapid implementation.

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Yerleşkesi'nde Ring Servisi İçin Kullanılan EGO Otobüslerinin Ergonomik Analizi

İlkem Ceren SİĞİRTMAÇ¹, Rana ÇOŞGUN², Yasemin SÜ², Çiğdem ÖKSÜZ³

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Endüstri Mühendisliği Bölümü, Ankara

³Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Hacettepe Üniversitesi Beytepe Yerleşkesi ring servisini sağlayan belediye otobüslerinin (EGO) ergonomik uygunluğunun değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Ring servisi olarak kullanılan iki farklı model otobüsün (Otobüs 1 [Mercedes Solo 1999] ve Otobüs 2[Lion's Classic 2009]) koltuklarının yüksekliği, derinliği, genişliği, sırt desteği, bacak alanı, oturma yüzeyi incelenmiştir. Buna ek olarak ayakta seyahat eden yolcular için tutacakların yükseklik değerlendirmesi yapılmıştır. **Sonuçlar:** Otobüs 1'in koltuklarının yerden yüksekliği normal sınırlar içinde olmasına rağmen Otobüs 2'nin ölçüleri optimal düzeyde değildir. Koltukların derinliği Otobüs 1'de uygun ölçülerde değildir ancak Otobüs 2'de derinlik toplum antropometrisiyle uyumludur. Koltukların genişliğinin Otobüs 1 ve 2 için uygun olmadığı belirlenmiştir. Otobüslerde sırt desteği ölçüsü ve açısı uygun olsa da columna vertebralisin doğal eğriliklerini desteklemediği görülmüştür. Bacak alanı Otobüs 1 ve 2'de ergonomik ölçülere uymamaktadır. Koltukların oturma yüzeyi Otobüs 1'de plastik, Otobüs 2'de kumaş kaplamadır. Döşemeler sert, düz ve koltukların ön kısmı her iki otobüste de yuvarlatılmış şekildedir. Tutacaklar sabit ve yerden yüksekliği toplumun çoğunluğunun fiziksel özelliklerine uygun değildir. Otobüslerde özellikle ayakta seyahat eden yolcular açısından süspansiyon sistemi zayıf, titreşimleri inhibe edebilecek bir zemin yoktur. **Tartışma:** Otobüs 2'nin ergonomik gereklilikleri Otobüs 1'e göre daha iyi karşıladığı görülmektedir. Ring servislerinin kısa mesafe için kullanıldığı düşünüldüğünde oturarak veya ayakta seyahat eden yolcular için kısmen rahatlık sağlasa da uzun mesafe yolculukta ve yolcu yoğunluğunun fazla olduğu durumlarda otobüslerin yolcuları hem fizyolojik hem de psikolojik olarak oldukça rahatsız edebileceği sonucuna varılmıştır. İncelenen iki farklı model otobüsün genel anlamda ergonomik uygunluğunun olmadığı sonucuna varılmıştır.

Ergonomic Analysis of EGOS Used as Ring Service in Beytepe Campus of Hacettepe University

Purpose: Evaluate ergonomic suitability of the municipality (EGO) ring service of Hacettepe University Beytepe Campus buses. **Materials and Methods:** Height, depth, width of seat, backrest, legroom, seat surface of two different model buses (Bus1 [Mercedes Solo 1999] and Bus2 [Lion's Classic 2009]) were examined. Height of holders was evaluated for standing passengers. **Results:** Although the height of the seats of Bus1 is within normal limits, the dimensions of Bus2 aren't optimal. The depth of the seats is not suitable on Bus1, but the depth on Bus2 is compatible with the community anthropometry. The width of the seats on Bus 1 and 2 are not suitable. The backrest does not support the natural curve of the columna vertebralis, although the angle of the backrest is optimal. The legroom is inadequate in terms of ergonomic measures on Bus 1 and 2. Seats are plastic on Bus1 and fabric on Bus2. The

upholstery is hard, flat and the front of seats is rounded in both buses. The holders are stable and its height doesn't match physical characteristics of the most population. Particularly for passengers standing, suspension system is poor and there isn't floor that can inhibit vibrations on buses. **Discussion:** It is seen that ergonomic requirements are on Bus2 better than on Bus1. As the ring services are used for short distances, it is partly comfortable for passengers sitting or standing, but during the long distance travel and passenger density is high, buses become physiological and psychological distress. Examined two model buses are not ergonomically suitable.

Hemiplejik Bir Bireyde Mesleki Rehabilitasyon Temelli Uygulamalar: Olgu Sunumu

Özge Buket CESİM¹, Orkun Tahir ARAN¹, Burcu Semin AKEL¹, Çiğdem ÖKSÜZ¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Hemiplejik bir olguda mesleki rehabilitasyonun etkinliğini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** 34 yaşında, hemiplejik bir kadın olgu, Kasım 2015'te arteriovenöz malformasyona bağlı orta serebral arter hemorajı sebebiyle inme tanısı aldı. İnme sonrası 4. ayda kliniğimize başvurdu. Kanada Aktivite Performans Ölçümü (KAPÖ) uygulandı. KAPÖ sonucunda yazı yazma ve öğretmenliğe dönüş hedefleri belirlendi. Yazı yazmanın değerlendirilmesinde Jebsen Taylor El Fonksiyon Testinin (JTEFT) yazı yazma parametresi kullanıldı. Yazı yazma ve öğretmenlik işi gözlemsel olarak analiz edildi. İşe dönüş için algılanan bariyerler yarı yapılandırılmış görüşmeyle kaydedildi. Haftada iki seans olmak üzere 6 haftalık iş simülasyonu müdahalesi olguyla birlikte planlandı ve uygulandı. **Sonuçlar:** KAPÖ performans ve tatmin puanları hem yazı yazma hem öğretmenlikte 1 iken müdahale sonrası yazı yazmada 4 ve 2, öğretmenlikte 5 ve 4 olarak artış gösterdi. JTEFT yazı yazma süresi 3,38 dakika iken müdahale sonrasında 2,47 dakika bulundu. Olgunun algıladığı bariyerler; konuşma yavaşlığı, yazı yazmadaki zorluklar ve çabuk yorulmaydı. Algılanan bariyerlerde yazı yazmadaki zorluklar dışında değişiklik oluşmadı. **Tartışma:** Olgunun zorlandığı aktivitelerde performans artışı görülse de işe dönmeye algılanan bariyerlerin değişmemesi sonucu olgu işine dönemedi. İleriki çalışmalarda inme sonrası bireylerin işe dönme kriterlerinin daha ayrıntılı değerlendirilmesini ve işe dönmeye algılanan bariyerlere yönelik müdahalelerin de tedavi programında yer almasını önermekteyiz.

Vocational Rehabilitation Based Practices in A Hemiplegic Individual: A Case Report

Purpose: To examine the effectiveness of vocational rehabilitation in a hemiplegic case. **Materials and Methods:** A 34-year-old woman with hemiplegia was diagnosed with stroke due to hemorrhage of middle cerebral artery due to arteriovenous malformation in November 2015. She applied to our clinic 4 months after stroke. Canadian Occupational Performance Measure(COPM) was implemented. As a result of COPM, objectives of writing and teaching were determined. In evaluation of writing, the writing parameters of Jebsen Taylor Hand Function Test(JTEFT) was used. Writing and teaching were analyzed on an observational basis. The perceived barriers to return to work were recorded with semi-structured interviews. The 6-week work simulation, with two sessions per week, was planned and implemented with the case as an intervention. **Results:** COPM performance and satisfaction scores were 1 in both writing and teaching, in post-intervention it increased 4 and 2 in writing, and 5 and 4 in teaching. JTEFT writing time was 3.38 minutes, after intervention it was 2.47 minutes. Barriers that the case perceives; slowness of speech, difficulties in writing and tired quickly. There were no changes except for the difficulties in writing in the perceived barriers. **Discussion:** Although the performance increases in activities challenged by the case, the case couldn't return to work because of not changing of perceived barriers. In future studies, we recommend that criterias for returning to work be further evaluated after stroke, and interventions for barriers to return to work should be included in treatment program.

Elde Yanık Sonrası Ergoterapi ve Fizyoterapi Yaklaşımlarının Etkisinin İncelenmesi-Olgu Sunumu

Sevgi KARA¹, Gonca BUMİN¹, İbrahim Yavuz TATLI²

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Konya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Konya

Amaç: Yanık yaralanmaları yaşamı tehdit edebilen yaralanmalar olup, ciddi engelliliğe neden olabilmesi yönünden önemlidir. Bu çalışmanın amacı, yanıklı bir olgunun rehabilitasyon sürecinde ergoterapi ve fizyoterapi yaklaşımının etkinliğini ve rolünü araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Bu çalışma, top mermisi patlaması nedeniyle yüz, eller ve vücutta %23 alev yanığı, sağ ulna ve 5.metakarpal kemikte kırık, radial, median ve ulnar sinirde dejenerasyon olan olgunun ergoterapi ve fizyoterapi yaklaşımli rehabilitasyon sunumudur. Olgu; Kanada Aktivite Performans Ölçümü, Cochin el fonksiyon ölçeği, Görsel analog skalası, iki nokta ayırım testi, eklem hareket açıklığı, kas kuvveti, hastane anksiyete ve depresyon ölçeği, yaşam memnuniyet anketi ile değerlendirildi. Kişi merkezli yaklaşımla müdahale programı planlandı. Bu programa, amaçlı aktivite eğitimi, günlük yaşam aktiviteleri eğitimi, serbest zaman ve sosyal katılım aktiviteleri dahil edildi. Duyu eğitimi ve skar oluşumunu engellemek için baskı tedavisi uygulandı. Müdahale sürecine aile anksiyeteyi azaltmak amaçlı dahil edildi. **Sonuçlar:** Günde 1 saatlik toplam 35 seans sonucunda, hastanın aktivite performansı, fonksiyonel mobilite, duyu, eklem hareketi ve kas kuvvetinde anlamlı bir artış bulundu. Müdahale sonrasında anksiyetenin ve ağrının azaldığı ve hastanın yaşam memnuniyetinin en üst seviyeye ulaştığı tespit edildi. **Tartışma:** Bu çalışma yanık rehabilitasyonunda, fizyoterapi ile birlikte yürütülen ergoterapi yaklaşımlarıyla fonksiyonlarda daha anlamlı ve etkin sonuçlar elde edilebileceğini göstermiştir. Bu nedenle holistik bir bakış açısına sahip olan ergoterapinin, kişiyi tüm yönleriyle ele alması ve biyopsikososyal bakış açısıyla, hayata yeniden kazandırılmasında etkin rol oynadığı düşünülmektedir.

Investigation of The Effect of Occupational Therapy And Physiotherapy Approaches After Hand Burn- Case Report

Purpose: Burn injuries are life-threatening injuries and are important because they can cause serious disability. The aim of this study is to investigate the efficacy and role of the occupational therapy and physiotherapy approaches in a burned case. **Materials and Methods:** This study is a presentation of occupational therapy and physiotherapy-assisted rehabilitation of a patient who has 23% flame burn in face hand and body, right ulna and 5th metacarpal bone fracture, degeneration in radial, median and ulnar nerves. The case was evaluated by Canadian Occupational Performance Measure, Cochin Hand Function Scale, Visual Analogue Scale, two point discrimination test, joint range of motion, muscle strength, Hospital Anxiety and Depression Scale, Life Satisfaction Questionnaire. Intervention program was planned with person-centered approach. This program included purposeful activity training, daily life activities training, leisure and social participation activities. Sensory education and pressure treatment to prevent scar formation were applied. Family was included to reduce anxiety. **Results:** Treatment was applied for 1 hour per day 35 sessions.,As a result there was a significant increase in

patient's activity performance, functional mobility, sensation, joint motion and muscle strength. After the intervention, it was determined that anxiety and pain decreased and the patient's life satisfaction reached the highest level. **Discussion:** This study has shown that physiotherapy approaches performed with occupational therapy can effective results in burn rehabilitation. Consequently, it was thought that occupational therapy, which has holistic view, interested in the whole of person and play active role to restore life with the biopsychosocial perspective.

Argus II Retinal Protez İmplantasyonun Retinitis Pigmentosa Hastasında Günlük Yaşam Aktivitelerine Etkisi

Seval CEVHER¹, Delil ÖZCAN¹, Dilek GÜVEN¹, Esra AKI², Mehmet Recai ARSLANTAŞ³,
Gözde ŞEN SUADİYE⁴

¹Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları Kliniği Ergoterapi Ünitesi, İstanbul

²Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara,

³Erişçi Elektronik, İstanbul,

⁴Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Toplum ve Ruh Sağlığı Merkezi, Ankara

Amaç: Retinitis pigmentosalı olguda retinal protezin günlük yaşam aktivitelerine etkisini değerlendirmektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamız 58 yaşında(I. Olgu) ve 36 yaşında(II. Olgu) olan iki erkek retinitis pigmentosa hastası üzerinde yapılmıştır, görme her ikisinde P+ P+dir. Retinal protezin bireyin temel günlük yaşam aktivitelerine etkisini değerlendirmek için Fonksiyonel Bağımsızlık ölçeği, yardımcı günlük yaşam aktivitelerini değerlendirmek için Lawton-Brody Yardımcı Günlük Yaşam Aktiviteleri Ölçeği, bireyin kendi yaşam kalitesini değerlendirmesi için SF-36 yaşam memnuniyeti anketi kullanılmıştır. **Sonuçlar:** Argus II retinal protez implantı cerrahisi ve rehabilitasyon programı sonrasında I. Olgunun 1 yıl sonunda fonksiyonel bağımsızlık ölçeğinde kendine bakım, transfer ve hareket, II. Olgunun transfer ve hareket fonksiyon alan puanları arttı. Lawton Brody ölçeğinde I. olgumuzun telefon kullanma, yemek hazırlama gibi aktivitelerinde, II. Olgumuzun yolculuk ve yemek hazırlama aktivitelerinde artış görüldü. Cerrahi ve rehabilitasyon öncesi uyguladığımız SF-36 skorunda iki olgumuzda da farklılık olmadı. Aktivite analizleri sonucunda uygun büyüklük ve kontrast sağlandığında retinal protez ile bireylerin bağımsızlığının arttığını, açık alan mobilizasyonunda daha hızlı ve tedirginliğinin azalmış olduğunu değerlendirdik. **Tartışma:** Retinal protez implantı ışık hissi düzeyinde görmesi olan bireyin aktivitelerinde bağımsızlığını artırmıştır ve görme duyusu yapabildiği aktiviteleri daha kolay ve hızlı gerçekleştirmesini sağlamıştır. Retinal protez aktivitelerin daha hızlı ve bağımsız yapılmasını sağlayarak bireylerin iş ve sosyal ortamlarına güvenli ve bağımsız ulaşımını sağlar, üretkenliği artırır.

Effects of Argus II Retinal Prosthesis on Patients With Retinis Pigmentosa in Daily Life Activities

Purpose: To evaluate the effect of Argus II Retinal Prosthesis in the daily life activities of implanted subjects. **Materials and Methods:** Our study was performed on a 58-years-old (Subject-I) and 36 - years-old (Subject-II) two male retinitis pigmentosa patient, with barelight perception vision who has been implanted with Argus II Retinal Prosthesis. The Functional Independence measure, Lawton-Brody Instrumental Activities of Daily Living Scale, and the SF-36 life questionnaire were used. **Results:** After Argus II retinal prosthesis implantation and rehabilitation program, for the 1st Subject self-care, transfer and movement function scores were increased and for the 2nd Subject transfer and movement function scores were increased on the FIM. On Lawton Brody's scale, score was increased in activities such as prepreparing food, using a mobile phone by Subject I and score was increased for travelling and prepreparing food by the Subject II. There was no difference in the SF-36 score. As a result of the activity

analyzes, we evaluated that subjects independences were increased with retinal prosthesis when size and the contrasts of the objects were satisfied, and the mobilization of the subjects were faster and less disturbed. **Discussion:** The retinal prosthesis has increased independence in the activity of the subjects who have visual impression at the level of barelight sensation, and helped them to perform their daily activities more easily and quickly. Clients implanted with Argus II retinal prosthesis are faster and more independent with their movements, which lets them have a more confident and independent access to their social and work place environments, enhancing productivity.

Ağır Yük Taşıyan Metal İşçilerinde Bel ve Boyun Problemlerine Yönelik Ergoterapi

Ayşe GÖKTAŞ¹, Orkun ARAN¹, Esra AKI¹

Ankara Üniversitesi Fizik Tedavi Anabilim Dalı, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Ağır yük taşıyan metal işçilerinde omurga ve iskelet sisteminin sağlığını korumaya yönelik ergoterapi müdahalesinin etkisini incelemek amaçlandı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 11'i işçi, 11'i de ofis grubu olmak üzere toplam 22 birey katıldı. Yaş aralığı 17 ile 54 arasındadır. İşçilere bel-boyun kaslarını kuvvetlendirme, gevşeme egzersizleri ve düzgün postürde elle ağırlık taşıma metodları sekiz hafta süreyle öğretilmiştir. OWAS kullanılarak, kötü duruşlar, Job Content Questionnaire Anketi (JCQ) kullanılarak, işyerindeki psikososyal faktörler değerlendirilmiştir. **Sonuçlar:** İşçilere verilen eğitim sonrasında ağrı skorları $2,54 \pm 2,84$ 'den $1,36 \pm 2,37$ 'ye; OWAS skorları ise $7,45 \pm 1,57$ 'den $7,00 \pm 2,19$ 'a düşmüştür. İşçilerin ağrı ve OWAS çalışma postürleri puanlarında müdahale sonrası istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p < 0,05$). İşçilerin, 'Psikolojik İş Talepleri, Beceri kullanımı, Fiziksel İş Yükleri, İzometrik İş Yükleri, İş Talepleri, İş Stresi, İş Güvensizliği' açısından puanlarının, ofis çalışanlarına göre yüksek olmasına rağmen istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı tespit edilmiştir ($p > 0,05$). 'Karar Serbestliği, İşyeri Karar Verme Yetkisi Genişliği' puanı karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yaratmamasına rağmen ofis çalışanlarında yüksek bulunmuştur ($p > 0,05$). **Tartışma:** Ağırlık taşıyan bireylerde koruyucu ergoterapi programları ile bel boyun sağlığı korunmakta ve yaralanma riski azaltılabilmektedir. Davranış değişikliğinin sürekliliğini sağlayabilmek amacıyla periyodik kontrollü çalışmaların yapılması gerektiği düşünülmektedir.

Ergotherapy Evaluation and Intervention Results For Waist and Neck Problems in Heavy Loaded Metal Workers

Purpose: It was aimed to investigate the effect of Occupational Therapy intervention to protect the health of the spine and skeletal system in metal workers who carry heavy weights. **Materials and Methods:** 22 individuals in total were included in the study; 11 workers and 11 office employees. The age range is between 17 and 54. The workers were taught exercises for how to strengthen and stretch waist-neck muscles and manual weight carrying in proper posture for eight weeks. Wrong postures were evaluated using OWAS and psychosocial factors at the workplace were evaluated using Job Content Questionnaire (JCQ). **Results:** Following the training, pain scores reduced from $2,54 \pm 2,84$ to $1,36 \pm 2,37$; OWAS scores reduced from 7.45 ± 1.57 to 7.00 ± 2.19 . Statistically significant difference was found in pain and OWAS working postures before and after intervention ($p < 0.05$). Although the scores of the workers for 'Psychological Occupational Demands, Skill Utilization, Physical Work Load, Isometric Work Load, Work Demands, Work Stress, Work Insecurity' were higher than the office employees, no statistically significant difference was determined ($p > 0.05$). Although 'Freedom of Decision, Decision Making Authority Span of the Workplace' scores did not make a statistically significant difference when compared, it was found higher in office employees ($p > 0.05$). **Discussion:** In weight bearing individuals, protective occupational therapy programs protect waist- neck health and reduce the risk of injury. It is thought that periodic controlled studies should be performed in order to maintain continuity of behavior change.

Parkinsonlu Bir Olguda Aktivite Temelli Müdahale

Ayşe GÖKTAŞ¹

¹Ankara Üniversitesi Fizik Tedavi A.D.Ankara.

Amaç: Aktivite tedavisi ile parkinsonlu bir olguda uygun fiziksel gelişim sağlanarak anlamlı aktivitelere katılma performansını artırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** 59 yaşındaki bir bayan olgunun, fonksiyonel durum değerlendirilmesi Barthel Günlük Yaşam Aktiviteleri İndeksi (BGYAI) ile, ambulasyon değerlendirmesi Rivermead Mobilite İndeksi (RMI) ile yapıldı. Kanada Aktivite Performans Ölçümü (KAPO) ile kendine bakım, üretkenlik ve serbest zaman alanlarında aktivite performansı değerlendirildi. Değerlendirilmesi tamamlandıktan sonra problem alanlarına yönelik haftada 5 gün, 45'er dakikadan 1 ay boyunca birey merkezli olarak oluşturulmuş aktivite eğitimi ve Fizyoterapi programı uygulandı. Günlük yaşam aktiviteleri, denge, yürüme, transfer ve top aktiviteleri ve ardışık hareketler içeren koordinasyon çalışmaları ve ev çevresine yönelik önerilerde bulunuldu. **Sonuçlar:** Tedavi öncesi sık sık düşme, denge ve transfer problemlerinin olmasına karşın tedavi sonrasında düşme sıklığında azalma ve günlük yaşam aktivitelerini yaparken bağımsız olma yönünde gelişmeler elde edilmiştir. KAPO aktivite performansı puanı tedavi öncesi 4,2 iken, tedavi sonrası 7,3, RMI mobilite puanı 9 iken müdahale sonrası 14 puana gelişme göstermiştir. Müdahale öncesi (BGYA) İndeksi ile yapılan değerlendirmede 40 puan ile ileri derecede bağımlı iken tedavi sonrası 85 puan ile Orta derecede bağımlı düzeye ulaşmıştır. **Tartışma:** Ergoterapi programını da içeren rehabilitasyon programının Parkinson hastasında aktivite katılım düzeyine olumlu etkisi olduğu görülmüştür.

Activity-Based Intervention in A Parkinsonian

Purpose: To improve the performance of participation in meaningful activities by providing appropriate physical development in a parkinsonian case with activity therapy. **Materials and Methods:** A 59-year-old female patient was assessed for functional status using the Barthel Daily Living Activity Index (BGYAI) and the ambulatory evaluation using the Rivermead Mobility Index (RMI). Canadian Activity Performance Measurement (KAPO) assessed self-care, productivity and activity performance in free-time areas. After completing the assessment, activity training and physiotherapy program was applied to the problem areas for 5 days a week for 45 minutes and 1 month. Coordination studies including daily life activities, balance, walking, transfer and ball activities and consecutive movements and suggestions for home surroundings were made. **Results:** Despite frequent fall, balance and transfer problems before treatment, improvement in the frequency of falls and independence in activities of daily living have been achieved after treatment. The KAPO activity performance score was 4.2 before the treatment, 7.3 after the treatment and 14 points after the intervention, while the RMI mobility score was 9. It was dependent on advanced evaluation with 40 points to the evaluation made with the pre-intervention (BGYA) index, and reached to the intermediate level with 85 points after the treatment. **Discussion:** The rehabilitation program, including the ergotherapy program, was found to have a positive effect on the level of activity participation in Parkinson's disease.

Farklı Çevrelerde MOHO (İnsan Aktiviteleri Modeli) Müdahale Yaklaşımlarının Etkisi

Ayşe GÖKTAŞ¹, Mine UYANIK²

¹Ankara Üniversitesi Fizik Tedavi A.D., Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi bölümü, Ankara

Amaç: Zihinsel/ruhsal engeli olan bireylerde Occupational Terapi Modeli'ne (MOHO) göre birey merkezli müdahale sonrası yaşam evlerinin incelenmesi. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya alınan bireyler, zihinsel/ruhsal engeli olan 20 ile 40 yaş arası iletişim kurulabilir ve gönüllü olan 34 bireydir. Evlerin değerlendirilmesi Konut Çevresel Etki (REIS) Anketi ile yapılmıştır. **Sonuçlar:** Umut Evlerinin tüm alanlarında sonuçları Kurumsal Bakım Merkezinde değerlendirilen evlere göre daha yüksek bulunmuştur. Umut Evlerinin çalışma ve gündelik işlere katılım, yardımcı günlük yaşam aktivite (YGYA) katılımı, serbest zaman/rekreasyon aktivitelerine katılım, toplumsal aktivitelere katılım, kendini ifadesi, evde yaşayan diğerleri, aile ve arkadaşlar ile etkileşimleri, personelle etkileşimleri, karar verme, otonomi, güçlendirme, aktive-rol kimliği ve rol gelişim alanlarında önemli gelişmeler olduğu tespit edilmiştir ($p < 0,05$). **Tartışma:** Umut Evlerinde yapılan MOHO modeli ile ergoterapi müdahalesinin etkisinin Kurum evlerindeki göre daha fazla olduğu tespit edilmiştir. Umut Evleri bireylere fırsat ve kaynaklar sağlamış, bireyi talepler üretmeye zorlamış, topluma katılmayı sağlamıştır. Sonuç olarak çevrenin aktivite-rol katılımında kolaylaştırıcı bir rol oynadığı düşünülmektedir.

The Influence of Moho (Model of Human Occupation) Intervention Approaches Indifferent Environments

Purpose: Examination of individual centred post-intervention living houses in individuals having mental/psychological disability according to Model of Human Occupation (MOHO). **Materials and Methods:** The individuals included in the study are 34 individuals having mental/psychological disability who are 20-40 years old can communicate and volunteered. The evaluation of the houses was made through Residence Environmental Effect Survey (REIS). **Results:** In all fields of Hope Houses, results evaluated at the Institutional Care Center were found to be higher than those in the houses. When those two places were compared, significant progress in the field of free time objects, engaging in work and daily works, engaging in supporting activities of daily living, engaging in free time/recreational activities, social activities, self-expression, interactions with the others living in the house, family and friends, interaction with personnel, decision-making, autonomy enhancement, target process, active-role identity and role development at Hope Houses was detected ($p < 0,05$). **Discussion:** It is determined that occupational therapy intervention at Hope Houses with MOHO is more effective compared to the intervention at the Institution houses. Hope Houses have provided opportunities and resources to the individuals, forced the individual to create demands and ensured participation in the society. As a conclusion, it is thought that the environment plays a facilitative role in participation in occupations.

Zihinsel-Ruhsal Problemlili Bireylerde Kognitif Müdahalenin Etkisi

Ayşe GÖKTAŞ¹, Mine UYANIK²

Ankara Üniversitesi Fizik Tedavi A.D. Ankara.Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi bölümü, Ankara

Amaç: Zihinsel/ruhsal engeli olan bireylerde kognitif müdahalenin etkisini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya alınan bireyler, Ankara'nın Pursaklar, Oran, Çubuk semtindeki 5 Umut Evinde yaşayan zihinsel/ruhsal engeli olan 20 ile 40 yaş arası iletişim kurulabilir ve gönüllü olan bireylerdir. Çalışmaya Umut Evlerinde kalan 6 zihinsel-ruhsal problemlili birey (çalışma grubu) ile Saray Rehabilitasyon Merkezinde kalan 6 zihinsel-ruhsal problemlili olan birey (kontrol grubu) dâhil edilmiştir. **Sonuçlar:** Kognitif rehabilitasyon alan 12 bireyde; müdahale sonrası oryantasyon, uzaysal algılama, praxis, görsel-motor yapılandırma, düşünme işlemleri alanlarında tedavi sonrası anlamlı düzeyde iyileşme tespit edildi. Bu alanların hepsinde müdahale öncesine göre anlamlı fark bulundu ($p < 0,01$). Yalnızca geometrik sıralama B'de müdahale öncesine göre anlamlı fark bulunmadı ($p > 0,01$). **Tartışma:** Umut Evi bireylerinde süreç becerileri aktivite-rol katılımında gerekli olan süreç becerilerinden bilgiyi araştırma ve uygun şekilde kullanma ile ilgili becerileri daha az olarak gelişim göstermekle birlikte, aktivite-rolün zamanlaması, organizasyonu ve mantıklı çözümler üretebilmesi konusunda, süreç becerileri müdahale sonrası anlamlı bir gelişim sağlamıştır. Kurum Evi bireylerinde süreç becerilerinden olan bilgi, organizasyon, problem çözme açısından bireylerde müdahale ile bir gelişme elde edilirken, zamanlama becerilerinde aktivite ve görevlerin başlatılması, tamamlama, sıralanması zorluğu devam etmiştir. Bu konuda birey merkezli, dikkat ve konsantrasyonu artırma eğitimlerinin spesifik olarak ele alınması gerektiği düşünülmelidir.

The Impact of Cognitif Interventionon Individuuals Havingmental and Spritual Problems

Purpose: To examine the impact of cognitive intervention in individuals having mental/spiritual. **Materials and Methods:** The individuals included in the study are 20-40 years old individuals having mental/psychological disability who can communicate and volunteered living at 5 Hope Houses in Pursaklar, Oran and Çubuk neighbour hoods of Ankara. 6 individuals having mental and spiritual problems and staying at Hope Houses (Hope House group); and 6 individuals having mental and spiritual problems and staying at Saray Rehabilitation Center (Institution House group) were included in this study. **Results:** In 12 individuals who have cognitive rehabilitation; significant improvement was identified in the fields of orientation after intervention, spatial perception, praxis, visual-motor structuring and thinking procedures. Significant difference was found in all these fields compared to before the intervention ($p < 0.01$). Only in geometric sorting, significant difference was not found compared to before the intervention ($p > 0.01$). **Discussion:** Although skill in relation to researching and appropriately using the information, which is one of the process skills required in occupational participation, has developed less in the Hope House individuals, process skills have developed significantly after the intervention in relation to timing and organization of the occupation and producing reasonable solutions. While an improvement has achieved in Institution house individuals in terms of process skills of knowledge, organization and problem solving with intervention, the difficulty in initiating, completing and sorting the occupations in timing skills has continued. In that respect, it must be thought that individual centred attention and concentration increasing trainings should be addressed specifically.

Bilişsel Problemi Olan Bireylerde Müdahalenin Etkisi

Ayşe GÖKTAŞ¹

¹Ankara Üniversitesi Fizik Tedavi A.D. Ankara.

Amaç: Bilişsel problemi olan bireylerde müdahalenin etkisini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya Özel Öztay Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezinde eğitim alan zihinsel problemi olan Amerikan Psikiyatri Birliği ve Dünya Sağlık Örgütü (ICD) zeka bölümlerine göre, Hafif düzeyde zihinsel yetersiz / hafif mental retardasyon, IQ=50-69 sınıflamada olan 18 birey çalışmaya dahil edilmiştir. İletişim kurulabilir ve gönüllü olan bireylerdir. **Sonuçlar:** Bilişsel eğitim alan 18 bireyde; müdahale sonrası oryantasyon, görsel algı, Uzaysal Algı, praxis, düşünme işlemleri, görsel-motor yapılandırma, hafıza alanlarında tedavi sonrası anlamlı düzeyde iyileşme tespit edildi. Müdahale sonrası Genel LOTCA puanı, müdahale öncesine göre anlamlı düzeyde artmıştır. Bilişsel alanlar da önemli düzeltilmeler olduğu ortaya çıktı. Bu alanların hepsinde müdahale öncesine göre anlamlı fark bulundu ($p < 0,01$). Yalnızca Nesnelere kullanılması, Sembolik hareketler, Resim Sıralama, İki boyutlu model kopyalama, Pegboard yapma, Yap Boz yapma, Hafıza alanında; Kişisel Eşyalar, Günlük Objeler, Dikkat Konsantrasyon puanı alanında müdahale öncesine göre anlamlı fark bulunmadı ($p > 0,01$). **Tartışma:** Birey merkezli eğitimlerin spesifik olarak ele alınmasının önemli olduğu düşünülmektedir.

The Impact of Intervention on Individuals Cognitif Having Problems

Purpose: It examines the effect of intervention in individuals with cognitive problems. **Materials and Methods:** According to the intelligence departments of the American Psychiatric Association and the World Health Organization (ICD), which have mental problems trained at the Öztay Özel Özel Eğitim ve Rehabilitation Center, 18 individuals with mild mental retardation at mild mild retardation, IQ = 50-69 were included in the study. They are individuals who can be contacted and volunteered. **Results:** In 18 individuals with cognitive training; Post-intervention orientation, visual perception, spatial perception, praxis, thinking processes, visual-motor configuration, memory areas were significantly improved after treatment. The overall LOTCA score after the intervention was significantly increased compared to the pre-intervention. Cognitive areas also appeared to be important regimes. There was a significant difference in all of these areas compared to before the intervention ($p < 0.01$). **Discussion:** It is thought that it is important to address individualized education in a specific way.

Zihinsel Engelli Çocukların Demografik ve Klinik Özelliklerinin İncelenmesi

E. KAVLAK¹, A. ERGİN², Ş. ASLAN³, F. TEKİNE⁴

¹Pamukkale Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Denizli

²Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Dahili Tıp Bilimleri, Denizli

³Pamukkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Denizli

⁴Pamukkale Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Denizli

Amaç: Denizli Çamlık Özel Eğitim ve Mesleki Eğitim Merkezi Okulu'nda öğrenim gören zihinsel engelli olguların demografik ve klinik özelliklerinin incelenmesi. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 221'i Mental Retardasyon, 11'i Down Sendromu ve 20'si Serebral Palsi tanılı olmak üzere toplam 252 zihinsel engelli olgu (K:78, E:174) dâhil edildi. Olgulara demografik veri formu dolduruldu. Olguların motor fonksiyonları, Kaba Motor Fonksiyon Sınıflama Sistemi; yürüme performansları 1 Dakika Yürüme Testi; dengeleri Pediatrik Denge Skalası ve günlük yaşam aktiviteleri de Çocuklar için Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçütü (WeeFIM) ile değerlendirildi. **Sonuçlar:** Olguların yaş ortalaması 15,42±3,5 yıl ve ortalama BMI'leri 23,4±7,73 kg/cm²'ydi. Bel çevresi ortalamaları 78,79±16,01 cm ve kalça çevresi ortalamaları 88,12±14,94 cm idi. Kaba Motor Fonksiyon Sınıflama Sistemi'ne göre 206 olgu Seviye 1'de, 43 olgu Seviye 2'de ve 3 olgu da Seviye 3'teydi. Olguların 1 dk Yürüme Testi ortalamaları 82,18±16,79 m iken Pediatrik Denge Skalası ortalama puanları 53,42±2,99'du. Olguların ortalama WeeFIM puanları ise 118,39±10,07 idi. **Tartışma:** Bulgular bu okuldaki zihinsel engelli olguların aşırı kilolu olduklarını göstermektedir. Okuldaki tüm olguların; %82'si kısıtlama olmaksızın yürüyebilmektedir. Olguların dengelerinin yürümek için yardımcı araç gerektirmeyen seviyede olduğu ve günlük yaşam aktivitelerindeki bağımsızlıklarının ise iyi olduğu görülmüştür.

Investigation of The Demographic and Clinical Characteristics of Children With Mental Disabilities

Purpose: To investigate demographic and clinical characteristics of mental retarded children in Denizli Çamlık Special Education and Vocational Education Center School. **Materials and Methods:** A total of 252 mentally handicapped cases (G:78, B:174) were included in the study, 221 of which were mental retardation, 11 were Down syndrome and 20 were Cerebral Palsy. Demographic data forms were filled for each case. Motor functions were assessed by Gross Motor Function Classification System(GMFCS); walking performances by 1-Minute Walking Test; balance abilities by Pediatric Balance Scale(PDS) and daily living activities by Functional Independence Measurement for Children(WeeFIM). **Results:** Mean age of cases was 15.42±3.5 years and mean BMI was 23.4±7.73 kg/cm². Waist circumference was 78.79±16.01cm and hip circumference was 88.12±14.94cm. According to GMFCS, 206 cases were in Level 1, 43 cases in Level 2 and 3 cases in Level 3. 1-minute Walking Test averages were 82.18±16.79m, whereas the mean scores of PDS were 53.42±2.99. Mean WeeFIM scores of the cases were 118.39±10.07. **Discussion:** Results indicate that mentally retarded cases in this school are overweight. 82% of all cases in the school can walk without any limitations. It was seen that the cases' balance abilities were enough to walk without using walking aids and their independence level in daily living activities.

Uluslararası Fonksiyonellik, Özür ve Sağlık Sınıflandırması Kodlama (ICF) Sisteminin Serebral Palsili Çocuklarda Uygulanarak Etkinliğinin Belirlenmesi

Ahmed AL SAKKAF¹, Uğur CAVLAK¹, Erdoğan KAVLAK¹

¹Pamukkale Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Denizli

Amaç: Bu çalışmanın amacı Serebral Palsi'li (SP) çocuklarda fonksiyonellik, özür ve sağlığın tanımlanmasında ICF-CY'nin kullanım etkinliğini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya yaş ortalaması 9.13±2.2 yıl olan (6-13 yıl) 30 diplejik veya hemiplejik SP'li çocuk (14 Kız;16 Erkek) katılmıştır. Oluşturulan ICF Kısa Set için SP'li çocuklarda sağlık ve fonksiyonelliğin tanımlanmasında en uygun olan 35 kategori seçilmiştir. Değerlendirmede ayrıca yürüme ve denge testleri, kaba motor fonksiyon ölçümü, Çocuklar İçin Bağımsızlık Ölçeği (Wee-FIM) ve Çocuk Sağlık Anketi-Anne/Baba Raporu (CHQ-PF50) de kullanılmıştır. Her bir çocuğun vücut yapısı ve fonksiyonu, aktivite ve katılımı ile çevresine ait kısıtlayıcı ve kolaylaştırıcı faktörleri kodlanmıştır. **Sonuçlar:** Bu çalışmanın sonuçları SP'li çocuklar için kullanılan ICF kısa set ile kullanılan diğer ölçekler arasında anlamlı ilişki olduğunu göstermiştir ($p < 0,05$). **Tartışma:** Bu çalışmanın sonuçları SP'li çocuklarda fonksiyon, özür ve sağlığın tanımlanmasında ICF'in etkili bir kavramsal çerçeve olduğunu göstermiştir.

Describing Efectiveness of International Classification of Function, Disability and Health (ICF) For Children With Cerebral Palsy

Purpose: This study aimed to show the effectiveness of ICF to measure function, disability and health of children with Cerebral Palsy (CP). **Materials and Methods:** The relevant categories based on ICF-CY measuring function and health for children with CP were selected. Thirty (14 girls; 16 boys) children with diplegic or hemiplegic CP with mean age of 9.13±2.2 years were participated in the study. All were also evaluated using by walking and balance tests, Gross Motor Function Measure, Wee-FIM, and Child Health Questionnaire - Parents Report (CHQ-PF50). Body functions and structure, activity and participant, environmental factors including restrictive and non-restrictive items of each participant were recorded. **Results:** Significant relations between ICF core set and outcome measures just used in this study were found ($p < 0.05$). **Discussion:** The results of this study showed that ICF is an effective conceptual frame to measure function, disability, and health of children with CP.

Unilateral Mastektomi Sonrası Gelişen Lenfödem Şiddetinin Hastaların Kol, Omuz ve El Sorunları Skoruna Etkisi

Emine BARAN¹, Serap KAYA¹, Ceren ORHAN¹, Esra ÜZELPASACI¹, Gülbala NAKİP¹, İrem DÜZGÜN¹, Türkan AKBAYRAK¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

Amaç: Bu çalışmanın amacı unilateral mastektomi sonrası gelişen lenfödem (LÖ) şiddetinin, olguların kol, omuz ve el sorunları skoruna etkisini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** 46 hasta, volümetrik ölçüm farkına göre; LÖ olmayan (n=15), orta şiddetli LÖ (n=15), şiddetli LÖ (n=16) şeklinde 3 gruba ayrıldı. LÖ olmayan, orta şiddetli LÖ ve şiddetli LÖ grubunun yaş ortalaması ve vücut kütle indeksi (VKİ) değerleri sırasıyla 46,27±6,58 yıl - 25,65±2,92 kg/m², 53,27±6,3 yıl- 26,24±2,32 kg/m², 56,38±8,05 yıl- 28,96±0,99 kg/m² idi. **Sonuçlar:** Olguların üst ekstremiteleri ile ilgili sorunları 'Kol, Omuz ve El Sorunları Anketi-Kısa Form (QUICK DASH) ile değerlendirildi. LÖ olmayan, orta şiddetli LÖ ve şiddetli LÖ gruplarının DASH skorları sırasıyla 18,93±6,85, 27,08±7,4, 44,31±12 puan olarak bulundu. Bu sonuçlara göre, orta şiddetli LÖ grubunun LÖ olmayan gruptan, şiddetli LÖ grubunun ise LÖ olmayan ve orta şiddetli LÖ olan gruptan istatistiksel olarak daha yüksek DASH skoru gösterdiği belirlendi (p < 0,05). **Tartışma:** Bu çalışma LÖ şiddeti arttıkça DASH skorunun yükseldiğini, bir başka deyişle LÖ şiddetinin kişilerin günlük aktivitelerinde de zorluklara yol açtığını gösterdi. Bu nedenle, bu hastaların LÖ şiddetlerinin ilerlemesi için cerrahi sonrası değerlendirmelerin ve gerekli tedavilerin uygulanması için fizyoterapiye yönlendirilmeleri önemlidir. Bu hastaların sağlıklı gruplarla karşılaştırıldığı ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Effect of Lymphedema Severity Following Unilateral Mastectomy on The Score of Patients' Arm, Shoulder and Hand Problems

Purpose: The aim of this study was to examine the effect of severity of lymphedema following unilateral mastectomy on patients' arm, shoulder and hand problems score. **Materials and Methods:** 46 patients were divided into 3 groups based on the difference between the volume of two arms by volumetric measurement: no lymphedema (n = 15), moderate lymphedema (n = 15) and severe lymphedema (n = 16). The mean age and body mass index (BMI) of patients in the non-lymphedema, moderate and severe lymphedema group were 46.27±6.58 years - 25.65±2.92 kg/m², 53.27±6.3 years- 26.24±2.32 kg/m², and 56.38±8.05 years- 28.96±0.99 kg/m², respectively. **Results:** Upper limb problems of the patients were evaluated with 'Short Form of The Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand Questionnaire (Quick DASH)'. The DASH scores of the non-lymphedema, moderate lymphedema and severe lymphedema group were 18.93±6.85, 27.08±7.4, and 44.31±12, respectively According to these results, it was found that the moderate lymphedema group showed a higher DASH score than the non-lymphedema group and the severe lymphedema group had a higher DASH score than the non-lymphedema and moderate lymphedema group (p **Discussion:** This study showed that the DASH score increases as the severity of lymphedema increases. In other words, the severity of lymphedema leads to difficulties in daily activities of the patients. Therefore, it is important that these patients should be consulted to the physiotherapy for the application of postoperative evaluations and necessary treatments. Further studies comparing these patients with healthy group are needed.

Serebral Palsili Çocukların Klinik Özellikleri İle İletişim Yetenekleri Arasındaki İlişki

Erdoğan KAVLAK¹, Fatih TEKİN¹, Havva Aylın KAVLAK¹, Filiz ALTUĞ¹

¹Pamukkale Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Denizli

Amaç: Serebral Palsi (SP)'li çocuklar motor problemlerin yanında özürüllüğe neden olabilen pek çok bozukluklara sahiptirler ve iletişim bozukluğu da bunlardan birisidir. Bu çalışmanın amacı SP'li çocukların klinik özellikleri ile iletişim yetenekleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Denizli il merkezinde faaliyet gösteren Yağmur Çocukları Özel Eğitim Merkezi'nde tedavileri devam eden 2-18 yaş arası n=188 (K:84, E:104) SP'li çocuk çalışmaya dâhil edildi. Tüm katılımcılara demografik veri formu dolduruldu. Çocukların iletişim fonksiyonları İletişim Fonksiyon Sınıflandırma Sistemi (IFSS) ile değerlendirildi. **Sonuçlar:** SP'li çocukların yaş ortalaması 97,48±57,93 ay idi. SP'nin klinik tipleri içinde IFSS'ye göre; Seviye 1'de spastiklerin %43,7'si, diskinetiklerin %20'si, ataksiklerin %0'ı, hipotoniklerin ise %5,3'ü bulunuyordu. Seviye 5'te ise spastiklerin %24,1'i, diskinetiklerin %60'ı, ataksiklerin %25'i, hipotoniklerin ise %26,3'ü bulunuyordu. Bu dağılım istatistiksel olarak da anlamlıydı (p < 0,01). IFSS'ye göre SP'nin ekstremitte dağılımı içinde Seviye 1'de hemiparetiklerin %54,5'i, diparetiklerin %52,3'ü, quadriparetiklerin %14,9'u, paraparetiklerin ise %60'ı bulunuyordu. Seviye 5'te ise hemiparetiklerin %7,3'ü, diparetiklerin %11,4'ü, quadriparetiklerin %44,6'sı ve paraparetiklerin %20'si bulunuyordu. Bu dağılım istatistiksel olarak da anlamlıydı (p < 0,01). **Tartışma:** SP'li çocuklarda klinik tip, ekstremitte dağılımı ve SP nedenlerinin iletişim fonksiyonları üzerinde anlamlı etkileri olduğu görülmüştür.

Relationship Between The Clinical Characteristics and Communication Skills of Children With Cerebral Palsy

Purpose: Children with cerebral palsy (CP) have many disorders that can cause disability as well as motor problems, and communication disorder is one of them. Purpose of this study is to examine relationship between clinical characteristics and communication skills of children with CP.

Materials and Methods: 188 children with cerebral palsy (G:84, B:104) which receiving treatment in Yagmur Cocuklari Special Education Center in Denizli were included study. Demographic form was filled for all participants. Children's communication functions were evaluated by Communication Functions Classification System (CFCS). **Results:** Mean age of children was 97.48±57.93 months. According to CFCS in clinical types of CP; at Level-1, 43.7% of spastic, 20% of dyskinetic, 0% of ataxic and 5.3% of hypotonic were present. At Level-5, 24.1% of spastic, 60% of dyskinetic, 25% of ataxic and 26.3% of hypotonic were present. This distribution was also statistically significant (p < 0.01). In extremity distribution of CP according to CFCS, Level-1 had 54.5% of hemiparetics, 52.3% of diparetics, 14.9% of quadriparetics and 60% of paraparetics. At Level-5, 7.3% of hemiparetics, 11.4% of diparetics, 44.6% of quadriparetics and 20% of paraparetics were present. This distribution was also statistically significant (p < 0.01). **Discussion:** It was seen that clinical type, extremity distribution and CP causes have significant effects on communication functions in children with CP.

Üniversite Öğrencilerinde Cep Telefonu Kullanımı İle Üst Ekstremit ve Boyun Ağrısı Arasındaki İlişki

Ayla GÜNAL¹

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Tokat

Amaç: Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinde cep telefonu kullanımı ile üst ekstremit ve boyun bölgesindeki ağrı arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi ve Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'na devam eden 187 öğrenci gönüllü olarak katıldı. Demografik bilgiler kaydedildikten sonra, cep telefonu kullanım süreleri ve vücut üzerindeki etkileri araştırmacı tarafından hazırlanan bir form ile, cep telefonu kullanma düzeyleri akıllı telefon bağımlılığı ölçeği-kısa form ile, boyun, omuz ve üst ekstremit ağrısı visual analog skalası ile değerlendirildi. **Sonuçlar:** Bireylerin yaş ortalamaları 20,06±1,95 yıl, cep telefonu kullanımına başlangıç yaşı 15,11±2,35 yıl, cep telefonunu toplamda kullanma süresi 60,72±32,40 ay, günlük ortalama cep telefonu kullanımı 4,36±1,79 saat olarak tespit edildi. Bireylerin %97,9'unun cep telefonundan internet ulaşımı olduğu, %84'inin derslerde cep telefonunun yanında ve açık olduğu saptandı. Akıllı telefon bağımlılığı ölçeği puanları ile kol ve boyun ağrısı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu görüldü ($p < 0.01$). Günlük ortalama cep telefonu kullanımı ile kol ve boyun ağrısı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptandı ($p < 0.05$). **Tartışma:** Üniversite öğrencilerinin cep telefonuna bağımlılıkları arttıkça boyun ve üst ekstremitede ağrı şikayetlerinin arttığı görüldü. Üniversite öğrencilerine cep telefonu kullanımı bağımlılığının vücuda verdiği zararları konusunda verilecek eğitim programlarının sağlık açısından kazanımlar sağlayacağı düşünülmüştür.

The Relationship Between Mobile Phone Usage and The Upper Extremity and The Neck Pain in University Students

Purpose: The aim of this study was to investigate the relationship between the mobile phone usage and the upper extremity and neck pain in university students. **Materials and Methods:** 187 students with voluntarily from Gaziosmanpaşa University School of Health Sciences and Physical Education and Sports College participated in the study. After recording demographic data, mobile phone usage times and the effects on the body evaluated with a form structured by the researcher. Mobile phone usage evaluated with smartphone addiction scale-short version. Neck and upper extremity pain evaluated with visual analogue scale were assessed. **Results:** The average age of the individuals was 20.06±1.95 years, the starting age of mobile phone usage was 15.11±2.35 years, the total usage time of mobile phone was 60.72±32.40 months and the average daily mobile phone usage was 4.36±1.79 hours. It was found that 97.9% of the individuals had internet access from their mobile phone, 84% of them were comes to classes with cell phone. There was a statistically significant relationship between smartphone addiction scale scores and upper extremity and neck pain ($p < 0.01$). There was a statistically significant relationship between daily average cell phone use and arm and neck pain ($p < 0.05$). **Discussion:** Dependency of mobile phone usage increased the neck, upper extremity pain complaints of university students. It has been thought that the training programs which were given to the university students about the damage of the dependency of mobile phone usage on the body will provide gains in terms of health.

Az Gören Çocuklarda Fonksiyonellik Seviyesi ve Beslenme Süresinin Bakım Veren Yükü İle İlişkisinin İncelenmesi

Mustafa CEMALİ¹, Serkan PEKÇETİN², Özgü İNAL³, Özge CEMALİ¹

¹Kurtuluş Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi, Ankara

²Trakya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Edirne

³Gaziler Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

⁴Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı az gören çocuklarda fonksiyonellik seviyesi ve beslenme süresinin bakım veren yükü ile ilişkisinin incelenmesiydi. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 40 (19 kız ve 21 erkek) az gören çocuk dahil edildi. Katılımcıların sosyo-demografik bilgileri ve medikal öyküleri alındı. Bakım veren yükü Zarit Bakım Verme Yükü Ölçeği (ZBYÖ) ile değerlendirildi. Az gören çocukların fonksiyonellik düzeyi Fonksiyonel Ambulasyon Sınıflaması (FAS) ile değerlendirildi. Çocuğun beslenmesi için bir öğünde harcanan ortalama süre sorgulanarak beslenme süresi belirlendi. **Sonuçlar:** Çalışmaya dahil edilen çocukların yaş ortalaması 3,72±2,91 yılı. Çocukların %92,5'ünün beslenmesinin bakım veren tarafından yapıldığı ve ortalama beslenme süresinin 38,12±21,68 dk olduğu saptandı. ZBYÖ puanı beslenme süresi arasında pozitif ilişki saptandı ($\rho=0,701, p < 0,001$). FAS ile beslenme süresi arasında negatif ilişki saptandı ($\rho=-0,460, p < 0,001$). FAS ve ZBYÖ puanı arasında negatif ilişki saptandı ($\rho=-0,417, p < 0,001$). **Tartışma:** Az gören çocuklarla çalışan rehabilitasyon elemanlarının beslenme süresi ve fonksiyonellik seviyesi değerlendirmelerinin ve müdahale uygulamasının bakım veren yükünü azaltmak için önemli olduğu düşünülmüştür

Investigation of The Relationship Between Functionality Level and Nutrition Duration With Caregivers Burden in Children With Low Vision

Purpose: The aim of this study was to examine the relationship between functionality level and nutrition duration with caregivers burden in low vision children. **Materials and Methods:** Forty children (19 girls 21 boys) who suffer from low vision enrolled to the study. Socio-demographic variables and medical history of the participants were recorded. Caregiver burden were evaluated with Zarit Caregiver Burden Scale (ZCBS). Level of functionality was evaluated with Functional Ambulation Scale (FAS) for children with low vision. The average time spent on feeding for one meal was determined by questioning for children. **Results:** The mean age of the children in this study was 3.72±2.91 years. % 92.5 of children were fed by the caregiver and the mean time of feeding was 38.12±21.68 minutes. A positive correlation was found between ZCBS score and nutrition duration ($\rho=0.701, p < 0.001$). There was a negative correlation between FAS and nutrition duration ($\rho=-0.460, p < 0.001$). There was a negative significant correlation between FAS and ZCBS score ($\rho=-0.417, p < 0.001$). **Discussion:** It was thought to be important that rehabilitation practitioners who work with low vision children should evaluate nutritional duration and level of functionality and apply interventions for prevent caregivers burden.

Hacettepe Üniversitesi Mesleki Rehabilitasyon Merkezi Danışanlarının Çalışma Kapasitesini Arttıran Mesleki Rehabilitasyona Olan Bakış Açılarının İncelenmesi: Nitel Çalışma

Sümeyye BELHAN¹, Esra AKI¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ergoterapi Bölümü/Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü

Amaç: Bu çalışmanın amacı; Hacettepe Üniversitesi Mesleki Rehabilitasyon Merkezi danışanlarının mesleki rehabilitasyona olan farkındalıklarını ve bakış açılarını değerlendirmektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza Hacettepe Üniversitesi Mesleki Rehabilitasyon Merkezinde rehabilitasyon hizmeti almakta olan yaş ortalamaları 25 olan 14 danışan katılmıştır. Çalışmamızda sosyo-demografik bilgi formu ve yarı yapılandırılmış görüşme yöntemi kullanılmıştır. Görüşmelerin çözümlenmesinde içerik analizi yapılmıştır. **Sonuçlar:** Katılımcıların % 92,85'i mesleki rehabilitasyon kliniğine gelme hedefinin işe girme; %35,71'i bilgi edinmek; %21,42'i ise sosyalleşmek olduğunu belirtmiştir. Çalışmamız için önemli olan çalışma kapasitesinin hastaların çoğunluğu açısından "bir işi yapabilme ve başarabilme" anlamına geldiğini gördük. Katılımcıların %42,85'i çalışma kapasitesini çevrelerindeki insanların verdiği güven ve motivasyonun arttırdığını; %35,71'i ise bilgi edinmenin arttırdığını düşünmektedir. Ayrıca danışanların tamamı bilgi edinmelerini, kendilerine olan inançlarını ve iletişim becerilerini arttırması sebebiyle mesleki rehabilitasyonun çalışma kapasitelerini arttırdığını belirtmiştir. Katılımcıların %64,28'i Türkiye'de istihdam edilebilirliği konusunda olumsuz bir bakış açısına sahip olduğunu belirtmiştir ve bu bağlamda katılımcıların %78,57'i mesleki rehabilitasyon eğitimi ve yönlendirmelerimiz sonucunda istihdam edilebilirliğin artacağını düşünüyor. Katılımcıların %78,57'si merkezde eksiklerini tamamladıkları için programın içeriğini yeterli buldu. Katılımcıların çoğunluğu sosyalleşmeye katkısı olduğu için grup çalışmalarının daha etkin olduğunu düşünmüşken; %35,71'i birebir eğitimlerin gelişimlerine daha fazla katkı sağladığını söylemiştir. **Tartışma:** Mülâkatlarımızın sonuçlarına göre; danışanlarımız, mesleki rehabilitasyonun engelli bireylerin çalışma kapasitesi, motivasyonu, sosyal beceri ve iletişimi üzerinde etkili olduğunu ifade etmişlerdir. Mesleki rehabilitasyon merkezlerinin ülkemizde yaygınlaştırılmasının engelli bireylerin istihdam edilebilirliğine olumlu bir katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Evaluation of Hacettepe University Vocational Rehabilitation Center Consultants' View on The Use of Vocational Rehabilitation To Increase Working Capacity : A Qualitative Study

Purpose: The aim of the study is to evaluate the awareness and views of the Hacettepe University Vocational Rehabilitation Center consultants on vocational rehabilitation. **Materials and Methods:** 14 patients, average age of 26.57, receiving vocational rehabilitation services from HU Vocational Rehabilitation Center participated in the study. The sociodemographic questionnaire and semi-structured

interview methodology were used for data collection and the information obtained was analyzed through content analysis. **Results:** 92.85% of the participants express that the reason of visiting the clinic is to gain employment; 35.71% attend to acquire information and; 21.42% attend to socialize. According to the majority of patients, work capacity means “be able to work and be successful”. 42.85% of participants indicated an increase in their work capacity due to confidence and motivation given by people around them and; 35.71% believe information gathering improves their work capacity. 64.28% of participants have a negative perspective on the employability of people with disabilities in Turkey. 78.57% believe employability will increase as a result of vocational rehabilitation training and guidance. 78.57% of participants considered the content of the program to be satisfactory. While the majority of participants indicated group work as more effective because it contributed to socialization, 35.71% preferred individual training. **Discussion:** The interview show that vocational rehabilitation is effective on working capacity, motivation, social skills and communication for people with disabilities. Therefore, expansion of vocational rehabilitation centers in Turkey will make a positive contribution to the employability of people with disabilities.

Dirsek Kırığı Nedeniyle Ameliyat Olan Bir Olguda Ergoterapi ve Fizyoterapinin Etkileri

Ayşe GÖKTAŞ¹

¹Ankara Üniversitesi Fizik Tedavi A.D. Ankara.

Amaç: Üst ekstremitte yaralanmasına sahip bir olguda fizyoterapi ve ergoterapi yaklaşımlarının etkisini incelemek. **Gereç ve Yöntem:** Dirsek düzeyinde kırık ameliyatı olan olgunun eklem hareket açıklığı, parmak gonyometresi ile ölçüldü. COPM ölçeği ve Kol, Omuz ve El Sorunları anketi (Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand Questionnaire, DASH) ile bireyin günlük yaşam, iş ve serbest zaman aktiviteleri performansı saptanmıştır. Fiziksel fonksiyonları artırmak için fizyoterapi ve birey merkezli aktivite çalışmalarını bir ay boyunca haftada 5 gün 45 dakika uygulandı. **Sonuçlar:** Olgunun dirsek ekleminde aktif fleksiyon hareket açıklığı 105, ekstansiyon hareketi 75, pronasyon 55, supünasyon 25 derece olarak tespit edilmiştir. Müdahale sonrası dirsek fleksiyonu 140, pronasyon 65, supünasyon 45 derece olmuştur. Müdahale öncesi olgunun en çok zorlandığı aktivitelerin saç bakımı, diş fırçalama, yemek yeme, giyinme, banyoda sırtını yıkama, ayakkabı bağcıyı bağlama aktiviteleri olduğu tespit edilmiştir. KAPO aktivite performansı puanı tedavi öncesi 2 iken, tedavi sonrası 6,2 olarak skorlanarak gelişme göstermiştir. Müdahale öncesi DASH puanlaması 70,4 iken müdahale sonrası 29 olarak tespit edilmiştir. Olgunun eklem hareket açıklığı, günlük yaşam aktivitelerindeki katılımının tedavi sonrası arttığı tespit edilmiştir. **Tartışma:** Dirsek düzeyinde kırık olan vakada ergoterapi ve fizyoterapi yaklaşımlarının önemli olduğu sonucuna varılmıştır. Fonksiyon ve aktivite performansında gelişme elde edilmiştir.

The Effects of Occupational Therapy and Physiotherapy on A Case of Operation Due To Elbow Rat

Purpose: To investigate the effect of physiotherapy and Occupational Therapy approaches in a case with upper extremity injuries. **Materials and Methods:** The range of motion of the joint with elbow level fracture was measured by finger goniometer. COPM scale and daily life, work and leisure activities performance of the individual were determined with the Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand Questionnaire (DASH). Physiotherapy and individual-centered activity studies were conducted for 5 days and 45 minutes per week for a month to increase physical functions. **Results:** The active flexion range of motion in the elbow joint was 105, extension movement was 75, pronation was 55, and the degree of vibration was 25 degrees. After the intervention, elbow flexion was 140, pronation 65, supination 45 degrees. Activities that were most challenging before the intervention were found to be hair care, tooth brushing, eating, dressing, bathing the back of the banyas, shoe-binding activities. The KAPO activity performance score improved from 2 before treatment to 6.2 after treatment. The pre-intervention DASH score was 70.4 while it was 29 after the intervention. The range of motion of the joint was found to be increased after treatment in daily living activities. **Discussion:** Ergotherapy and physiotherapy approaches are important in case of fracture at elbow level. Improvement in function and activity performance has been achieved.

Şizofreni Tanısı İle Takip Edilen Bireylerde İletişim Becerileri Eğitiminin Psikiyatrik Belirtiler ve İletişim Becerilerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Selma ERCAN¹, Akfer K KAHİLOĞULLARI¹ ve Sibel ÖRSEL²

¹SB Ankara Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi Toplum Ruh Sağlığı Merkezi, Ankara

²Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fak Psikiyatri ABD, Zonguldak

Amaç: Bu çalışmada iletişim becerileri eğitimine katılan şizofreni tanısı olan bireylerin psikiyatrik belirti düzeylerinin ve iletişim becerilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi Toplum Ruh Sağlığı Merkezine devam etmekte olan DSM-V'e göre şizofreni tanısı almış olan 19-55 yaş aralığında 37 kişi çalışmaya alındı. İletişim becerileri eğitimi 2 ay süresince haftada 1 saat verildi. Eğitim öncesi ve sonrasında katılımcılara Sosyodemografik Veri Formu, İletişim Becerileri Ölçeği ve Kısa Semptom Envanteri uygulandı. **Sonuçlar:** 37 katılımcının %70,3'ü erkek, %29,7'si kadındı. Katılımcıların yaş ortalaması 35,21±8,31'di. Katılımcıların ortalama eğitim süresi 11,05±3,43 yıldır. Ortalama hastalık süresi 12,40±7,65 yıl idi. Örneklem normal dağılım göstermediği için non-parametrik testler kullanıldı. İletişim becerileri eğitimi öncesi ve sonrası psikiyatrik belirtiler açısından anlamlı bir fark saptanmazken (p; 403), iletişim becerileri açısından eğitim öncesi ve sonrasında anlamlı farklılık saptanmıştır (p;0,00). **Tartışma:** Bulgular iletişim becerileri eğitiminin iletişim becerilerini artırmakla birlikte psikiyatrik belirtiler üzerinde herhangi bir etkisinin olmadığını göstermektedir.

Assessing the Effect of Communication Skills Training on Psychiatric Symptoms and Communication Skills in Individuals Followed by the Diagnosis of Schizophrenia

Purpose: In this study, it was aimed to evaluate psychiatric symptom and communication skills of individuals with schizophrenia who participated in communication skills training. **Materials and Methods:** 37 persons were included in the study between 19-55 years who were diagnosed as schizophrenia according to DSM-V, which is continuing to the Dışkapı Training and Research Hospital Community Mental Health Center. Communication skills training was given 1 hour per week for 2 months. Sociodemographic Data Form, Communication Skills Scale and Brief Symptom Inventory were applied to participants before and after training. **Results:** Of the 37 participants, 70.3% were male and 29.7% were female. The average age of participants was 35.21±8.31. The average duration of training was 11,05±3,43 years. The mean duration of disease was 12,40±7,65 years. Nonparametric tests were used because the sample did not show normal distribution. While no significant difference was found between psychiatric symptoms (p:403), there was a significant difference between communication skills before and after training (p:0.00). **Discussion:** Findings show that communication skills training leads to increasing of communication skills while has no effect on psychiatric symptoms.

Travmatik Beyin Yaralanmasında Sürücü Rehabilitasyonu: Literatür İncelemesi

Talar CİLACI¹

¹T.C. Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul

Amaç: Travmatik Beyin Yaralanması (TBY) gençlerde en yaygın ölüm ve engellilik nedenidir. ABD’de her yıl yaklaşık 1,6 milyon kişi TBY geçirmekte ve insidansı hızla artmaktadır. TBY’li bireylerin yaralanma sonrası bağımsız araç kullanmalarının toplumsal katılımlarına etkisi büyüktür. Bu çalışmanın amacı TBY’li kişilerde sürücü rehabilitasyonu ile ilgili güncel literatür bilgisini ortaya koymaktır. **Gereç ve Yöntem:** Medical Subject Headings (MeSH) tarayıcı kullanılarak uygun anahtar kelimeler bulunduğundan sonra PubMed, Cochrane, CINAHL, PEDro ve Scopus veri tabanlarında tarama yapıldı. Son 10 yılda yapılan klinik çalışmalar dahil edildi. Kriterleri karşılayan 6 makaleye ulaşıldı. **Sonuçlar:** Makalelerin yayınlandığı yıllara göre dağılımları 2017’de 2, 2016’da 1, 2014’te 1, 2011’de 1 ve 2010’da 1 şeklindeydi. Çalışmalara dahil edilen toplam hasta sayısı 467 olup ön değerlendirme sonucu sürücü rehabilitasyonu alan kişi sayısı 142’ydi. Çalışmalara Glasgow Koma Skalası’na göre orta-ciddi yaralanmalı ve orta-uzun post-travmatik amnezi süresi olan hastalar dahil edilmişti. Değerlendirmeler yolda (on-road) ve yol dışında (off-road) olmak üzere iki şekilde yapılmıştı. Yolda sürücü değerlendirmesi, Road Rage Questionnaire ve Cox Assessment of Risky Driving Scale kullanılmıştı. Sürücü rehabilitasyonu; yolda eğitim ile bilişsel, fiziksel, görsel bozukluğa ve sürüş hatalarına yönelik kompensatuar stratejileri öğretmekten oluşmaktaydı. **Tartışma:** İncelememizde TBY’de sürücü rehabilitasyonu ile ilgili az sayıda çalışma olduğu gözlemledik. TBY’li hastalarda sürücü rehabilitasyonunun yaralanma sonrası tekrar sürücü belgesi almayı kolaylaştırdığı, sürüş performansını, araç kontrolünü, pozisyonlama becerisini ve kendine güveni artırdığı; sürüş hatalarını, riskli sürüşü, sürüş öfkelerini ve anksiyeteyi azalttığı görülmektedir ancak örneklem büyüklüğünün artırıldığı, uzun süreli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Driver Rehabilitation in Traumatic Brain Injury: A Literature Review

Purpose: Traumatic Brain Injury (TBI) is the most common cause of death and disability in young people. In USA, every year 1.6 million people suffer TBI and the incidence rises sharply. The independent driving of post-injury TBI patients has great impact on their social participation. The aim of this study is to reveal actual knowledge of literature about driver rehabilitation in TBI. **Materials and Methods:** PubMed, Cochrane, CINAHL, PEDro and Scopus databases were screened with appropriate keywords found with Medical Subject Headings (MeSH). Clinical trials in last 10 years have been included. 6 articles that met the criteria were reached. **Results:** The distribution of the articles according to the published years was 2 in 2017, 1 in 2016, 1 in 2014, 1 in 2011 and 1 in 2010. The total number of patients was 467, 142 of them received driver rehabilitation according to pre-evaluation. Patients with moderate-to-severe injury according to Glasgow Coma Scale and moderate-to-long post-traumatic amnesia were included. On-road and off-road evaluations were made. The drivers were assessed on-road, with Road Rage Questionnaire and with Cox Assessment of Risky Driving. Driver rehabilitation consisted of on-road training, teaching cognitive, physical, visual impairment and compensatory strategies for driving errors.

Discussion: We observed that there are few studies on driver rehabilitation in TBI. Driver rehabilitation facilitates reobtaining driver license after injury, increases driving performance, vehicle control, positioning ability and self-confidence; decreases driving failures, risky driving, road anger and anxiety in TBI patients but long-term studies with bigger sample size are needed.

Bir Prader Willi Sendromlu Çocukta Yapılan Duyu Bütünleme Tedavisinin Duyusal Hassasiyet, Endurans/Tonus ve Dikkat Üzerine Etkisinin İncelenmesi: Vaka Çalışması

Öznur ÇETİN¹

¹Kanuni Eğitim Araştırma Hastanesi Toplum Ruh Sağlığı Merkezi/TRABZON

Amaç: Bu çalışmada Prader Willi Sendromu tanısı alan bir çocukta duyu bütünleme tedavisinin duyu hassasiyet, endurans/tonus ve dikkat üzerine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 4 yaşında prader willi sendromu tanısı alan bir çocuk dahil edildi. tedavi öncesi aileden çocuğun demografik bilgileri ve anamnezi alındı. Tedavi öncesi Dunn Duyu Profili uygulandı. Tedavi 1 yıl haftada 3 seans olarak olmak üzere toplam 155 saat uygulandı. Tedavi sonrası Dunn Duyu Profili tekrarlandı. Sonuçlar duyu profili skor tablosunda karşılaştırıldı. **Sonuçlar:** Çalışmanın sonucunda endurans ve tonus skoru 19 puandan 39 puana yükseldi. Duyusal hassasiyette 10 puan alan kişinin son puanı 20 ye. Dikkat puanı ise 20 puandan 25 puana yükseldiği görülmüştür. Bu 3 alanda da normal bireylere göre kesin farklılığı olan bireyin tedavi sonrası puanları tipik performansı göstermektedir. Ayrıca kişideki oral-motor performansın puanlarında da artış görülmüştür. **Tartışma:** Çalışmanın sonucunda Prader Willi sendromunda duyu bütünleme tedavisinin etkili olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmanın daha fazla vakada tekrarlanması önerilmektedir.

Investigation on The Effects of Sensory Entegration Therapy on Sensory Sensitivity, Endurance/Tonus And Attention In A Prader Willi Syndrome With Child: Case Study

Purpose: In this study, it was aimed to investigate the effect of sensory integration therapy on endurance / tonus and attention in a child with Prader Willi Syndrome. **Materials and Methods:** A 4-year-old child with prader-wili syndrome was included in the study. Demographic information and anamnesis of the child from the family before the treatment were taken. Dunn Sensory Profile was applied before treatment. The treatment was given for a total of 155 hours, 3 sessions per week for 1 year. The Dunn Sensory Profile was reproduced after the treatment. The results were compared on the sensory profile score table. **Results:** As a result of the study, the endurance and tonus score increased from 19 points to 39 points. The final score for a person who scores 10 points on sensory sensitivity is 20. Attention score increased from 20 points to 25 points. In these 3 areas, the post-treatment scores of the individual with a definite difference compared to normal individuals show typical performance. There was also an increase in the scores of oral motor performance in the person. **Discussion:** As a result of the study, sensory integration therapy in prader willi syndrome seems to be effective. It is recommended to repeat this study in more cases.

Olgu Sunumu: Kutis Laksa Sendromlu İki Olguda Duyu Bütünlüğü Müdahalesinin Etkinliğinin İncelenmesi

Esra ÜNSAL¹, Büşra YEĞİNER¹, Zekiye GEZGİN¹

¹Gezginler Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi, Ergoterapist, Ankara

Amaç: Kutis Laksa, ciltte belirgin elastin kaybı ve cildin katlanarak gevşek şekilde asılı durduğu nadir baş dokusu hastalıkları grubudur. Klinik olarak elastikiyetten yoksun, gevşek ve buruşuk cilt ile karakterize olup psikomotor gerilik, hipotonus, eklem laksitesi ve atetoid hareketler ile birlikte görülebilmektedir. Bu çalışmanın amacı Kutis Laksa sendromu olan vakalarda duyu bütünlüğünün etkinliğini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada Kutis Laksa sendromu olan 6 ve 11 yaşlarındaki iki kız çocuğuna uygulanan duyu bütünlüğü müdahalesinin etkinliği araştırılmıştır. Çocukların duyu işleme yeteneği; Duyu Profili (DP), kaba motor gelişim düzeyleri; Gross Motor Function Measurement (GMFM-88) ve yürüyüşleri; Rancho Gait Analysis (Rancho Los Amigos Medical Center) ile video gözlem analizi ile değerlendirildi. Çocukların duysal işleme yeteneklerinin güçlendirilmesi ve mevcut problemlerinin davranış ve hareketler üzerine etkisinin azaltılması amacıyla duyu bütünlüğü müdahalesi planlandı. Müdahale, haftada 1 gün 45 dakikalık seanslar halinde düzenli olarak uygulanmış olup ev programı ile duysal rutinler oluşturularak desteklenmiştir. **Sonuçlar:** Kutis Laksa sendromlu iki olguda duyu bütünlüğü yaklaşımı ile duysal problemlerin davranışlar üzerindeki olumsuz etkileri azaltılmış ve çocukların buldukları çevreye uyum süreçleri kolaylaştırılmıştır. Olguların müdahale sonucunda duysal işleme becerilerinde, kaba motor gelişim düzeylerinde ve yürüme kalitesinde artış gözlenmiştir. **Tartışma:** Gerçekleştirilen müdahalelerle fiziksel ve sosyal çevre ile etkileşimlerinin güçlendirilebileceği sonucuna varılmıştır. Olguların aynı ailede olup farklı duysal profillere sahip olması ve elde edilen veriler sonucunda bu alanda daha fazla olgu ile çalışmaya gereksinim olduğu sonucuna varılmıştır.

Case Report: An Investigation of the Effectiveness of Sense Integration Intervention in Two Cases with Cutis Laxa Syndrome

Purpose: Cutis laxa is a group of rare connective tissue disorders. Clinically characterized by loose and wrinkled skin lacking elasticity, it can be seen together with psychomotor retardation, hypotony, joint laxity and athetoid movements. The aim of this study is to investigate the effectiveness of sensory integrative practices in cases with Cutis Laxa syndrome. **Materials and Methods:** In this report, two girls aged 6 and 11 years-old with Cutis Laxa syndrome and their sensory integration intervention was investigated to be effective. Children's sensory processing ability; Sensory Profile, the gross motor development levels; Gross Motor Function Measurement (GMFM-88) and their walks were assessed by video observation analysis with Rancho Gait Analysis. Sensory integration interventions were planned to support children's sensory processing abilities and to reducing the impact of current problems on

behavior and movements. The intervention was performed regularly in sessions of 1 day and 45 minutes per week, supported by structured home routines and sensory activity. **Results:** The sensory integration approach in two cases with Cutis Laxa syndrome has reduced the negative effects of sensory problems on behaviors and facilitated adaptation processes to children's surroundings. It was seen that walking quality, levels of gross motor development and sensory processing ability increased after the treatment. **Discussion:** The treatment have resulted in the strengthening of children's interaction with the physical and social environment. It is concluded that the cases are in the same family and have different sensory profile, and that the result obtained is that this area needs further study.

Erişkin Kas Hastalarında Gövde Etkilenimi İle Aktivite Limitasyonu ve El Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Özge ONURSAL¹, Ender AYYAT¹, Fatma AYYAT¹, Gülşah SÜTÇÜ¹, Mert DOĞAN¹, Muhammed KILINÇ¹, Sibel AKSU YILDIRIM¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü Nörolojik Rehabilitasyon Ünitesi, ANKARA

Amaç: Kas hastalarında gövde ve üst ekstremitte kaslarında meydana gelen kas zayıflığı ve stabilizasyon kaybından dolayı hastaların üst ekstremitte fonksiyonları etkilenmektedir. Gövde, üst ekstremitte fonksiyonları sırasında stabilizasyonu sağlayarak hareketlerin düzgün yapılmasını desteklemektedir. Bu çalışmanın amacı kas hastalarında gövde etkilenimi ile aktivite limitasyonu ve el becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 17 (11 erkek, 6 kadın) erişkin kas hastası dahil edildi. Hastaların demografik bilgileri alındıktan sonra gövde etkilenimini değerlendirmek amacıyla statik oturma dengesi (SOD), dinamik oturma dengesi(DOD) ve koordinasyon olmak üzere 3 alt parametresi olan Gövde Bozukluk Ölçeği (GBÖ), algılanan aktivite limitasyonunu değerlendirmek için ACTIVLIM ölçeği ve el becerilerini değerlendirmek için Abilhand ölçeği kullanıldı. **Sonuçlar:** Hastaların yaş ortalaması $36,29 \pm 11,40$ idi. Yapılan analizlerin sonucunda; hastaların ACTIVLIM puanları ile GBÖ'nin DOD ($r=0,493$), koordinasyon($r=0,588$) alt parametreleri ve GBÖ total puanı ($r=0,493$) arasında istatistiksel olarak anlamlı orta derecede korelasyon bulunurken ($p < 0,05$); GBÖ'nin SOD alt parametresi ile istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunamadı($p > 0,05$). Ayrıca hastaların Abilhand puanları ile GBÖ'nin total puanı ve alt parametre puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunamadı($p > 0,05$). **Tartışma:** Çalışmanın sonucunda, erişkin kas hastalarının gövde etkileniminin algılanan aktivite limitasyonu üzerinde etkili olduğu ancak; el becerileri üzerinde etkili olmadığı görülmüştür. SOD'nin aktivite limitasyonunu etkileyecek bir alt parametre olmadığından ACTIVLIM ile arasında ilişki çıkmadığı ve Abilhand ölçeğinin gövde kullanımının daha az olduğu ince el becerilerini değerlendiren bir ölçek olduğundan gövde etkilenimi ile arasında ilişki çıkmadığı düşünülmektedir. Çalışmanın sonuçlarının ışığında, hastaların günlük yaşam aktivitelerinde kısıtlılık yaratan etmenlerden biri olan gövde etkileniminin tedavi programları oluşturulurken göz ardı edilmemesi gerektiği düşünülmektedir. Olgu sayısını arttırıldığı ve el fonksiyonlarının daha kapsamlı değerlendirildiği çalışmaların konuya ışık tutabileceği düşünülmektedir.

The Relationship Between Trunk Impairment and Activity Limitation, Hand Skills In Adult Muscle Diseases

Purpose: In adult muscle diseases, upper limb functions have been affected by muscle weakness and loss of stabilization of muscles of trunk and upper limb. The trunk supports stabilization during upper limb functions and ensures smooth movements. The aim of study was to investigate the relationship between trunk impairment and activity limitation, hand skills in adult muscle diseases. **Materials and Methods:** 17 patients were included. The demographic features of patients were recorded. Trunk

Impairment Scale (TIS), which has three subparameters; Static Sitting Balance (SSB), Dynamic Sitting Balance (DSB) and Coordination, was used to assess the trunk impairment. ACTIVLIM was used to assess perceived activity limitations and Abilhand was used to assess the hand skills. **Results:** The mean age of patients was 36.29 ± 11.40 . There were statistically significant moderate correlations between ACTIVLIM scores and DOD scores ($r=0.493$), coordination scores ($r=0.588$) and total scores of TIS ($r=0.588$) ($p < 0.05$). But, there was no significant correlation between ACTIVLIM scores and SOD scores of TIS ($p > 0.05$). Also, there was no significant correlation between Abilhand scores and TIS ($p > 0.05$). **Discussion:** As a result of study, it was concluded that trunk impairment has affected on activity limitations, but not on hand skills. SOD is not subparameter to affect activity limitations, so it's considered that there is no relationship between ACTIVLIM and SOD. Also, there is less trunk using while doing tasks within Abilhand scale, which evaluate fine motor skills, so there is no relationship between Abilhand and trunk impairment. Consequently, it is thought that trunk impairment, which is one of factors that limit activities of daily living of patients, should not be ignored while developing rehabilitation programs. It is thought that number of cases should be increased and hand functions should be evaluated more comprehensive.

Parkinson Hastalığında Klinik Karar Verme Süreci: Bir Olgu Sunumu

Ender AYYAT¹, Mert DOĞAN¹, Gülşah SÜTÇÜ¹, Fatma AYYAT¹, Özge ONURSAL¹, Muhammed KILINÇ¹, Sibel AKSU YILDIRIM

¹Hacettepe Üniversitesi, SBF, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara

Amaç: Klinik akıl yürütme; ölçme, tedavi ve değerlendirme sürecinin bütün aşamalarının merkezinde yer alan bir süreçtir. Bu çalışmanın amacı bir parkinson hastasında KKV sürecini hastanın önceliklerine ve ihtiyaçlarına en uygun şekilde oluşturarak incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Olgunun detaylı bir şekilde hikayesi ve demografik bilgileri alındı. Olgunun yapmakta zorlandığı aktiviteler belirlendi. "Bulaşık Yıkama", "Yemek Hazırlama", "Giyinme", "Tuvalete Gitme" gibi aktivitelerde zorlanan olgu için, aktivitelerin alt basamakları olan fonksiyonlar incelendi ve "Oturmadan Ayağa Kalkma" fonksiyonunda problem olduğu belirlendi. Probleme yönelik değerlendirmeler ile çoklu hipotez oluşturma işlemi tamamlandı. Hipotezlere yönelik ön testler ile en önemli problem olarak görülen "Postural Kontrol Yetersizliği" hipotezi sağlandı. Müdahale öncesi ve sonrası, olguya dinamik posturografi testleri, gövde kontrol testi, süreli kalk yürü testi, kas kuvveti ve kas tonusu değerlendirmeleri, oturmadan ayağa kalkma süresi kaydedildi. Değerlendirmelere göre müdahale planı oluşturuldu. Müdahale planı "oturma pozisyonunda 'placing' eğitimi, stabilizasyon egzersizleri (Oturmada + ayakta), oturma pozisyonunda ritmik kalça egzersizi, squat egzersizleri, tüm vücut vibrasyon uygulaması (30 Hz, 60 saniye, 4 Tekrar), taban altı derin masajı + zemine tırtıklı paspas yerleştirme, öndeki topa uzanıp, topu alarak ayağa kalkma" uygulamalarını içerdi ve 6 hafta uygulandı. **Sonuçlar:** 70 yaşında, 7 yıl önce parkinson tanısı alan erkek olgunun posturografi, süreli kalk yürü testi ve gövde kontrol testinde iyileşmeler saptanırken ($p < 0,05$), kas kuvveti değerlendirmesinde bir fark saptanmadı ($p > 0,05$). **Tartışma:** Tedavi sonrasında edinilmiş motor, duyuşsal, mental ve kognitif becerilerin farklı aktivitelerle kanalizasyonu ile hastanın bağımsızlığının artırılması hedeflenmektedir. Parkinson hastalığında KKV süreci; tedavinin hastanın gereksinimlerine göre geliştirilmesine olanak sağlayarak, tedavi sonucu en etkili ve ucuz yoldan elde edilir.

Clinical Decision Making Process in Parkinson's Disease: A Case Report

Purpose: Clinical decision making (CDM) is at the center of all stages of measurement, treatment and evaluation processes. Aim of this study is to investigate CDM process in case of Parkinson's disease by establishing the most suitable way to patient's priorities and needs through case. **Materials and Methods:** Demographic information obtained detaily. The activities that the case was not able to do were identified. Difficult activities according to patient such "Dishwashing", "Preparing Meal", "Dressing", "Going to toilet" functions of lower steps of activities were examined and determined problem in function "Standing Before Standing". Multiple hypothesis generation was completed with probing evaluations. Preliminary tests for hypotheses had reinforced hypothesis of "Postural Control Failure" which was considered to be the most important problem. Before and after intervention, posturography tests, trunk control test, time up and go, muscle strength and muscle tone evaluations were recorded. According to assessments, intervention plan was created "placing education, stabilization

and squat exercises, rhythmic hip flexion exercises in seated position, whole body vibration (30 Hz, 60 seconds, 4 times), deep friction massage for under foot, "stand up" exercises with metronom included following practices and was applied for 6 weeks. **Results:** There were improvements in posturography tests, time up and go, trunk control test of 70 years old man was diagnosed with Parkinson's disease seven years ago ($p < 0.05$) but muscle strength did not improve ($p > 0.05$). **Discussion:** Independence of patient is aimed to increase by transferring of acquired motor, sensory, mental and cognitive skills to different activities after treatments. CDM process allows treatment to be developed according to requirements of patient and treatment result is obtained most effectively and costlessly.

Retinoblastomlu Çocuk Olgunun Oküler Prostetik Rehabilitasyonu (Olgu Sunumu)

Ebru TURAN KIZILDOĞAN¹

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Eskişehir

Amaç: Retinoblastom en sık çocukluk çağının göz içi malign tümörüdür. Hastalar etkilenen gözlerinde görmelerini kaybederler ve cerrahi ile oküler bölge çıkarılır. Enukleasyon cerrahisi sonrasında oküler göz protezi uygulanır. Oküler kaviteye yerleştirilen göz protezleri ile simetri restore edilerek fasiyal büyüme stimüle edilir. Oküler protezler görme fonksiyonunu gerçekleştiremezler ancak cerrahi sonrası kozmetik açıdan önemlidir. Hastaya özel göz protezi uygulanan bu olguda da protezin yapımı, sosyal katılım ve kozmetik rehabilitasyonun etkileri tartışılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu yazıda sunulan olgu 11 yaşında erkek çocuk hastadır. Retinoblastom tanısı sonrası cerrahi ve kemoterapi ile tedavi edilmiştir. Tıbbi hikaye ve değerlendirmeleri sonrasında hastaya özel göz protezi yapılmıştır. SF-36 yaşam kalitesi anketi ve protez memnuniyet anketi (SAT- PRO) uygulanmıştır. **Sonuçlar:** Bu çalışmanın sonuçları çocuk hastada oküler rehabilitasyonun emosyonel durum ve ruh sağlığı açısından önemli etkileri olduğunu göstermiştir. Hastaya özel uygulanan göz protezi sonrasında hastanın yaşam kalitesi artmış ve hasta göz protezinin kozmetik etkilerinden memnun olduğunu ifade etmiştir. **Tartışma:** Cerrahi sonrası fasiyal bölgede meydana gelen deformite, hastada emosyonel ve psikolojik açıdan olumsuz etkiler oluşturarak sosyal entegrasyonu bozmaktadır. Anoftalmik olgularda gözün kaybedilmesi ile yaşam kalitesi etkilenmektedir. Enukleasyon cerrahisi geçiren çocukta oküler protez rehabilitasyonu sosyal katılım açısından önemlidir.

Ocular Prosthetic Rehabilitation of A Child With Retinoblastoma (Case Report)

Purpose: Retinoblastoma is the most common malignant cancer of the eye in children. Patients may lose their vision in the affected eye and they need to have the eye removed. Ocular prosthesis that replaces on absent natural eye following enucleation surgery. The ocular prosthesis fills in the ocular cavity stimulating the facial growth and restoring its symmetry. An ocular prosthesis does not provide vision but they are import aspect of cosmetic appearance after surgery. In this case report construction of an eye prosthesis was presented and discuss the effects of ocular prosthesis, social acceptance, prosthetic fitting and cosmetic rehabilitation. **Materials and Methods:** This paper presents the case of a 11 year old male child patient. He was diagnosed with retinoblastoma and treated surgary and chemotherapy. After obtaining data and medical history reviewed custom made eye prosthesis. SF-36 questionnaire and Satisfaction with Prosthesis Questionnaire (SAT-PRO) was filled. **Results:** The results showed that the ocular rehabilitation of the chield patient significant effect in emotional and psychological health. His quality of life increased significantly after ocular eye prosthesis. Patients was pleased with the cosmetic benefits by custom made ocular prosthesis. **Discussion:** Facial deformity can cause to the patient emotional and psychological disturbance and social disintegration. The loss of an eye directly influences the quality of life of the anophthalmic individuals. Ocular prosthetic rehabilitation is in important for social participation in child who had enucleation surgery.

Farklı Fonksiyonel Aktivitelerde Omuz Eklemine Kinematik Analizi

**Mert DOĞAN¹, Gülşah SÜTÇÜ¹, Ender AYYAT¹, Fatma AYYAT¹, Özge ONURSAL¹, Mertcan KOÇAK¹,
Özgül ÜNVER¹, Muhammed KILINÇ¹, Sibel Aksu YILDIRIM¹**

Hacettepe Üniversitesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Nörolojik Rehabilitasyon Ünitesi, ANKARA

Amaç: Omuz eklemine etkilenimi günlük yaşamda çeşitli aktivite ve katılım kısıtlılıklarına sebep olmaktadır. Bu çalışmanın amacı günlük yaşam aktiviteleri sırasında omuz eklemine objektif olarak boyutlu kinematik analiz yöntemi ile değerlendirmektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya sağ dominant 46 (22 E, 24 K) birey alındı. Katılımcıların demografik verileri detaylı bir şekilde alındı. Ölçüm, her birey için aynı koşullar sağlanarak toplamda 3 tekrarlı gerçekleştirildi. MVN BIOMECH Awinda IMU sensörler ile unilaterale aktivitelerde sağ omuz, bimanuel aktivitelerde her iki omuz eklemine kinematik verileri kaydedildi. Her aktivite için ölçüm, sensör kalibrasyonunu bozmayacak şekilde simüle edilen bir ortamda gerçekleştirildi. Analiz için belirlenen aktiviteler aşağıda sıralanmıştır: "Başın Orta Noktasına Dokunma (BOD)", "Ceket Asma (CAS)", "Yemek Yeme (YEM)", "Pantolonun Arka Cebine Cüzdan Koyma (PAC)", "Sürahiden Bardağa Su Doldurma (SBS)", "Diş Fırçalama (DF)", "Kemer Çıkarma (KC)", "Yüz Yıkama (YI)", "El Yıkama (EY)". **Sonuçlar:** Çalışmaya alınan bireylerin yaş ortalamaları $25,73 \pm 4,17$ yıldır. BOD aktivitesi için, omuz eklemi harekete $9,48^\circ$ abduksiyonda başlayıp, hareketi tamamlama oranının 66% 'sında $37,62^\circ$ abduksiyona ulaştığı, hareket tamamlanınca $10,39^\circ$ abduksiyona geldiği bulundu. Rotasyon hareketinde ise eklemine harekete $9,87^\circ$ dış rotasyonda başladığı, hareketin 50% 'si gerçekleşince $55,60^\circ$ iç rotasyona ulaştığı, hareket tamamlanınca $12,78^\circ$ dış rotasyonda olduğu bulundu. Omuzun harekete $5,53^\circ$ fleksiyonda başladığı, hareketin 50% 'sinde $90,51^\circ$ fleksiyona ulaştığı, $5,13^\circ$ fleksiyondayken hareketi tamamladığı bulundu. Diğer aktiviteler için benzer şekilde kinematik analiz sonuçları elde edildi. **Tartışma:** Omuz eklemi limitasyonlarından kaynaklı aktivite ve katılım kısıtlılıklarının doğru değerlendirilebilmesi için sağlıklı bireylerde fonksiyonel aktivitelerde omuz eklemine kinematik açıdan değerlendirilmesi gerekmektedir. Çalışmanın sonuçlarının fonksiyonel aktiviteler sırasında omuz eklemine kinematiklerinin detaylı analizini içermesi açısından literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Kinematic Analysis of Shoulder Joint in Different Functional Activities

Purpose: The dysfunction of shoulder joint causes various limitations of activities and participation in activities of daily life (ADL). Purpose of study is to evaluate shoulder joint with 3 dimension kinematic analysis during ADLs. **Materials and Methods:** 46 participants with right side dominance were included to study. Measurements were performed three times with same conditions for each participant. MVN BIOMECH Awinda IMU sensors were used to record kinematic data of shoulder joints. For each activity, measurement was performed in simulated environment in case adversely affect to sensor calibration. Activities were identified for the analysis are listed below: "Tapping on center of head (TC)", "Hanging Jacket (HJ)", "Eating (ET)", "Putting Wallet Back Pocket of Pants (PWP)", "Tooth Brushing (TB)", "Belt Removal (BR)", "Face Wash (FW)", "Hand Wash (HW)", "Water Filling From Flagon to Glass (WFG)".

Results: Average age of subjects was 25.74 ± 4.17 . For TC activity, shoulder movement was found 9.48° abduction in start, 37.62° abduction and 10.39° abduction were found in %66 of completion rate (CR). In rotation movement, shoulder started to movement in 9.87° external rotation, 55.60° internal rotation in %50 of CR, 12.78° external rotation in end of activity were found. Shoulder movement was found 5.53° flexion in start of activity, 90.5° flexion in %50 of CR and end of activity 5.1° flexion were found. Kinematic analysis results were obtained for other activities similarly. **Discussion:** In order to evaluate limitations of activity and participation due to shoulder joint limitations, it is necessary to evaluate kinematically shoulder joint in ADLs in healthy individuals. It is thought that results of this study will contribute to literature in terms of including detailed analysis of shoulder joint kinematics during functional activities.

Engelli Sporcularda Fiziksel Aktivite Düzeyi, Günlük Yaşam Aktiviteleri ve Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişki: Pilot Çalışma

Aysel YILDIZ¹, Semra OĞUZ¹, İlkşan DEMİRBÜKEN¹

¹Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul

Amaç: Engelli sporcularda fiziksel aktivite düzeyi, günlük yaşam aktiviteleri ve yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi araştırmak. **Gereç ve Yöntem:** Gönüllü engelli lisanslı sporcular değerlendirildi. Fiziksel aktivite düzeyi Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi Kısa Form (UFAA-KF) ile günlük yaşam aktiviteleri Lawton ve Brody Enstrümental Günlük Yaşam Aktivitesi Ölçeği (LBEGYAÖ) ve KATZ Günlük Yaşam Aktivitesi Ölçeği ile son olarak yaşam kalitesi Short Form 36 (SF-36) anketi ile değerlendirildi. **Sonuçlar:** Toplam 24 erkek sporcu (ort yaş 26,96±7,50 yıl) araştırmaya katıldı. Katılımcıların %79,2'si bedensel ve %20,8'i işitme engelli idi. %66,7 katılımcı lise düzeyinde eğitim almıştı. UFAA-KF 6299,60±3440,16426 MET-dk/hafta; LBEGYAÖ analiz sonuçları 21,46±3,97 bulundu. SF-36 alt skalalarının puanları 66,58±17,76-83,33±24,48 arasında değişkenlik gösterdi. Fiziksel aktivite seviyesi (rs=0,51, p=0,11) ve Lawton ve Brody Enstrümental Günlük Yaşam Aktivitesi ölçeği (rs=0,57, p=0,003) boy ile pozitif yönde korele idi. LBEGYAÖ, yaşam kalitesi ve fiziksel aktivite seviyesi arasında ilişki bulunmadı. KATZ ölçeği sonuçları ile SF-36 Fiziksel Fonksiyon alt skalası arasında pozitif ilişki saptandı (rs=0,476, p=0,019). **Tartışma:** Boy ve fiziksel aktivite seviyesi ilişkisi literatürle uyumludur. Katılımcıların büyük çoğunluğunun alt ekstremitesinde problemi olduğu için LBEGYAÖ ile değerlendirilen aktivitelerde başarılı idi. KATZ indeksinin yaşam kalitesi ile ilişkili bulunmasının nedeni üst ekstremiteye ek olarak diğer aktiviteleri de değerlendirmesi olabilir.

Relationship Between Physical Activity Level, Daily Life Activities and Quality of Life in Disabled Athletes: Pilot Study

Purpose: To investigate the relationship between physical activity level, daily life activities and quality of life in disabled athletes. **Materials and Methods:** Volunteers who licensed athletes with disabled were evaluated. International Physical Activity Questionnaire Short Form (IPAQ-SF) was used evaluation level of physical activity, The Lawton and Brody Instrumental Daily Life Activity Questionnaire (LBIDLAQ) and KATZ Daily Living Scale were used evaluation the daily living activities and finally Short Form 36 (SF-36) questionnaire was used evaluation for quality of life. **Results:** A total of 24 male athletes (mean age 26.96±7.50 years) participated in the study. 79.2% of participants were physical and 20.8% were deaf. 66.7% of participants were completed high school education. IPAQ-SF was 6299,60±3440,16 MET-dk/week and LBEGYA was found 21.46±3.97 points. The SF-36 subscale scores ranged from 66.58±17.76 to 83.33±24.48 point. IPAQ-SF (rs=0.51, p =0.11) and the LBIDLAQ (rs=0.57, p=0.003) were positively correle with height. There was no relationship between LBEGYA, quality of life and physical activity level but only a positive correlation was found between the results of the KATZ

scale and SF-36 Physical Function subscale ($r_s=0.476$, $p=0.019$). **Discussion:** The relationship between height and physical activity level is compatible with the literature. The activities assessed with LBEGYA were successful because a lot of participants had problems in the lower extremities. The fact that the KATZ index is related to the quality of life may be due to the evaluation of other activities in addition to the upper extremity.

Nörolojik Hastalıklara Sahip Bireylerin ve Bakım Verenlerinin Aktivite Yönünden Tedavi Hedeflerine Bakış

Özge Buket CESİM¹, Burcu Semin AKEL¹, Çiğdem ÖKSÜZ¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Nörolojik hastalıklara sahip bireylerin ve bakım verenlerinin aktivite yönünden tedavi hedefleri arasındaki uyumu incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmaya nörolojik hastalığa sahip, yaş ortalaması 32,29±17,78 olan 41 birey (23 erkek, 18 kadın) dahil edildi. Hasta ve bakım verenin aktivite yönünden tedavi hedefleri nitel görüşme ile alındı. Bireylerin ve bakım verenlerin tedavi hedefleri günlük yaşam aktiviteleri (GYA), yardımcı günlük yaşam aktiviteleri (YGYA), dinlenme ve uyku, eğitim, iş, oyun, serbest zaman, sosyal katılım olarak gruplandırıldı. Bireyler ve bakım verenlerin en çok belirttiği aktiviteler belirlendi. Birey ve bakım veren arasındaki tedavi hedefinin uyumu ortak aktivite sayısına göre yüzde olarak hesaplandı. **Sonuçlar:** Bireylerin tanıları inme (n=13), serebral palsi (n=13), travmatik beyin yaralanması (n=7) ve diğer hastalıklar (n=9) olarak ayrıldı. Bireylerin %43'ü GYA, %21'i YGYA, %12'si serbest zaman, %10'u eğitim, %9'u iş, %2'si sosyal katılım ve %1'i oyun aktivitelerini tedavi hedefleri olarak belirtti. Bakım verenlerin tedavi hedeflerinin %51'i GYA, %16'sı YGYA, %14'ü sosyal katılım, %6'sı serbest zaman ve iş, %1'i oyun ve eğitim aktivitelerinden oluşmaktaydı. Bireyler tedavi hedefi olarak en çok araç kullanma, yemek yeme, çalışma, yazı yazma ve giyinme aktivitelerini belirtirken; bakım verenler iletişim, giyinme, yemek yeme ve banyo yapma aktivitelerini belirtti. Bireyler ve bakım verenler arasındaki tedavi hedeflerinin uyumu %26 olarak belirlendi. **Tartışma:** Bireylerin ve bakım verenlerin aktiviteye yönelik tedavi hedefleri daha çok GYA ve YGYA' lardan oluşsa da tedavi hedeflerindeki aktivitelerde farklılıklar ve çok düşük oranda bir uyum görülmektedir. Rehabilitasyon stratejileri oluşturulurken ve rehabilitasyon sonuçları değerlendirilirken bu düşük uyumun göz önünde bulundurulması gerektiğini düşünmekteyiz.

A View of The Treatment Goals From The Point of Activity of Individuals With Neurological Diseases and Their Caregivers

Purpose: To examine the compatibility between the individuals with neurological diseases' and their caregivers' treatment goals from the point of activity. **Materials and Methods:** 41 individuals (23 males, 18 females) with mean age of 32.29±17.78 with neurological disease were included. Treatment goals of the patient and caregiver were obtained through qualitative interview. Treatment goals of individuals and caregivers were grouped into activities of daily living (ADL), instrumental activities of daily living (IADL), rest and sleep, education, work, play, leisure, social participation. Activities identified most by individuals and caregivers were determined. Compliance of treatment goals between individual and caregiver was calculated as percentage of number of common activities. **Results:** 43% of the individuals referred to ADL, 21% as IADL, 12% as free time, 10% as education, 9% as work, 2% social participation

and 1% play activities as treatment goals. 51% of the caregivers' treatment goals consisted of ADL, 16% of IADL, 14% of social participation, 6% of free time and work, 1% of play and education activities. Individuals are most likely to indicate driving, eating, working, writing and dressing activities; caregivers stated communication, dressing, eating and bathing activities. Compliance of treatment goals between individuals and caregivers was 26%. **Discussion:** Although treatment goals from the point of individuals' and caregivers' activities are mostly ADL and IADL, there are differences in activities in treatment goals and very low compliance. While rehabilitation strategies are developed and outcomes are assessed, we think that this low compliance should be considered.

Vaka Raporu: Cohen Sendromlu Bir Çocukta Ergoterapi Müdahalesinin Etkinliğinin İncelenmesi

Rüya Gül DURMAZ¹, Gökçen AKYÜREK¹, Gonca BUMİN¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Cohen sendromu, gelişim geriliği, hipotoni, mikrosefali ile birlikte görülen ve çok nadir teşhis edilen bir genetik hastalıktır. Bu çalışmanın amacı Cohen sendromu olan bir vakada ergoterapinin etkinliğini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem: Bu raporda Cohen Sendromu olan 7 yaşında bir kız çocuğuna uygulanan ergoterapi müdahalesinin etkinliği gösterilmiştir. Çocuğun günlük yaşam aktiviteleri (GYA), Pediatrik Özürlülük Değerlendirme Envanteri (PÖDE) ve duyu işleme yeteneği Dunn Duyu Profili (DDP) ile değerlendirildi. GYA'ne katılımı ve duyu işleme becerisini artırmaya yönelik ergoterapi müdahalesi (15 ay) CO-OP modeli temel alınarak planlandı. Müdahale, haftada 1 gün 45 dk'lık seanslar halinde düzenli olarak uygulandı. **Sonuçlar:** Olgunun günlük yaşam aktivitelerindeki bağımsızlığının ve duyu işleme becerisinin (vestibular; dokunma; oral duyuşal işlem; duygusal cevap; duygusal sosyal cevapları kesin farklılıktan tipik performansa) tedavi sonrasında arttığı görüldü.

Tartışma: Cohen Sendromlu vakalarda ergoterapi yaklaşımının çocuğun hem günlük yaşam becerilerinin artırılarak bağımsızlığın sağlanması hem de duyuşal sorunlar üzerinde etkili bir tedavi seçeneği olabileceği ve bu alanda daha fazla olgu ile çalışmaya gereksinim olduğu sonucuna varıldı.

Case Study-An Investigation of The Effectiveness of Occupational Therapy For A Child With Cohen Syndrome

Purpose: Cohen's syndrome is a complex genetic condition that characterized by delayed development weak muscle tone (hypotonia) and craniofacial dysmorphism. The aim of this study is to understand the effect of long-term occupational therapy intervention on activity of daily living (ADL) and sensory profile of a 7-year-old girl with complaints such as problem in daily living activities and sensory problems.

Materials and Methods: In this report, a 7-year-old girl with Cohen's syndrome and her occupational therapy intervention was shown to be effective. The child's activities of daily life (ADL), Pediatric Evaluation of Disability Inventory (PEDI) and sensory processing ability were assessed with Dunn Sensory Profile (DSP). ADL was planned based on the CO-OP model of occupational therapy intervention (15 months) to increase participation and sensory processing skills. The intervention was performed regularly in sessions of 1 day and 45 minutes per week. **Results:** It was seen that the independence of the event in activity of daily living and sensory processing ability increased after the treatment. **Discussion:** It has been concluded that occupational therapy approaches may be an effective treatment option in cases with Cohen's Syndrome, and that this area needs further study.

Bel Ağrısı Olan Üniversite Öğrencilerinde Yorgunluk ve Uyku Sorunlarının İncelenmesi: Randomize Kontrollü Çalışma

Gamze EKİCİ¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışma bel ağrısı problemi yaşayan üniversite öğrencilerinde genel yorgunluk ve Uyku sorunlarının incelenmesi amacıyla planlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 702 kız, 211erkek olmak üzere 913 gönüllü üniversite öğrencisi dahil edildi. En az 1 aydır bel ağrısı olanlar (n=399) ve 514 ağrı sorunu olmayanlar olmak üzere randomize 2 grup oluşturulmuştur. Katılımcıların ağrı süreleri kaydedilmiştir. İstirahat ve aktivite sırasındaki ağrı şiddetleri, genel yorgunluk düzeyleri, uyku sorunları belirlenip, şiddeti için Görsel Analog Skala (GAS) kullanılmıştır. **Sonuçlar:** Gruplar karşılaştırıldığında yaş, beden kütle indeksi ve eğitim yılı açısından fark bulunmamıştır ($p > 0,05$). 548 öğrenci uyku sorunları yaşadıklarını belirtmiştir. Uykuya dalamama (n=179) en fazla şikayet edilen uyku sorunu olarak belirlenmiştir. Bel ağrılı grup ağrısız grupla karşılaştırıldığında uyku sorunlarının şiddeti ($p=0,001$) ve genel yorgunluk düzeyleri ($p=0,001$) açısından anlamlı fark olduğu görülmüştür. **Tartışma:** Bel sağlığı sorunları yaşamın her anında karşımıza çıkabilir. Yine ağrıya eşlik eden uykusuzluk ve yorgunluk ise bireyin tüm yaşamını olumsuz yönde etkileyebilir. Üniversite eğitimi bireyin ileriki hayatı için önemli bir dönemi kapsar. Bu dönemde yaşanan sorunlar dikkate alınarak öğrencilerin mesleki bilgi ve becerilerinin kazandırılması sürecinde iyilik ve sağlıklarının desteklenmesi gereklidir.

Examination of Fatigue and Sleep Problems in University Students With Low Back Pain: Randomized Controlled Study

Purpose: This study was planned to investigate general fatigue and sleep problems in university students with back pain problems. **Materials and Methods:** A total of 913 volunteer university students, including 702 girls and 211 boys, were included in the study. Two groups were randomly assigned to those who had at least 1 month of back pain (n = 399) and 514 who had no pain problem. Participants' pain duration was recorded. Pain intensity, general fatigue levels, sleep problems at rest and activity were determined and also for severity Visual Analogue Scale (VAS) was used. **Results:** When the groups were compared, there was no difference in terms of age, body mass index and education year ($p > 0.05$). 548 students reported sleep problems. Sleeping diapause (n=179) was the most commonly reported sleeping problem. Compared with the painless group, it was found that there was a significant difference in the severity of sleep problems ($p=0.001$) and general fatigue levels ($p=0.001$). **Discussion:** Back pain problems can be seen at every moment of life. Insomnia and fatigue that accompany pain can affect the whole life of the individual negatively. University education covers an important period for the future life of the individual. Taking into account the problems experienced in this period is needed to support the well-being and health in the process of acquiring the professional knowledge and skills of the students' occupation.

Sıra Uygunluğunun Üniversite Öğrencilerinin Yaşam Kalitesine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Gamze EKİCİ¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Öğrenciler fiziksel ve ruhsal gelişim dönemlerinin önemli bölümünü okul sıralarında geçirmektedir. Ülkemizde üretilen okul sıralarının büyük bir kısmının öğrencilerin antropometrik ölçüleri dikkate alınmadan üretildikleri bildirilmektedir. Bu çalışma sıra uygunluğunun üniversite öğrencilerinde sağlıklı ilişkili yaşam kalitesine(SİYK) etkisinin incelenmesi amacıyla planlandı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya yaş ortalaması 19,83±1,73yıl olan 518kız, 171erkek olmak üzere 689 gönüllü üniversite öğrencisi dahil edildi. Öğrencilere sıralarının ağrı oluşturuyorsa şiddeti, ayrıca ergonomi ve rahatlık açısından sıralarının kendileri için uygunluğu Görsel Analog Skala (GAS) üzerinde sorulmuştur. Uygun bulmayanlar (GAS'a göre 0-4 puan) çalışma grubunu; uygun bulanlar (5 ve üzeri) kontrol grubunu oluşturmuştur. Nottingham Sağlık Profili ile olguların SİYK parametreleri karşılaştırılmıştır. Yüksek puan SİYK'deki bozukluğu gösterir. **Sonuçlar:** Gruplar karşılaştırıldığında yaş ve beden kütle indeksi açısından fark bulunmamıştır ($p > 0,05$). Buna karşın, sırasının uygun olmadığını ifade eden çalışma grubunda SİYK'in daha düşük ($p=0,007$) olduğu ve ağrı şiddetinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($p=0,001$) belirlenmiştir. **Tartışma:** Yaşam ortamının uygunluğu bireyin yaşam kalitesi üzerine doğrudan etkilidir. Bireyin konforu düşünülerek düzenlenmiş çalışma alanlarının uyku kalitesi, enerji düzeyi, ruhsal ve sosyal durumlar gibi SİYK ve ağrı şiddeti üzerinde etkisi olduğu görülmüştür. Okul eşyalarını tasarlayan firmaların ve eğitim kurumlarının öğrencilerin sağlıklı ve kaliteli bir üniversite hayatı yaşaması için bu durumu dikkate almaları gereklidir.

Effect of Suitability of School Desk on Quality of Life in University Students: Randomized Controlled Trial

Purpose: Students spend a significant part of their physical and mental development on school desks. It is reported that most of the desks are produced without caring anthropometric measures. This study was planned to investigate the effect of suitability of school desk on health related quality of life (HRQoL) in university students. **Materials and Methods:** Totally 689 volunteer university students, (518 female and 171 male; 19.83±1.73 years) were included in the study. Students were asked on VAS for their severity of pain and also ergonomics and comfort of desks. Who didn't find it appropriate (0-4) were study group and find appropriate (5 and above) called as control group. HRQoL level obtained from Nottingham Health Profile were compared. High score indicates problem in HRQoL. **Results:** When the groups were compared, there was no difference in terms of age and body mass index ($p > 0.05$). In the study group HRQoL level were lower ($p=0.007$) and significant difference were determined in severity of pain($p=0.001$). **Discussion:** The suitability of environment is directly affected HRQoL. It has been observed that working areas which were designed for comfort of individuals have an effect on HRQoL such as sleep quality, energy level, mental and social situations, also severity of pain. For school furniture designers and educational institutions should take care about the students to have a healthy and high quality university life.

Farklı Nörolojik Hasta Gruplarında Düşmenin Günlük Yaşam Aktiviteleri ve Yaşam Kalitesine Etkisinin İncelenmesi

Gülşah SÜTÇÜ¹, Ender AYVAT¹, Özge ONURSAL¹, Fatma AYVAT¹, Cevher DEMİRCİ², Mert DOĞAN¹, Muhammed KILINÇ¹, Sibel AKSU YILDIRIM¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü Nörolojik Rehabilitasyon Ünitesi, Ankara

²Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Kırıkkale

Amaç: Nörolojik hastalarda düşme sık karşılaşılan, hastaları fonksiyonel olarak kısıtlayan ve günlük yaşam aktiviteleri ile yaşam kalitesini etkileyen bir durumdur. Bu çalışmanın amacı; farklı nörolojik hasta gruplarında düşme öyküsü ve korkusunun, hastaların günlük yaşam aktivitelerini (GYA) ve yaşam kalitelerine (YK) etkilerini belirlemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya nörolojik hastalığa sahip 77 birey (36 Ataksi; 23 K, 13 E, 21 Nöromuskuler; 13 E, 8 K, 20 İnme; 13 E, 7 K) dahil edildi. Hastaların demografik bilgileri alındı ve düşme durumunun değerlendirilmesi için düşme öyküsü ve korkusunun varlığını sorgulayan ve evet/hayır şeklinde cevaplanan sorular sorularak kaydedildi. Hastaların GYA'larını ve sağlıklıla ilişkili YK'yı değerlendirmek amacıyla sırasıyla, Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği (FBÖ) ve Nottingham Sağlık Profili (NSP) kullanıldı. **Sonuçlar:** Hastaların yaş ortalaması 46,08±16,22 bulundu. Ataksi hastalarında düşme korkusu ile FBÖ ($r=-0,352$), Nöromuskuler hastalarda düşme korkusu ile FBÖ ($r=-0,575$) ve düşme öyküsü ile NSP'nin emosyonel reaksiyon alt parametresi ($r=-0,435$) arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu ($p < 0,05$). **Tartışma:** Çalışmanın sonuçlarına bakıldığında her 3 hastalık grubunda da düşme öyküsüne rağmen hastaların GYA'larını gerçekleştirebildikleri ve YK'larının Nöromuskuler hastalıklar dışında etkilenmediği görülmektedir. Nöromuskuler hastalarda düşme varlığı hastaların YK'larını emosyonel reaksiyonlar açısından etkilemiştir. Bununla birlikte Nöromuskuler ve Ataksi gibi progresif hastalıklara sahip, düşmekten korkan hastaların fonksiyonel olarak etkilendikleri ve GYA'larını gerçekleştirmede sorun yaşadıkları ancak bu kısıtlılığın YK'larında anlamlı bir değişikliğe sebep olmadığı görülmektedir. Düşme korkusunun özellikle Ataksi ve Nöromuskuler gruptaki etkileri düşünüldüğünde rehabilitasyon programlarında düşme korkusu ile başa çıkılmasına yönelik müdahalelerin hastaların rehabilitasyon süreçlerini de olumlu yönde etkileyeceği düşünülmektedir.

Examination of Effect of Falling on Activities of Daily Living and Quality of Life in Different Neurological Patient Groups

Purpose: Falling is a frequent situation that functionally limits the patients and affects their activities of daily living (ADL) and quality of life (QoL) in neurological patient. The aim of this study was to determine effects of falling situation and fear on ADL and QoL in different neurological patient groups. **Materials and Methods:** 77 people who suffer from neurological disease (36 Ataxia; 23F, 13M, 21 Neuromuscular; 13M, 8F, 20 Stroke; 13M, 7F) were included. Demographic information of patients were obtained. It was recorded by asking questions answered with yes/no and questioning the falling situation and fear to evaluate falling event. ADL and health related QoL of patients were assessed with FIM and NHP

respectively. **Results:** The mean age of patients was 46.08 ± 16.22 . There were statistically significant correlation between falling fear and FIM in Ataxic patients, between falling fear and FIM and between falling situation and emotional reaction which was subparameter of NHP in Neuromuscular patients. **Discussion:** When the results of study examined, although falling situation, patients can do ADL's and their QoL isn't effected except from Neuromuscular patients that seen in each 3 disease groups. Falling event in Neuromuscular patients effected their QoL in aspect of emotional reaction. Besides, patients who suffer from progressive disease like Neuromuscular and Ataxia and fear from falling are affected functionally and have problems in doing their ADL's but this limitation doesn't lead a significant difference in their QoL. When the effects of falling fear on Neuromuscular and Ataxia diseases are examined, it has been thought that the interventions to cope with falling fear have positive effect in rehabilitation process of patients in rehabilitation programme.

İlerleyici Kas Gevşeme Eğitiminin Anksiyete ve Depresyon Bulgularına Etkisi

Gamze EKİCİ¹, Zeynep KOLİT¹, Elif Anıl YAĞCIOĞLU²

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Ruhsal bozukluklar toplumda sık karşılaşılan sağlık sorunlarından. En yaygın görülen ruhsal bozukluğun anksiyete bozuklukları ve ardından depresyonun olduğu bildirilmiştir. Bu çalışma anksiyete ve depresyon bulguları olan bireylerde ilerleyici kas gevşeme eğitiminin etkisinin incelenmesi amacıyla planlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya anksiyete ve depresyon bulguları olan bireylerden yaş ortalaması 30,1±8,13 yıl olan 7 kadın 2 erkek olmak üzere 9 gönüllü dahil edildi. Bireyler Hastane Anksiyete ve Depresyon Skalası (HADS) ile müdahale öncesi ve sonrasında anksiyete ve depresyon bulguları açısından değerlendirildi. Anksiyete alt ölçeği (HADS-A) için kesme puanı 10, depresyon alt ölçeği (HADS-D) için ise 7 olarak bulunmuştur. Çalışmaya dahil edilen bireylerin hepsi bu kesme puanlarının üzerinde puan almıştır. Müdahale programında 8 seans solunumla kombine İlerleyici Kas Gevşeme ve postür eğitimi verilmiştir. **Sonuçlar:** Bireylerin eğitim öncesi 11,11±1,96 ile yüksek olan anksiyete bulgularının eğitim sonrası 4,22±2,77'ye düştüğü, eğitim öncesi 10,44±3,04 ile yüksek olan depresyon bulgularının eğitim sonrası 6,77±4,23 olarak azaldığı görülmüştür. Bireylerin anksiyete (p=0,008) ve depresyon (p=0,025) bulgularında eğitim sonrasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmuştur. **Tartışma:** Çalışmadan elde edilen verilerde gevşeme eğitiminin anksiyete ve depresyon bulgularına olumlu etkileri ortaya koyulmuştur. Anksiyete ve depresyon gibi bireyin tüm yaşamını etkileyen, hatta eşlik ettikleri diğer sorunları daha kötü hale getirebilen durumlarla mücadelenin önemi büyüktür. Bu alanda gevşeme eğitimlerinin müdahale programları içinde yer alması önemli olacaktır. Buradaki olumlu bulgulara rağmen bu konuda daha fazla sayıda katılımcının dahil edildiği ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

The Impact of Progressive Muscle Relaxation Training on Finding Anxiety and Depression

Purpose: Mental disorders are common health problems in the society. The most common psychiatric disorder has been reported as anxiety disorders followed by depression. This study was planned to examine the effect of progressive muscle relaxation training in individuals with anxiety and depression. **Materials and Methods:** Nine volunteers with anxiety and depression, (7 females and 2 boys) with an average age of 30.1±8.13years, were included in the study. Individuals were evaluated by Hospital Anxiety and Depression Scale (HADS) in terms of anxiety and depression before and after the intervention. The anxiety subscale (HADS-A) had a cut-off score 10 and depression subscale (HADS-D) was 7. All the subjects included in the study were rated above these cut-off scores. The intervention program included 8 sessions Progressive Muscle Relaxation combined with respiration technique and posture training. **Results:** The anxiety scores, which were high with 11.11±1.96 before the training, decreased to 4.22±2.77 after training, also depression score which was high at 10.44±3.04 before training, decreased to 6.77±4.23 after training. Statistically significant differences were found in the anxiety (p=0.008) and depression (p=0.025) scores of the individuals after the training. **Discussion:** Positive effects of relaxation training on anxiety and depression were found in the data obtained from the study. Anxiety and depression are bigger challenges that affect the whole life of the individual and even make other problems worse. For this subject it will be important to include relaxation trainings in intervention programs. Despite positive findings in this area, there is a need for further work in which more participants are involved.

Kanser Tanılı Çocuklarda Yorgunluk ve Yaşam Alışkanlıkları Durumunun İncelenmesi

Sümeyye SEVGİLİ¹, Burcu Semir AKEL²

¹Hacettepe Üniversitesi Mesleki Rehabilitasyon Merkezi, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Kanser tanılı çocuklarda yorgunluk ve yaşam alışkanlıkları durumunun incelenmesi. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmada 5-15 yaş arasında değişen 20 kanserli çocuk değerlendirildi. Çocuklara, çocuklarda 24 saatlik çocuk yorgunluk ölçeği ve çocuklarda yaşam alışkanlığı formu (LİFE-H for children 1.0) uygulandı. Çocuklarda incelenmesi amaçlanan yorgunluk ve aktivite katılımını etkileyebileceği düşünülen soruları da içeren, çocuğa ve ebeveyne yönelik iki farklı sosyo-demografik form kullanıldı. Verilerin istatistiksel analizlerinde SPSS 17 programı kullanılarak değerlendirmeler arasında ki ilişki için "Pearson korelasyon katsayısı" kullanıldı. **Sonuçlar:** Yapılan değerlendirmeler sonucunda Yorgunluk ile Yaşam Alışkanlıklarının bazı parametreleri arasında negatif yönde anlamlı ilişki olduğu görüldü ($p < 0,05$). **Tartışma:** Kanserli çocuklarda yorgunluk değerlendirmesine önem verilmelidir. Yorgunluğun çocuğun yaşamının tüm boyutlarını etkileyebildiği dikkate alınmalıdır. Çalışmamızda tespit edildiği üzere yorgunluk, yaşam alışkanlıkları üzerindeki negatif etkisi değerlendirmede önemslenmelidir.

Investigation of Fatigue and Life Habits in Children With Cancer Diagnosis

Purpose: Investigation of the condition of fatigue and life habits in children with cancer. **Materials and Methods:** Twenty children with cancer between the ages of 5-15 were included in the study. The 24-hour child fatigue scale and children's life habit form(LIFE-H for children 1.0) were applied to children. Two different socio-demographic forms were used for children and parents, including questions that were thought to affect the participation of the children in the fatigue and activity they were intended to examine. For the statistical analysis of the data, "Pearson correlation coefficient" was used for the relationship between the evaluators using the SPSS 17 program. **Results:** As a result of the assessments made, it was seen that there was meaningful relationship in the negative correlation between some parameters of Fatigue and Life Habits ($p < 0.05$). **Discussion:** It is important to evaluate fatigue in children with cancer. It should be noted that fatigue can affect all dimensions of the child's life. As determined in our study, fatigue should be considered in evaluating the negative effect on life habits.

Görme Engelli Öğrencilerin Yönelim ve Bağımsız Hareket Becerilerine Yönelik Yaşantılarının Belirlenmesi: YÖBDA Projesi

Banu ALTUNAY ARSLANTEKİN¹

¹Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Özel Eğitim Bölümü, Ankara

Amaç: Yönelim ve bağımsız hareket becerileri, görme engelli öğrencilerin gelecek hayata hazırlanması, yaşamının ilerleyen zamanlarında özgürce, başkalarına bağımlı kalmadan dolaşabilmesi için son derece önemlidir. Ülkemizde öğrencilerin değerlendirilebilmesi için standart bir değerlendirme aracının geliştirilmesine ve öğrencilerin bu becerilere yönelik yaşantılarının belirlenmesine gereksinim vardır. Bu çalışmada yönelim ve bağımsız hareket becerilerine yönelik yaşantılarının belirlenmesi amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** TÜBİTAK destekli, 113K557 Numaralı "Görme Engelli Öğrenciler İçin Yönelim ve Bağımsız Hareket Becerileri Değerlendirme Aracının Geliştirilmesi" (YÖBDA) Projesi çalışmaları 2014-2016 yılları arasında gerçekleştirilmiştir. Projede; dört öğretim üyesi, beş araştırma görevlisi ve iki görme engelliler öğretmeni görev almıştır. Araştırmanın örneklemini; 2015-2016 öğretim yılında öğrenim gören, 16 görme engelliler okulu (n=320) ve yakın bölgelerdeki kaynaştırma öğrencilerinden (n= 82), toplam 402 dokunsal öğrenci oluşturmuştur. YÖBDA'nın ilk bölümü, görme engelli öğrencilerin yönelim ve bağımsız hareket becerileri için önceki yaşantılarını belirlemeyi amaçlayan sorulardan oluşmaktadır. Öğrencilere sorular sorularak, yapılandırılmış görüşmeler yapılmıştır. Elde edilen veriler sisteme kaydedilmiştir. **Sonuçlar:** Araştırma sonucunda, öğrencilere yönelim ve bağımsız hareket becerilerine yönelik sistemli öğretim etkinliklerinin yapılmadığı görülmüştür. Şehir içinde dolaşma, mimari düzenlemeler, araba ve toplu taşıma araçlarının kullanımı, tanımadığı şehirde yolculuk, kötü hava koşulları, sosyal aktivitelere katılım ve banka kullanımı becerilerinin öğretim oranının oldukça düşük olduğu görülmektedir. **Tartışma:** Yönelim ve Bağımsız hareket becerilerinin öğretilmesi öğrencilerin hareket özgürlüğünü yaşamları boyunca etkileyecektir.

Identifying The Lives of Visually Impaired Students With Regards To Their Orientation and Mobility Skills: Omsat (Yobda) Project

Purpose: Orientation and mobility skills are vital for visually impaired students to be prepared for the life ahead and to move freely without depending on others in the future. In Turkey, it is required to develop a standard assessment tool to evaluate students, and to identify their lives regarding their skills. In this study, the purpose is to identify their lives regarding their orientation and mobility skills. **Materials and Methods:** 'Development of Orientation and Mobility Skill Assessment Tool for Visually Impaired Students' (OMSAT) Project No: 113K557 supported by TUBITAK was conducted between 2014 and 2016. Four academicians, five research assistants and two teachers for visually impaired worked in project. A total of 402 students from 16 schools for visually impaired and among mainstreaming students in immediate surroundings having studied during 2015-2016 academic year participated research. First

section of OMSAT consists of questions that aim to identify visually impaired students' past experiences regarding their orientation and mobility skills. Structured interviews were conducted by asking questions to students. Obtained data were recorded in the system. **Results:** As a result of the research, it was observed that there were not any systematic teaching activities for orientation and mobility skills of students. It was observed that level of teaching of skills for travelling locally, using automobile and public transport vehicles, travelling to a foreign location, participating social activities, banking transactions as well as architectural arrangements and bad weather conditions was quite low. **Discussion:** Teaching orientation and mobility skills will affect their freedom of movement for a lifetime.

Üniversite Öğrencilerinin Engelli Bireylerin İstihdamlarına İlişkin Görüş ve Önerileri

Emel METE¹, Aysel YILDIZ¹

¹Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul

Amaç: Engelli bireylerin istihdam olanakları hakkında üniversite öğrencilerinin görüş ve önerilerini belirleyerek, engellilerin istihdamına yönelik sorunlara yeni bakış açıları oluşturmak amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Engelli bireylerin istihdamına yönelik eğitim almamış gönüllü üniversite öğrencileri bu çalışmada yer aldı. Demografik özellikler, eğitim durumu ve engeli istihdamıyla ilgili açık uçlu ve çoktan seçmeli sorular içeren 10 soruluk anket dolduruldu. **Sonuçlar:** 230 öğrencinin (Kadın / Erkek: 159/71) yorumları analiz edildi. %88,7 katılımcı fizyoterapi öğrencisi idi. Analiz sonuçlarımıza göre; Engellilerin istihdam oranı düşüktür (%56,5) ve konuya ilişkin çalışmalar yetersizdir (%76,1) İstihdamda en önemli bariyerler işverenin tutumu (%40,4), toplumsal ayrımcılık (%43) iken İstihdamda öncelik verilmesi gereken en önemli nokta bireyin beceri düzeyidir (%38,7). İstihdamın artırılması için kanuni düzenlemeler (%31,7) ve iş yerinde sağlık profesyonelinin (%36,5) bulundurulmasına öncelik verilmesi gereklidir. İstihdam eğitiminde öncelikle bireyin yeterliliğine uygun iş seçimi (%51,3) ve kamu kurumlarıyla iletişime (%23,5) önem verilmelidir denildi. Engelli yakını olanlar ile olmayanların cevapları benzerlik göstermiştir (p=0,07). **Tartışma:** Sonuçlarımız engelli istihdamına yönelik eğitim almamış olmalarına karşın öğrencilerin engelli bireylerin problemlerine aşina olduklarını gösterdi. Çalışmamızın yalnızca sağlık bilimleri öğrencilerinde yapılmış olması ve çoğunluğun fizyoterapi öğrencisi olması bu sonuçlarda etkili olabilir. Çalışmanın diğer fakülteler ve engelli bireylerde de tamamlanması sonrası elde edilen veriler bazında konuya ilişkin toplantıların düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

Opinions and Suggestions of University Students on Employment of Individuals With Disability

Purpose: To create new perspectives on the problems of disabled's employment by determining the opinions and recommendations of university students about the employment opportunities of disabled individuals. **Materials and Methods:** Voluntary university students who have not received education about the employment of the disabled, participated in study. Demographic characteristics, educational status and a questionnaire which had 10 questions with open-ended and multiple-choice about disability employment, were completed. **Results:** Interpretations of 230 students (Female/Male:159/71) were analyzed. 88.7% of participants were physiotherapy students. Following points were detected; The employment rate of the disabled is low-(56.5%) and studies related to the subject are insufficient-(76.1%). The most important barriers in employment were attitude of the employer (40.4%) and social discrimination-(43%) The most important point in employment was the skill level of the individual-(38.7%). Legal regulations must be made-(31.7%) Health professional should be provided in the workplace-(36.5%) . The job should be selected to suit the individual's competency-(51.3%) Communication with public institutions should be given importance-(23.5%) The answers of persons with and without disabled relatives were similar (p=0,07). **Discussion:** Our results showed that students were familiar with the problems of disabled people, even though they didn't receive education for disability employment. The fact that our work was done only by health sciences' students and that the majority of them were made up of physiotherapy students may have affected these results. It is aimed to organize meetings related to the subject on basis of data obtained after completion of the work in other faculties and disabled people.

Görme Yetersizliği Olan Öğrencilere Karşılaştırmalı Olmayan Kavramların Doğrudan Öğretim Modeliyle Öğretiminin Etkililiği

Banu ALTUNAY ARSLANTEKİN¹

¹Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Özel Eğitim Bölümü, Ankara

Amaç: Araştırmanın amacı, görme yetersizliği olan öğrencilere Doğrudan Öğretim Modeli'yle yapılan kavram öğretiminin öğrencilerin karşılaştırmalı olmayan kavramları öğrenmelerinde ve sürdürmelerinde etkililiğini belirlemektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmanın deneklerini, ön koşul kavram ve becerilere sahip olan iki görme yetersizliği olan (dokunsal) öğrenci oluşturmuştur. Öğrencilerin edinme ve genelleme performans düzeylerini belirlemek için test soruları hazırlanmıştır. Araştırmanın deseni davranışlararası çoklu yoklama desenidir. Araştırmada yoklama, öğretim sonu, izleme ve genelleme verileri toplanmıştır. Araştırma süreci, gözlemciler arası güvenilirlik ve uygulama güvenilirliği verilerini elde etmek için kameraya kaydedilmiştir. **Sonuçlar:** Araştırma sonucunda, görme yetersizliği olan öğrenciler, üstünde, eğik ve önünde kavramlarını %100 düzeyinde etiketlemiştir. İzleme aşamasında 15., 25. ve 35. günlerde öğrencinin karşılaştırmalı olmayan kavramları %100 düzeyinde etiketlediği görülmüştür. Genelleme ön test sorularında hiçbir soruya doğru cevap vermemişken, son test sorularının hepsine doğru cevap vermişlerdir. Bu durum öğrencilerin öğrendiği kavramları farklı durumlara genellebildiğini göstermiştir. Sosyal geçerlik verilerinde, öğrenciler çalışmaya katılmaktan çok memnun olduğunu belirtmiştir. **Tartışma:** Yapılan çalışma, karşılaştırmalı olmayan kavramların, görme yetersizliği olan öğrencilere Doğrudan Öğretim Modeli'yle öğretilen ilk çalışmadır. Özellikle görme yetersizliği olan öğrencilerin karşılaştırmalı olmayan kavramlara sahip olması, yönelim ve bağımsız hareket becerilerini kullanabilmesi için son derece önemlidir. Çalışmanın sonuçlarının, görme yetersizliği olan öğrencilerle yapılacak başka kavram araştırmalarına yol göstereceği düşünülmektedir.

The Efficiency of Teaching of Non-Comparative Concepts To Visually Impaired Students Via Direct Instruction Model

Purpose: The purpose of this study is to determine the efficiency of teaching concepts to visually impaired students via Direct Instruction Model in acquiring and maintaining non-comparative concepts. **Materials and Methods:** The study subjects include two visually impaired (tactile) students who have the prerequisite concepts and skills. Test questions were prepared to determine the acquisition and generalization performance levels of students. The design of the study is a multiple probe across behaviors design. In the research, probe, intervention, maintenance and generalization data were collected. The research process was recorded to obtain inter-observer reliability and treatment integrity data. **Results:** As a result of the research, visually impaired students acquisition the "on", "inclined", and "in front of" concepts for 100%. During the maintenance session, it was observed that students labelled the non-comparative concepts for 100% on the 15th, 25th and 35th days. While they could not answer any generalization pre-test questions correctly, they answered all the post-test questions correctly.

This shows that students can expand the acquired concepts to different situations. In social validity data, students reported that they were very pleased to participate the study. **Discussion:** This study is the first study where the non-comparative concepts were taught to visually impaired students via Direct Instruction Model. That especially visually impaired students have non-comparative concepts is vital for them to be able to use their orientation and mobility skills. It is assumed that the results of the study will lead to other concept studies to be conducted with visually impaired

Görme Yetersizliği Olan Öğrencilere Arama Yöntemlerinin İpuçlarının Sistemantik Olarak Azaltılmasıyla Öğretiminin Etkililiği

Banu ALTUNAY ARSLANTEKİN¹

¹Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Özel Eğitim Bölümü, Ankara

Amaç: Çalışmanın amacı, görme yetersizliğinden etkilenmiş öğrencilere arama yöntemlerinden dairesel arama yönteminin kazandırılmasında, ipucunun sistemantik olarak azaltılması işlem sürecinin etkili olup olmadığını belirlemektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmanın deneklerini, arama yöntemleri için ön koşul kavram ve becerilere sahip olduğu belirlenen dört görme yetersizliği olan öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın deseni denekler arası çoklu yoklama desenidir. Çalışmanın uygulama aşaması, görme yetersizliği olan dördüncü sınıf uygulama öğrencisi tarafından gerçekleştirilmiştir. Öğrencilerin öğretim öncesi ve sonrasındaki performans düzeylerini belirlemek için araştırmacı tarafından tek fırsat yöntemine göre ölçüt bağımlı test hazırlanmıştır. Yoklama, öğretim sonu, izleme ve genelleme verileri ölçüt bağımlı test aracılığıyla toplanmıştır. Başka bir uygulama öğrencisi tarafından, gözlemciler arası güvenilirlik ve uygulama güvenilirliği için çalışmanın tümü kameraya çekilmiştir. **Sonuçlar:** Araştırma sonuçları, görme yetersizliği olan öğrencilerin üçünün de dairesel arama yöntemini %100 düzeyde bağımsız olarak gerçekleştirdiklerini ve 10., 20., 30. günlerde sürdürdükleri görülmüştür. Öğrencilerin, öğretim sonrasında dairesel arama yöntemini farklı kişi ve ortama genelledikleri belirlenmiştir. Yapılan çalışmanın sosyal geçerlik verileri, çalışmadan memnun olduklarını göstermiştir. **Tartışma:** YÖBDA Projesi'nde Türkiye'de öğrenim gören görme yetersizliği olan öğrencilerin arama yöntemlerini %1,7- %6,7 düzeyinde gerçekleştirdiği belirlenmiştir. Arama yöntemleri, öğrencilerin çevresindeki eşyaların konumunu anlayabilmesinde, yönelimini sağlayabilmesinde son derece önemli bir rol oynamaktadır.

The Efficiency of Teaching Search Patterns To Visually Impaired Students Via Most-To-Least Prompt Procedure

Purpose: The purpose of this study is to determine the efficiency of most-to-least prompt procedure in acquisition and maintenance circular search pattern to visually impaired students. **Materials and Methods:** The study subjects include four visually impaired students who have the prerequisite concepts and skills in terms of search patterns. The design of the study is a multiple probe-across-participants design. The intervention session of the study was conducted by a fourth grade practice student with visual impairment. Criterion-referenced test was prepared by the researcher based on single opportunity method in order to determine performance levels of the students. Probe, intervention, maintenance and generalization data were collected through criterion-referenced test. The entire study was recorded by another practice student for the inter-observer reliability and treatment integrity. **Results:** Based on the research results, it was observed that all three visually impaired students independently achieved the circular search pattern for 100% and maintained it on the 10th, 20th and 30th days. It was concluded that students generated circular search pattern to different people and environments after the intervention session. Social validity data of the study showed that they were pleased with the study. **Discussion:** In OMSAT/YOBDA Project, it was reported that visually impaired students in Turkey accomplished search patterns in 1.7%-6.7% level. Search patterns are vital for students to understand the position of the things around and to enable orientation.

Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu Olan Çocuklarda Grup Aktivitesinin Benlik Algısına Etkisi

Cemre BAFRALI¹, Onur ALTUNTAŞ¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu (DEHB) tanılı çocuklarda grup aktivitesinin benlik algısı üzerine etkisini incelemek idi. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza Cahit Zarifoğlu İlkokulu'nda 3. ve 4. sınıfta okuyan Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu tanısı olan ve ilaç kullanan 6 birey dâhil edildi. Benlik algısı Piers-Harris Öz Kavram Ölçeği ile değerlendirildi. Grup aktivitelerinin çocukların ilgi alanlarına göre oluşturulması için çocuklar ve aileleri ile bireysel görüşme yapıldı. 6 hafta boyunca 6 çocuk ile haftada 1 saat grup aktivitesi yapıldı. 6. Haftanın sonunda Piers- Harris Öz Kavram Ölçeği tekrar uygulandı ve müdahalenin etkisi incelendi. Sonuçlar istatistiksel olarak karşılaştırıldı. **Sonuçlar:** Çalışmamıza katılan 6 bireyde erkekti. Yaş ortalamaları $9,33\pm 0,51$ idi. İlk ve son değerlendirmelerde Piers-Harris Öz Kavram Ölçeğinin mutluluk, kaygı, popülerite, davranış ve uyma, fiziksel görünüm, zihinsel ve okul durumu alanlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$). **Tartışma:** Bu çalışmamızda ilk ve son değerlendirme sonuçlarında benlik algısında önemli gelişmeler olmasına rağmen bu fark sonuçlara yansımamıştır. Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu olan çocuklara uygulanan grup aktivitelerinin ailelere verilen benlik algısı eğitimleri ile desteklendiği uzun dönem takipler ile incelenen çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu; Grup aktivitesi; Benlik algısı

The Effect of Group Activity on Self-Perception in Children With Attention Deficit and Hyperactivity Disorder

Purpose: To investigate the effect of group activities on self-perception of children with Attention Deficit and Hyperactivity Disorder (ADHD). **Material and Methods:** Six of the children who were diagnosed with Attention Deficit and Hyperactivity Disorder in Cahit Zarifoglu Primary School and who were studying at 3rd and 4th grade and using medication were included. The self-perception was assessed using the Piers-Harris Self-Concept Scale. Individual interviews were held with children to develop group activities according to their interests. Group activity was conducted with 6 children for 6 weeks, 1 hour per week. At the end of the sixth week, the Piers-Harris Self-Concept Scale was reapplied and the effect of the intervention was examined. The results were statistically compared. **Results:** 6 children participated in my work were boys. The average age was $9,33\pm 0,51$. There was no statistically significant difference in the areas of happiness, anxiety, popularity, behavior and conformity, physical appearance, mental and school status of the Piers-Harris Self-Concept Scale in the first and last evaluations ($p> 0,05$). **Conclusion:** Although there were significant improvements in self-perception in the results of the first and final evaluation in this study, this difference was not reflected on the results. We think that group activities applied to children with Attention Deficit and Hyperactivity Disorder need long term follow-up studies supported by family self-awareness trainings.

Key Words: Attention Deficit and Hyperactivity Disorder; Group activity; Self-perception

Üsküdar Üniversitesinde Öğrenim Gören Engelli Öğrencilerin Meslek Tercihlerinin İncelenmesi

Esra ALAN¹, Burcu Semin AKEL²

¹Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, İstanbul

²Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü Ankara

Amaç: Üsküdar Üniversitesinde öğrenim gören engelli öğrencilerin meslek seçimlerini incelenmekti.

Gereç ve Yöntem: Üsküdar üniversitesi engelli öğrenci biriminde kayıtlı öğrencilerin engel türü sorulandı. Meslek seçimlerini analiz etmek amacıyla öğrenim gördükleri programlar engelli öğrenci biriminden alınarak kaydedildi. IBM SPSS Statistics 17.0 paket programla engel türü ve kayıtlı olunan programın oranları hesaplandı. **Sonuçlar:** Engelli öğrenci birimine kayıtlı 63 öğrencinin 42'sinin kadın 21'inin erkek olduğu görüldü. Eğitim düzeylerine göre Lisans düzeyinde 34, ön lisans düzeyinde 28 ve lisansüstü düzeyde 1 engelli öğrencinin öğrenim gördüğü saptandı. Lisans düzeyinde 9 engelli öğrenciyle en çok tercih edilen bölümün Psikoloji olduğu sonucuna varıldı. Bu 9 öğrencinin 4'ünün fiziksel engelli ve 3'ünün görme engelli olduğu bulundu. Ön lisans düzeyinde 5 engelli öğrenciyle en çok tercih edilen bölüm Tıbbi Görüntüleme Teknikleri programı olduğu sonucuna varıldı. Lisansüstü düzeyde öğrenim gören tek öğrenci Tasavvuf Kültürü ve Edebiyatı programında kayıtlı olduğu görüldü. **Tartışma:** Genel olarak bakıldığında engelli öğrencilerin meslek tercihleri benzer olup masa başı sınıfına dâhildir. Engelli öğrencilerin en çok tercih ettiği bölümün psikoloji olması Üsküdar üniversitesinin psikoloji temalı bir üniversite olmasına bağlı olabilir. Engellilerinin becerilerine göre meslek bilgisinin olmaması düşülüp liselerde bununla ilgili öğrencilere eğitim verilmesi önerilir.

Examination of Occupational Preferences of Disabled Students Studying At Üsküdar University

Purpose: To examine the occupational choices of students with disabilities at Üsküdar University.

Materials and Methods: Students of the Üsküdar University, Disabled Students Unit were questioned about the type of disability. The programs they learned in order to analyse the career choices were taken from the disabled student unit and recorded. The IBM SPSS Statistics 17.0 package program calculates the type of disability and the percentage of the program that is registered. **Results:** The 63 students enrolled in the disabled student unit, 42 were female and 21 were male. According to the education levels, 34 bachelor degree, 28 undergraduate and 1 master degree students have been trained. At the bachelor degree level, it was concluded that 9 students with disabilities were most preferred Psychology. 4 of these 9 students were physically disabled and 3 of them were visually impaired. The most preferred department with 5 disabled students at the undergraduate level was the Medical Imaging Techniques program. The only student studying at the master degree level was found to be enrolled in the Sufi Culture and Literature program. **Discussion:** In general, disabled students have similar occupational preferences and are included in the table-top class. The reason of Psychology was most preferred department by students with disabilities may be due to the fact that Üsküdar University is a psychology-oriented university. According to the skills of the disabled, it is suggested that the education about vocational knowledge should be given in the high schools.

Kahve Servisçilerinin Çalışma Koşullarının Ergonomik Açidan İncelenmesi

Özge Buket CESİM¹, Burak AŞIK², Merve ÇERÇİ², İlke ÖNAL², Çiğdem ÖKSÜZ¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Endüstri Mühendisliği Bölümü, Ankara

Amaç: Kahve servisçilerinin çalışma koşullarını ergonomik açıdan incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamızda bir kafede çalışan kahve servisçilerinin çalışma planları ve kafenin ergonomik koşulları değerlendirildi. Kafedeki tezgah yüksekliği, tezgahın uzunluğu, masaların servis için uygunluğu, ses düzeyi, ışık düzeni ve sıcaklığın uygunluğu incelendi. Ses düzeyi Ses Seviyesi Ölçer ile ölçüldü. **Sonuçlar:** Kahve servisçilerinin günde 8,5 saat çalıştığı, 1 saat ögle araları olduğu ve 1,45 saatte bir 15 dakikalık molaları olduğu belirlendi. Kahve yapımında kullanılan tezgahın uzunluğu 300 cm, eni 80 cm ve yerden yüksekliği 115 cm olarak bulundu. Çalışma alanında oturma yeri yoktu. Servis yapılan masaların uzunluğu 100 cm idi. Aydınlatma için küçük ampuller vardı. Kafenin sıcaklığı 19 dereceydi ve ayakta yapılan işler için uygundu. Ses düzeyi 43 desibeldi ve kafede gürültülü bir ortam yoktu. **Tartışma:** Elde ettiğimiz sonuçlar kahve servisçilerinin ergonomik açıdan uygun çalışmadıklarını gösterdi. Bu nedenle uygun çalışma koşullarının sağlanması (saatte bir mola vermek), çalışma çevresinin adapte edilmiş olması (servis yapılan masaların uzunluğunun 75 cm' yi geçmemesi, tezgahın yerden yüksekliğinin daha az olması, bel ve bacaklarda ağrı oluşumunu önlemek için çalışanlara oturma yerlerinin sağlanması, kahve için kullanılacak materyallerin kolay ulaşılabilecek yerlere konması ve yeterli bir aydınlatmanın sağlanması) ve çalışanlara doğru postüre yönelik eğitim verilmesi hem oluşabilecek kas-iskelet sistemi yaralanmalarını önlemek hem de kahve servisçilerinin performans ve verimliliğini artırmak açısından önerilebilir.

Examination of Working Conditions of Baristas in Terms of Ergonomy

Purpose: To examine working conditions of baristas in terms of ergonomics. **Materials and Methods:** Work plans of baristas working in a café and ergonomic conditions of café were evaluated. The height and length of counter of the cafe, the suitability of tables for service, the sound level, the suitability of light arrangement and temperature were examined. Sound level was measured with Sound Level Meter. **Results:** It was determined that baristas were working 8.5 hours a day, had 1 hour lunch break, and a 15 minute break in every 1.45 hours. Counter used for making coffee was 300 cm long, 80 cm wide and 115 cm high from the ground. There was no seating in working area. The length of service tables was 100 cm. There were small light bulbs for lighting. The temperature of café was 19 degrees and suitable for standing work. Sound level was 43 decibels and there was no noisy environment at cafe. **Discussion:** Results showed that baristas did not work properly in terms of ergonomics. For this reason; proper working conditions (breaks in every an hour), adaptation of the working environment (not exceeding 75 cm of length of service tables, less height of counter from the ground, provision of seats for employees to prevent pain in waist and legs, providing easy access to materials to be used and ensuring adequate lighting) and training employees towards right posture can be suggested both to prevent musculoskeletal injuries that may occur and to improve performance and productivity of baristas.

Zihinsel Engelli Çocuğa Sahip Annelerin Yaşadıkları Zorlukların Birey Merkezli Aile Koçluğu İle Belirlenmesi

Selma ERCAN¹ ve Mine UYANIK¹

¹Dışkapı Yıldırım Beyazıt E.A.H. Psikiyatri Bölümü Toplum Ruh Sağlığı Merkezi, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Zihinsel engelli bir çocuğa sahip olmak bakım veren aileler için kabullenilmesi oldukça zor ve bu durumu yaşamak da epey destek ve yardım gerektiren bir süreçtir. Bu çalışmada, zihinsel engelli çocuğa sahip olan annelerin yaşadıkları güçlüklerin birey merkezli aile koçluğu ile belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya, Hacettepe Üniversitesi Ergoterapi Bölümü Pediatri Ünitesi'nde tedavi almaya devam eden, zihinsel engelli çocuğu olan 5 anne dahil edilmiştir. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme yöntemi ile annelerle yüzyüze görüşme yapılarak toplanmıştır. Görüşmelerden toplanan verilerin analizi içerik analizi tekniği ile yapılmıştır. **Sonuçlar:** Görüşme sonuçlarına göre annelerin belirttiği sorunlar, hastalık ve süreçle ilgili bilgi alamama, tanı koyulma sürecinde yaşanan güçlükler, okul rehberliğinden destek alamama, kullanılan ilaçların yan etki yapması, özel eğitime güvensizlik, annelerin aşırı mükemmeliyetçi olması ve çocukların durumlarını kabullenmekte güçlüktür. Ayrıca anneler, kendilerine zaman ayıramadıklarını ve yapmak istedikleri aktiviteleri yapamadıklarını önceliği çocuklarına verdiklerini belirtmişlerdir. Çoğunlukla babalardan çok annelerin çocuklarıyla ilgilendikleri dolayısıyla da annelerin kendilerine zaman ayıramadıkları görülmektedir. **Tartışma:** Kendi bakım ve ihtiyaçlarını karşılayamayan bakım verenlerin çocuklarına verdiği bakımın kalitesi de düşmektedir. Bu nedenle aileleri güçlendirecek, iyilik hallerini ve sosyal katılımlarını artıracak aile koçluğu gibi müdahalelerin planlanmasına ihtiyaç vardır.

Determining The Difficulties Experienced By Mothers With Mentally Retarded Children With Individual-Centered Family Coaching

Purpose: Having a mentally handicapped child is difficult to accept for care-giving families and experiencing this process requires considerable support and assistance. In this study, it is aimed to identify the difficulties of mothers with mentally retarded children with individual centered family coaching.

Materials and Methods: Five mothers with mentally retarded children who continue to receive treatment at the Pediatrics Unit of Ergotherapy Department of Hacettepe University, were included in study. Data were collected by face-to-face with mothers through a semi-structured interview method. Analyzes of data were made by content analysis. **Results:** Problems indicated by mothers were can't get information about disease and difficulties in the diagnostic process, lack of support from school guidance, side effects of medications used, insecurity to special education, overly perfectionism of mothers and difficulty in accepting children's situation. In addition, the mothers have stated that they

give priority to their children, they can't spare time and can't do the activities they want to do. Mothers are more interested in their children than fathers, they can't take time themselves. **Discussion:** The quality of the care given to children by caregivers who can't afford their care and needs is also falling. For this reason, it is necessary to plan interventions, such as family coaching to strengthen families and improve their well-being and social participation.

Rehabilitasyon Müdahalelerinin Engelli Çocuk Ailelerinin Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi

Kashefimehr B¹, Huri M², Kamali M³, Shafaroodi N³

¹Tabriz Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ergoterapi Bölümü, Tebriz

²Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

³Iran Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Tebriz

Amaç: Rehabilitasyon müdahalelerinin engelli çocuk ailelerinin yaşam kalitesi üzerine olan etkisini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 10742 çocuk arasından rasgele olarak seçilen 100 engelli çocuğun ebeveyni dahil edildi. Ebeveynlerin demografik bilgileri, çocuklarının aldığı tedavi ve hizmetler kaydedildi ve yaşam kalitesi Cummins Yetişkin Yaşam Kalitesi Ölçeği ile değerlendirildi. Sonuçlar istatistiksel olarak incelendi. **Sonuçlar:** Günlük rehabilitasyon merkezinde tedavi alan çocukların ebeveynlerinin rehabilitasyon merkezlerinin objektif ve subjektif kaliteye olumlu yönde etkisi vardır ($p<0.05$). Bununla beraber engel türü ve zihinsel engelin şiddeti, ebeveynlerin eğitim seviyesi, çocuğun rehabilitasyona başlama yaşı, çocuğun cinsiyeti ve kardeş sayısı gibi faktörler ebeveynlerin objektif yaşam kalitesini etkileyen faktörlerdir ($p<0.05$). Bununla beraber yıllık mali yardım miktarı, danışmanlık alma, özel rehabilitasyon, doktor muayenesi, ana malzeme ve ailede ikinci özürülü çocuğun olması objektif ve subjektif yaşam kalitesi arasında ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$). **Tartışma:** Günlük rehabilitasyon merkezine gelmek çocukların ebeveynlerin yaşam kalitesini olumlu yönde etkiler. Engel türü ve şiddeti yaşam kalitesini etkiler ve verilen rehabilitasyon hizmetlerde bu ilişki göz önünde tutulmalıdır. Eğitim, çocuk sayısı, yaşı, cinsiyet ve rehabilitasyona başlama yaşı gibi ebeveynlerin yaşam kalitesi üzerinde etkili olan faktörler hakkında bilgilendirme yapılan aile eğitim programları ailelerin yaşam verilmesini olumlu yönde etkileyebilir.

Effects of Rehabilitation Interventions on Quality of Life of The Parents of Disabled Children

Purpose: The aim of the study was to investigate the effects of rehabilitation interventions on quality of life of the parents of disabled children. **Material and Method:** Parents of 100 children from 10742 disabled were chosen by randomization. Demographics of the parents and the interventions that their children had were recorded. Quality of life was evaluated by Commis Quality Of Life Index. The results were analyzed. **Results:** The rehabilitation centers had effects on quality of life of the parents ($p<0.05$). Factors such as the type of problem and the degree of mental retardation, parental education level, the age at which the child begins to have rehabilitation, the gender of the child and the number of siblings are factors affecting the objective quality of life of the parents ($p<0.05$). However, there was no relationship between the amount of annual financial assistance, counseling, special rehabilitation, doctor's examination, maternity and objective and subjective quality of life ($p>0.05$). **Discussion:** Coming to a daily rehabilitation center positively affects the quality of life of children's parents. Type and the severity of the problem affect the quality of life and this relationship should be considered in the given rehabilitation services. Family education programs on the factors that affect the quality of life of parents, such as education, number of children, age, gender and age at the start of rehabilitation can affect the life of the families positively.

Hemiplejik Bireylerde MILIKEN Günlük Yaşam Aktiviteleri Testi İle Aktivite Performansının İlişkisinin İncelenmesi

İbrahim Yavuz TATLI¹, Gonca BUMİN², Sevgi KARA²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Konya,

²Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı hemiplejik bireylerde uygulanan ergoterapi müdahalelerinin etkinliğini ölçmede kullanılan MILIKEN Günlük Yaşam Aktiviteleri (GYA) Testi ve Kanada Aktivite Performans Ölçeği (KAPÖ)'nin ilişkisinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Bu çalışmaya Konya Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde ergoterapi programına alınan 15 hemiplejik birey dâhil edilmiştir. Bireylerin yaş ortalaması $47,30 \pm 5,35$ 'tir. Tedavi öncesi tüm bireylerin günlük yaşam aktivitelerindeki beceri düzeyleri MILIKEN GYA Testi ile ölçülmüş ve aktivite performansını değerlendirmek için de KAPÖ kullanılmıştır. Veriler toplandıktan sonra değerlendirme testlerinin SPSS 21.00 uygulaması kullanılarak korelasyonu yapılmıştır. **Sonuçlar:** Çalışmamıza katılan bireylerin KAPÖ' de belirttiği aktivitelerdeki performans düzeyleri ile MILIKEN GYA Testi'nde yer alan aktivitelere verdikleri cevaplardaki aktivite becerilerinin ilişkisi incelendiğinde iki test arasında istatistiksel açıdan anlamlı ilişki bulunmuştur ($p < 0,05$), $p=0,014$. **Tartışma:** Ergoterapiye başvuran bireylerin günlük yaşamlarına ait aktivite alanlarında gösterdikleri performansı doğru tanımlayabilmek, kişi merkezli tedavilerini şekillendirmek açısından önemlidir. Yapılandırılmış bir aktivite testi olan MILIKEN GYA testi, bireylerin KAPÖ' de belirtmek isteyeceği aktiviteleri seçme konusunda bireye yardımcı olabilmektedir.

Examination of The Relationship Between The National Life Activity Test and Activity Performance in Hemiplegic Individuals

Purpose: The aim of this study is to examine the relationship between the MILIKEN Daily Life Activities (ADL) Test and the Canadian Activity Performance Scale (COPM), which are used to measure the effectiveness of occupational therapy interventions in hemiplegic individuals. **Materials and Methods:** In this study, 15 hemiplegic individuals were included in the occupational therapy program at Konya Training and Research Hospital. The average age of the individuals is 47.30 ± 5.35 . The skill levels of all individuals in their daily living activities were measured by the MILIKEN ADL Test before the treatment and the COPM was used to assess the activity performance. After the data were collected, the evaluation tests were correlated using the SPSS 21.00 application. **Results:** A statistically significant relationship was found between two tests when the performance levels of the participants indicated in the COPM and the relation of the activity skills in the responses to the activities in the MILIKEN ADL Test were examined ($p < 0,05$), $p=0.14$. **Discussion:** Occupational Therapy is important in order to correctly identify the performance of the individuals who apply in their daily life activities and to shape the person-centered treatment. The MILIKEN ADL test, a structured activity test, can help the individual to choose the activities that individuals would like to indicate in COPM.

Üniversite Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerileri İle Serbest Zaman Kullanımları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Onur ALTUNTAŞ¹, Barkın KÖSE¹, Ali KİTİŞ², Aynur BÜTÜN SAĞLAM³, Meral HURİ¹, Orkun ARAN¹, Esra AKI¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi, Ankara

²Pamukkale Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Denizli

³Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Gelişimi Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi becerisi ve serbest zaman yönetimi arasında bir ilişki olup olmadığını değerlendirmektir. Gereç ve yöntem: Çalışmamıza katılan 325 kişinin; 223'ü (% 68,6) kadın, 102'si (% 31,4) erkekti. Araştırma kapsamında, üniversite öğrencileri hakkında yaş, cinsiyet, okuduğu sınıf ve barınma gibi bilgileri belirlemek için sosyodemografik bilgi formu; zaman yönetimi becerisini belirlemek için Zaman Yönetimi Envanteri; serbest zaman tatminini değerlendirmek için Serbest Zaman Tatmin Ölçeği kullanıldı. **Sonuçlar:** Katılımcıların barınma durumlarına göre serbest zaman tatmini ve zaman yönetimi becerileri karşılaştırıldığında sadece zaman yönetimi açısından fark olduğu, diğer parametre açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı ($p > 0,05$) tespit edilmiştir. Katılımcıların cinsiyete göre serbest zaman tatmini ve zaman yönetimi becerileri karşılaştırıldığında zaman yönetimi becerisi ve serbest zaman tatmini açısından cinsiyetler arasında fark olduğu ($p > 0,05$) tespit edilmiştir. **Tartışma:** Üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi becerileri ile serbest zaman yönetimleri arasında pozitif bir ilişki olduğu görülmektedir. Hem zaman yönetimi becerisinin kazanılmasının hem de serbest zaman aktivite katılımının önemini anlatan derslerin üniversitelerin eğitim programlarında yer almasının öğrencilerin bu konudaki farkındalıklarının artmasına destek sağlayacağı düşünülmektedir. Üniversitelerde yer alan topluluk/ kulüplerin de zaman yönetimi ve serbest zaman aktivitelerine katılımı destekleyen etkinlikler düzenlemeleri konusunda desteklenmelerinin de fayda sağlayacağı düşünülmektedir.

Examining The Relationship Between The Time Management Skills and Leisure Time Usage Of University Students

Purpose: The purpose of the study was to evaluate whether or not there was a relationship between time management skill and leisure time management of university students. **Material and Method:** Among 325 people that participated in our study; 223 (68.6%) were female and 102 (31.4%) were male. Within the scope of the study, socio-demographic information form was used for determining information about university students such as age, gender, grade and sheltering; Time Management Inventory for determining the time management skill; and Leisure Time Satisfaction Scale for evaluating the leisure time satisfaction.

Results: Comparing the leisure time satisfaction and time management skills of participants according to sheltering; it was determined that there was a difference only in terms of time management and no statistically significant difference in terms of the other parameter ($p > 0.05$). Comparing the leisure time satisfaction and time management skills of participants according to gender; it was determined that there was a difference between genders in terms of time management skill and leisure time satisfaction ($p > 0.05$). **Conclusion:** It is observed that there is a positive relationship between time management skills and leisure time evaluation of university students. Involvement of lessons emphasizing the importance of both acquiring time management skill and participating in leisure time activities in the curriculum of universities is thought to contribute to increasing the awareness of students on this issue. It is also thought that if communities/clubs in universities organize activities that would support the participation in time management and leisure time activities, this will contribute to providing another benefit.

Kanserli Çocukların Oyun Oynama Becerini Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Meral HURİ¹, Sedef ŞAHİN¹, Burcu Semin AKEL¹

Hacettepe Üniversitesi , Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Çalışmamızın amacı hastanede yatan kanser tanılı çocukların oyun oynama becerilerini ve etkilerini etkileyen faktörlerin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya hastanede yatan çocukluk çağı kanseri ile takip edilen çocuklar dahil edildi. Çocuklar ergoterapi değerlendirmesi sonrasında Oyun Becerileri Kontrol Listesi ile değerlendirildi. Değerlendirme sonuçları istatistiksel olarak değerlendirildi. **Sonuçlar:** Çalışmaya 23'ü kız, 19'ü erkek olmak üzere toplam tane 42 çocuk dahil edildi. Çocukların yaş ortalaması $8\pm 4,35$ yıl idi. Çocukların oyun senaryolarını sözel olarak ifade etme, problem çözme, sembolik oyun oynama , sıra bekleme ve oyuncak ile taklitli oyun oynama becerilerinde zorluk yaşadıkları tespit edilmiştir ($p < 0.05$). **Tartışma:** Çocukluk çağı kanseri ile takip edilen çocukların oyun becerilerine katılımı olumsuz yönde etkileyen faktörlerin azaltılmasına yönelik planlanacak kişi merkezli ergoterapi yaklaşımlarının bu çocukların aktivite katılımını olumlu yönde etkileyebilecektir.

The Factors Effecting Playing Skills of Hospitalized Children with Childhood Cancer

Purpose: The aim of the study was investigate the playing skills and the interests of hospitalized children with cancer. **Materials and Methods:** The study included hospitalized children diagnosed with childhood cancer. The children were evaluated by Play Checklist after occupational therapy assesment. The results were analyzed by statistical analysis. **Results:** The study included 23 female and 19 male totally 42 child. The mean age was $8\pm 4,35$. The results showed that the children had problems on verbalizations about the play scanario, problem solving, symbolic play, turn taking pretend play with a toy ($p < 0.05$). **Discussion:** Occupational therapy interventions for increasing the play skills of hospitalized children with childhood cancer may help to increase participation of children. Further studies must be planned.

Grup Aktivitesi Çalışmalarının Yardımcı Günlük Yaşam Aktiviteleri Üzerine Etkisi

Leyla KAYA¹, Burcu Semin AKEL²

¹Dr. Ersin Arslan Eğitim ve Araştırma Hastanesi Şahinbey Toplum Ruh Sağlığı Merkezi, Gaziantep

²Hacettepe Üniversitesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Ağır ruhsal bozukluğu (şizofreni veya bipolar hastalık) olan hastalarda grup aktivitesi çalışmalarının yardımcı günlük yaşam aktiviteleri üzerine etkisini araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Ağır ruhsal bozukluğu (şizofreni veya bipolar) olan 50 hastaya Montreal Bilişsel Değerlendirme (MOCA-Montreal Cognitive Assessment) uygulandı. 21 ve üstü puan (normal seviye) alan 15 kişi çalışmaya dahil edildi. Katılımcılar haftada iki gün, her seans 45 dakika olmak üzere 3 aylık grup çalışmalarına alındı. Katılımcılara grup çalışması öncesi ve sonrasında Lawton Broody Yardımcı Günlük Yaşam Aktiviteleri Testi uygulandı. Grup çalışmalarının içeriğinde bulunan iletişim, alışveriş, yemek hazırlama gibi tüm maddelerine yönelik olarak seanslar düzenlendi ve ev programı verildi. Aynı zamanda bu aktivitelerin sıklığı hakkında çalışmaya başlamadan önce ve sonrasında bilgi alındı. **Sonuçlar:** Yardımcı günlük yaşam aktivitelerine katılımında anlamlı değişim bulundu ($p < 0,05$). Lawton Broody testinde bulunan aktivitelerin sıklıklarında, özellikle iletişim ve alışveriş parametrelerinde artış bulundu. **Tartışma:** Şizofreni ve bipolar hastalık gibi ağır ruhsal bozukluğu olan bireylerde grup aktiviteleri kullanılarak olumlu değişimler görülmektedir. Bu bireylerde, yardımcı günlük yaşam aktivitelerine katılımın artması için grup aktivitesi çalışmalarının yaygınlaştırılması önerilir.

The Impact of Group Activity Studies on Supporting Daily Life Activities

Purpose: To investigate the effect of group activities in patients with severe psychiatric disorders (schizophrenia or bipolar disorder) on the instrumental activities of daily living. **Materials and Methods:** Fifty patients with severe mental disorders (schizophrenia or bipolar) administered the Montreal Cognitive Assessment (MOCA). 15 people whose score was 21 or above (normal level) were included to the study. Participants were included to a 3-month group study, with two sessions per week and 45 minutes each session. The Lawton Broody Instrumental Daily Living Activities Test was administered before and after the participants' group work. In the content of the group activities, sessions were organized and homeworks were given for all materials such as communication, shopping, food preparation. At the same time, information was obtained before and after starting to work on the frequency of these activities. **Results:** Significant change was found in participation to the instrumental daily living activities ($p < 0,05$). The frequency of activities found in the Lawton Broody test increased, especially in communication and shopping parameters. **Discussion:** Individuals with severe mental disorders such as schizophrenia and bipolar disorder show positive changes using group activities. In these individuals, it is suggested that the activities of group activity be expanded to increase participation in the instrumental daily living activities.

Şizofrenili Bireylerde Kullanılan Kognitif Değerlendirmelerin Araştırılması

Leyla KAYA¹, Çiğdem ÖKSÜZ²

¹Dr. Ersin Arslan Eğitim ve Araştırma Hastanesi Şahinbey Toplum Ruh Sağlığı Merkezi, Gaziantep

²Hacettepe Üniversitesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Şizofreni tanısı almış bireylerde kognitif problemler meydana gelmektedir. Bu problemleri değerlendirebilmek amacıyla belirli testler kullanılmaktadır. Çalışmamızın amacı; şizofrenili bireylerde kognitif problemleri değerlendirebilmek amacıyla kullanılan testleri araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Pubmed/Medline veri tabanında, 'assessment, scale, test, measure, cognitive, schizophrenia' anahtar kelimeleri kullanılarak tarama yapıldı. Ulaşılan makalelerde bulunan değerlendirmeler çalışma kriterlerine göre incelendi. Çalışmaya dahil edilen değerlendirmelerin, içerikleri ve Türkçe geçerlilikleri hakkında araştırma yapıldı. **Sonuçlar:** Çalışma kriterlerine uyan 5 değerlendirme belirlendi. Bunlar; Allen Bilişsel Seviye Taraması(Allen Cognitive Level Screen-ACLS), Montreal Bilişsel Değerlendirme (Montreal Cognitive Assessment-MOCA), Loewenstein Ergoterapi Bilişsel Değerlendirme (Loewenstein Occupational Therapy Cognitive Assessment-LOTCA), Kısa Bilişsel İçgörü Ölçeği (Brief Cognitive Insight Scale-BCIS), Şizofreni Bilişsel Oran Skalası (Schizophrenia Cognitive Rating Scale-SCoRS)'di. **Tartışma:** Şizofrenili bireyleri kognitif açıdan değerlendiren birçok test bulunmaktadır. Bu değerlendirmelere ulaşabilmek için daha geniş kapsamlı araştırmalar ve değerlendirmelerin Türkçe geçerlilik çalışmaları yapılması önerilmektedir

Investigation of Cognitive Evaluators Used in Schizophrenic Individuals

Purpose: Cognitive problems arise in individuals with schizophrenia. Certain tests are used to evaluate these problems. The purpose of our work; To investigate the tests used to evaluate cognitive problems in schizophrenic individuals. **Materials and Methods:** In PubMed / Medline database, screening was performed using the keywords 'assessment, scale, test, measure, cognitive, schizophrenia'. The evaluations that were found in the articles were examined according to the study criteria. The evaluations included in the study, their content and their validity in Turkish were investigated. **Results:** Five assessments were identified that met the study criteria. These; Allen Cognitive Level Screen (ACLS), Montreal Cognitive Assessment (MOCA), Loewenstein Occupational Therapy Cognitive Assessment (LOTCA), Brief Cognitive Insight Scale (BCIS) , Schizophrenia Cognitive Rating Scale (SCoRS). **Discussion:** There are many tests that assess schizophrenic individuals from a cognitive perspective. In order to reach these evaluations, it is suggested that more extensive researches and evaluations should be conducted in Turkish validity studies.

Şizofreni ve Mesleki Rehabilitasyon

Selma ERCAN¹ ve Hülya KAYIHAN²

¹Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi Toplum Ruh Sağlığı Merkezi Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Bireyler toplum içinde gösterdikleri çeşitli görev ve rollerle tanınır ve değerlendirilirler. İş, bu rollerden biridir. Yaralanma veya hastalık kimi zaman ya geçici veya kalıcı kayıplara veya kişinin işle ilgili rollerinde değişime yol açabilmektedir. Şizofreni, bireylerin çalışma yaşamını olumsuz etkileyebilen kronik hastalıklardan biridir. Bu anlamda işe başlama, işi sürdürme, işin gerekliliklerini yerine getirmekle ilgili sorunlara yol açabilmektedir. İstihdam, şizofreni olan bireylerin rehabilitasyonunda önemli bir rol oynar. İş bireyler için maddi kazanç sağlamanın dışında bireylerde benlik saygısının artmasına, sosyal izolasyonun azalmasına ve yaşam kalitesinin artmasına yol açar. Ruhsal hastalıkları olan bireylere uluslararası çapta destekli eğitim, destekli istihdam ve korumalı işyerleri gibi çeşitli istihdam destek hizmetleri sunulmaktadır. Buradan hareketle, bu çalışmada şizofreni gibi kronik psikiyatrik rahatsızlığı olan bireylerin istihdamla ilgili yaşadığı problemler ve bireylere sunulan mesleki rehabilitasyon hizmetleri ele alınacaktır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma alan yazın taramasına dayalı olarak yapılmıştır. **Sonuçlar:** Şizofreni olan bireylerin iş arama, işe yerleşme ve işi devam ettirme sürecinde mutlaka mesleki rehabilitasyon desteğine ihtiyaçları vardır. İlgili literatür incelendiğinde, şizofreni olan bireyler çalıştığında özgüvende artış, psikiyatrik belirtilerinde ve yatış sayısında azalma ve yaşam kalitesinde artış olduğu bildirilmektedir.

Tartışma: Şizofreni gibi kronik psikiyatrik bozukluklarda uzun süreli destekleyici mesleki rehabilitasyon programlarına ihtiyaç vardır.

Schizophrenia and Vocational Rehabilitation

Purpose: Individuals are recognized and assessed by the various roles and roles they demonstrate in society. Job is one of these roles. Injury or illness can sometimes lead to temporary or permanent disruption and change in one's job-related roles. Schizophrenia is one of the chronic diseases that can negatively affect the working life of individuals. In this sense, it can lead to problems related to starting work, maintaining business, fulfilling job requirements. Employment plays an important role in the rehabilitation of individuals with schizophrenia. The work leads to increased self-esteem, decreased social isolation, and increased quality of life in individuals, besides providing financial gain for individuals. Individuals with mental illnesses are offered various employment support services such as internationally supported education, supported employment and protected workplaces. From this point of view, this study will deal with the problems of employment with individuals with chronic psychiatric disorders such as schizophrenia and vocational rehabilitation services offered to individuals. **Materials and Methods:** The study was based on screening of literature. **Results:** Individuals with schizophrenia need professional vocational rehabilitation support in the process of job search, placement and continuity of work. When the relevant literature is examined, it is reported that individuals with schizophrenia increase their self-esteem, decrease in psychiatric symptoms, number of hospitalizations and increase in quality of life. **Discussion:** Long-term supportive vocational rehabilitation programs are needed in chronic psychiatric disorders such as schizophrenia.

Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu Olan Bir Çocukta Görsel Algılama Eğitiminin Okuma-Yazma Becerisine Etkisi: Birey Merkezli Ergoterapi Müdahale Programı

Sulhiye ERDEM¹, Esra AKI¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışma dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu (DEHB) olan bir çocukta birey merkezli ergoterapi müdahale programı ile görsel algılama eğitiminin okuma-yazma becerilerine etkilerini incelemek amacıyla yapıldı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 11 yaşında DEHB tanısı olan bir çocuk alındı. Birey merkezli müdahale programı için çocuğun kişisel özelliklerini, bulunduğu çevre ve okuma-yazma ile ilgili akademik aktivite bilgilerini öğrenme amacıyla kendisi, ailesi ve öğretmeni ile görüşmeler yapılarak kişi-çevre-aktivite ilişkisi incelendi. Bu görüşmeler yarı yapılandırılmış görüşme yöntemi ile gerçekleştirildi. Çocuğun görsel algılamasının görsel-motor parametresi Bruininsk Oseretsky Motor Proficiency Test-Visual motor subtest (BOMPT-VM); görsel algılamanın diğer parametreleri Motor-Free Visual Perception Test (MVPT); okuma becerisi; okuma hızı ve doğruluğu açısından, yazma becerisi ise Minnesota Handwriting Assessment (MHA) ile değerlendirildi. Müdahale programına alındı ve müdahaleler tamamlandıktan sonra görüşmeler ve değerlendirmeler tekrarlandı. **Sonuçlar:** BOMPT-VM puanı 16'dan 19'a; MVPT puanı 52'den 53'e; doğru okunan ortalama kelime sayısı 639,5'ten 644,5'e; 1 dakikada okunan doğru kelime sayısı 101'den 107'ye; MHA parametrelerinden okunaklılık 18'den 22'ye; şekil 3'ten 13'e; düzgünlük 2'den 22'ye; büyüklük 3'ten 24'e; süre 100 saniyeden 300 saniyeye yükseldiği görüldü. **Tartışma:** DEHB olan çocukların okuma yazma becerilerini geliştirmede görsel algılama eğitimi içeren birey merkezli ergoterapi müdahalesinin okuma-yazma becerilerini artırmada etkili olduğu sonucuna varılmıştır. Konu ile ilgili çalışmaların artırılarak yeterli kanıt düzeyine ulaşılması planlanmıştır.

The Effect of Visual Perception Training on Literacy Skills on A Child With Attention Deficit and Hyperactivity Disorder: Client-Centered Occupational Therapy Intervention

Purpose: The aim of this study was to investigate the effect of visual perception training that planned as a client centered occupational therapy on literacy skills on a child with attention deficit and hyperactivity disorder. **Materials and Methods:** The 11 years old child participated in this study. In order to create a program, the person-environment-activity relationship was examined with a semi-structured interview method by interviewing with his family and teachers in order to learn about the child's personal characteristics, environment and academic activities related to literacy. It is evaluated that visual-motor parameter of the child's visual perception with Bruininsk Oseretsky Motor Proficiency Test-Visual motor subtest; other parameters of visual perception with Motor-Free Visual Perception Test; reading

skill In terms of reading speed and accuracy; writing skills with Minnesota Handwriting Assessment. He was taken and assessments were repeated after the intervention. **Results:** BOMPT-VM score from 16 to 19, MVPT score from 52 to 53, the average number of correctly reading words from 634.5 to 644.5, the correct number of words that reading in 1 minute from 101 to 107, readability of MHA from 18 to 22, shape of MHA from 3 to 13, smoothness of MHA from 2 to 22, size of MHA from 3 to 24; and duration from 100 seconds to 300 seconds were increased. **Discussion:** It has been concluded that CCOT with visual perception training is effective in increasing literacy skills of children with ADHD. It is planned to reach sufficient level of evidence by increasing the work related to the subject.

Rett Sendromlu Bir Olguda Yaratıcı Beceriler Modelinin Uygulanması

Özge Buket CESİM¹, Sinem KARS¹, Burcu Semin AKEL¹, Çiğdem ÖKSÜZ¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Rett sendromlu bir olguda yaratıcı beceriler modelini (MOCA) uygulamaktır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 20 yaşında, rett sendromlu bir kadın birey dahil edildi. Yaratıcı katılım değerlendirme için aktiviteler kişisel yönetim, sosyal beceri, çalışma becerisi ve serbest zamanın kullanımı olan aktivite performans alanlarından seçildi. Seçilmiş olan el yıkama, basketeye top atma, kağıtları küçük parçalara ayırma aktiviteleri sırasında birey gözlemlendi. **Sonuçlar:** Gözlemler sonucunda bireyin herhangi bir ürün ortaya koyamadığı, eylemin tesadüfi olduğu, ben merkezci iradeye sahip olduğu, sadece basit günlük araç ve gereçleri kullandığı, insanlarla ilişkide geçici farkındalığa sahip olduğu, fiziksel destek ve sürekli gözetim gerektiği, norm farkındalığının olmadığı, duygularının kısıtlı ve kontrolsüz olduğu, görev konseptinin olmadığı, aktivitelerde minimal bir çaba gösterdiği tespit edildi. Sonuç olarak bireyin yaratıcı katılım seviyesi bütün aktivite performans alanları için bireysel farklılaşma-terapist yönelimli evre olarak belirlendi. Bu seviye için MOCA modelinde belirtilen Longhorn' un çoklu model duyuşal uyarı ilkeleri esas alınarak müdahale programı planlandı. **Tartışma:** MOCA modelinin bireysel farklılaşma seviyesi için önerdiği tedavi prensipleri literatürde rett sendromlu bireylerde uygulanan tedavi prensipleriyle uygunluk göstermektedir. Modelin rett sendromlu bireylerde uygulanmasının, müdahale programını planlama, uygulama ve sonuçları değerlendirme açısından terapistlere kolaylık sağlayabileceği ve ayrıca bu modelin otizm, disleksi ve üstün yetenekliler gibi diğer duyu bütünleme problemi olan kişilerde kullanılabileceği düşünülmektedir.

Implementation of Model of Creative Ability in A Case With Rett Syndrome

Purpose: To apply the model of creative ability (MOCA) in a case with Rett syndrome. **Materials and Methods:** A 20-year-old woman with rett syndrome was included. Activities for creative participation assessment were selected from the areas of activity performance, which included personal management, social skills, work skills and free time use. Individuals were observed during the selected hand washing, basketball throwing, small paper piece separating activities. **Results:** The observations show that the individual can not produce any product, that the action is incidental, that she has a central will, uses only simple daily tools, has temporal awareness with people, requires physical support and constant supervision, has no norm consciousness. Furthermore, there was no task concept, and minimal effort was made in the activities. As a result, the level of creative ability was determined as the self differentiation-therapist directed phase for all areas of activity performance. An intervention program has been planned for this level based on Longhorn's multi-modal sensory stimulation principles, as described in the MOCA model. **Discussion:** The treatment principles proposed by the MOCA model for self differentiation level are consistent with the treatment principles applied in individuals with rett syndrome in the literature. It is thought that the application of the model to individuals with rett syndrome may facilitate therapists in planning, implementing and evaluating the intervention program, and may also be used in other sensory integration problems such as autism, dyslexia and giftedness.

Özel Eğitime Devam Eden Özgöl Öğrenme Güçlüğü Tanılı Dispraksili Çocuklarda Yazı Yazma Becerilerine Peo Modelinin Etkisi: Olgu Sunumu

Hülya KAYIHAN¹, Büşra KAPLAN¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışma, özel eğitime devam eden özgöl öğrenme güçlüğü tanılı dispraksili çocuklarda yazı yazma becerilerine PEO modelinin etkisinin araştırılması amacıyla yapılmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma, Kanıta Dayalı Ergoterapi Uygulamaları Dersi kapsamında Eylül 2016-Mayıs 2017 tarihleri arasında Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümünde yapılmıştır.Çalışmaya daha önce ergoterapi almamış, özel öğretime devam etmekte olan özgöl öğrenme güçlüğü tanılı gönüllü bir birey dahil edilmiştir. Dispraksinin belirlenmesi için Ayres'in Praksis testleri (şekil-zemin algısı, kinestezi,parmak tanıma, el ile şekil algılama, grafestezi, taktıl uyarının lokalizasyonu, çift taktıl uyarının algılanması, postür taklidi, bilateral motor koordinasyon, sağ-sol ayrımı, denge) kullanılmıştır ve testlerden elde edilen veriler ile PEO modelinin kişi parametresi elde edilmiştir.Modelin aktivite parametresi olarak belirlenen yazı yazma aktivitesi için Pearson DASH Testi uygulanmıştır.Çevre parametresi için aile ile yarı-yapılandırılmış görüşme yapılmıştır. Olgu için oluşturulan PEO modeliyle 6 hafta, haftada 2 seans olacak şekilde planlanan müdahale programı uygulanmıştır. **Sonuçlar:** Bu olguda yazı yazma becerisi Pearson DASH testi ile değerlendirildiğinde yaş grubuna göre yüzdelik derecesi müdahale öncesi %2 iken müdahale sonrası %7'ye yükselmiştir (p < 0,05). Bu bağlamda PEO modeli ile oluşturulan müdahale programı sonucunda bireyin yazı yazma becerisinde anlamlı bir gelişme olmuştur. **Tartışma:** Müdahale sonrası anlamlı gelişmeler kaydedilmesiyle daha geniş gruplara müdahale uygulanarak daha fazla veri kaydedilebilir ve daha fazla kişiye ulaşabilir.

Effect of Peo Model on Writing Skills in Diagnosed Dyspraxic Children With Special Education Ongoing Specific Learning Difficulty: A Case Study

Purpose: This study was conducted to investigate the effect of PEO model on writing skills in diagnosed dyspraxic children with special education ongoing specific learning difficulty. **Materials and Methods:** The study was carried out in Occupational Therapy Department of Health Sciences Faculty of Hacettepe University between September 2016 and May 2017 within the scope of the Evidence Based on Occupational Therapy Practice.A voluntary individual who haven't occupational therapy and have special education ongoing specific learning was included in the study. Ayres' praxis tests(figure-ground perception, kinesthesia, finger identification, grafesthesia, localization of tactile stimuli, perception of double tactile stimulation, posture imitation, bilateral motor coordination, right-left discrimination, standing balance) were used to determine the dyspraxia and the person parameters of the PEO model were obtained with the data from the tests.The Pearson DASH test was applied to the writing activity determined as the PEO model in occupation parameter. The semi-structured interview was conducted with the family for the environment parameter. For the subject a planned intervention program was implemented with PEO model for 6 weeks and 2 sessions per week. **Results:** In this case, the writing skill of the Pearson DASH test was increased from 2% to 7% after the intervention, compared to the age group (p < 0.05). In the context of the intervention program created with the PEO model, the writing skill of the individual was significantly improved. **Discussion:** Significant improvements after the intervention can be recorded and more data can be recorded by interfering with larger groups.

Kampüs İçerisindeki Çalışma Alanlarının ve Dersliklerin Gürültü Seviyesi ve Renk Uyumu Açısından İncelenmesi

Özge Buket CESİM¹, Alper AKPINAR², Berkan SUNA², İlker KÖSELI², Çiğdem ÖKSÜZ¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Endüstri Mühendisliği Bölümü, Ankara

Amaç: Kampüs içerisindeki çalışma alanlarının ve dersliklerin gürültü seviyesi ve renk uyumu açısından incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamızda Endüstri Mühendisliği bölümünün derslikleri ve Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kütüphanesi incelendi. Gürültü seviyesi, Endüstri Mühendisliği bölümünde ders esnasında ve pencereler açıkken boş sınıfta ve Beytepe kütüphanesinin bodrum ve giriş katında Ses Seviyesi Ölçer ile ölçüldü. Renklerin birbirine uyumu ise aynı ortamlarda zıt tonlar ve benzer tonlar olarak ayrıldı. **Sonuçlar:** Gürültü seviyesi boş derslikte pencere açık iken 72 desibel (dB), ders esnasında ise 49 dB iken, kütüphanenin bodrum katında 53 dB, giriş katında ise 46 dB bulundu. Renk uyumu açısından Endüstri Mühendisliği bölümünün duvarları açık bir tona sahipti ancak zemin ve sıraların üzerinde koyu tonlar vardı. Kütüphane masaları, duvarları ve zemini ise beyaz renk ve açık ton renklerden oluşmaktaydı. Sonuç olarak boş derslikte pencere açıkken sınıf gürültülüydü ve renk uyumu açısından kütüphane uygun değildi. **Tartışma:** 50 dB' lik bir çalışma ortamının günümüzde verimlilik açısından önemli olduğu düşünüldüğünde, Endüstri Mühendisliği bölümündeki boş derslikte pencere açıkken yüksek bir ses seviyesinin çıkması karayolundan geçmekte olan araçların etkisini yansıtmaktadır. Kütüphanedeki ses düzeyi ise çalışma ortamı için uygun görünse de bu düzeyin kütüphane için yüksek bir değer olduğunu ve bunun nedeninin ise havalandırma sisteminden kaynaklandığı düşünülmektedir. Dersliklerdeki duvar ve masaların renk uyumu açısından zıt renkler barındırarak göz yorgunluğunu önlediğini ve kütüphanedeki masaların açık renkte olmasının ise aydınlatmanın masadan yansyarak uzun süreli çalışmalarda göz yorgunluğuna sebep olabileceği düşünülmektedir.

Investigation of The Noise Level and Color Match of Working Areas and Classes in Campus

Purpose: To investigate noise level and color match of working areas and classes in campus. **Materials and Methods:** The classrooms of Industrial Engineering and Beytepe Library of Hacettepe University were examined. Noise level was measured in Industrial Engineering during lesson and in empty classroom when windows were open and in basement and entrance floor of Beytepe library with Sound Level Meter. Color match were separated into opposite and similar shades for same environment. **Results:** Noise level in empty classroom was 72 decibels(dB) while window was open, it was 49 during lesson, 53 at basement floor of library and 46 at entrance floor. Walls of Industrial Engineering department had clear tone, but there were dark tones on floor and seats. Library tables, walls and floor were made of light tones. Classroom was noisy when window was open in empty classroom and library was not suitable for color matching. **Discussion:** A working environment with 50 dB is thought to be important for efficiency. In empty classrooms in Industrial Engineering department, appearance of high sound level when window is open reflects effect of road passing vehicles. Although sound level in library seems appropriate for working environment, it is thought that this level is high for library and that it is caused by ventilation system. It is thought that walls and tables in classrooms have opposite colors and prevent eye fatigue and that tables in library are light colored, which may cause eye fatigue in long working when lighting is reflected from tables.

Aile Eğitiminin Ailelerin Stres Düzeyine Etkisi

Hülya KAYIHAN¹, Büşra Tuğçe ÖZDEMİR¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışma, otizmli çocuğa sahip ve çocuğu duyu bütünlüğü terapisinden faydalanan ailelerde aile eğitiminin stres düzeyine etkisini incelemek amacıyla yapıldı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma, Kanıta Dayalı Ergoterapi Dersi kapsamında Eylül 2016-Mayıs 2017 tarihleri arasında Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümünde gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya çocuğu Hacettepe Üniversitesi Ergoterapi Bölümünde duyu bütünlüğü tedavisi gören gönüllü 10 aile dahil edilmiştir. Çalışmaya katılan tüm ailelere eğitim öncesinde Anne Baba Stres Ölçeği (ABSÖ) uygulanmış, bu ailelere Duyu Bütünlüğü Farkındalık Eğitimi verilmiş ve eğitim sonrasında ailelere ikinci defa Anne Baba Stres Ölçeği (ABSÖ) uygulanmıştır. Verilen eğitim interaktif olarak bilgilendirme sunumu şeklinde verilmiş ve soru-cevap şeklinde devam edilmiştir. **Sonuçlar:** İçerle değerlendirildiğinde eğitim öncesi ailelerin en büyük kaygıları çocuklarını anlayamamak ve iletişim kuramamak; eğitimden beklentileri çocuklarıyla daha anlamlı bir ilişki kurmak; ergoterapiden beklentileri; davranış ve duyu problemlerinin azalması/ortadan kalkması; olumsuz düşünceleri ise kendilerini yetersiz görmeleri ve suçlamaları olduğu anlaşıldı. Eğitim sonrası değerlendirmeler sonucu ailelerin stres düzeylerinde azalma olduğu görüldü ($p < 0,05$). **Tartışma:** Eğitimler sonrası olumlu gelişmeler kaydedilmesiyle bir sonraki çalışmada daha geniş gruplara eğitim verilerek daha fazla veri kaydedilebilir ve daha fazla kişiye ulaşılabilir.

The Effects of Family Education's Family Stress Level

Purpose: This study was implemented to investigate the effects of family education on the stress level of families whose children take sensory integration treatment. **Materials and Methods:** The study, was executed between September 2017 and May 2017 in Hacettepe University Faculty of Health Sciences Department of Occupational Therapy as a part of the Evidence Based Occupational Therapy Applications class. 10 families whose children are taking sensory integration therapy in Hacettepe University Occupational Therapy Department were included. Parenting Stress Index (PSI) was applied to all of the parents, a Sensory Integration Awareness Education was given and then the PSI was applied again. The education was given as an interactive informative presentation and a Q&A section. **Results:** When assessed with the PSI, before the education the parents' major worries were, not understanding their children and not being able to communicate with the children; their expectancies form the treatment were, decreasing/diminishing the behavioral and sensory problems; and their negative thoughts were thinking they are not sufficient, and blaming their selves. Before the education, the parents' stress levels were decreased. ($p < 0.05$). **Discussion:** With the positive outcomes of the educations, the educations can be given to larger groups in the future studies. This way, more data can be recorded and more people can be reached.

Bedensel Engelli Bireylerde Mesleki Değerlendirme: Pilot Çalışma

Ali KİTİŞ¹, Umut ERASLAN¹

¹Pamukkale Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Denizli

Amaç: Mesleki eğitim ve işe yerleştirme öncesi bedensel engelli bireylerin fonksiyonel kapasitelerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmaya Denizli İŞKUR İl Müdürlüğü'ne kayıtlı olan engellilerden çalışmaya katılmayı kabul eden 11 kadın (%22), 39 erkek (%78) olmak üzere toplam 50 olgu dahil edildi. Olguların 22'si (%44) muskuloskeletal, 11'i (%22) nörolojik ve 17'si (%34) ortopedik engelli idi. Olguları değerlendirmek amacıyla 45 olguya Bağımsız Problem Çözme (BPÇ), 4 olguya Mekanik Montaj/Ayar ve Çekiçleme (MMAÇ), 6 olguya Bağımsız Algısal Gösterim (BAG), 13 olguya Tüm Vücut Hareket Aralığı (TVHA), 18 olguya Purdue Pegboard (PP), 20 olguya Modifiye Otur Uzan (MOUE), 11 olguya ise O'Connor Parmak Beceri (OPB) Testi uygulandı. **Sonuçlar:** Olguların yaş ortalamaları 32,05±7,24 (18-43) yıl, engel yüzdeleri ise 52,44±12,31'di (40-90). Olgular BPÇ Testini 886,50±260,44 saniyede (sn); MMAÇ Testinin montaj bölümünü 530,75±508,57 sn, ayar bölümünü 271,75±54,02 sn, demontaj bölümünü 299,25±156,62 sn, çekiçleme bölümünü 126,25±30,07 sn; BAG Testinin yerleştirme bölümünü 102,83±29,10 sn, birleştirme bölümünü 134,33±57,27 sn, başlangıç düzeyinde birleştirme bölümünü 87,83±52,88 sn, ileri düzey birleştirme bölümünü 640,33±203,41 sn; TVHA Testini 1774,40±341,03 sn; OPB Testini 663,36±260,60 sn'de tamamladı. PP Testinde total skor 44,16±16,45, montaj skoru 22,10±12,70 adet ve MOUE Testinde skor 29,31±9,60 santimetreydi. Olgular mevcut normatif değerlere göre TVHA Testini daha kısa sürede, BPÇ Testini daha uzun sürede tamamladı. **Tartışma:** Bu testler sonucunda elde edilen objektif veriler engellinin fonksiyonel kapasitesinin değerlendirilmesine yardımcı olmuştur.

Vocational Assessment in Physically Disabled Individuals: A Pilot Study

Purpose: It was aimed to evaluate the functional capacities of physically disabled individuals before vocational education and job placement. **Materials and Methods:** This study included totally 50 cases, 11 women (22%) and 39 men (78%), who were registered to Denizli İSKUR Provincial Directorate and agreed to participate in study. Of the cases, 22 (44%) had musculoskeletal, 11 (22%) had neurological and 17 (34%) had orthopedic disability. Independent Problem Solving (IPS) Test to 45 cases, Mechanical Assembly/Alignment and Hammering (MAAH) Test to 4, Independent Perceptual Screening (IPS) Test to 6, Whole Body Range of Motion (WBROM) Test to 13, Purdue Pegboard (PP) Test to 18, Modified Sit and Reach (MSR) Test to 20, O'Connor Finger Dexterity (OFD) Test to 11 cases were applied to assess the cases. **Results:** Cases' mean age was 32.05±7.24 (18-43) years, disability level was 52.44±12.31 (40-90). The cases completed the IPS Test at 886.50±260.44; MAAH Test assembly section at 530.75±508.57, alignment at 271.75±54.02, disassembly at 299.25±156.62, hammering at 126.25±30.07; IPS Test placement section at 102.83±29.10, assembly at 134.33±57.27, beginning assembly at 87.83±52.88, advanced assembly at 640.33±203.41; WBROM Test at 1774.40±341.03; OFD Test at 663.36±260.60 seconds (sec). The total score in the PP Test was 44.16±16.45, the assembly score was 22.10±12.70 piece, and the score in the MSR Test was 29.31±9.60 centimeters. The cases completed the WBROM Test in shorter and the IPS Test in a longer time than the normative values available. **Discussion:** Objective data obtained in these tests have helped to assess the functional capacity of disabled people.

Kütüphanedeki Sessiz Odaların (Karellerin) Ergonomik Olarak İncelenmesi

İlkem Ceren SİĞİRTMAÇ¹, M. İnanç DERİCİOĞLU¹, Ertuğrul EREN¹, Furkan KESGİN¹, Çiğdem ÖKSÜZ¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü ANKARA

Amaç: Çalışma alanlarının ergonomik olarak tasarlanması verimin artması, hataların, stresin ve sakatlanmaların azalması açısından büyük önem taşımaktadır. Çalışmada Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kütüphanesinde öğrencilerin bireysel olarak çalışması için tasarlanan karelerin ergonomik olup olmadığını incelemek amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Karelerin ergonomisi incelenirken sandalyelerin yerden yüksekliği, koltuk derinliği ve genişliği, sırt destek ve kol destek yüksekliği ölçülmüştür. Masaların yerden yüksekliği, genişliği ve derinliği değerlendirilmiştir. Aynı zamanda odadaki ses, sıcaklık ve ışık miktarı incelenmiştir. **Sonuçlar:** Toplumun antropometrik ölçülerine göre kol desteği yüksekliği dışında sandalyelerin ölçüleri uygundur. Masa yüksekliği ve genişliği uygun ölçülerdedir. Ancak derinlik ders çalışmak için oldukça dardır. Sıcaklık özellikle kış aylarında optimal sıcaklıktan düşüktür. Odalarda ses izolasyon sistemi olmadığından ses uygun ses desibelinden daha yüksektir. Aynı zamanda odalardaki pencereler çok küçük ve tavana yakın seviyede bulunmaktadır. Dolayısıyla güneş ışığı odayı yeterince aydınlatamamaktadır. Kullanılan masa lambasının konumu ve ışık şiddeti ders çalışmak için verimli bir ortam yaratmamaktadır. **Tartışma:** Kütüphanede bulunan karelerdeki mobilyaların ölçüleri toplumun antropometrik özelliklerine uygun olsa da ölçüleri ayarlanabilir mobilyaların olması kullanıcılar açısından konfor/rahatlık sağlayacağını düşünmekteyiz. Karelerin tüm faktörler bakımından ergonomik koşullara uygun hale getirilmesiyle öğrencilerin çalışma veriminin artacağı görüşündeyiz.

Ergonomic Investigation of Silent Room in the Library

Purpose: Ergonomically desing of work areas is great importance in that increasing efficiency, reducing faults, stress, injuries.The aim of the study was to examine whether the rooms that designed for the students to work individually are ergonomic in Hacettepe University Beytepe Library. **Materials and Methods:** When the ergonomics of the rooms were examined, the height of the chairs, the depth and width of seats, the backrest and the armrest height were measured. The height, width and depth of desks are evaluated. In addition, amount of sound, temparature, light was examined in the room. **Results:** According to the anthropometric measurements of the community, the measurement of the chairs except for the height of the armrest is suitable. The desk's hight and width measurements are suitable. But the depth of desk is quite limited for studying. Especially in winter, the temperature is lower than optimal. Since there is no sound proofing system in the rooms, the sound is higher than the appropriate sound volume. And the windows in the rooms are very small and close to the ceiling. Therefore,sunligh does not brighten the room adequately. The position and light intensity of used table lamp does not provide a productive environment for studying. **Discussion:** Although the measurements of the furniture on the rooms in the library are suitable the anthropometric features of the community, we think that the adjustable furniture will provide comfort for users.We believe that the working efficiency of students will be increased by adjusting rooms to the ergonomic conditions in terms of all the factors.

LGBT Bir Olguda Aktivite Performansının Peo Modeliyle İncelenmesi

Özge Buket CESİM¹, Hülya KAYIHAN¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: LGBT bir olguda aktivite performansının kişi-çevre-aktivite(PEO) modeliyle incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 23 yaşında transseksüel bir birey dahil edildi. Bireyin demografik bilgileri kaydedildi. PEO modeli esas alınarak kişi, çevre ve aktivite yarı yapılandırılmış bir görüşme ile değerlendirildi. Aktivite performansını değerlendirmek için Kanada Aktivite Performans Ölçümü (KAPÖ) kullanıldı. **Sonuçlar:** Yarı yapılandırılmış görüşme sonucunda bireyin lise mezunu olduğu, seks işçiliği yaptığı ve bir LGBT derneğinde aktif olarak çalıştığı öğrenildi. Bireyin sosyal çevresinin günlük yaşamda kolaylaştırıcı olduğu ancak toplumun, politik sistem, adli hizmetler, genel sağlık hizmetleri ve sosyal kuralların bir engel teşkil ettiği, iş yerinde desteklendiği ve iş yerini güvenli bulduğu kaydedildi. COPM sonucu birey LGBT savunuculuğu yapmak ve trans kimliğiyle ailesiyle vakit geçirmek aktivitelerini belirtti. Aktivitelerin performans puanları sırasıyla 7 ve 0 iken, tatmin puanları ise 10 ve 0 idi. Sonuç olarak birey LGBT savunuculuğu konusunda kendini yeterli hissettiğini ancak trans kimliğini ailesinden sakladığı için trans olarak ailesiyle vakit geçirme konusunda performans göstermediğini belirtti. **Tartışma:** Trans bireylerde kişi-çevre-aktiviteye odaklanmak kişinin değişimi için gerekli aktivitelerde (cinsiyet sunumu, iş, sosyal izolasyonun azalması ve anksiyete yönetimi gibi aktiviteler) önemli bir şekilde faydalı olabilir. Çalışmamız sonucu, trans bireylerde kişi-çevre-aktivite performans alanlarından çevreye odaklanmanın kişinin yaşadığı stigmatı önlemek ve toplumu bu konuda bilinçlendirmek açısından büyük bir önem taşıdığı düşünülmektedir. Bu bireylere yönelik Ergoterapi müdahalesinde cinsiyet sunumu, iş ve üretici aktiviteler ve sosyal izolasyon gibi alanlara önem verilmesi önerilmektedir.

Investigation of Activity Performance With Peo Model in A Lgbt Case

Purpose: To investigate activity performance with PEO model in a LGBT case. **Materials and Methods:** A 23-year-old transsexual was included. The demographics of individual was recorded. Based on PEO model, person, environment and activity were evaluated by semi-structured interview. Canadian Occupational Performance Measurement (COPM) was used to assess activity performance. **Results:** As a result of semi-structured interview, individual was high school graduate, engaged in sexwork and worked actively in LGBT association. It has been noted that social environment of individual is facilitated in everyday life, but society, political system, general health services and social rules are obstacles, supported at work, and workplace is safe. In COPM, individual stated making LGBT advocacy and spending time with his family under name of trans. The performance scores were 7 and 0, while satisfaction were 10 and 0. Individual felt self-sufficient with regard to LGBT advocacy, but did not perform spend time with his family because he kept trans identity from his family. **Discussion:** Focusing on person-environment-activity in transsexuals can be very useful in activities needed for exchange of the person(such as gender presentation, work, social isolation, anxiety management). The result of our study is that focusing on environment from areas of person-environment-activity performance in transsexuals is considered to be of great importance in preventing stigma experienced by person and making society aware of this issue. In occupational therapy intervention directed towards these individuals, it is recommended to give importance to areas such as gender presentation, work and productive activities and social isolation.

GÖZDER Üyesi Görme Engelli Bireylerin Yaşam Kaliteleri ve Sosyal Anksiyete Durumlarının İncelenmesi

Aycan ÇAKMAK REYHAN¹, Elif ELÇİN DERELİ², Ayşe Zengin ALPÖZGEN²

¹İstanbul Bilgi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul

²İstanbul Bilgi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul

Amaç: ÖZDER'e üye görme engelli ve az gören bireylerin yaşam kaliteleri ve sosyal anksiyete durumları arasındaki ilişkinin araştırılması planlanmıştır **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 18 ile 35 yaş arası 20 kör, 10 az gören ve 20 gören birey katıldı. Tüm katılımcılara, sosyal kaygı seviyelerini ölçmek için Liebowitz Sosyal Anksiyete Ölçeği ve yaşam kalitelerini değerlendirmek için de Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği-Kısa-Formu uygulandı. Çalışmanın istatistiksel analizleri SPSS16.0 paket programı kullanılarak yapıldı. Bireylerin yaş ortalamaları ortalama \pm standart sapma olarak ifade edildi. Gruplar arasında fark olup olmadığı Varyans Analizi Anova ile araştırıldı. Tüm karşılaştırmalar için yanılma düzeyi olarak $p < 0,05$ değeri seçildi. **Sonuçlar:** Çalışma katılımcılarının yaş ortalaması 20 kör için $27,25 \pm 3,75$ yıl, 20 az-gören için $26,11 \pm 5,32$ yıl ve 20 gören*birey için $27,21 \pm 4,23$ yıl idi. Gruplar sosyal anksiyete ve yaşam kaliteleri açısından karşılaştırıldığında, gören bireylerin hem az gören hem de kör olan bireylerden daha iyi puan aldığı görüldü ($p \leq 0,05$). Ancak az-gören bireyler ile kör bireylerin yaşam kaliteleri arasında bir fark bulunmadı ($p > 0,05$). **Tartışma:** Bu çalışmanın sonucunda görme fonksiyonundaki kayıp düzeyine bakılmaksızın, yaşam kalitesi ve sosyal anksiyete durumunun etkilenmiş olduğu görüldü. Görme kaybı yaşayan bireyin yaşamındaki her tür değişikliklerle birlikte, psikolojik değişiklikler de yaşanmaktadır. Sonuçta, bireyin hayata katılımında yetersizlikler meydana gelir. Biz GÖZDER üyeleri ile yaptığımız bu çalışma sonuçlarından yola çıkarak, kör ve az-gören bireylerin yaşama katılımını artırmaya yönelik bireysel ergoterapi uygulamaları oluşturmanın önemli bir gereksinim olduğunu düşünüyoruz.

Investigation of The Quality of Life And Social Anxiety Status in The Visually Handicapped GÖZDER Members

Purpose: It was planned to investigate the relationship-between quality-of-life and social-anxiety status of the GÖZDER-members. **Materials and Methods:** Between the ages of 18 and 35 years, 20-blind, 20-low-vision, and 20-sighted-individuals participated in the study. All-participants were administered the Liebowitz-Social-Anxiety-Scale to assess social-anxiety-levels and the World-Health-Organization-Quality of Life Scale-ShortForm to assess quality of life. Statistical-analysis of the study was done using the SPSS16.0 package program. The mean age of the individuals was recorded as mean \pm standard deviation. Anova-Variance-Analysis was used to investigate the difference between the three study groups. For all comparisons, $p < 0.05$ was set as the level of error. **Results:** The-mean-age of the participants was 27.25 ± 3.75 years for 20 full-blind, 26.11 ± 5.32 years for 20 low-vision, and 27.21 ± 4.23 years for 20 sighted-individuals. When the groups were compared in terms-of-quality-of-life, and social-anxiety, it was seen that the sighted-individuals had better scores than both the low-vision and the

blind-individuals ($p \geq 0.05$). However, there was no difference between the subjects who had low-vision and those blind-individuals ($p > 0.05$). **Discussion:** As a result, it was observed that quality-of-life and social-anxiety status were affected regardless of the level of loss in vision-function. Psychological-changes are also experienced additional to every other change in the life of the individual who is blind. After all, the inability of the individual to participate in his/her life comes into play. We believe that it is an important requirement to establish individual ergotherapy-practices to increase the participation of the blind and low-vision-individuals in life by going through the results of this study performed with GÖZDER.

Geriatrik Bireyde Kişi Merkezli Bilişsel Strateji Yönteminin Aktivite Performansı Üzerine Etkinliğinin İncelenmesi

Büşra ATMACA¹, Esra AKI¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Ergoterapi, Ankara

Amaç: Geriatrik bir bireye uygulanan kişi merkezli bilişsel stratejilere dayalı aktivite eğitiminin aktivite performansına etkisinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Kişi merkezli ve bütüncül olan bu çalışmaya; 98 yaşında hafif kognitif bozukluk belirtileri gösteren bir birey alındı. Demografik bilgiler kaydedildi. Kognitif beceriler geriatriklere özel Loewenstein'in Ergoterapi ve Kognitif Değerlendirme Skalası (LOTCA-G) ile değerlendirilirken; bireylerin aktivite performans problemleri Kanada Aktivite Performans Ölçeği (KAPÖ) ile değerlendirildi. Müdahale Başkent Vizyon Huzurevi ve Yaşlı Bakım Merkezi 'nde haftada 2 gün 45 dakika seanslar halinde 6 hafta yapılması planlandı. **Sonuçlar:** Kişi merkezli aktivite eğitimi sonrası KAPÖ ortalama aktivite performans ve performans memnuniyeti puanında artışlar görüldü. KAPÖ' de performans puanı 5,6 'dan 6,6' ya çıkarken ,memnuniyet puanının 5,2 'den 6'ya yükseldiği görüldü. **Tartışma:** Geriatrik bireyde kişi merkezli bilişsel strateji yönteminin aktivite performansını artırdığı düşünülmektedir. Olgu sayısının artırılarak kişinin kişisel ve çevresel faktörlerinin ayrıntılı olarak incelenerek daha detaylı çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Investigation of The Effect of The Person - Centered Cognitive Strategy Method on Activity Performance in Geriatric Person

Purpose: The purpose of this study is to investigate the effect of activity training based on person-centered cognitive strategies applied to a geriatric individual on the performance of the activity. **Materials and Methods:** This study, which is person-centered and integrated, at the age of 98, an individual with mild cognitive impairment was included. Demographic information was recorded. Cognitive skills were assessed by Loewenstein's specialist Geriatric Occupational Therapy and Cognitive Rating Scale (LOTCA-G); Activity performance problems of the person were assessed by the (COPM). 2 days a week 45 minutes in sessions planned to be done for 6 weeks at, intervention Başkent Vizyon Nursing Home and Elderly Care Center. **Results:** There was an increase in the average activity performance and performance satisfaction scores of the COPM after the person-centered activity training. While the performance score in COPM increased from 5.6 to 6.6, it was seen that the score of satisfaction increased to 6.2. **Discussion:** It is thought that the person-centered cognitive strategy method improves the activity performance in the geriatric individual. By increasing the number of cases, it is suggested to investigate the personal and environmental factors of the person in detail and make more detailed studies.

Sağlık Çalışanlarında İş Kaynaklı Kas İskelet Sistemi Problemlerinin Tanımlanması

Nihan KAFA¹, Elif AYGÜN POLAT¹, Nevin A. GÜZEL¹

¹Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı diş hekimleri ve doktorlarda iş kaynaklı kas iskelet sistemi problemlerinin tanımlanmasıdır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 50 diş hekimi ve 50 doktor katılmıştır. Bireylerin yaş ortalaması 41,02±4,25' dir. Bireylerin yaşam kalitelerini değerlendirmek için "SF 36" (Kısa Form); psikolojik durumlarını saptamak için "Beck Depresyon Ölçeği"; boyun problemlerini değerlendirmek için "Boyun Özür Göstergesi"; bel problemlerini değerlendirmek için ise "Oswestry Özürlülük İndeksi" kullanılmıştır. **Sonuçlar:** Çalışmaya katılan bireylerin SF 36 skorlarından fiziksel fonksiyon ortalama 87,20; sosyal fonksiyon 80,35; fiziksel sorunlara bağlı rol kısıtlılıkları 46,70; emosyonel sorunlara bağlı rol kısıtlılıkları 48,35; mental sağlık 72,25; enerji/vitalite 62,1; ağrı 71,18; ve genel sağlık algılanması 69,56 olarak hesaplanmıştır. Beck depresyon ölçeği skorları ortalama 7,05 olarak kaydedilmiştir. Boyun Özür Göstergesi skorları ortalama 10,88; Oswestry Özürlülük İndeksi skorları ortalama 13,41 olarak hesaplanmıştır. **Tartışma:** Bu çalışmanın sonuçlarına göre sağlık çalışanlarında sağlığın 8 boyutunun değerlendirildiği yaşam kalitesi düzeyinde fiziksel fonksiyona bağlı rol kısıtlılığı ve emosyonel sorunlara bağlı rol kısıtlılığı parametrelerinde norm değerlerine göre azalma görülmüştür. Bireylerin psikolojik durumları genel ortalaması 0-9 puan aralığında olup normal düzey kategorisine girmektedir. Boyun Özür Göstergesi skorlarına göre minimal özür düzeyinde yer alan bireylerin, Oswestry Özürlülük İndeksi sonuçlarına göre yaşamlarını hafif derecede etkileyen bel problemleri olduğu belirlenmiştir. Yoğun iş temposu, iş stresi, artmış biyomekaniksel yüklenmeye rağmen, sağlık çalışanlarında iş kaynaklı kas iskelet sistemi problemleri minimal düzeyde görülmektedir. Bu durum, sağlık çalışanlarının ergonomik düzenlemeler ve vücudun ergonomik kullanımı bakımından bilinç düzeylerinin ve farkındalıklarının diğer meslek gruplarına nazaran daha iyi olmasından kaynaklanmış olabilir.

Work-Related Musculoskeletal System Problems in Health Workers

Purpose: The purpose of this study is to identify work-related musculoskeletal system problems in health workers. **Materials and Methods:** 50 dentists and 50 doctors (mean age:41.02±4.25 yrs) were included this study. "SF-36"; was used to assess the quality of life of individuals,"Beck Depression Inventory" was used to determine their psychological state, Neck Disability Index was used to assess neck problems, and Oswestry Disability Index were used to assess back problems. **Results:** Mean physical function was 87.20; social function was 80.35; role limitations due to physical problems was 46.70; role limitations due to emotional problems was 48.35 mental health was 72.25; energy / vitality was 62.1; pain was 71.18 and general health perception was 69.56. Mean Beck depression inventory scores were recorded as 7.05. Mean Neck Disability Index score was 10.88 and mean Oswestry Disability Index score was calculated as 13.41. **Discussion:** According to the results of this study, there was a decrease in quality of life parameters related to emotional status and physical function in health workers. However, the general psychological status scores of individuals is in the range of 0-9 points which indicates normal. Also they have minimal neck and back problems. Despite intense work load and stress, health workers have minimal work related musculoskeletal system disorders. This may be due to health workers' better awareness in ergonomic regulations, and ergonomic use of the body than other working groups.

Mini-BESTest Denge Ölçeği'nin Türkçe Versiyonunun İnmeli Hastalarda Geçerlilik ve Güvenilirliği

Gamze EKİCİ¹, Ayşe GÖKTAŞ², Fulya Damla ÇOLAK³, Nazmiye KURŞUN⁴

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

²Ankara Üniversitesi Fizik Tedavi A.D., Ankara

³Gaziler Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon EAH, Ankara

⁴Ankara Üniversitesi Bioistatistik A.D., Ankara

Amaç: Çalışmanın amacı Türkçe'ye çevrilmiş ve kültürler arası adaptasyonu yapılmış olan Mini Best Denge Ölçeği (MBDÖ)'nin inmeli hastalarda geçerlilik-güvenilirliğini ve değişime duyarlılığını göstermektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 84 inme hastası alındı. 15 hasta test-tekrar test etme [sınıf içi korelasyon katsayısı (SİKK)] yöntemleri ile değerlendirildi. Mini-BESTest denge Ölçeğinin yanı sıra hastaların Berg Denge Ölçeği (BDÖ) skorları da belirlendi. Güvenilirlik çalışmasında iç tutarlılık Cronbach- α değeri ile, geçerlilik çalışmasında benzeşme geçerliliği Berg Denge Ölçeği (BDÖ) puanları skorlarının Spearman korelasyon katsayısının hesaplanması ile elde edildi. Değişime duyarlılık etki büyüklüğü ve standartize ortalama yanıt değerleri hesaplanarak bulundu. **Sonuçlar:** Yaş ortalaması 59,52±14,04 olan 84 hasta (28 kadın, 56 erkek) alındı. İnme süresi 3,54±10,41 aydı. Etkilenen taraf 52 hastada (% 61,9) sağ, 32 hastada (% 38,1) sol taraftı. Güvenilirlik çalışmasında MBDÖ total skor için Cronbach- α değeri 0,91 bulundu. Geçerlilik çalışması için yapılan korelasyonda MBDÖ ile BDÖ, arasında aynı pozitif yönde ($r=0,934$, $p < 0,001$), anlamlı korele bulundu. MBDÖ'nün değişime duyarlılığı için hesaplanan etki büyüklüğü standartize ortalama yanıt değeri 1.31 bulunarak değişime duyarlılığının olduğu tespit edildi. **Tartışma:** Bu çalışmanın sonuçlarına göre Mini Best denge Ölçeğinin Türkçe versiyonu, inmeli hastalarda güvenilir, geçerli.

Reliability and Validity of The Turkish Version of The Mini-BESTest Balance Scale in Patients With Stroke

Purpose: The aim of the study was to assess reliability, validity and responsiveness of the Mini-BESTest Balance Scale (MBDÖ) which had been translated to the Turkish language and made transcultural adaptation. **Materials and Methods:** 84 patients were included in the study. 15 patients were evaluated by test-retesting [intraclass correlation coefficient (ICT)]. Beside MBDÖ scores, BDÖ scores were evaluated. Internal consistency in reliability study was assessed using Cronbach- α , convergent validity study was assessed by estimation of Spearman correlation coefficient of MBDÖ and BDÖ scores. Responsiveness was detected by assessing the effect size, and counting the standardized response mean. **Results:** Sixty-four patients (28 female, 56 male) with a mean age of 59.52±14.04 years were included. Duration of stroke was 3.54±10.41 month. The right side was affected in 52 patients (% 61.9), and the left side in 32 patients (% 38.1). In reliability study, Cronbach- α for total MBDÖ was found to be 0.91. In correlation for validation study, there was positive correlations between MBDÖ and BDÖ ($r=0.934$, $p < 0.001$). Since the effect size of MBDÖ was found standardized response mean value was found to be 1.31, the MBDÖ was found to have a good level of responsiveness. **Discussion:** According to the results of this study, the Turkish version of the BBS is valid, reliable.

Bursa Yıldırım Toplum Ruh Sağlığı Merkezi'ne Kayıtlı Ruhsal Hastalıklı Bireylerde Başkalarına Zarar Verme Riskinin Analiz Edilmesi

Hülya DEMİRTAŞ¹, Keziban TEMUÇİN¹

¹Bursa Yüksek İhtisas Eğitim Araştırma Hastahanesi Yıldırım Toplum Ruh Sağlığı Merkezi, Bursa

Amaç: Çalışmanın amacı bursa yıldırım toplum ruh sağlığı merkezine kayıtlı şizofreni ve bipolar duygu durum bozukluğu tanısı ile takip edilen bireylerin başkalarına zarar verme riskinin analiz edilmesini araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Yapılan araştırmaya toplum ruh sağlığı merkezine kayıtlı 119 şizofreni ve 24 bipolar duygu durum bozukluğu tanılı birey dahil edildi. Çalışma için sağlık bakanlığının hazırladığı risk değerlendirme formu ve yönetim planının-başkalarına zarar verme riski bölümü bireyler tarafından dolduruldu. Bu form (başkalarına zarar vereceğine dair ifade varmı?,Daha önceden şiddet olayları var mı?,Vb.)Bireylerin başkalarına zarar verme riskini değerlendiren sorular içermektedir. 13 Sorudan oluşan bölümde evet cevabı riskin yüksek olduğunu; hayır cevabı ise riskin düşük olduğunu ifade etmektedir.Bu form 2016-2017 yılları arasında kayıt yaptıran hastalara uygulandı. **Sonuçlar:** Toplamda 119 şizofreni hastasında başkalarına zarar verme riski bölümünde %24 evet,%70 hayır ve %5 bilinmiyor cevabı alınmıştır. Bununla beraber 24 bipolar hastası %20 evet, %77 hayır ve %1 bilinmiyor cevabını vermiştir. Araştırmanın yapıldığı toplam 143 hasta %24 evet, %71 hayır ve %4 bilinmiyor cevabını vermiştir. **Tartışma:** Tedavi gören şizofreni ve bipolar duygu durum bozukluğu yaşayan bireylerin başkalarına zarar verme riskinde hayır cevaplarının fazla olduğu görülmüştür. Bu sonuca bakılarak bu bireylerin başkalarına zarar verme riskinin düşük olduğu öngörülmüştür. Ayrıca çalışmanın birden fazla merkezde, daha fazla bireyin dahil edildiği ve formun belli aralıklarla doldurulup yapılması önerilmektedir.

Bursa Yıldırım Social Mental Health Center in Registered Individuals of The Other Damages To Make Risk Analysis

Purpose: The study investigates the risk of harm to others who are followed by the schizophrenic and bipolar disorder symptoms disorder diagnosed at the social worker mental health health center of bursa yıldırım. Materials and Methods: Investigation in the society mental health center included 119 individuals of schizophrenia and 24 bipolar sensitive disorder deficit included. Risk assessment form for the study of the health ministry and the risk of decreasing the management plan - others downloaded by individuals. This form (including any express or implied or otherwise explosives), including risk associated questions to their respective relationship between individuals. 13 There is a quiet religious high quality in the interrupted section; no declaration was riskously replied. This form was applied to the patients who registered between 2016-2017. **Results:** Damage in other total 119 schizophrene disseminations are 24% yes, 70% notice and 5% knowledge version at risk area. There are 24 bypolar patients who have 20% yes, 77% no and 1% knowledge. Total 143 treatments in the research gives 24% yes, 71% no and 4% knowledge. **Discussion:** another answers to their risk to their reliance of the other

children with living disorders and child disorders that have been treated. This result is forecasted that these individuals have the risk of loss. Also, the worker may be more than one center, more that more that are intended to be filled and decreased for any different range.

Muskuler Distrofi Tanılı Bir Akademişyenin İş Yaşamında Ergoterapi - Vaka Sunumu

Gülfer KATIRCIBAŞI¹, Bahar Burcu YEŞİLYAPRAK¹, Esra AKI²

¹Ankara Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim Araştırma Hastanesi, Ankara,

²Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara,

Amaç: Bu çalışmanın amacı Becker tip Muskuler Distrofi (BMD) tanılı engelli bir akademisyenin iş hayatında karşılaştığı zorluklara dikkat çekmek, yapılabilecek düzenlemeye ilişkin çözüm yollarını araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** 9 yaşında BMD tanısı alıp takip edilen, 30 yaşında evli 2 çocuk babası hastamız bir üniversite de araştırma görevlisi olarak çalışmaktadır. Kısa mesafe mobilize olan hasta 6 ay önce düşme ve malleol kırığı sebebiyle çalışmaya ara vermiştir. Tedavi ve istirahatleri tamamlanınca iş yaşamına geri dönüşü gerçekleşmiştir. İşe dönüş sürecinde Ergoterapi açısından iş yeri düzenlemeleri için hastayla birebir derinlemesine bir görüşme yapılarak düzenlemeler için stratejiler belirlenmiştir. Hastayla yapılan çalışmada gerekli başvurular konusunda cesaretlendirilmiş, iş yeri ve odası için ergonomik düzenlemeler anlatılmış, eklem ve enerji koruma teknikleri öğretilmiştir. Kanada Aktivite Performans Ölçüm çerçevesinde aktivite performansları incelenmiştir. **Sonuçlar:** 2 kırıklı pek çok düşme yaşayan hastamızın iş yeri çevresindeki güvenliğini sağlamak için uzun mesafelerde tekerlekli sandalye kullanımına başlanmıştır. Yaptığımız iş yeri ziyaretinde hastanın alt kattaki odası için yaptığı başvuru dikkate alınarak giriş katta alınmıştır. Bölüm idaresi tarafından mimari engeller minimize edilmiş, hastamızın mobilizasyon performansı 3, tatmini 5 puan artırmıştır. **Tartışma:** Yapılan çevresel düzenlemeler ile engelli bireyin iş hayatında, toplumda yer alabilecekleri düşünülmektedir.

Ergoterapy in academician's business life having Muscular dystrophy distropy diagnosis- Case Report

Purpose: The aim of this study is conducted to draw attention to the difficulties faced by a disabled academicians, Becker type Muscle Dystrophy (BMD), in order to find solutions to the possible arrangements. **Materials and Methods:** The diagnosis of BMD at the age of 9 and followed, 30 years old, married, 2 childrens have father working as a research assistant at a university with our patient. The short-distance mobilized patient paused to work six months ago due to falls and malleol fracture. When treatment and rest are completed, return to bussines life has occurred. In the process of returning to work, an in-depth interview was held with the patient for workplace arrangement in framework of ergotherapy, and strategies were planned. In the study with the patient, were encouraged to apply necessary, ergonomic arrangement were explained for the workplace and room, joint and energy conservation techniques were taught Activity performances were examined in the framework of Canadian activity performance measurement. **Results:** Our patient's lives many fall 2 fracture work place to ensure security around the long distances has been the use of a wheelchair. When we visited the workplace, the patient was taken to the ground floor taking into account the patient's application made to the room change. Architectural barriers have been minimized by the department administration, our patient's mobility performance increased by 3, satisfaction by 5 points. **Discussion:** With the environmental arrangements, it is thought that the disabled person can take part in the society in business life.

Çocukluk Çağı Kanseri Olan Çocuklarda Kognitif Becerilerin Karşılaştırılması

Gülezer GÜNEY¹, Onur ALTUNTAŞ¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Kognisyonu etkilemesi muhtemel beyin yapılarının hastalık ve tedaviden nasıl etkileneceğine dair çalışmalar yapılmış olmasına rağmen, kognitif fonksiyonların tam olarak nasıl etkilendiğine ve kognitif becerilere ve alt parametrelerine dair çalışmalar kısıtlıdır. Bu nedenle çocukluk çağı kanserlerinde kognitif becerilerdeki değişimin saptanması ve tanıya bağlı olarak karşılaştırılması önemlidir. Bu çalışma, 2 farklı çocukluk kanserinde (lenfoma ve sarkoma) kognitif becerilerin saptanıp karşılaştırılması amacıyla yapılmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya, lenfoma veya sarkoma tanılarında sahip, 6-13 yaşları arasında, en az bir kür kemoterapi almış olan ve daha önce kognitif rehabilitasyon almamış olan 10 çocuk dahil edilirken, temas izolasyonu ve/veya nötropeni gibi izolasyon gerektiren durumlara sahip çocuklar hariç tutulmuştur. Katılımcıların demografik bilgileri kaydedildikten sonra, kognitif becerileri Dynamic Occupational Therapy Cognitive Assessment for Children (DOTCA-Ch) kullanılarak değerlendirilmiştir. **Sonuçlar:** Yapılan değerlendirme sonucunda iki grup arasında DOTCA 'ya göre yer oryantasyonu, zaman oryantasyonu, uzaysal algı, praxis testinin motor taklit alt testi ve sembolik olaylar testinde; görsel motor organizasyon testinde (p:0,000). **Tartışma:** Çalışmamız sonucunda lenfoma ve sarkomalı çocukların kognitif becerileri arasında farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Daha çok vakanın katıldığı ve daha çok kanser çeşidinin bulunduğu ileri çalışmalar önerilmektedir.

Comparison of Cognitive Skills in Children With Childhood Cancer

Purpose: Although there are studies about brain structures that may affect cognition, there are limited amount of studies about how cognitive functions exactly get effected and about specific cognitive parameters in childhood cancers. Hence, it is important to detect the change in cognitive skills and compare the changes according to diagnosis. This study's purpose is to detect and compare the cognitive skills between two diagnostic groups (lymphoma and sarcoma). **Materials and Methods:** 10 children, who are between 6 and 13 years old, has lymphoma or sarcoma diagnosis, took at least one chemotherapy and had never taken cognitive rehabilitation were included. Children who had special conditions that require isolation were excluded. After recording the socio-demographic data cognitive skills were assessed using Dynamic Occupational Therapy Cognitive Assessment for Children (DOTCA-Ch). **Results:** After the assessment, according to the results there were significant difference in orientation of place, orientation of time, spatial perception, praxis test motor imitation sub-score and symbolic events test; visual perception test between two groups (p:0.000). **Discussion:** As a result of our study, differences in cognitive skills between lymphoma and sarcoma diagnostic groups were found. Further studies with larger sample groups and more diagnostic groups are suggested.

Metal İşçilerinin İş Doymu ve Tükenmişlik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Yasin TEKECİ¹, Eray KILIÇ²

¹Dr. Nafiz Körez Sincan Devlet Hastanesi, Ankara

²Ankara Fizik Tedavi Ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

Amaç: Metal işçilerinin çeşitli değişkenlere göre tükenmişlik ve iş doymu düzeyleri arasındaki farkı ortaya koymak aynı zamanda tükenmişlik ve iş doymu arasındaki ilişkiyi tespit etmektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmaya Ankara, Konya ve Bursa illerinde bulunan büyük ve küçük ölçekli fabrikalarda çalışan 301 metal işçisi katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Demografik Bilgi Formu, Maslach Tükenmişlik ölçeği, Hackman ve Oldham iş doymu ölçeği kullanılmıştır. **Sonuçlar:** Araştırmanın sonucunda metal işçilerinin bekar, geliri düşük olanların, çırak ve kalfaların, deneyimli olmayanların, sendikalı olmayanların, sendikal faaliyetlere aktif katılmayanların duygusal tükenme ve duyarsızlaşma ortalamaları daha yüksek, kişisel başarı ve iş doymu ortalamaları daha düşük çıkmıştır. **Tartışma:** Genç yaştaki metal işçilerinin duyarsızlaşma ve kişisel başarı alt boyutlarında daha fazla tükenmişlik yaşadıkları göz önüne alındığında işe yeni başlayanların tükenmişliğini azaltmak amacıyla; işe başlarken verilen hizmet içi eğitimlerde iletişim, problem çözme, öfke kontrolü ve stresle başa çıkma becerilerinin geliştirilmesine yönelik programlara ağırlıklı olarak yer verilebilir. İş doymunu ve verimliliği arttırmak amacıyla orta ve büyük ölçekli işletmelerde endüstri psikolojisi alanında uzman kişi çalıştırılması zorunlu hale getirilmelidir.

Investigation of The Relationship Between Job Satisfaction and Burnout Level of Metal Workers

Purpose: To determine the difference between the burnout and job satisfaction levels of metal workers according to various variables is to determine the relationship between burnout and job satisfaction at the same time. **Materials and Methods:** 301 metal workers working in factories in Ankara, Konya and Bursa were participated in the survey. Demographic Information Form, Maslach burnout inventory, Hackman and Oldham Job Satisfaction Scale were used as data collection tools. **Results:** As a result of the research, the average of emotional exhaustion and desensitization of metalworkers are low, those who are unemployed, low income, apprentices and chiefs, those who are not experienced, unionists and those who are not actively involved in trade union activities. **Discussion:** In order to reduce the depletion of beginners to the workplace because young metal workers are found to experience more burnout in their desensitization and personal success sub-dimensions, Programs for communication, problem solving, anger control, and the development of skills to cope with stress in the in-service trainings given at the start of work can be predominantly included. In order to increase job satisfaction and efficiency, it is obligatory to employ specialists in industrial psychology in enterprises.

Üniversite Öğrencilerinin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarındaki Farkındalık Durumu

Sevim Beyza ÖLMEZ¹, Merve KARATAŞ¹, Rıza TEZCAN¹, Meral BOŞNAK GÜÇLÜ¹, Selda BAŞAR¹

¹Gazi Üniversitesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara

Amaç: Çalışanın sağlığının geliştirilmesi ve sağlıklı davranışlar konusunda bilinçlendirilmesi lisans eğitiminin ilk yıllarından itibaren başlamaktadır. Bu çalışma Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi (SBF) ve Mühendislik Fakültesi (MF) öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışları farkındalıklarını karşılaştırmak amacıyla yapıldı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya, her iki fakülteden 30'ar son sınıf öğrencisi dahil edildi. Daha önce sağlıkla ilgili bir bölümde okumuş olan ve birinci derece akrabası sağlık sektöründe çalışan MF öğrencileri çalışmaya dahil edilmedi. Veriler, sosyodemografik bilgi formu ve manevi gelişim, sağlık sorumluluğu, fiziksel aktivite, beslenme, kişilerarası ilişkiler ve stres yönetimini değerlendiren, Türkçe geçerlik güvenilirliği olan Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği II ile toplandı. **Sonuçlar:** Grupların yaş ortalamaları (SBF: $X \pm SD: 22 \pm 0,7$, MF $X \pm SD: 22,8 \pm 0,8$) benzerdi ($p > 0,05$). Grupların ölçek toplam puan ortalamaları (SBF:128, MF:119), ölçeğin 208 olan maksimum puanından belirgin biçimde daha düşüktü. MF öğrencilerinin ölçek toplam puanı, ölçeğin sağlık sorumluluğu ve beslenme alt grubu puan ortalamaları SBF öğrencilerinden daha düşüktü ($p < 0,05$). Ölçeğin diğer alt parametrelerinin puan ortalamaları her iki grupta benzerdi ($p > 0,05$). **Tartışma:** Her iki fakülte öğrencilerinin farkındalık düzeyi yeterli seviyede değildi. Sağlık ile ilgili bir alan olan SBF öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranış farkındalığı, sağlıkla ilgili olmayan MF öğrencilerinden daha yüksektir. Mesleğe atıldıklarında karşılaşılabilecekleri sağlık problemlerini önleyebilmek için sağlıkla ilgili olmayan bölümlerde daha fazla olmak üzere her iki bölümün de eğitim müfredatına, sağlıklı yaşam biçimi davranış farkındalığını arttırabilecek hem teorik hem uygulamalı derslerin veya seminerlerin eklenmesinin yararlı olabileceğini düşünmekteyiz.

Awareness of Healthy Lifestyle Behaviors of University Students

Purpose: Working life is the most important factor determining the physical, mental and social well-being of the employee. Developing the health of employees and informing them in the context of healthy behavior start with the initial period of undergraduate education. The study was conducted to compare the awareness of health lifestyle behaviors of Gazi University Faculty of Health Sciences (HSF) and Engineering Faculty (EF) students. **Materials and Methods:** In both faculties, 30 senior students were included. Engineering students who had previously studied in a HSF and/or who had first-degree relatives that work for health sector are not included in the study. Data were collected with Healthy Lifestyle Behavior Scale II which evaluates moral development, health liability, physical activity, nutrition and interpersonal relations and stress management. **Results:** Mean age of the groups (HSF: $X \pm SD: 22 \pm 0,7$, EF $X \pm SD: 22,8 \pm 0,8$) were similar ($p > 0.05$). Group's total scale scores (HSF:128, EF:119) were below the maximum level of the original scale (that is 208). The total scale score, health liability and nutrition subgroup average scores of the EF students were lower than that of HSF students' ($p < 0.05$). Other scale parameters were similar between groups ($p > 0.05$). **Discussion:** Consciousness levels of the two faculty students were not satisfactory. HSF students' healthy lifestyle behavior consciousness were higher than that of the EF students'. In order to prevent health problems when they start to work, it is thought that it will be beneficial for students of both departments (especially for health unrelated faculty students) to include theoretical and/or practical lessons that increase consciousness on healthy lifestyle behavior.

Engelli Sporcularda Sigara Kullanımı ve Uyku Kalitesi ile İlişkisinin Değerlendirilmesi: Pilot Çalışma

Beğüm ÜNLÜ¹, Ufuk GÜNGÖR¹, Burak KUŞ¹, Aysel YILDIZ¹

¹Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul

Amaç: Çalışmamızda bedensel engelli sporcularda sigara kullanımının araştırılması ve uyku kalitesi ile ilişkisinin belirlenmesi amaçlandı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza 26 bedensel engelli lisanslı sporcu (yaş ortalaması: 24,00±7,48 yıl) dahil edildi. Demografik bilgilere ek olarak, sigara kullanım durumları sorgulandı. Katılımcıların nikotin bağımlılık düzeyleri Fagerström Nikotin Bağımlılık Testi (FNBT) ile; uyku kaliteleri ise Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ile değerlendirildi. **Sonuçlar:** Katılımcıların % 92,3'ü erkek, %7,7'si kadın sporcu olup, %57,7'si sigara kullanmaktaydı. Sigara kullanan sporcuların %40'ı düşük, %40'ı orta, %20'si ise yüksek şiddetli nikotin bağımlısı idi. Sigara kullananların %60'ının uyku kalitesi kötü, %40'nın ise iyi bulundu Sigara kullanmayanların uyku kaliteleri değerlendirildiğinde %54,5'nin iyi, %45,5'nin kötü olduğu görüldü. Sigara kullanan ve kullanmayan sporcuların uyku kaliteleri karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı (p: 0,979). FNBT skoru ile PUKİ değerleri karşılaştırıldığında pozitif yönde, çok kuvvetli, istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu (p: 0,000; r: 0,832). Bağımlılık düzeyi arttıkça uyku kalitesinin bozulduğu görüldü. **Tartışma:** Çalışmamızda sigara kullanan ve kullanmayan engelli sporcuların uyku kaliteleri arasında istatistiksel fark bulunmazken sigara kullananların PUKİ değerlerinin daha yüksek olduğu görüldü. Nikotin bağımlılık düzeyi arttıkça uyku kalitesi kötüleşmekteydi. Katılımcı sayısı artırılarak yeni çalışmaların yapılması planlanmaktadır. Ayrıca sigara kullanımının azaltılmasına yönelik çalışmalar yapılmalıdır.

Assessment of Smoking and Relation to Sleep Quality in Disabled Athletes: Pilot Study

Purpose: In our study, it was aimed to investigate the use of cigarettes and determine the relation with sleep quality in the physically disabled athletes. **Materials and Methods:** 26 licensed athletes with physical disabilities (average age: 24.00±7.48 years) were included. In addition to demographic information, smoking status was questioned. Participants' nicotine dependence levels were assessed by Fagerström Nicotine Dependence Test (FNBT); sleep quality was assessed by the Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI). **Results:** 92.3% of the participants were male, 7.7% were female athletes and 57.7% were using cigarettes. 40% of the athletes who smokes were low, 40% were moderate, and 20% were high-intensity nicotine addicts. 60% of smokers had poor sleep quality and 40% were good. When sleeping qualities of non-smokers were evaluated, 54.5% was good and 45.5% was bad. There was no statistically significant difference in the sleep quality of smoker and non-smoker athletes (p:0,979). When FNBT score and PSQI values were compared, there was a very strong, statistically significant correlation in the positive direction (p:0,00; r:0,832). As the level of dependence increased, the sleep quality deteriorated. **Discussion:** In our study, it was observed that the smokers' PSQI values were higher when there was no statistical difference between the sleeping qualities of disabled athletes who smoke and those who do not. As nicotine addiction level increased, sleep quality deteriorated. It is planned to make new stuides by increasing the number of participants. In addition, plans should be made to reduce cigarette use.

Multiple Sklerozlu Kişilerde Serbest Zaman Aktivite Tercihlerinin İncelenmesi

Büşra YILDIZ¹, Burcu Semir AKEL¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışma multiple sklerozlu kişilerin yaptığı serbest zaman aktivite tercihlerini belirlemek ve multiple skleroz tanısı ile değişen serbest zaman aktivitelerini saptamak amacıyla yapıldı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma Ocak - Nisan 2017 tarihleri arasında yapıldı. Çalışmaya multiple skleroz tanısı almış 18-65 yaş arasında 20 kişi dahil edildi. Katılımcıların 15'i kadın 5'i erkektir. Kişilerin ilk olarak sosyodemografik bilgileri alındı ve ardından 11 sorudan oluşan yarı-yapılandırılmış görüşme yapıldı. Görüşmenin ilk 7 sorusu multiple skleroz tanısı konduktan sonraki ve son 4 sorusu multiple skleroz tanısı kanmadan önceki serbest zaman aktivite tercihlerini belirlemeye yöneliktir. **Sonuçlar:** Kişiler multiple skleroz tanısı aldıktan sonraki serbest zaman aktivitelerinde %32,61 sessiz rekreasyon aktivitelerini, %29,03 aktif rekreasyon aktivitelerini ve %38,35 sosyalizasyon aktivitelerini tercih ediyorlar. Aktiviteleri çoğunlukla evde ve yalnız yaptıkları belirlendi. Multiple skleroz tanısı aldıktan sonra aktivite tercihleri değişmiştir. Kişiler tanı almadan önceki tercih ettikleri aktivitelerde daha fazla zaman harcıyorlardı. **Tartışma:** Multiple skleroz tanılı bireylerin sosyalizasyon ve sessiz rekreasyon aktivitelerini tercih ettikleri görüldü. Katılımcıların aktivite tercihleri tanı sonrası limitasyonlar sonucu değiştiği görüldü. Kişilerin limitasyonlarının aktivite tercihlerine etkisi konusunda daha detaylı incelenmesi önerilmektedir.

Examination of Leisure Time Activity Preferences of Multiple Sclerosis Patient

Purpose: The aim of this study was to determine the leisure time activities preferences of multiple sclerosis patients and to determine the changes in leisure time activities associated with multiple sclerosis. **Materials and Methods:** The study was conducted between January and April 2017. Twenty people between 18-65 years old who were diagnosed with multiple sclerosis were included in the study. 15 of the participants are female and 5 of them are male. First, socio-demographic information of the people was taken and then a semi-structured interview consisted 11 questions was made with them. The first 7 questions of the interview were for determining the leisure time activity preferences after the diagnosis of multiple sclerosis and the last 4 questions were for determining the leisure time activity preferences before the diagnosis of multiple sclerosis. **Results:** After the people got multiple sclerosis diagnosis, they prefer 32.61% of quiet recreation, 29.03% of active recreation and 38.35% of socialization in their leisure time activities. It was determined that they mostly made the activities at home and alone. After getting multiple sclerosis diagnosis, their activity preferences changed. The people were spending more time on the activities they preferred before they were diagnosed. **Discussion:** It was seen that individuals with multiple sclerosis preferred socialization and quiet recreation. Participants' activity preferences changed after the diagnosis limitations. It is suggested that the effect of limitations of people on activity preferences should be examined in more detail.

Disleksili Bir Çocukta Ergoterapi Müdahalesi: Vaka Çalışması

Barkın KÖSE¹, Hasan GALİPOĞLU¹, Sedef ŞAHİN¹, Meral HURİ¹, Esra AKI¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: isleksi tanısı olan bir çocuğa uygulanan bireysel ergoterapi müdahale sonuçlarını incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza, 9 yaşında Disleksi tanısı almış kız olgu alınmıştır. Duyu süreci değerlendirilmesi Dunn duyu profili ile, denge ve koordinasyon ise bağımsız ayakta durma süresinin kronometre ile ölçülmesiyle değerlendirilmiştir. Motor-Free Visual Perception Testi (MVPT) kullanılarak görsel algılama süreci değerlendirilmiştir. Olguya 3 ay boyunca haftada 1 gün, 2 seans (90 dakika) bireysel ergoterapi programı uygulandı. Modülasyon problemleri için derin basınç, kinestetik, proprioseptif, vestibular ve çoklu duyuşal girdi sağlayan aktiviteler uygulandı. Denge ve koordinasyon gelişimi için parkur gibi çoklu yönergeler içeren aktiviteler çalışıldı. Ev ziyareti yapılarak, çocuğun ihtiyacına yönelik çevresel ve aktivite ile ilgili ev programı aileye önerildi. **Sonuçlar:** Duyu Süreci Değerlendirilmesinde, vestibular işlem, görsel işlem, aktivite seviyesini etkileyen hareket düzenlemeleri alt parametrelerinde modülasyon sorunları tespit edildi. Müdahale öncesinde ve sonrası Dunn duyu profili skorları karşılaştırıldığında bu alt parametrelerdeki performansların kesin farktan tipik performansa değişim gösterdiği görülmüştür. Müdahale öncesi bağımsız tek ayak üzerinde ayakta durma süresi (gözler kapalı) sağ: 7sn, sol: 4 sn iken; sağ: 27sn, sol: 13sn ye çıktığı görülmüştür. MVPT skoru da 32 doğru cevaptan 36'ya artış göstermiştir. (p < 0,05). **Tartışma:** Disleksi görsel algı, çoklu modülasyon problemlerinin görüldüğü özgül öğrenme güçlüğüdür. Çalışmamızın sonucunda disleksili çocukların aldıkları bireysel destek eğitim programlarına ergoterapi programının eklenmesi modülasyon sorunlarını azalttığı, görsel işleme, denge ve koordinasyon becerilerinin ise gelişmesine katkı sağladığı bulunmuştur.

Occupational Therapy Intervention in A Child With Dyslexia: Case Study

Purpose: Individual occupational therapy program applied to a child with dyslexia will examine the results of the intervention. **Materials and Methods:** In our study, 9-year-old girl who had been diagnosed with dyslexia has been taken. Sensory process evaluation was assessed by Dunn sensory profile, while balance and coordination was assessed by measuring the duration of independent single standing with a chronometer. The visual perception process was evaluated using the Motor-Free Visual Perception Test (MVPT). The patient joined an individual occupational therapy program for 1 day and 2 sessions (90 minutes) per week for 3 months. Deep pressure, kinesthetic, proprioceptive, vestibular and multi-sensory input activities were used for modulation problems. Activities involving multiple directives such as track for balance and coordination development were studied. Home visits were made and home treatment program recommended for the environment and activity related to the child's needs. **Results:** In the sensory process evaluation, modulation problems were identified in the sub-parameters of motion regulation affecting vestibular process, visual process, activity level. When Dunn's sensory profile scores were compared before and after the intervention, it was seen that performance in these sub parameters varied from absolute difference to typical performance. Stand-by time on independent single foot before the intervention (eyes closed) right: 7sec, left: 4sec; right: 27sec, left: 13sec. The MVPT

score has also increased to 32 to 36 ($p < 0,05$). **Discussion:** Dyslexia is a specific learning difficulty with visual perception, multiple modulation problems. As a result of our study, the addition of occupational therapy program to the individual support education programs of children with dyslexia decreased the problems of modulation, and visual processing, balance and coordination skills were found to contribute to the development.

Emekli Erkek Öğretmenlerde İş ve Üretici Aktivitelerinin Benlik Saygısı Üzerindeki Etkisi ve Emeklilik Sonrası Geçen Yıllara Göre Benlik Saygısının Değişimi

M. Çağrı AYDOĞAN¹, Çiğdem ÖKSÜZ¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışma, emekli olan erkek öğretmenlerde iş ve üretici aktivitelerinin benlik saygısını nasıl etkilediğini ve yıllar içinde benlik saygısındaki değişimlerini incelemek amacıyla yapıldı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma Kanıta Dayalı Ergoterapi Uygulamaları dersi kapsamında Ankara'da lise öğretmeni olarak çalışıp emekli olmuş erkek öğretmenlerle Ekim 2016-Nisan 2017 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya emeklilikleri üzerinden en az 1, en çok 11 yıl geçmiş 120 emekli öğretmen katılmıştır. 120 katılımcı emeklilik üzerinden geçen süreye ve emeklilik sonrası çalışma durumlarına göre iki ayrı faktör üzerinden incelenmiştir. Tüm katılımcılara Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği (RBSÖ) uygulanmıştır. **Sonuçlar:** Emeklilikleri üzerinden 1-3 yıl geçen emekli erkek öğretmenlerde benlik saygısı ortalaması (n=40) 1,66, 4-7 yıl geçen emekli erkek öğretmenlerde (n=40) 1,78 ve 8-11 yıl geçen emekli erkek öğretmenlerde (n=40) 2,68 olarak bulunmuştur. Emeklilikten sonra geçen zaman ile benlik saygısı arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p < 0,05$). Emeklilikten sonra çalışmaya devam eden emekli erkek öğretmenlerde benlik saygısı ortalaması (n=60) 1,71, çalışmaya devam etmeyen emekli erkek öğretmenlerde (n=60) 2,37 olarak bulunmuştur. Emeklilikten sonra çalışma durumu ile benlik saygısı arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p < 0,05$). **Tartışma:** Emekli olan kişilere benlik saygısı düzeyinin korunması için iş ve üretici aktiviteleri devam ettirmeleri açısından fırsatlar yaratılması gerektiğini düşünüyoruz.

Effects of Productive Activities on Self Esteem of Retired Male Teachers and The Changes in Self Esteem Over Time

Purpose: his study was implemented to investigate the impact of productivity activities on self-esteem of retired male teachers. **Materials and Methods:** The study was carried out between October 2016 and April 2017 with retired males who had worked in Ankara as high school as a teacher as a part of the Evidence Based Occupational Therapy Applications cause. 120 teachers who have been retired for a minimum of 1 and a maximum of 11 years were included in the study. The 120 participants were assessed according to the duration of retirement and the working situation after the retirement. The Rosenberg Self-Esteem Scale was applied to all of the participants. **Results:** Mean self-esteem scores of the participants who have been retired for 1-3 years (n=40), 4-7 years (n=40) and 8-11 years (n=40) were 1.66, 1.78 and 2.68 respectively. There was a significant relation between the duration of retirement and self-esteem ($p < 0,05$). The mean self-esteem score of the participants who continued to work after the retirement (n=60) was 1.71 and the mean self-esteem score of the participants who stopped working after retirement (n=60) was 2.37. There was a significant relation between working situation after retirement and self-esteem ($p < 0,05$). **Discussion:** In order to maintain the self-esteem of retired individuals, opportunities to sustain productivity activities should be given.

Snoezelen Odasının Az Gören Çocuklardaki Steorotip Hareketler Üzerine Etkisi: Olgu Çalışması

Zeynep ÇELİK¹, Esra AKI¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Snoezelen odasının az gören çocuklarda görülen stereotip hareketler üzerindeki etkisini incelemek. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 6 yaşında ışık algısı olan, stereotip hareket olarak elini gözüne bastırma ve parmak emme hareketlerini gösteren bir çocuk alındı. 15 gün ara ile snoezelen odasında ve aydınlık odada 10'ar dakikalık 2 video çekildi. Analiz video üzerinden yapıldı. **Sonuçlar:** Çocuğun snoezelen ve aydınlık odada stereotip hareket gösterme süre ortalamaları sırasıyla 236 ve 268,5 saniye idi. Ayrıca, çocuğun snoezelen odasında büyük ışık kaynakların etrafında (ör; kabarcıklı tüp) ve aydınlık odada bilateral aktivitelerde (ör: çubuğa halka geçirme) bu hareketleri daha az gerçekleştirdiği görüldü. **Tartışma:** Snoezelen odası ile aydınlık odada gösterilen davranışın 32,5 saniye ile farklı olması klinik olarak anlamlı olarak düşünülmüştür. Bununla birlikte, bu sonuç, daha fazla katılımcının olduğu ve daha fazla tekrarlayan ölçümlerin yapıldığı daha ileri çalışmalar tarafından desteklenmelidir. Ayrıca, ışık kaynaklarının daha yüksek voltajda ve sayıda olduğu snoezelen odasının davranış değişikliğinde daha etkili olacağı öngörülmektedir.

The Effect of Snoezelen Room on Stereotype Movements in Children With Low Vision: A Case Study

Purpose: To examine the effect of snoezelen room on stereotyped movements seen in children with low vision. **Materials and Methods:** A 6 year-old child with a light sensation and a stereotyped behaviour as finger-sucking and pushing his hands to the his eyeballs is participated the study. With 15 days interval, 2 videos of 10 minutes were recorded in both the snoezelen and the bright room.. The analysis was done via video. **Results:** The mean duration of stereotypic behaviour in the snoezelen and light room of the child was 236 and 268.5 seconds respectively. It has also been observed that the child performs less of these movements in large quantities of light sources (eg bubble tube) in the snoezelen and in bilateral activities (eg ringing the bar) in the bright room. **Discussion:** The difference in behavior between the snoezelen room and the bright room was considered to be clinically significant. However, this result should be supported by further studies in which there are more participants and more repetitive measurements are made. It is predicted that the light sources in the snoezelen room that have a higher voltage and number will be more effective in behavior change.

Havza Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Serbest Zaman Aktivitelerinin, Aktivite Performanslarının ve Memnuniyet Düzeylerinin Belirlenmesi

Mahmut YARAN¹, Sema GÜL TÜRK², Zeynep AKÇA³, Selma ERCAN⁴

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Havza MYO, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Gelişimsel Eğitim ve Araştırma Merkezi, Samsun

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Samsun

⁴SB Ankara Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi Toplum Ruh Sağlığı Merkezi, Ankara

Amaç: Çalışmamızın amacı Havza Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin serbest zaman aktivitelerinin, aktivite performanslarının ve memnuniyetlerinin belirlenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamızda Havza Meslek Yüksekokulu'nda okuyan 205 öğrencinin serbest zamanlarında yaptıkları aktiviteler Kanada Aktivite Performans Ölçeği (KAPÖ) ile değerlendirildi. Bu aktiviteleri ne kadar süredir yaptıkları, aktiviteleri ne kadar sıklıkla yaptıkları, her defasında ne kadar süre ayırdıkları, bu aktivitelerin kendileri açısından önemlilik düzeyi, mevcut şartlarda aktivite performansları ve bu performanslarından memnuniyetleri sorgulandı. **Sonuçlar:** Çalışmaya yaş ortalamaları 19,71±1,50 olan, farklı bölümlerde okuyan 150 kadın ve 55 erkek öğrenci katıldı. Öğrencilerin %6,8 (n=14)'i hiçbir serbest zaman aktivitesi olmadığını belirtti. Serbest zaman aktivitesi belirten 191 öğrenciden 54'ü en önemli aktivite olarak kitap okuma, 38'i spor yapma, 24'ü arkadaşları ile vakit geçirme, 21'i müzik dinleme, 11'i TV/film izleme, 7'si bilgisayar ve cep telefonu ile oyun oynama, 7'si masa başı oyun oynama, 5'i müzik/resim yapma, 3'ü sinema/tiyatroya gitme, 2'si bisiklete binme, 2'si araba kullanma ve 1'i ise yemek yapma olarak belirtti. Aktiviteleri yapma süreleri 5,63±3,93yıldı. Haftalık aktivite frekansları 3,95±2,24 idi ve her aktivite süreci ortalama 2,26±1,78 saattir. Aktivitelerin önemlilik ortalaması 8,83±1,59, aktivite performans ortalamaları 6,93±2,56 ve performans memnuniyet ortalamaları ise 7,79±2,62 idi. Aktivitenin önemliliği, performans ve tatmin düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki vardı (p < 0,001). Cinsiyetlere, bölümlere, kaldıkları yere göre aktivite performansları ve tatminleri arasında da anlamlı bir farklılık yoktu (p > 0,05). **Tartışma:** Havza Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin serbest zaman aktivitesi olarak sessiz rekreasyonel aktiviteleri tercih ettikleri ve performanslarının ve memnuniyet düzeyinin uyumlu olduğu belirlendi.

Determination of Leisure Time Activities, Activity Performances and Satisfaction Levels of Havza Vocational School Students

Purpose: The purpose of our study is to determine the leisure performance, activity performances and satisfaction of Havza Vocational School students. **Materials and Methods:** Two-hundredfive students, studying at Havza Vocational School, were questioned about the activities they did in their leisure time by Canadian Activity Performance Measure(COPM), for how long they do, how often they did the activities, how much time they spent each time, how important these activities were in terms of themselves, their activity performance in the current conditions and their satisfaction with these performances. **Results:** There were 150 female and 55 male students studying in different departments with a mean

age of 19.71 ± 1.50 . 6.8% (n=14) of the students stated that there was no leisure time activity. Of the 191 students who indicated free time activity, stated the most important activities as: reading(n=54), doing sports(n=38), hanging-out(n=24), listening to music(n=21), watching TV/movies(n=11), playing PC games(n=7), games at the table(n=7), playing music/painting(n=5), going to cinema/theater(n=3), biking(n=2), driving(n=2) and one of them making meals. The duration of activities was 5.63 ± 3.93 years. The weekly activity frequencies were 3.95 ± 2.24 and the average duration of each activity was 2.26 ± 1.78 hours. The importance averages of the activities were 8.83 ± 1.59 , the average performance was 6.93 ± 2.56 and the average performance satisfaction was 7.79 ± 2.62 . There was significance between the importance of the activity, performance and satisfaction levels ($p < 0.001$). There was no significant difference between genders, departments, activity performances and satisfaction according to where they stayed ($p > 0.05$). **Discussion:** It was determined that students preferred quiet recreational activities and their performance and satisfaction levels were in harmony.

Sağlık Bilimleri Öğrencilerinde Engellilik Algısının Değerlendirilmesi

Tolunay DEMİREZEN¹, Aysel YILDIZ¹

¹Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul

Amaç: Farklı bölümlerde eğitim gören öğrencilerinin engellilik algısının değerlendirilmesi ve karşılaştırılması amaçlandı. **Gereç ve Yöntem:** Gönüllü Sağlık bilimleri fakültesi öğrencileri Özürlülere Yönelik Tutum Ölçeği (ÖYTÖ) ve değerlendirme formunu doldurdu. **Sonuçlar:** Toplam 250 öğrenci (Kadın/Erkek: 213/37) çalışmada yer aldı. Öğrencilerin %40'ı fizyoterapi ve rehabilitasyon, %30'u hemşirelik ve %30'u beslenme ve diyetetik bölümündeydi. Öğrencilerin %18.8'inin özürlü yakını vardı. Özürlü yakını olan ve olmayanların ÖYTÖ puanları arasında fark yoktu (219,55±16,58'e karşı 218,18±18,43, $p > 0,05$). Bölümler bazında karşılaştırıldığında fizyoterapi ve rehabilitasyon öğrencilerinin ÖYTÖ puanları (221,9±15,39) hemşirelikten (214,03±22,43) yüksek bulundu ($p=0,012$). Sınıflara göre özürlülük algısı benzer bulundu. **Tartışma:** Engellilere yönelik toplumsal algının değişmesi, engelliler ve ailelerinin toplumsal dışlanışlıktan kurtarılması için önemlidir. ÖTTÖ'den alınacak en yüksek puan 260'tır. Sağlık alanında eğitim görmelerine karşın eğitim programlarında bu konuya da yer verilmesi öğrencilerin gelişimi için yararlı olabilir.

Evaluation of Disability Perception in Health Sciences Students

Purpose: It was aimed to evaluate and compare the disability perception of students in different departments **Materials and Methods:** The Volunteer students from Health Science Faculty completed the Attitudes towards Persons with Disabilities Inventory (ATPDI) and the evaluation form. **Results:** A total of 250 students (Female/Male: 213/37) participated in the study. 40% of all the students were Physiotherapy and Rehabilitation, 30% were Nursing and 30% were Nutrition and Dietetics Department. 18.8% of the students had handicapped relatives. There was no difference between the ATPDI Scores of those with and without handicapped relatives (219.55±16.58 versus 218.18±18.43, $p > 0.05$). When the ATPDI Scores compared according to the departments, physiotherapy and rehabilitation students' ATPDI Scores (221.9±15.39) were found higher than nursing (214.03±22.43) ($p=0.012$). Disability perception was similar according to the classes that they continue. **Discussion:** The change of social perception about the disability is important for the elimination of social exclusion in persons with disabilities and their families. The highest score from the ATPDI is 260. In this context, the results of the students are not very high despite receiving educational programs on the area of health. Education programs, including this topic can be useful for the development of students too.

Yoga Yapan Multiple Sklerozlu Bireyde Ergoterapi Müdahalesinin Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi

Hülya KAYIHAN¹, Melda KARA¹

Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, ANKARA

Amaç: MS'li bireylerde görülen fiziksel ve emosyonel problemlerden dolayı kişilerin yaşam kaliteleri etkilenmektedir. Bu çalışmada yoga yapan Multiple Skleroz'lu bireyde Ergoterapi müdahalesinin yaşam kalitesi üzerine etkisini incelemek amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü'nde Kanıta Dayalı Ergoterapi Uygulamaları dersi kapsamında Eylül 2016-Mayıs 2017 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmaya gönüllü olarak katılan yoga yapan MS'li bireyin demografik bilgileri, yeti yitimi puanı (EDSS) kaydedildi. Yaşam kalitesini değerlendirmek için SF-36 yaşam kalitesi formu tedavi öncesi ve tedavi bitiminde değerlendirildi. Ayrıca kişinin hayatındaki kendisi için anlamlı ve önemli olan aktiviteleri belirlemek ve bu aktivitelerin yaşam kalitelerini nasıl etkilediğini görmek amacıyla Kanada Aktivite Performans Ölçümü (COPM) ile değerlendirme yapıldı. Kişi ile 6 hafta boyunca ve haftada 2 seans olacak şekilde müdahale yapıldı. **Sonuçlar:** Alınan olgunun değerlendirme sonuçları göz önüne alındığında Ergoterapi müdahalesinin MS'li hastada yaşam kalitesini artırdığı görülmektedir. $p < 0,05$. **Tartışma:** Ergoterapi yaklaşımlarının yoga yapan MS hastasında yaşam kalitesini artırdığı düşünülmektedir. Daha kanıta dayalı olması açısından daha fazla olgunun alınması ve sürenin uzatılması önerilmektedir.

The Effect of Ergotherapy on The Life Quality of Yoga Multiple Sklerosis Individual

Purpose: The quality of life of people is affected by the physical and emotional problems seen in individuals with MS. In this study, it was aimed to investigate the effect of ergotherapy intervention on the quality of life of the individual with Multiple Sclerosis who performed yoga. **Materials and Methods:** The study was carried out between September 2016 and May 2017 within the scope of Ergotherapy Practices based on Evidence in Hacettepe University Faculty of Health Sciences Department of Ergotherapy. The demographic information and the disability score (EDSS) of the MS individual who voluntarily participated in the study were recorded. In order to assess the quality of life, the SF-36 quality of life form was assessed before and after treatment. The Canadian Activity Performance Measure (COPM) was also used to assess the activities that are meaningful and important for people in their lives and to see how these activities affect their quality of life. The intervention was done with the person for 6 weeks and 2 sessions per week. **Results:** Considering the evaluation results of the receiving patient, the ergotherapy intervention appears to increase the quality of life in patients with MS. $p < 0.05$. **Discussion:** It is thought that ergotherapy approaches increase the quality of life in patients with MS who practice yoga. In terms of being more blood-based, it is recommended to take more cases and extend the wages.

Otizimli Çocuk Annelerinin Aktivite-Rol Dengesinin İncelenmesi

Kübra Ş. SEZER¹, Onur ALTUNTAŞ²

¹İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, İstanbul

²Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Otizmli çocukların anneleri çocuğun bakımıyla (beslenme, banyo vb.), çocuğunu terapi seanslarına götürüp, ev programlarını uygulamakla çok fazla zaman harcarlar. Bu çalışmayla; otizmli çocuk annelerinin rollerini, günlük rutinlerini, zaman kullanımını ve aktivite-rol dengesini ve etkileyebilecek faktörleri araştırmak amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamız subjektif aktivite- rol dengesi, zaman kullanımı, roller ve günlük rutinleri sorgulayan derinlemesine yarı yapılandırılmış bir görüşme ile niteliksel bir araştırma olarak planlanmış ve çalışmaya yaşları 27-45 arası değişen 15 anne dahil edilmiştir. Veriler PEO (Kişi-Çevre - Aktivite) analizi ile nitel olarak analiz edilmiştir. PEO analizi bu çalışma için iki alt başlık içermektedir:ilki "bireysel-kişi merkezli PEO analizi" ikincisi "Katılımcıların Ortak PEO analizi". **Sonuçlar:** PEO analizi, her katılımcıda "anne" rolünün ön plana çıktığını göstermiştir. Kendine bakım veya serbest zaman gibi diğer aktivite alanlarına katılıp vakit geçirmenin kısıtlandığı görülmektedir. Anne-çocuk ilişkisi çoğunlukla çocuğun biyolojik ihtiyaçlarına dayanmaktadır ve katılımcıların% 20'si sosyal destek eksikliği bildirmiştir. Buna ek olarak, tüm katılımcılar, (subjektif- algılanan) aktivite-rol dengesinin olmadığını bildirmiştir. Dolayısıyla, annelerin aktivite-rol dengesinin olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. **Tartışma:** Bir çocuğun ebeveynleri ile birlikte değerlendirilmesi gerekir ve ebeveynler eylemleriyle birlikte ortak sorumluluk almalıdırlar. Gelecek araştırmalar, zaman yönetimini, stresle başa çıkma stratejilerini ve aile üyeleri arasındaki ilişkiyi ele almayı araştırmalıdır. Elde edilen sonuçlara göre kişi ve aile merkezli müdahale planlanmalı ve uygulanmalıdır. Çocuğun iletişim- etkileşim becerileri ve çocuk-ebeveyn iletişimine yardımcı olan oyunlar, anne ve babalar için terapi planında önerilmektedir.

Exploration Occupational Balance in Mothers of Children With Autism: A Qualitative Study

Purpose: Mothers of children with autism spent too much time with their child's care (feeding, bath etc.), taking their child to therapy sessions and implementation home programs. This study aims to analyze the roles, daily routines and time use of mothers and exploration occupational balance. We explored which factors can affect balance between roles and occupations. **Materials and Methods:** A qualitative study was planned as a in-depth interview and a semi structured interview conducted with 15 mothers (age between 27 to 45); including questions about subjective (perceived) occupational balance, time use ,roles, daily routine. Data is analyzed with qualitative and PEO (Person- Environment - Activity) analysis. PEO analysis has two subtitles for this study. First one "individual - person centered PEO analysis". The second; "common PEO analysis". **Results:** PEO analysis showed that the "mother" role is came into prominence in every participant. It is seen that attending and spending time to other activity areas are restricted such as self-care or leisure. Mother-child relationship was mostly based on child's biological needs.Twenty percent of participants reported lack of social support. In addition all participants reported they do not have occupational balance (subjective). Consequently mothers have no occupational balance. **Discussion:** According to the results person and family centered intervention should be planned and applied.A child should be evaluated with his/her parents. And parents should take responsibility together with their actions. Further research should explore time management, coping stress strategies and the relationship between family members.Plays that help child's communication-interaction skills are advised for parents in treatment plan.

Multiple Sklerozlu Bireylerde Enerji Koruma ve Zaman Yönetimi Eğitiminin Yorgunluğa ve Aktivite Performansına Etkisi

Gamze EKİCİ¹, Elif Yalçınkaya¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Multiple Skleroz'da (MS) yorgunluk, birey tarafından algılanan ve rutin aktivitelerini tamamlayamaması olarak tanımlanan subjektif bir fiziksel ve mental enerji eksikliğidir. Bu çalışmanın amacı MS'li bireylerde enerji koruma ve zaman yönetimi eğitiminin genel yorgunluğa, aktivite performansı ve memnuniyetine etkisini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Bireylerinin genel yorgunluk düzeyini ve yorgunluğun bireyi fiziksel, sosyal ve bilişsel alanlarda ne kadar etkilediğini belirlemek amacıyla sırasıyla Yorgunluk Şiddet Ölçeği (YŞÖ) ve Yorgunluk Etki Ölçeği (YEÖ) kullanıldı. Kanada Aktivite Performansı Ölçümü (KAPÖ) ile katılımcıların aktivite performansı ve memnuniyet düzeyleri belirlendi. Tüm bu değerlendirmeler eğitim öncesi ve sonrası olmak üzere 2 kez yapıldı. Bireylere 5 hafta, haftada 2 kez olmak üzere toplam 10 seans enerji koruma ve zaman yönetimi eğitimi verildi. **Sonuçlar:** Çalışmaya yaş ortalaması 39,66±10,92 yıl olan 10 kadın, 5 erkek toplamda 15 kişi dahil edildi. Eğitim öncesi ve sonrası bulgular karşılaştırıldığında bireylerin yorgunluk şiddeti ($p=0,001$), yorgunluğun etkilediği bilişsel alan ($p=0,001$), sosyal alan ($p=0,003$), fiziksel alan ($p=0,001$) ve toplam YEÖ puanlarında ($p=0,001$) azalma görüldü. Bireylerin aktivite performansı ($p=0,001$) ve memnuniyeti ($p=0,001$) değerlerinde ise istatistiksel olarak anlamlı artış görüldü. **Tartışma:** Enerji koruma ve zaman yönetimi eğitiminin MS'li bireylerin yorgunluk, aktivite performansı ve memnuniyeti üzerine olumlu etkileri olduğu görülmüştür. Bu nedenle MS' de en önemli problemlerden olan yorgunluğun azaltılmasında ve tedavi programlarının etkinliğinin artırılmasında enerji koruma ve zaman yönetimi eğitiminin müdahale programlarına dahil edilmesi yararlı olacaktır. Daha büyük örneklem gruplarının dahil edildiği, kontrollü ve takipli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Multiple Skleroz; Enerji Koruma Eğitimi; Zaman Yönetimi; Yorgunluk; Aktivite Performansı

Effects of Energy Conservation Education and Time Management on Fatigue and Occupational Performance in Individuals with Multiple Sclerosis

Fatigue is a subjective lack of physical and mental energy that is perceived by individual as not being able to complete routine activities in Multiple Sclerosis (MS). The purpose of this study is to examine the effect of energy conservation and time-management training on global fatigue, occupational performance and satisfaction in individuals with MS.

To determine the level of global fatigue of individuals and how much fatigue affects them in physical, social and cognitive areas Fatigue Severity Scale and Fatigue Effectiveness Scale (FES) were used respectively. Participants' occupational performance and satisfaction levels were determined by Canada Occupational Performance Measure. Evaluations were done twice before and after the training. Individuals received 10 sessions of energy conservation and time-management training, 2 times a week during 5 weeks.

Ten women and 5 men totally 15 individual with a mean age of 39.66±10.92years were included in the study. When the scores of before and after the training were compared decreases were seen in terms of the fatigue severity(p=0.001), cognitive domain affected by fatigue(p=0.001), social area(p=0.003), physical area(p=0.001) and in total FES(p=0.001). There was a significant increase in occupational performance(p=0,001) and satisfaction(p=0,001) of individuals.

Energy conservation and time-management training has been found to have positive effects on fatigue, occupational performance and satisfaction in individuals with MS. So, it would be beneficial for MS to include energy conservation and time-management training in intervention programs to reduce the major problems of fatigue and increase the effectiveness of treatment programs. There is a need for controlled and follow-up studies with larger sample groups.

Özel Gereksinimli Çocuklarda Ergoterapi Müdahalesinde Ev Programlarının Uygulanmasını Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Zeynep KAYA¹, Burcu Semin AKEL²

¹Dr. Ekrem Tok Ruh Sağlığı Ve Hastalıkları Hastanesi Adana

²Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışma, özel gereksinimli çocuklar için verilen ergoterapi ev programlarının ebeveynler tarafından uygulanma sürecini etkileyen faktörleri incelemek amacıyla yapıldı. **Gereç ve Yöntem:** Ergoterapi ev programı almakta olan özel gereksinimli 15 çocuğun ev programını uygulamayı üstlenen ebeveyni ile yarı yapılandırılmış görüşme yapıldı. Görüşmede ebeveynlerden alınan yanıtlar aynen kayda geçirildi. Verilerin incelenmesinde nitel analiz yöntemi kullanıldı. **Sonuçlar:** Çalışmamıza katılan ebeveynlerin %73,3 ü anne, %20 si baba, %6,7 si ise büyükanne olarak dağılım gösterdi. Ev programlarının tek bir yöntemle ebeveynlere verilmesi, maddi yetersizlikler, ebeveynlerin ev programı hakkında stres yaşamaları, programı uygularken çocukların ebeveynlere zorluk çıkarmaları, çocukların uygulama sırasında sıkılmaları, ebeveynlerin çok fazla fiziksel efor sarf ediyor olmaları, ebeveynlerin iş ve üretici aktiviteleri, çocukların katılmakta olduğu diğer programlar, çocuğun gün içindeki ruh hali ve karakteristik özellikleri ev programı uygulamalarına olumsuz yansıyan faktörler olarak bulundu. **Tartışma:** Ergoterapist, ebeveynlere ev programı verirken bu faktörleri göz önünde bulundurmalı ve uygulamayı etkin kılacak öneriler ve modifikasyonlar yapmalı. Aile eğitimi kapsamında ev programlarının uygulanmasını denetlemelidir.

Investigation of The Factors Affecting The Implementation of Home Programs in Ergotherapy In The Children With Special Needs

Purpose: This study aims to examine the factors that influence the parental implementation process of occupational therapy home programmes for the children with special needs. **Materials and Methods:** A semi-structured interview was conducted with the parents who undertook to implement the home programme of fifteen children with special needs who were subjected to occupational therapy home programme. The answers from the parents on the interview were all recorded. In the analysis of the data, qualitative analysis method was used. **Results:** Of the parents who took part in our study, %73 were mothers, % 20 were fathers and 6,7 were grandmothers. As the negative factors of home programme implementation, the followings are identified: the home programme is given to the parent by a single method, financial insufficiencies, parent's stress about the home programme, difficulties arising from the children to the parents while implementing the programme, children getting bored during the implementation of the programme, parents need too much physical effort, parental works and productive activities, children's other programmes, the mood and characteristic features of the child during the day. **Discussion:** The ergotherapist should consider these factors while giving home programs to parents and should make effective suggestions and modifications to dynamise the implementation. Also s/he should control the implementation of home programs as part of parental education.

Çalışan ve Çalışmayan Şizofreni Olan Bireylerin Benlik Saygısı Düzeylerinin Karşılaştırılması

Selma ERCAN¹, Mahmut YARAN²

¹SB Ankara Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi Toplum Ruh Sağlığı Merkezi, Ankara

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Havza MYO, Samsun

Amaç: Bu çalışmada çalışan ve çalışmayan şizofreni olan bireylerin benlik saygısı düzeylerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Dışkapı Eğitim ve Araştırma Hastanesi Toplum Ruh Sağlığı Merkezine devam etmekte olan DSM-V'e göre şizofreni tanısı almış olan 27-50 yaş aralığında 12 çalışan ve 12 çalışmayan olmak üzere 24 kişi çalışmaya alındı. Katılımcılara Sosyodemografik Bilgi Formu ve Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği uygulandı. **Sonuçlar:** Çalışmaya katılan 24 bireyin %25,i kadın, %75'i erkekti. Katılımcıların %8,3'ü ilkokul, %12,5'i ortaokul, %37,5'i lise ve %41,7'si üniversite mezunuydu. %50'si çalışırken, %50'si çalışmamaktadır. Katılımcıların %37,5'u devlette, %12,5'i özel sektörde çalışmaktadır. %20,8'i engelli devlet memuru, %16,7'si engelli hizmetli kadrosunda, %4,2'si işçi ve %16,7'si diğer işlerde görev yapmaktadır. Tüm katılımcıların yaş ortalaması 35,79±5,78'di. Ortalama hastalık yılı 14,33±5,65 ve ortalama çalışma süresi 2,83±1,11'di. Katılımcıların Benlik Saygısı Ölçeğinden aldıkları toplam puan ortalaması 1,87±1,00'di. Cinsiyet ve çalışma durumuna göre benlik saygısı açısından gruplararası anlamlı bir fark saptanmamıştır (p > 0.05). **Tartışma:** Çalışma bulgularına göre, şizofreni olan bireylerin çalışma durumuna göre benlik saygısı açısından bir fark olmadığı bulunmuştur. Çalışmanın kısıtlılıkları nedeniyle böyle bir sonuç bulunmuş olabilir. Daha geniş örnekleme yapılması önerilebilir.

Comparison of Self-Esteem Levels of Individuals With Working and Non-Working Schizophrenia

Purpose: In this study, it is aimed to compare the self-esteem levels of the individuals with working and non-working schizophrenia. **Materials and Methods:** 24 persons, including 12 employees and 12 non-employees, between 27-50 years of age, who were diagnosed with schizophrenia according to DSM-V, which is followed by Community Mental Health Center of Dışkapı Training and Research Hospital, were taken. Sociodemographic Information Form and Rosenberg Self-Esteem Scale were applied to participants. **Results:** Of the 24 individuals who participated in the study, 25% were female and 75% were male. 8.3% of the participants were primary school, 12.5% were middle school, 37.5% were high school and 41.7% were university graduates. 50% are working while 50% are not working. 37.5% of the participants are in the state and 12.5% are in the private sector. 20.8% are disabled public servants, 16.7% are disabled servicemen, 4.2% are workers and 16.7% are in other jobs. The average age of all participants was 35.79±5.78. The mean disease age was 14.33±5.65 and the mean duration of the study was 2.83±1.11. The average total score of participants' Self Esteem Scale was 1.87±1.00. There was no significant difference in terms of self-esteem according to sex and working status (p > 0.05). **Discussion:** According to the findings of the study, it was found that there is no difference in the self-esteem according to the working status of the individuals with schizophrenia. Such a result may be due to the limitations of the study. Wider sampling may be advisable.

Katılım Ölçeğinin Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenilirlik Çalışması

Onur ALTUNTAŞ¹, Esmâ ÖZKAN¹, Barkın KÖSE¹, Orkun Tahir ARAN¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Çalışmamızın amacı katılım ölçeğinin Türkçe formunun psikometrik özelliklerinin araştırılması amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Katılım Ölçeği 18 yaş ve üstündeki üniversite öğrencisi 83 kişiye uygulanmıştır. Katılımcıların %85'i kadın, % 15'i erkektir. İstatistiksel analiz yöntemlerinde açımlayıcı faktör analizi, SF-36 yaşam kalitesi ölçeği kullanılarak ölçüt bağıntılı geçerlilik, iç tutarlılık analizi ve test-tekrar-test çalışması yapılmıştır. **Sonuçlar:** 6 faktörlü yapı varyansının %75,61 'ini açıkladığı görülmüştür. Katılım Ölçeği ve SF 36 arasındaki korelasyonlar istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p < 0,05$; $r=-0.31$). Tüm ölçeğin iç tutarlılık katsayısı (Cronbach alfa) 0,86 ve ikinci kez ulaşılabilen toplam 83 kişiden elde edilen veriler üzerinden elde edilen test tekrar test güvenilirlik katsayısı 0.92 olarak bulunmuştur. **Tartışma:** Katılım Ölçeği-Türkçe formu 18 yaş ve üstü kişilerin katılım seviyelerini ölçmede geçerli ve güvenilir bir araçtır.

Validity and Reliability of Participation Scale Turkish Version

Purpose: It was aimed to investigate psychometric properties of The Participation Scale Turkish. **Materials and Methods:** The Participation Scale were applied to 83 university students above 18 years of age. Participants were %85 female and %15 male. Factor analysis, criterion-based validity with Short Form 36 (SF-36), intercorrelation co-efficient and test-retest reliability were made for statistical analysis. **Results:** Participation scale showed 6 factors and these factors explained %75.61 variance. Correlation co-efficient between SF-36 and Participation scale were statistically significant ($p < 0.05$; $r=-0.31$). Cronbach's alpha score of the scale were 0.86; and test-retest reliability of the scale was found 0.92. **Discussion:** The Participation Scale Turkish was found reliable and valid for participants above 18 years.

Disleksili Tanılı Bir Çocukta Ergoterapi Müdahalesinin Motor Beceriler Üzerine Etkisi: Vaka Çalışması

Barkın KÖSE¹, Sedef ŞAHİN¹, Hülya KAYIHAN¹

Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü Ankara

Amaç: Disleksi tanısı olan bir çocuğa uygulanan bireysel ergoterapi müdahalesinin motor becerileri üzerine etkisinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza, 11 yaşında Disleksi tanısına almış bir kız olgu dahil edilmiştir. Müdahale öncesi ve sonrası Bruininks Oseretsky Motor yeterlilik testi (BOMYT) kullanılarak çocuğun kaba ve ince motor becerileri değerlendirilmiştir. **Sonuçlar:** BOMYT testi ile kaba ve ince motor komponentleri incelenen vakada ilk değerlendirmesonauçlarına göre; koşma hızı ve çeviklik, denge ve bilateral koordinasyon gibi kaba motor becerilerde, reaksiyon hızı, görsel motor control ve üst ekstremité hız ve becerisi gibi ince motor becerilerde akran normlarına göre yetersizlik tespit edilmiştir. Bu becerilere yönelik kişi merkezli yapılandırılan ergoterapi müdahalesi sonrası kaba, ince ve toplam motor beceri skorlarında artış olduğu görülmüştür. ($p < 0,05$). **Tartışma:** Disleksi, çocuklarda motor problemlerinin görüldüğü özgül öğrenme güçlüğüdür. Çalışmamız, disleksili çocukların motor becerilerinin ayrıntılı olarak analiz edilerek ergoterapi programının eklenmesi ile motor yeterliliklerine katkıda bulunabileceği yönünde fikir sağlamıştır. Ancak bu konuda daha fazla ve daha geniş popülasyonda yapılacak olan çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

The Effects of Occupational Therapy Intervention on Motor Skills in A Dyslexic Child: Case Study

Purpose: To investigate the effect of individual occupational therapy intervention on a motor skill of a child with dyslexia. **Materials and Methods:** A girl who was diagnosed to have dyslexia at the age of 11 years was included in the study. Before and after the intervention, the child's grosse and fine motor skills were assessed using the Bruininks Oseretsky Motor Competence Test (BOMYT). **Results:** According to the results of the first evaluation of the grosse and fine motor components with the BOMYT test, the results of the initial evaluation showed that grosse motors were used in fine motor skills such as speed, agility, balance and bilateral coordination, reaction speed, visual motor control and upper extremity speed and skill. Inadequacy has been detected. It was seen that after these interventions the person-centered structured occupational therapy intervention for these skills increased in rough, thin and total motor skills scores ($p < 0.05$). **Discussion:** Dyslexia is a specific learning difficulty that motor problems are seen in children. Our study provided an idea that motor skills of dyslexic children could be analyzed in detail and contribute to motor competence by adding occupational therapy program. However, there is a need for more and more extensive work in this area.

Üniversite Öğrencilerinin Dinlediği Müzik Türüne Göre Algılanan Stres Düzeyleri ve Yaşam Doyumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

İbrahim Safi HIRLAK¹, Halil İbrahim ERGEN¹, Mahmut YARAN², Esra AKI³

¹SANKO Üniversitesi, Gaziantep

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun

³Hacettepe Üniversitesi, Ankara

Amaç: Üniversite öğrencilerinin dinlediği müzik türüne göre algılanan stres düzeyleri ve yaşam doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesiydi. **Gereç Ve Yöntem:** Çalışmamıza üniversite öğrencisi olan, 18-28 yaş aralığında, yaş ortalamaları $20,89 \pm 1,44$, 177 sağlıklı birey dahil edildi. Bireylerden sözlü onam alındıktan sonra, gönüllü bireylerin verileri sosyo-demografik form, Algılanan Stres Ölçeği (ASÖ) ve Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ) ile toplandı ve SPSS 21.0 paket programı ile analizi yapıldı. **Sonuçlar:** Çalışmamıza dahil edilen bireylerin %56.5'i (n=100) kadın, %43.5'i (n=77) erkekti. 38 öğrenci (%21.5) 1. sınıf, 77 öğrenci (%43.5) 2. sınıf, 49 öğrenci (%27.7) ve 13 öğrenci (%7.3) 4. sınıf öğrencisiydi. Pop müzik dinleyenlerin oranı %46.9 (n=83), hip hop %5 (n=5), rap %5 (n=5), rock %10.2 (n=18), arabesk %13 (n=23), top %1.7 (n=3), türkü %18.1 (n=32) ve diğer türde müzik dinleyenler %4.5 (n=8) idi. Öğrencilerin ASÖ ve YDÖ puanları ortalaması sırasıyla 27.96 ± 5.73 ve 20.4 ± 7.21 idi. Dinlenen müzik türleri ve süreleriyle, algılanan stres ve yaşam doyum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmazken, algılanan stres ve yaşam doyumları arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p < 0.01$). **Tartışma:** Çalışma sonucunda müzik dinleme aktivitesinin, her ne çeşit olursa olsun bireylerin hayatında önemli bir yere sahip olduğu görülmüştür. Daha sonraki çalışmamızda örneklem büyüklüğünü genişleterek, bireylerin kişilik tipi ve/veya yaşadığı sosyokültürel çevreyi de değerlendirmelerimize dahil etmeyi düşünmekteyiz.

The Investigation of The Relationship Between Stress Levels and Life Satisfaction Detected By The University Students

Purpose: The study of the relationship between perceived stress levels and life satisfaction according to the music types of university students listening. **Materials and Methods:** 177 healthy individuals who were between 18-28 years of age, mean age of 20.89 ± 1.44 , university students were included in the study. After receiving verbal approval from individuals, the data of volunteer individuals were collected by socio-demographic form, Perceived Stress Scale(PSS) and Life Satisfaction Scale(LSS) and data analyzed by SPSS 21.0 package program. **Results:** 56.5%(n=100) women and 43.5%(n=77) men were included in the study. 38 student (21.5%) were 1st grade, 77 students(43.5%) were 2nd grade, 49 students(27.7%) and 13 students (7.3%) were 4th grade students. The percentage of listening to pop music; %46.9(n=83), hip hop; 5%(n=5), rap; 5%(n=5), rock; 10.2%(n=18), arabesque; 13%(n=23), top; 1.7%(n=3), folk song; 18.1%(n=32) and other types of music listeners was 4.5%(n=8). The mean scores of PSS and LSS for students were 27.96 ± 5.73 and 20.4 ± 7.21 , respectively. Although, there was no statistically significant relationship between perceived stress and life satisfaction scores with the types and durations of music; a statically significant relationship was found between perceived stress and life satisfaction scores ($p < 0.01$). **Discussion:** As a result of the study, it has been seen that the activity of music listening has an important place in the lives of the individuals in whatever form. In our later work, we are thinking of expanding our sample size and incorporating into our evaluations the personality type and/or sociocultural environment in which we live.

Onkoloji Hastanesinde Yatan Çocukluk Çağı Kanseri Tanısı Olan Çocukların Demografik Özellikleri

Sedef ŞAHİN¹, Meral HURİ¹, Semin AKEL¹, Canan AKYÜZ²

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Pediatrik Onkoloji Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Hacettepe Üniversitesi onkoloji hastanesinde yatan çocukluk çağı kanseri tanısı olan çocukların demografik özelliklerini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çocukluk çağı kanseri tanısı ile hastanede yatan çocukların yaş, cinsiyet, tanı, eğitim durumu, kardeş sayısı ve yaşadıkları bölge gibi demografik özellikler hakkında bilgiler kaydedildi. **Sonuçlar:** Ekim 2015- Mart 2017 tarihleri arasında hastanede yatarak tedavi alan yaş ortalamaları 11,48±4,08 olan toplam 101 çocuk (47 kız- 54 erkek) üzerinde yapılan inceleme sonuçlarına göre kanser tanısı dağılımları; osteosarkom (21kişi), nöroblastom (21kişi), lenfoma (18kişi), ewing sarkom (14 kişi), karsinom (7kişi), desmoplastik küçük yuvarlak hücreli tümör (5kişi), burkitt lenfoma (5Kişi), Rabdosarkom (4kişi), primitif nöroektodermal tümörler (PNET) (3kişi), nazofarenks tümör (3kişi)'dir. Çocukların %12'si henüz okula başlama yaşını doldurmamıştır. Yatarak tedavi alan okul çağından olan çocukların tamamı eğitimlerine ara vermiştir. Okul çağındaki olanların %28'sinin ilkokul, %32'sinin ortaokul, %20'sinin en son liseye devam ettiği ve %8'ninde liseden mezun olduğu görülmüştür. Çocukların %8'si tek çocuk olup, %44'sinin kardeş sayısı 1-3 arasında, %38'sinin 4-6 arasında, %10'unun 7 ve üzeri olduğu görülmüştür. Çocukların yaşantılarını sürdürdükleri bölgelere bakılınca, en fazla Güneydoğu Anadolu bölgesinden (32kişi) tedavi almak için geldikleri görülmüştür. **Tartışma:** Çocukluk çağı kanserleri tanılarıyla Hacettepe Üniversitesi onkoloji hastanesinde takip edilen çocukların tanı dağılımı ve sosyokültürel seviyeleri incelenmesi bu alanda hizmet veren başta ergoterapi gibi birçok disiplinin bu alandaki uygulama ihtiyaçlarını belirlemelerine ışık tutacaktır.

Demographic Characteristics of Inpatient Children with Cancer Childhood in Oncology Hospital

Purpose: To examine the demographic characteristics of children with childhood cancer diagnosed in Hacettepe University oncology hospital. **Materials and Methods:** Information on the demographic characteristics such as age, gender, diagnosis, educational status, siblings and living area of children in hospital were recorded. **Results:** According to the results of a survey on 101 children (47 females - 54 males) with a mean age of 11.48±4.08 inpatient treatment between October 2015 and March 2017, the distribution of cancer diagnoses; Osteosarcoma (21), neuroblastoma (21), lymphoma (18), ewing sarcoma (14), carcinoma (7), desmoplastic small round cell tumor (5), burkitt lymphoma (5), rabdosarcoma (4), primitive neuroectodermal tumors (PNET) (3), nasopharynx tumor (3). Twelve percent of the children have not yet reached the age of starting school. All the children from school age who took inpatient treatment stopped their education. It was seen that 28% of the school age children were in primary school, 32% middle school, 20% high school and 8% were graduates. 8% of the children were single children, 44% of them had 1-3 siblings, 38% of them were 4-6, 10% of them were 7 and over. When we look at the regions where children live their lives, it is seen that they come from the Southeastern Anatolia region (32 people). **Discussion:** Examination of the diagnostic distribution and socio-cultural levels of children followed up in Hacettepe University oncology hospital with the diagnosis of childhood cancers will shed light on the application needs of many disciplines such as occupational therapy in this area.

Üniversite Öğrencilerinin Yaşam Doyumu ve Serbest Zaman Tatmini Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

İrem Nur KARA¹, Feyza AYDINER¹, Anıl Tuğçe ALPASLAN¹, Halil İbrahim ERGEN¹, Mahmut YARAN², Çiğdem ÖKSÜZ³

¹SANKO Üniversitesi, Gaziantep

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun

³Hacettepe Üniversitesi, Ankara

Amaç: Çalışmamızın amacı üniversite öğrencilerinin serbest zaman tatminleri ve yaşam doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesiydi. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza SANKO Üniversitesi'nde okuyan, 19-25 yaş aralığında ve yaş ortalaması 21.15±1.14 olan 63 kadın ve 37 erkek gönüllü birey katıldı. Öğrencilerin 30'u Tıp Fakültesi, 43'ü Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, 15'i Hemşirelik ve 9'u Beslenme ve Diyetetik Bölümü öğrencisiydi. Bireylerden sözlü onam alındıktan sonra gönüllü bireylerin verileri sosyo-demografik form, Short Form-12 (SF-12), Yaşam Doyum Ölçeği (YDÖ) ve Serbest Zaman Tatmin Ölçeği (SZTÖ) aracılığıyla toplandı. Veriler SPSS 21.0 paket veri programı ile analiz edildi. **Sonuçlar:** SF-12 Fiziksel Bileşen Özet Skoru (FBÖS-12) değeri 48,7±6,61 ve SF-12 Mental Bileşen Özet Skoru (MBÖS-12) değeri 25,57±8,22 idi. Serbest zaman tatmini ile yaşam doyum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulundu ($r=0,246$, $p < 0,01$). Ayrıca MBÖS-12 ile FBÖS-12 arasında ($r=0,259$, $p < 0,01$); yaşam doyumları arasında ($r=0,444$, $p < 0,01$) ve serbest zaman tatmin değerleri arasında ($r=0,313$, $p < 0,01$) istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulundu. **Tartışma:** Bireylerin serbest zaman tatmin düzeylerinin, yaşam doyumları üzerinde önemli etkileri olduğu görülmüştür. Mental sağlık durumunun fiziksel sağlık durumu, yaşam doyumları ve serbest zaman tatmin seviyesiyle ilişkili olması da mental durumun önemini ortaya koymuştur. Bireylerin yaşam doyumları sorgulanırken, önemli birer etken olan serbest zaman ve mental durum özelliklerinin de dikkate alınması gerekmektedir.

Investigation of The Relationship Between Satisfaction With Life and Leisure Satisfaction

Purpose: The aim of the study is to examine the relationship between community integration and leisure satisfaction of university students. **Materials and Methods:** 63 women and 37 male volunteers, aged 19-25 years and 21.15 ± 1.14 years of age participated in the study who were studying at SANKO University. 30 of the students were medical faculty, 43 were physiotherapy and rehabilitation, 15 were nursing and 9 were nutrition and dietetics students. After verbal approval from individuals, volunteer subjects were collected via socio-demographic form, Short Form-12 (SF-12), Satisfaction with Life Scale (SLS) and Leisure Satisfaction Scale (LSS). The data were analyzed with the SPSS 21.0 packet data program. **Results:** Physical component summary 12 (PCS-12) score was 48.7±6.61 and Mental Component Summary 12 (MCS-12) score was 25.57±8,22. There was a statistically significant relationship between LSS and SLS scores ($r=0.246$, $p < 0.01$). Also, there was a statistically significant relationship between MCS-12 and PCS-12 ($r=0.259$, $p < 0.01$); between MCS-12 and SLS ($r=0.444$, $p < 0.01$) and between MCS-12 and LSS ($r=0.313$, $p < 0.01$). **Discussion:** Individuals' leisure satisfaction levels were found to have significant effects on satisfaction with life. The fact that the mental health status is related to the physical health status, satisfaction with life and the level of leisure satisfaction also suggests the importance of mental status. When questioning the life satisfaction of the individual, it is necessary to take into consideration leisure and mental state characteristics which are important factors.

Bursa Yıldırım Toplum Ruh Sağlığı Merkezi'ne Kayıtlı Ruhsal Hastalıklı Bireylerde Başkalarına Zarar Verme Riskinin Analiz Edilmesi

Hülya DEMİRTAŞ¹, Keziban TEMUÇİN²

¹Bursa Yüksek İhtisas Eğitim Araştırma Hastahanesi Yıldırım Toplum Ruh Sağlığı Merkezi, Bursa

²Bursa Yüksek İhtisas Eğitim Araştırma Hastahanesi Yıldırım Toplum Ruh Sağlığı Merkezi, Bursa

Amaç: Çalışmanın amacı bursa yıldırım toplum ruh sağlığı merkezine kayıtlı şizofreni ve bipolar duygu durum bozukluğu tanısı ile takip edilen bireylerin başkalarına zarar verme riskinin analiz edilmesini araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Yapılan araştırmaya toplum ruh sağlığı merkezine kayıtlı 119 şizofreni ve 24 bipolar duygu durum bozukluğu tanılı birey dahil edildi. Çalışma için sağlık bakanlığının hazırladığı risk değerlendirme formu ve yönetim planının-başkalarına zarar verme riski bölümü bireyler tarafından dolduruldu. Bu form (başkalarına zarar vereceğine dair ifade varmı?,Daha önceden şiddet olayları var mı?,Vb.)Bireylerin başkalarına zarar verme riskini değerlendiren sorular içermektedir. 13 Sorudan oluşan bölümde evet cevabı riskin yüksek olduğunu; hayır cevabı ise riskin düşük olduğunu ifade etmektedir.Bu form 2016-2017 yılları arasında kayıt yaptıran hastalara uygulandı. **Sonuçlar:** Toplamda 119 şizofreni hastasında başkalarına zarar verme riski bölümünde %24 evet,%70 hayır ve %5 bilinmiyor cevabı alınmıştır. Bununla beraber 24 bipolar hastası %20 evet, %77 hayır ve %1 bilinmiyor cevabını vermiştir. Araştırmanın yapıldığı toplam 143 hasta %24 evet, %71 hayır ve %4 bilinmiyor cevabını vermiştir. **Tartışma:** Tedavi gören şizofreni ve bipolar duygu durum bozukluğu yaşayan bireylerin başkalarına zarar verme riskinde hayır cevaplarının fazla olduğu görülmüştür. Bu sonuca bakılarak bu bireylerin başkalarına zarar verme riskinin düşük olduğu öngörülmüştür. Ayrıca çalışmanın birden fazla merkezde, daha fazla bireyin dahil edildiği ve formun belli aralıklarla doldurulup yapılması önerilmektedir.

Bursa Yıldırım Social Mental Health Center in Registered Individuals of The Other Damages To Make Risk Analysis

Purpose: The study investigates the risk of harm to others who are followed by the schizophrenic and bipolar disorder symptoms disorder diagnosed at the social worker mental health health center of bursa yıldırım. Materials and Methods: Investigation in the society mental health center included 119 individuals of schizophrenia and 24 bipolar sensitive disorder deficit included. Risk assessment form for the study of the health ministry and the risk of decreasing the management plan - others download by individuals. This form (including any express or implied or otherwise explosives), including risk associated questions to their respective relationship between individuals. 13 There is a quiet religious high quality in the interrupted section; no declaration was riskously replied. This form was applied to the patients who registered between 2016-2017. **Results:** Damage in other total 119 schizophrene disseminations are 24% yes, 70% notice and 5% knowledge version at risk area. There are 24 bypolar patients who have 20% yes, 77% no and 1% knowledge. Total 143 treatments in the research gives 24% yes, 71% no and 4% knowledge. **Discussion:** another answers to their risk to their reliance of the other children with living disorders and child disorders that have been treated. This result is forecasted that these individuals have the risk of loss. Also, the worker may be more than one center, more that more that are intended to be filled and decreased for any different range.

Serebrovasküler Olay (SVO) Geçirmiş Bireylerde İşe Dönüş Motivasyonunun İncelenmesi

Gamze YILDIRIM¹, Fulya Damla ÇOLAK², Burcu Semin AKEL³

¹Dişkayı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

²Gaziler Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

³Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı SVO geçirmiş bireylerin hastalık sonrası işe dönüş motivasyonunun incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmaya Gaziler Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesinde tedavi alan yaşları 31-65 arasında değişen 7 (6 erkek, 1 bayan) SVO'lu hasta dahil edildi. Çalışmaya dâhil edilen bireylere, işe dönüş motivasyonunun incelenmesi için, araştırmacılar tarafından oluşturulan yarı yapılandırılmış 5 soruluk bir görüşme formu uygulandı. **Sonuçlar:** Yapılan görüşmeler sonucunda katılımcıların tamamı işe dönmek istediğini ve kendi mesleğinden başka bir iş yapmak istemediğini dile getirdi. Bireylere genel hayat motivasyonu sorulduğunda %71, 4 motivasyonunun çok iyi olduğunu belirtti. %28,6 'si ise genel hayat motivasyonunun kötü olduğunu belirtti. **Tartışma:** Yapılan görüşmeler sonucunda SVO'lu bireylerde işe dönme motivasyonunun olduğu ve mesleki rehabilitasyonun önemli olduğu düşünülmektedir.

Investigation of The Motivation of Returning To Work in People With Cerebrovascular Accident (CVA)

Purpose: The aim of this study was to examine the motivation of returning to work in people with cerebrovascular accident(CVA). **Materials and Methods:** The sample of this study consists of seven adult participants ages of 31-65 (1 female, 6 males) diagnosed with CVA who were treated at Gaziler Physical Therapy and Rehabilitation Training and Research Hospital. Returning to work motivation was examined with semi-structured form composed 5 questions which was organized by the researchers was applied to the participants. **Results:** At the end of this study, all participants expressed that they want to go back to work and do not want to do anything other than their own profession. When participants were asked about motivation of general life, 71.4% of participants stated that motivation of general life was very good. 28.6% of participants stated that the motivation of general life is bad. **Discussion:** The results highlight that people with CVA are motivated to return to work and vocational rehabilitation is important.

Az Gören Tanılı Bireyde Ergoterapi Müdahalesi: Vaka Çalışması

Tarık DEMİROK¹, Zeynep ÇELİK¹, Esra AKI¹

¹Hacettepe Üniversitesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Az gören tanılı bireyin meslek edinmesini etkileyen faktörleri incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** 22 yaşında az gören tanılı kadın birey dâhil edilmiştir. Meslek edinmesini etkileyen faktörler, kişinin çalışma kapasitesini değerlendiren Mesleki Uyum Ölçeği - Çalışan (MUÖ-Ç) ve hedeflediği iş Mesleki Uyum Ölçeği - Meslek (MUÖ-M) değerlendirmeleri kullanılarak ölçülmüştür. **Sonuçlar:** Bireyin çalışma kapasitesi (MUÖ-Ç) ve hedeflediği çocuk gelişimi mesleğinin gereklilikleri (MUÖ-M) fiziksel yetenekler, öz kararlılık, güvenlik, iş yapısı, bilişsel yetenekler, bilgisayar becerileri, işle ilgili yüksek seviye yetenekler, işle ilgili düşük seviye yetenekler, iletişim becerileri, kişilerarası beceriler alanlarında karşılaştırılmıştır. Kişinin yetenekleri ve meslek gereklilikleri 49 maddede çok güçlü seviyede, 23 maddede güçlü seviyede, 25 maddede müdahale gerektiren seviyede, 3 maddede ihtiyaç seviyesinde ve 2 maddede dezavantaj seviyesinde eşleşmiştir. **Tartışma:** Az gören bireyler için kişi yetenekleri ve işin gerekliliklerinin eşleştirilmesinde bütüncül bir bakış açısına ihtiyaç vardır. Kişinin kuvvetli yanlarının ve yeteneklerinde müdahale edilmesi gereken alanların objektif belirlenmesinin önemli olduğu görülmektedir. İş ve yetenek eşleştirme sürecini inceleyen daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Occupational Therapy Intervention in an Individual with Low-Vision: Case Study

Purpose: To examine the factors affecting job acquisition of an individual with low vision. **Materials and Methods:** A 22-year-old woman with low vision was included. Factors affecting job acquisition were measured using the Vocational Fit Assessment - Worker (VFA) for individual's work abilities and Vocational Fit Assessment - Job (VFA-J) for targeted profession's work demands. **Results:** The work capacity of the individual (VFA-W) and the requirements of targeted profession of child development (VFA-J) were matched in terms of physical abilities, self-determination, safety, work structure, cognitive skills, computer skills, work-related high-level skills, work-related low-level skills, communication skills and interpersonal skills. Person's work capacity and work demands were matched very strongly 49 items, strongly on 23 items, needed intervention level on 25 items, need level on 3 items and disadvantage level on 2 items. **Discussion:** For low-visioned individuals, there is a need for a holistic view of the matching of person capabilities and job requirements. It is seen that the objective determination of the areas that need to be intervened in the strengths and abilities of the person is important. More work is needed to study the job demands and person's abilities matching process.

Rehabilitasyon Hastanesinde Çalışan Bireylerin Yaşam Doymu, İş Doymu, Tükenmişlik Düzeyleri ve Yaşam Kalitelerinin İncelenmesi

Fulya Damla ÇOLAK¹, Burak ÇİMEN²

¹Gaziler Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eah, İş ve Uğraşı Bölümü, Ankara

²Necip Fazıl Şehir Hastanesi, Fizik Tedavi Bölümü, Kahramanmaraş

Amaç: Çalışmamızın amacı rehabilitasyon hastanesinde çalışan bireylerin yaşam doymu, iş doymu, tükenmişlik düzeyleri ve yaşam kaliteleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya Gaziler Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon EAH'de çalışan gönüllü 110 birey katıldı. Veriler sosyodemografik bilgi formu, yaşam doymu, Minnesota iş doymu, tükenmişlik ölçeği kısa formu ve SF12 yaşam kalitesi ölçeği aracılığıyla toplandı. İstatistiksel analizler SPSS versiyon 22,0 yazılımı kullanılarak yapıldı. **Sonuçlar:** Bireylerin 65'i (%59) kadın, 45'i (%41) erkekti. Bireylerin yaş ortalamaları 37,5±7,08 yılı. Çalışma yılı 11,86±7,96 idi. Bireylerin genel iş doym puan ortalamaları 3,01±0,62 olarak saptandı. Bireylerin genel iş doymularının orta düzeyde bulundu. Yaşam kalitesi puanları fiziksel parametre (PSF12) puan ortalaması 43,37±0,72 , mental parametre (MSF12) puan ortalaması 36,24±0,85 idi. Cinsiyet ile fiziksel (p=0,294) ve mental sağlık (p=0,182) arasındaki ilişkiye bakıldığında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (p > 0,05). **Tartışma:** Sonuç olarak iş doymu, yaşam doymu, tükenmişlik düzeyi ve yaşam kalitesi arasındaki ilişkinin her kişi için farklı olacağı söylenebilir. Bireylerin yaşam kalitelerinin, iş ve yaşam doymularının artırılması için kişi merkezli yaklaşımlar ile değerlendirme ve gerekli müdahalelerin yapılmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

Determination of Life Satisfaction, Job Satisfaction, Burnout Levels and Quality of Life in Workers of The Rehabilitation Hospital

Purpose: The purpose of our study is to determine life satisfaction, job satisfaction, burnout levels and quality of life in the workers of rehabilitation hospital. **Materials and Methods:** 110 volunteer participants were participated in this study whose working in the Gaziler Physical Therapy And Rehabilitation ERH. Datas were collected via sociodemographic information form, life satisfaction, Minnesota job satisfaction, burnout scale short form and SF12 quality of life scale. Statistical analyzes were performed using SPSS version 22.0 software. **Results:** Sixty-five (59%) of the participants were female and 45 (41%) of them were male. The average age of participants were 37.5±7.08 years. The study year was 11.86±7.96. Participants' overall job satisfaction score averages were 3.01±0.62. Participants general job satisfaction found moderate levels. The mean physical parameter (PSF12) score was 43.37±0.72, and the mental parameter (MSF12) score was 36.24±0.85 in the quality of life scores. No significant relationship was found between gender and physical (p = 0.294) and mental health (p = 0.182) (p > 0.05). **Discussion:** As a result, it can be said that the relationship between job satisfaction, life satisfaction, burnout level and quality of life will be different for every person. It is thought that it will be appropriate to make increase the quality of life, job and life satisfaction of the participants, it necessary to make client-centered approaches with evaluations and interventions.

Serebral Palsili Çocuklarda Günlük Yaşam Aktiviteleri ile Reaksiyon Hızı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Zeynep BAHADIR AĞCE¹, Sedef ŞAHİN²

¹Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, İstanbul

²Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Serebral palsili çocuklarda günlük yaşam aktiviteleri ile reaksiyon hızı arasındaki ilişkiyi incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Serebral Palsili tanılı, yaş ortalaması 8,92 ±3,55 olan 30 çocukta günlük yaşam aktiviteleri değerlendirilmesi için ABILHAND-Kids Türkçe versiyonu, reaksiyon hızı değerlendirilmesi için ise Bruininks Oseretsky Motor yeterlilik testi (BOMYT)- 6.alt testi kullanılmıştır. **Sonuçlar:** Çalışmaya dahil edilen çocukların hepsi hemiplejik serebral palsy tanılıdır. Çocukların % 45'inin dominant eli sağ, % 55'inin ise dominant eli soldur. %60 ' ı sağ ekstremitte tutulumu gösterirken, %40'ı sol ekstremitte tutulumu göstermektedir. Çocuklardan 16'sı kız, 14'ü erkektir. Abilhand- Kids testi ortalamaları 22,46±10,40, BOMYT- alt test 6 ortalaması 4,14±2,47 olarak bulunmuştur. Günlük Yaşam Aktiviteleri ile Reaksiyon Hızı Arasındaki ilişki istatistiksel olarak incelendiğinde anlamlı fark bulunmuştur (p < 0,05). **Tartışma:** Serebral palsili çocuklarda günlük yaşam aktiviteleri ile reaksiyon hızı arasındaki ilişkinin incelenmesi çocukların ince motor becerileri değerlendirilmesinde ve tedavisinde unutulmaması gerektiği düşünülmektedir.

The Relationship Between Daily Living Activities and Reaction Rates in Children with Cerebral Palsy

Purpose: To investigate the relationship between daily living activities and reaction rate in children with cerebral palsy. **Materials and Methods:** ABILHAND-Kids Turkish version was used for evaluating activities of daily living in 30 children with cerebral palsy and mean age was 8.92±3.55 and Bruininks Oseretsky Motor Competence Test (BOMYT) -6. **Results:** Children included in the study are all diagnosed with hemiplegic cerebral palsy. 45% of the children are dominant hand right, 55% of the dominant hand is faded. 60% showed right limb involvement while 40% showed left extremity involvement. There are 16 girls and 14 boys from the children. The mean of the Abilhand-Kids test was 22.46±10.40, and the mean of the BOMYT-lower test was 4.14±2.47. The relationship between Daily Life Activities and Reaction Rate was statistically significant (p <0.05). **Discussion:** Investigation of the relationship between daily living activities and reaction rate in children with cerebral palsy is thought to be necessary for children to be evaluated in the evaluation of fine motor skills and treatment.

Kronik Ruhsal Bozukluğu Olan Bireylerde Fiziksel Aktivite Düzeyinin İncelenmesi

Hatice ABAOĞLU¹, Gamze EKİCİ¹, Esra AKI¹, Akfer KAHİLOĞULLARI², Sibel ÖRSEL²

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

²TC Sağlık Bakanlığı Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

Amaç: Bu araştırmanın amacı toplum ruh sağlığı merkezine devam eden kronik ruhsal bozuklukları olan bireylerin fiziksel aktivite düzeylerini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmaya, toplum ruh sağlığı merkezinde kronik ruhsal bozukluk tanısı ile takip edilen (şizofreni, şizoafektif bozukluk ve bipolar afektif bozukluk) yaş ortalaması 35,8 11,6 olan 128 birey (55 kadın, 73 erkek) dahil edildi. Bireylerin sosyo-demografik özellikleri kaydedildi. Fiziksel aktivite düzeyleri Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (IPAQ) ile değerlendirildi. Fiziksel aktivite seviyeleri MET yöntemi ile hesaplanarak inaktif, minimum aktif ve HEPA aktif olarak gruplandırıldı. **Sonuçlar:** Araştırmaya katılan bireylerin boy ortalaması 1,67 ,09 cm, vücut ağırlığı ortalaması 78,12 15,82 olarak bulundu. Buna göre, bireylerin vücut kitle indeksleri hesaplandığında 2'si (%1,6) VKİ18.5 aralığında; 29'u (%22,7) VKİ18.5-24.9 aralığında; 55'i (%43) VKİ 25,0-29,9 aralığında; ve 42'si (%32,8) VKİ30.0 aralığında bulundu.. Bireylerin fiziksel aktivite düzeyleri hesaplandığında 106'sının (%82,8) inaktif, 18'inin (%14,1) minimum aktif ve 4'ünün (%3,1) HEPA aktif olduğu görüldü. **Tartışma:** Bu bulgular ışığında kronik ruhsal bozukluğu olan bireylerin fiziksel aktivite seviyelerinin yetersiz olduğu söylenebilir. Bu bireylerin sağlıklı yaşam tarzını benimsemelerine ve fiziksel aktivite düzeylerini artırmalarına yardımcı olacak müdahale yaklaşımlarının geliştirilmesine öncelik verilmelidir.

Investigation of The Physical Activity Levels in Individuals With Chronic Mental Health Disorders

Purpose: The aim of this study is to examine the physical activity levels of individuals with chronic mental health disorders continuing to the community mental health center. **Materials and Methods:** 128 individuals (55 women, 73 men) with a mean age of 35.8 11.6 were included in the study, followed by chronic psychiatric disorder (schizophrenia, schizoaffective disorder and bipolar affective disorder) in the community mental health center. Individual socio-demographic characteristics were recorded. Physical activity levels were assessed by the International Physical Activity Questionnaire (IPAQ). Physical activity levels were grouped as inactive, minimum active and HEPA active by the MET method. **Results:** Individuals participating in the study had a height average of 1.67 .09 cm and a body weight average of 78.12 15.82. According to this, when the body mass indexes of the individuals were calculated, 2 (1,6%) were found in the BMI18.5 range; 29 (22.7%) were found in the BMI 18.5-24.9 range; 55 (43%) were found in the BMI 25.0-29.9 range; and 42 (32.8%) were found in the BMI 30.0 range, respectively. **Discussion:** It can be said that physical activity levels of individuals with chronic mental health disorders in these findings are inadequate. Priority should be given to the development of intervention approaches that will help these individuals adopt a healthy lifestyle and increase their level of physical activity.

Mekanik Bel Ağrılı Darphane Çalışanında Mesleki Rehabilitasyon Değerlendirmesi: Vaka Çalışması

Ceren KOÇ¹, Sedef ŞAHİN¹, Tarık DEMİROK¹, Hülya KAYIHAN¹

¹Hacettepe Üniversitesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Mekanik bel ağrısı şikayeti olan darphane çalışanın mesleğini sürdürmesine yönelik fonksiyonel çalışma kapasitesinin değerlendirilmesi **Gereç ve Yöntem:** 42 yaşında, erkek, mekanik bel ağrısı tanılı birey çalışmaya dahil edilmiştir. Kişiden demografik bilgileri, rahatsızlığına bağlı şikayetleri, yaptığı işin gereklilikleri nitel olarak alınmıştır. Kişinin işinin gerekliliklerine göre belirlenen iş aktiviteleri (başüstü uzanma, öne uzanma, öne eğilme, çömelme, denge, merdiven çıkma) ve materyal kullanımı (Progresif Sabit Dirençli Kaldırma Değerlendirmesi, PSDK değerlendirmeleri yapılmıştır. **Sonuçlar:** Birey belirlenen iş aktiviteleri değerlendirmesinde işin gerekliliklerini sağlamıştır. Ancak kişi materyal kullanımı değerlendirmesinde; servikal PSDK'da süre aşımı nedeniyle ve lumbal PSDK'da ağrısının artması nedeniyle işin gerektirdiği ağırlığa ulaşamamıştır. **Tartışma:** Darphane çalışanlarının iş yükünün belirlenmesinde objektif değerlendirmelere dayanan iş modifikasyonlarının yapılmasına ihtiyaç vardır. Literatürde darphane çalışanlarının iş kapasitelerini değerlendiren çalışmaların artması gerekmektedir.

Vocational Rehabilitation Assessment in Mint Employee with Mechanical Back Pain: Case Study

Purpose: To evaluate the functional working capacity of a mint employee with mechanical back pain in terms of maintaining his job. **Materials and Methods:** A 42-year-old male with mechanical back pain was included in the study. Demographic information, complaints related to disorder and work demands are taken qualitatively from the individual. The evaluations were made on work activities (overhead reaching, forward reaching, bending, squatting, balance, stair climbing) and material handling (Progressive Isoinertial Lifting Evaluation) PILE which are determined according to the work demands. **Results:** The individual ensured work demands in specified work activities. However, in material handling assessment, he couldn't meet the targeted weight in cervical PILE due to time out and in lumbar PILE due to pain increase. **Discussion:** There is a need to make job modifications based on objective assessments in determining the workload of mint employees. In the literature, it is necessary to increase number of the studies evaluating the work capacities of mint employees.

Kanser Tanılı Çocukların Ailelerinin Ergoterapiden Beklentileri

Burcu Semin AKEL¹, Sedef ŞAHİN¹, Meral HURİ¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Kanser tanısı ile hastanede yatmakta olan çocukların ailelerinin ergoterapi hizmetinden beklentilerinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya hastanede yatan çocukluk çağı kanseri ile takip edilen çocukların aileleri dahil edildi. Çocuklar ergoterapi seansına başladıktan 1 hafta sonra ailelere nitel analiz yoluyla ergoterapiden beklentileri sorgulandı. Görüşme 45 aile ile gerçekleştirildi. Çocukların demografik bilgileri de kaydedildi. Sonuçlar: Çalışmaya katılan ailelerin çocuklarının yaş ortalaması $7,8\pm 4,15$ yıl idi. Aileler sıklıkla ergoterapi ile çocuklarının motivasyonunun artmasını (%91), kendi başına yemek yemesini (%44), okula geri dönmelerini (%71), oyuna katılmalarını (%49) ve akademik becerilerinin artmasını (%21) beklemekte idi. Sonuçlarda ailelerin gerçekçi ve ergoterapi ile uyumlu hedefleri olması dikkati çekti. **Tartışma:** Aile beklentisi ile tedavi hedeflerinin uyumlu olması tedavinin başarılı algılanması ile ilişkilidir. Ayrıca kişi merkezli bir yaklaşım olan ergoterapinin beklenti karşılama-sı önemlidir. çalışma sonuçları tedavi planlarına önderlik edebilir. Ancak çocuklarında hedefleri ayrıca sorgulanmalıdır.

Expectations of Parents With Child Diagnosed As Cancer From Occupational Therapy

Purpose: It is aimed to investigate the expactations of parents of children who stays in hospital with the diagnosis of cancer. **Materials and Methods:** The study included parents of hospitalized children diagnosed with childhood cancer. Expectations of parents from occupational therapy was questioned by qualitative analysis after children started to get occupational therapy sessions. Interview was done with forty five participants. Demographic properties of children was also recorded. **Results:** The mean age of children whose parents participated to the study was $7,8\pm 4,15$ years. Parents generally expect an increase in motivation (%91), eat independently (%44), return to school (%71), participation in play (%49) and increase in academic skills (%21) with occupational therapy. It was remarkable that expectations of parents and occupational therapy goals suited eachother. **Discussion:** Parent expectations are related with perceived success if they are consistent with therapy goals. Also it is important that occupational therapy meet expectations as it is a client centered approach. Study results can guide treatment plans, however child's expectations also should be questioned.

Rehabilitasyon Süreçlerinde Duygular ve Duygu Düzenleme

Sevginar VATAN¹

¹Hacettepe Üniversitesi Psikoloji Bölümü, Ankara

İnsanın psikolojik işlevselliği ve iyilik hali biliş, duygu ve davranışlarının bir bütünüdür. İyilik halinde olduğu gibi rehabilitasyon süreçlerinde de düşünce, duygu ve davranışlar arasındaki karşılıklı etkileşimin önemli olduğu düşünülmektedir. Söz konusu bileşenlerden duygu ve duygulanım süreçleri psikolojik iyilik haline, tedavi süreç ve sonuçlarına etki eden önemli faktörlerdir. Tedavi sürecinde danışanın duyguları, duygularının yoğunluğu ve sergilenmesi dikkat gerektirmektedir. Herhangi bir duygu uzun sürerse veya yoğunlaşırsa terapiye müdahale etme veya danışan ve uzman arasındaki terapötik ilişkiyi bozma potansiyeline sahiptir. Dolayısı ile, duyguların tanınması, taşıdıkları mesajların bilinmesi, terapiye uzun süreli ve yoğun olarak ortaya çıktıklarında nasıl anlaşılacakları, ele alınacakları ve yönetilecekleri gözden geçirilmelidir. Bu çalışmada neşe, öfke, tiksinti, kaygı, üzüntü, sakinlik ve suçluluk olmak üzere 7 duygu ele alınmaktadır. Bu çalışmada söz konusu bu 7 duygunun tanımları, işlevleri ve kişi için taşıdıkları bilgiler yer almaktadır. Ayrıca; bu duygular ile ilgili olarak duygusal yoğunluğu ele almada kullanılacak duyguya tanıklık etme, duygusal rezonans gösterme, duyguyu adlandırma ve gerektiğinde müdahale etme olmak üzere 4 temel yaklaşıma yer verilmektedir.

Emotion and Emotion Regulation in Rehabilitation Process

The psychological functioning and well-being of a person is a whole of cognition, emotion and behavior. It is thought that the interaction between thoughts, feelings and behaviors is important in the rehabilitation process as well as in well-being. The emotion and emotional processes of these components are important factors affecting psychological well-being, treatment process and treatment results. In the course of treatment, the client's feelings, the intensity of their emotions and their exhibits require attention. If any emotion is long or intense, the therapies have the potential to interfere or disrupt the therapeutic relationship between the client and the expert. Therefore, the recognition of emotions, the messages they are aware of, how they will be understood, handled and managed should be observed in the long-term and intensified emergence of therapy. In this study, seven emotions are taken as joy, anger, disgust, anxiety, sadness, calmness and guilt. In this study these 7 emotions' definitions, functions, and information that they carry for the person. Also; there are four basic approaches such as witnessing, emotional resonance, emotional naming, and intervention when needed, which can be used to deal with emotional intensity in relation to these emotions.

Otizm Spektrum Bozukluğu Tanılı Çocuklarda El Manipülasyon Becerilerinin İncelenmesi

Meral Huri¹, Sinem Kars¹, Meral Huri¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Çalışmamızın amacı otizm spektrum bozukluğu tanılı çocuklarda otizm şiddetine göre el manipülasyon becerilerinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza duyuşal işleme tedavisi alan otizm spektrum bozukluğu tanılı 33 çocuk dahil edilmiştir. Ergoterapi değerlendirmesi sonrasında çocukların el manipülasyon becerileri Manual Ability Clasification System (MACS) ile değerlendirildi. MACS sonuçları otizm şiddetine göre incelendi. Değerlendirme sonuçları istatistiksel olarak incelendi. **Sonuçlar:** Çalışmaya 7'ü kız, 26 erkek olmak üzere toplam tane 33 çocuk dahil edildi. Çocukların yaş ortalaması 62,12 yıl idi. Ağır otizm spektrum bozukluğu tanılı çocukların manipülasyon becerileri ile orta ve hafif şiddetli otizm spektrum bozukluğu olan çocuklara göre istatistiksel olarak farklı ($p < 0,05$) iken hafif ve orta şiddette otizm spektrum bozukluğu tanılı çocuklarda istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmemiştir ($p > 0,05$). **Tartışma:** Otizm spektrum bozukluğu tanılı çocukların el manipülasyon becerilerinde farklı paternler gözlenebilmektedir. Bu paternlerin oluşmasında etkili olabilecek nedenlerin araştırıldığı ileri çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Investigation of Hand Manipulation Skills of Children with Autism Spectrum Disorder

Purpose: To investigate the hand manipulation skills due to severity of autism in children with autism spectrum disorder. **Materials and Methods:** Thirty-three children with autism spectrum disorder receiving sensory processing therapy were included. After the initial evaluation of the occupational therapy, children's hand manipulation skills were assessed with Manual Ability Clasification System (MACS). MACS results were analyzed according to autism severity. The results were analyzed. **Results:** A total of 33 children, 7 girls and 26 boys, were included. The average age of the children was 62.12 years. Hand manipulation skills of children with severe autism spectrum disorder was statistically different ($p < 0.05$). **Discussion:** Different patterns can be observed in hand manipulation skills of children with autism spectrum disorder. Further studies are suggested to investigate the possible causes of these patterns.

Özel Öğrenme Güçlüğü Tanılı Çocuklarda El Manipülasyon Becerileri ve Görsel Algılama Becerilerinin İncelenmesi

Meral Huri¹, Barkın Köse¹, Sinem Kars¹, Hülya Kayıhan¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Çalışmamızın amacı öğrenme güçlüğü tanılı çocuklarda el manipülasyon becerilerinin görsel algılama becerilerine göre incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza duyuşal işleme tedavisi alan özel öğrenme güçlüğü tanılı çocuklar dahil edilmiştir. Ergoterapi değerlendirmesi sonrasında çocukların el manipülasyon becerileri Manual Ability Clasification System (MACS) ile değerlendirildi. Görsel algılama becerisi Gelişimsel Görsel Motor İntegrasyon Testi (VMI) ile değerlendirildi. Test sonuçları istatistiksel olarak incelendi. **Sonuçlar:** Çalışmaya 5'ü kız, 9 erkek olmak üzere toplam tane 14 çocuk dahil edildi. Çocukların yaş ortalaması 81,4 yıl idi. Özel öğrenme güçlüğü tanılı çocukların el manipülasyon becerileri Seviye III, Seviye IV ve Seviye V arasında değişiklik gösterdi. Çocukların geometrik şekil kopyalama becerileri ile MACS puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki elde edildi ($p < 0,05$). **Tartışma:** Özel öğrenme güçlüğü tanılı çocukların el manipülasyon becerilerinde farklı paternler gözlenebilmektedir. Bu paternlerin oluşmasında görsel motor becerilerin de etkili olduğu düşünülmektedir. Bu karmaşık ilişkilerin incelendiği ileri çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Investigation of Hand Manipulation and Visual Perception Skills of Children with Learning Disorder

Purpose: To investigate the hand manipulation skills and visual perception skills of children with learning disorder. **Materials and Methods:** Fourteen children with learning disorder receiving sensory processing therapy were included. After the initial evaluation of the occupational therapy, children's hand manipulation skills were assessed with Manual Ability Clasification System (MACS) while visual perception was assessed with Developmental Visual Motor Skills Test (VMI). The results were analyzed. **Results:** A total of 14 children, 5 girls and 9 boys, were included. The average age of the children was 81.4 years. Hand manipulation skills of children with learning disorder were between LevelIII, Level II and Level I. Relationship between MACS results and VMI results were found ($p < 0,05$) **Discussion:** Different patterns of visual motor integration and hand manipulation skills can be observed in children with learning disorder. Further studies are suggested to investigate the possible causes of these patterns.

Mezuniyet Sonrası Somatik Deneyimleme Eğitimi Alan ve Almayan Terapistlerin Egzersize Bakış Açılarının İncelenmesi

Meral HURİ¹, Mahmut YARAN², Sedef ŞAHİN¹, Hülya KAYIHAN¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Havza MYO, Samsun

Amaç: Çalışmamızın amacı mezuniyet sonrası somatik deneyimleme eğitimi alan ve almayan terapistlerin egzersize bakış açılarını incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza “Engelli Bireylerin İstihdam Edilebilirliğinin Artırılması için Teknik Yardım Projesi” (Europe Aid/136449/IH/SER/TR) projesi dahilinde Somatik Deneyimleme Eğitimi alan ve almayan terapistler çalışma ekibin hazırladığı eğitim hakkında memnuniyet ve egzersiz algısının incelendiği kontrol listesi ile değerlendirildi. Sonuçlar istatistiksel analiz ile karşılaştırıldı. **Sonuçlar:** Çalışmaya somatik deneyimleme eğitimi alan 30; almayan 36 terapist olmak üzere toplam 66 terapist dahil edildi. Somatik deneyimleme eğitimi alan ve almayan terapistlerin egzersize bakış açıları istatistiksel olarak farklı bulundu ($p < 0.05$). **Tartışma:** Somatik deneyimleme eğitimi alan terapistlerin egzersize bakış açısı fiziksel becerilerin geliştirilmesi ve ağrının azaltılması gibi fonksiyonelliği etkileyebilme üzerine iken somatik deneyimleme eğitimi alan terapistlerin daha çok vücut-beden-ruh bütünlüğü, iyilik hali ve yaşam kalitesi üzerinde odaklanmaktadırlar. Terapistlerin mezuniyet sonrası somatik deneyimleme eğitimlerine katılması bütüncül bakış açılarının geliştirilmesine imkan sağlayacaktır.

Exercise Perception of The Therapists Who Recieved and Did Not Recieved Somatic Experiencing Training

Purpose: The aim of our study is to examine the perspectives of exercise of therapists who received and did not receive post graduate somatic experiencing training. **Materials and Methods:** Exercise perspective of therapists who received and did not receive Somatic Experience Training within the “Technical Assistance for Increasing the Employment of Disabled Persons Project” (Europe Aid / 136449 / IH / SER / TR) was assessed with a checklist including evaluation of satisfaction and training perception. The results were compared with statistical analysis. **Results:** Results of 30 therapists who had received somatic experiencing training (Group I) and 36 who did not had somatic experiencing training (Group II) were included. The exercise perception of the groups were statistically different (p). **Discussion:** The therapists who received somatic experiencing training focus on body-mind-spirit integrity, well-being and quality of life, while therapists who did not receive training in somatic experience focus on the abilities which influence physical functioning such as developing physical skills and reducing pain. Participation of therapists in post-graduate somatic experiencing training will enable the development of holistic view of therapists.

Üstün Zekalı Çocukların Aktivite Katılımlarının Belirlenmesi

Zeynep KUZU¹, Çiğdem ÖKSÜZ¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışma, 8-12 yaş aralığındaki üstün zekalı çocukların aktivite katılımlarının belirlenmesi amacıyla yapıldı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışma, Kanıta Dayalı Ergoterapi Uygulamaları Dersi kapsamında Eylül 2016-Mart 2017 tarihlerinde Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümünde yapıldı. Çalışmaya 8-12 yaş aralığında 16 üstün zekalı çocuk katıldı. Çalışmaya katılan çocukların velileri değerlendirme öncesinde çalışma hakkında bilgilendirildi ve veli onam formu imzalatıldı. Değerlendirmede Sosyo-Demografik Bilgi Formu ve CAPE(Çocukların Aktivite Katılımlarının ve Eğlenmenin Belirlenmesi Ölçeği) uygulandı. Çalışmada üstün zekalı çocukların katılım gösterdikleri aktiviteler, aktivite sıklıkları, aktiviteleri kimlerle ve nerede yaptıkları ve bu aktiviteleri yaparken ne kadar eğlendikleri incelendi. **Sonuçlar:** Üstün zekalı çocukların CAPE anketinde sorgulanan 55 aktivitenin ortalama olarak 24 ünü gerçekleştirdikleri bulundu. En fazla yapılan aktiviteler Tv izlemek, ev ödevi yapmak ve boyama yapmak; en az yapılan aktiviteler ise gönüllü aktivitelere katılmak, paralı bir işte çalışmak ve toplumsal organizasyonlara katılmak olarak bulundu. Üstün zekalı çocukların sorgulanan aktiviteleri düşük sıklıkta, genellikle yalnız ve evde yaptıkları ve aktiviteleri yaparken yüksek derecede eğlendikleri bulunmuştur. **Tartışma:** Aktivitelere katılımı artırmak için katılımı etkileyen kişisel ve çevresel faktörlerin belirlenmesi ve toplum temelli yaklaşımlar uygulanarak toplumsal katılımın sağlanması gerektiği düşünülmektedir

The Determination of Gifted Children's Activity Participation

Purpose: This study was conducted to determine the activity participation of gifted children aged 8-12 years. **Materials and Methods:** This study was carried out in Hacettepe University Faculty of Health Sciences Department of Occupational Therapy between September 2016 and March 2017 as a part of Evidence Based Occupational Therapy Application Course. Sixteen gifted children participated in the study between the ages of 8-12. Parents of the children participating in the study were informed about the study before the evaluation and the parental consent form was signed. Socio-Demographic Information Form and CAPE (Children's Activity Participation and Amusement Scale) were applied in the evaluation. In the study, gifted children were surveyed about the activities they attended, the frequency of activities, with whom and where they were doing activities, and how much they enjoyed doing these activities. **Results:** It was found out that 55 activities questioned by gifted children in the CAPE questionnaire performed an average of 24 activities. Most done activities were founded as watching TV, doing homework and painting; the activities which were done least were founded as participating in volunteer activities, working in a paid Job and participating in social organizations. The gifted children were found to have a high frequency of activities that they questioned at a low frequency, usually alone and at home and doing activities. **Discussion:** It is thought order to increase participation in the activities, personal and environmental factors affecting participation should be determined and social participation should be achieved by implementing community-based approaches.

Multipl Skleroz'lu Bireylerde Kanada Aktivite Performans Ölçümü'nün Türkçe Kültürel Adaptasyonu, Geçerlilik ve Güvenilirliği

Berkan TORPİL, Gamze EKİCİ

Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: u araştırma, Multipl Skleroz'lu (MS) bireylerde kişi merkezli bir sonuç ölçümü olan Kanada Aktivite Performans Ölçümü'nün (KAPÖ) Türkçe'ye uyarlanması, kültürel adaptasyonu, geçerlilik ve güvenilirliğinin araştırılması amacıyla planlandı. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya Mini Mental Durum Testi'nden 24 ve üstü puan alan MS'li bireyler dahil edildi. Dünya Sağlık Örgütü'nün tanımladığı çeviri prosedürü uygulandı. Anket Türkçe çevirisi sonrası, anadili İngilizce olan uzman ekip tarafından İngilizce'ye çevrildi. Jüri tarafından gerekli kültürel adaptasyonları tartışılarak ölçeğin son hali belirlendi. Değerlendirmelerden bir hafta sonra bireylere tekrar test yapıldı. Uygulama esnasında anketin Türk kültürüyle uyumlanmasında herhangi bir problem yaşanmadı. **Sonuçlar:** KAPÖ ile belirlenen problemlili aktivite sayısı 342dir. MS'li bireyler en fazla kendine bakım alanında problemlili aktiviteler belirtti. Bireylerin en fazla problem belirttiği aktivitelerin başında toplu ulaşım kullanımı ve merdiven inip çıkmadır. KAPÖ'nün geçerliliğinin belirlenmesinde Sağlık Değerlendirme Anketi, Genel Özürlülük Değerlendirme Ölçeği, Multipl Skleroz Yaşam Kalitesi-54 fiziksel ve bilişsel puanları arasındaki ilişkilere bakıldı. Bu incelemeler sonucunda KAPÖ'nün geçerli bir ölçüm olduğu saptandı. Güvenilirlik incelemesinde test tekrar test ve iç tutarlılık katsayısına bakıldı. Bir hafta arayla yapılan tekrar test uygulamaları sonrasında Cronbach iç tutarlılık katsayısına bakıldı. İç tutarlılık katsayısı 0,9-1 aralığında olup KAPÖ'nün mükemmel düzeyde güvenilir olduğu saptandı. **Tartışma:** KAPÖ'nün Türkçe versiyonu başta MS'li bireyler olmak üzere pek çok hastalık ve bozukluk durumlarında akademik ve klinik anlamda kullanılabilecek geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olduğu bulundu.

Turkish Cultural Adaptation, Validity and Reliability of Canadian Occupational Performance Measure in People With Multiple Sclerosis

Purpose: This study was conducted to determine whether people with Multiple Sclerosis (MS) was designed to investigate the adaptation, cultural adaptation, validity and reliability of Canadian Occupational Performance Measure (COPM), a client centered outcome measure, to Turkish. **Materials and Methods:** People with MS scores of 24 or higher were included in the study to the Mini Mental State Examination. The translation procedure defined by the WHO has been implemented. After the Turkish translation, the questionnaire was translated into English by a team of native speakers. The final form of the scale was determined by discussing the necessary cultural adaptations by the jury. People with MS were implemented re-test one week after the assessments. **Results:** 342 occupations were identified. People with MS indicated the most problematic occupations in self-care. Stair climbing and public transportation are the most problematic occupations. The validity of COPM was determined by looking at the correlation between the Health Assessment Questionnaire, Expanded Disability Status Scale, Multiple Sclerosis Quality of Life-54 physical and cognitive scores. In consequence of these examinations, it was determined that the COPM was a valid measurement. On the reliability test, test retest and internal consistency coefficient were checked. Cronbach's internal consistency coefficient was evaluated after re-testing with one week's search. Cronbach's was found to be in the range of 0.9-1. **Discussion:** The Turkish version of COPM was found to be a valid and reliable measurement tool that can be used academically and clinically in many diseases and disorders, especially MS people.

Multipl Skleroz'lu Bireylerin Aktivite Performans Problemlerinin İncelenmesi

Berkan TORPİL¹, Gamze EKİCİ¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Multipl Skleroz (MS), Santral Sinir Sistemi'nde (SSS) inflamatuvar demiyelinizan olaylar sonucu gelişen bir hastalıktır. MS tedavisinde medikal yaklaşımlar hastalık belirtisinin ve ilerlemesinin yavaşlatılmasını amaçlarken, rehabilitasyon yaklaşımlarının amacı bireyin hastalık belirtilerinin ve ilerlemesinin yavaşlatılmasının yanı sıra kendine bakım, serbest zaman ve üretkenlik aktivitelerinde de bağımsızlığının en üst düzeyde olmasını amaçlamaktadır. Çalışmamız, MS'li bireylerin aktivite performans problemlerinin incelenmesi ve derecelendirilmesi amacıyla yapılmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya bireylerin bilişsel durumlarının derecelendirilmesinde kullanılan Mini Mental Durum Testi'nden 24 ve üstü puan alan MS tanısı almış 18-65 yaş arası 55'i kadın 27'si erkek olmak üzere 82 birey çalışmaya katılmıştır. Bireylerin aktivite performans problemlerinin belirlenmesinde, bireylerin aktivitelerinin önemini, performansını ve memnuniyetini 1 ile 10 puan arasında derecelendiren Kanada Aktivite Performans Ölçümü (KAPÖ) kullanılmıştır. **Sonuçlar:** KAPÖ ile değerlendirilmesi yapılan bireyler 342 aktivitede problemlerinin olduğunu belirtmişlerdir. Bireylerin ortalama performans ve memnuniyet puanları sırayla 3,651,99 ve 3,471,96'dır. Bireylerin, %47'sini kendine bakım, %21'ini üretkenlik ve %32'sini serbest zaman alanında problem yaşadığı aktiviteler oluşturmaktadır. Kendine bakım alanındaki problemlerin %51'ini fonksiyonel mobilite, %37'sini kişisel bakım ve %12'sini toplumda kendini idare etme aktiviteleri, üretkenlik alanındaki problemlerin %72'sini ev işi yönetimi, %23'ünü maaşlı/maaşsız iş ve %5'ini oyun/okul aktiviteleri, serbest zaman alanındaki problemlerin %45'ini aktif rekreasyon, %33'ünü sosyalleşme ve %22'sini sessiz rekreasyon aktiviteleri oluşturmaktadır. **Tartışma:** MS'li bireylerin kendine bakım, üretkenlik ve serbest zaman alanlarında çeşitli aktivitelerde problem yaşadığı belirlenmiştir. MS'li bireylerin aktivite performans problemlerine yönelik ileri çalışmaların yapılması önemli olacaktır. Bireye, çevreye ve aktiviteye ait ayrı ayrı değerlendirmelerin ve müdahalelerin yapılması faydalı olacaktır.

Investigation of Occupational Performance Problems of People With Multiple Sclerosis

Purpose: Multiple sclerosis (MS) is a disease that develops in the central nervous system inflammatory demyelinating events. While medical approaches to MS treatment aim to slow disease symptoms and progression, rehabilitation approaches aim to maximize the independence of self-care, leisure time and productivity, as well as slowing disease symptoms and progression of them. Our study was conducted to examine and grade occupational performance problems of people with MS. **Materials and Methods:** 82 people, including 55 female and 27 male, aged 18-65 years, who had MS score of 24 or higher, were included in the study in the Mini Mental Status Exam, which was used in the cognitive status of the people. Canadian Occupational Performance Measure (COPM), which measures the importance, performance and satisfaction of people' occupations between 1 and 10 points, is used to determine individual performance problems. **Results:** 342 occupations problems were determined. The average performance and satisfaction are 3.651.99 and 3.471.96. These problems made up 47% self-care, 21% productivity and 32% leisure. 51% of self-care are functional mobility, 37% are personal-care and 12%

are community-management, 72% of problems in productivity are in the household management, 23% are in paid or unpaid work and 5% school/play, 45% of leisure are active recreation, 33% are socialization and 22% are quiet recreation. **Discussion:** People with MS have been found to have problems in self-care, productivity and leisure. Further studies on occupational performance problems of them will be important. Evaluations and interventions of the people, the environment and the occupations will be useful.

Kişi Merkezli Müdahale Yaklaşımının İdiopatik Afazi Tanısı Almış Geriatrik Bir Birey Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi: Vaka Çalışması

Berkan TORPİL¹, Onur ALTUNTAŞ¹, Mavi Menekşe ÖZ¹, Mine UYANIK¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Afazi, sonradan oluşan fokal beyin lezyonları sonucu beyindeki konuşma merkezleri ve bunların birbirleriyle olan bağlantılarındaki bozukluklar sonucu ortaya çıkan lisan problemidir. Afazi tedavisinde rehabilitasyon yaklaşımlarının amacı, bireyin hastalık belirtilerinin ve ilerlemesinin yavaşlatılmasının yanı sıra kendine bakım, serbest zaman ve üretkenlik aktivitelerinde de bağımsızlığının artırılmasıdır. Kişi-Merkezli müdahale yaklaşımının İdiopatik Afazi(İA) tanısı almış geriatrik kadın bir bireyde aktivite performansı ve memnuniyeti üzerindeki etkilerinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** 71 yaşında İA'li kadın birey, Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü'nde 24 haftalık, haftada 2 gün süren programa alınmıştır. Bireyin problem yaşadığı alanları bulmak için aktivitelerin önemini, performansını ve memnuniyetini likert skalasına göre 1 ile 10 puan arasında derecelendiren Kanada Aktivite Performans Ölçümü(KAPÖ) uygulanmıştır. KAPÖ de belirlenen aktivitelere göre oluşturulan müdahale programında, bilişsel becerileri değerlendirmek için Mini Mental Durum Testi(MMDT), fonksiyonel bağımsızlığı ölçmek için Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği(FBÖ), Depresyon düzeyinin belirlenmesinde Geriatrik Depresyon Ölçeği Kısa Form(GDÖ) kullanılmıştır. **Sonuçlar:** KAPÖ ile belirlenen en önemli 5 aktivite tespit edilmiştir. MMDT puanı 24/30, FBÖ puanı 114/128, GDÖ puanı 11/15 olarak bulunmuştur. Bireyin belirlediği 5 aktivitenin önem puan ortalaması 9,4 , performans puanları ortalaması 2,4 memnuniyet puanları ortalaması 2 olarak belirlenmiştir. 24 hafta sonunda yapılan değerlendirmede MMDT puanı 28/30, FBÖ puanı 122/128 , GDÖ puanı 4/15 olarak saptanmıştır. Birey, belirlenen 5 aktivite için performans puan ortalaması 7, memnuniyet puan ortalaması 6,4 bulunmuştur.

Tartışma: Kişi merkezli rehabilitasyon uygulamasının İA tanılı kadın geriatrik bir birey üzerinde olumlu etkileri bulunmuştur. İleri çalışmalarda örneklem sayısının artırılıp, bireylerin aktivite performans problemlerine yönelik çalışmaların artırılmasının önemli olduğunu düşünmekteyiz.

Client-Centred Intervention Approaches Effect of A Person With Idiopathic Aphasia: Case Study

Purpose: Aphasia is the result of language problems that result from subsequent disorders of the focal brain lesions in the resultant speech centers and their connections to each other. The aim of rehabilitation approaches in aphasia treatment is to increase the independence of self-care, leisure and productivity as well as slowing the individual's symptoms and progression. To examine the effects of the client-centered intervention approach on the occupational performance in a geriatric female person with Idiopathic Aphasia(IA). **Materials and Methods:** A 71-year-old female client with IA was included in the rehabilitation program at Hacettepe University, Faculty of Health Sciences, Department of Occupational Therapy. The performance problems were determined by COPM, MMSE at the cognitive level, FIM at the level of independence, and GDS at the level of depression. A 24-week, 2-day-a-week intervention program was drawn. **Results:** The 5 most important activities, which constitute occupational performance problems and were determined by COPM, were identified. MMSE 24/30,

FIM 114/128, GDS 11/15, were found. The average score of the 5 activities determined by the individual, the average of the performance was 2.4 and satisfaction was 2. At the end of the 24-week evaluation, MMSE 28/30, FIM 122/128, and GDS 4/15 were found. Individuals were found to have a performance 7 and a satisfaction 6.4. **Discussion:** In this study was found positive effect of client-centered intervention approach on a person with IA. We think that it is important to increase the number of samples in future studies and to increase the studies on individuals' occupational performance problems.

Kişi Merkezli Müdahale Yaklaşımının Alzheimer Tanısı Almış Geriatrik Bir Birey Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi: Vaka Çalışması

Onur ALTUNTAŞ¹, Berkan TORPİL¹, Mavi Menekşe ÖZ¹, Mine UYANIK¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Kişi merkezli ergoterapi müdahale yaklaşımının Alzheimer tanısı almış geriatrik erkek bir bireyde aktivite performansı üzerindeki etkilerinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** 71 yaşında Alzheimer tanılı erkek birey Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü'nde rehabilitasyon programına alınmıştır. Bireyin problem yaşadığı aktiviteleri ve bu aktivitelerdeki performans ve memnuniyet düzeylerini bakım vereniyile belirlemek için Kanada Aktivite Performans Ölçümü (KAPÖ) kullanılmıştır. KAPÖ'ye göre oluşturulan müdahale programında, bilişsel beceriler Mini Mental Durum Testi (MMDT), fonksiyonel bağımsızlık Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği (FBÖ), dengeyi ve yürüme Tinetti Denge ve Yürüme Testi (TDYT) kullanılarak ölçülmüştür. 24 haftalık, haftada 3 gün süren müdahale programı çizilmiştir. **Sonuçlar:** Bakım vereniyile birlikte önemli 5 aktivite KAPÖ'le tespit edilmiştir. MMDT puanı 18/30, FBÖ puanı 84/128, TDYT puanı 20/28, olarak bulunmuştur. Bireyin bakım vereninin belirlediği 5 aktivitenin önem puan ortalaması 9.4, performans puanları ortalaması 2,2, memnuniyet puanları ortalaması 2 olarak belirlenmiştir. 24 hafta sonunda yapılan değerlendirmede puanlar MMDT puanı 20/30, FBÖ puanı 96/128, TDYT puanı 24/28 olarak bulunmuştur. Bireyin bakımvereniyle belirlenen 5 aktivite için performans puan ortalaması 3,4, memnuniyet puan ortalaması 3,2 olarak bulunmuştur. **Tartışma:** Kişi merkezli ergoterapi uygulamasının Alzheimer tanısı almış geriatrik bir bireyde aktivite performansı üzerine olumlu etkisinin olduğu bulunmuştur. Alzheimer üzerine yapılan çalışmalarda kişi merkezli ve bütüncül yaklaşımların uygulanması bireylerin günlük yaşam, üretkenlik ve serbest zaman aktivitelerinde daha aktif ve bağımsız olacağını düşünmekteyiz. İleri çalışmalarda örneklem sayısı artırılarak bireylerin aktivite performansı üzerinde hangi alanlarda daha çok problem yaşadığının belirlenmesi ve buna yönelik müdahale programlarının geliştirilmesi önemli olacaktır.

Client-Centred Occupational Therapy Intervention Approaches Effect of A Geriatric Person With Alzheimer Disease: Case Study

Purpose: The study of the effects of the client-centered occupational therapy intervention approach on the occupational performance in a geriatric person with Alzheimer disease. **Materials and Methods:** A geriatric male client (age 71) with Alzheimer's disease was taken to a rehabilitation program at Hacettepe University, Occupational Therapy Department. The Canadian Occupational Performance Measurement (COPM) was used to learn the occupational performance problems of the client. Cognitive skills were measured using the Mini Mental State Examination (MMSE), Functional Independence were measured Functional Independence Measure (FIM), balance and walking were measured Tinetti Balance and Gait Test(TBGT) in the intervention program based on the KAPÖ. A 24-week, 3-day-a-week intervention program was drawn. **Results:** 5 activities were identified according to COPM with his caregiver. MMSE score 18/30, FIM score 84/128, TBGT score 20/28. Average scores of 5 activities were found as performance 2.2, satisfaction 2. The scores on the assessment made at the 24th week were MMSE 20/30, FIM

96/128, TBGT 24/28. The averages of the scores of the identified activities were performance 3.4, satisfaction 3.2. **Discussion:** Client-centered occupational therapy practice approach has positive effects on occupational performance in a geriatric person with Alzheimer's. In the studies on Alzheimer's, we think that the application of client-centered and holistic approaches will make individuals more active and independent in daily life, productivity and leisure time activities. It will be important to identify the areas in which individuals are experiencing more problems in their occupations and to develop intervention programs for them by increasing the number of samples in further studies.

Kanser Tanılı Çocukların Meslek Tercihlerinin Belirlenmesi

Burcu Semin AKEL¹, Sedef ŞAHİN¹, Meral HURİ¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü

Amaç: Kanserın toplum genelinde beklenen prognozu nedeniyle kansere bağılı depresyon ve motivasyon kaybı sıklıkla görülmektedir. Motivasyon kaybı tüm aktivite alanlarında görülmekle birlikte irade kaybına da yol açabilmektedir. Çocuklukta ve ergen dönemde gelecek ile beklenti, üretici aktivitelere olan istek kişilerin katılımı için önemlidir. Çalışmanın amacı kanser tanılı bireylerin meslek ile ilgili motivasyonlarının ve tercihlerinin belirlenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 12-18 yaş grubunda yer alan kanser tanılı 15 çocuk dahil edilmiştir. Çocuklarla meslek ile ilgili motivasyon ve tercihleri ilgili görüşme gerçekleştirilmiştir. Veriler yüzde cinsinden hesaplanmış, nitel cevaplar kaydedilmiştir. **Sonuçlar:** çocukların %35 oranda ergoterapist, %20 oranlarında öğretmen ve doktor olmak istedikleri, %20'sinin hiçbirşey yapmak istemediği belirlenmiştir. Çocukların %80'inin gelecekle ve üretici aktivitelerle ilgili motivasyonu vardı. **Tartışma:** çocukların tercih ettikleri mesleklere bakıldığında en çok karşılaştıkları sağlık personeli ve öğretmen tercihleri vardı. Bu durum çocukların mesleklerle ilgili çok fazla bilgisi olmadığını veya bu konuda özellikle bir ilgilerinin oluşmadığını göstermektedir. Ancak çocukların çoğunluğunun motivasyonu göz önüne alındığında üretici aktivitelere yönelik tedavi planı da yapılmalıdır.

Determination of Occupational Preferences of Children With Cancer

Purpose: Motivation loss and depression is common in cancer because of the expected outcome of the disease. Loss of motivation is seen in all of occupational performance areas and can cause decrease in volition. Expectation from future and willingness for productive activities is important for participation. The aim of the study is to determine the motivation and preference of subjects with the diagnosis of cancer. **Materials and Methods:** Fifteen child between ages of 12-18 years participated to the study. In interview was conducted with children about motivation and occupational preference. Data was calculated as percentage and qualitative results were recorded. **Results:** children wanted to be occupational therapist (%35), teacher (%20), doctor (%20). 20% did not want to do anything. 80% of children had motivation for future and productive activities. **Discussion:** Preferred activities showed that children knows the occupations that they see most, health care Professional and teacher. This situation showed that children do not have enough knowledge on occupations or they do not really have an ambition. Plan should be made for also productive activities for especially adolescent child.

"Öz-Yönetim Becerisi Ölçeği-Kısa Form'unun (ÖYBÖ-K)" Tip 2 Diyabetlilerde Türkçe Güvenilirlik ve Geçerliliğinin İncelenmesi

Gamze EKİCİ¹, Başar ÖZTÜRK², Sevilay KARAHAN³

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

²Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul

³Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyoistatistik AD, Ankara

Amaç: İşlevsellikteki kayıplar, kayıplarla baş etme kapasitesinde azalmaya neden olur. Bu durumda öz-yönetim becerileri daha da önem kazanır. Bu çalışma "Öz-Yönetim Becerisi Ölçeği-Kısa Form'unun (ÖYBÖ-K)" tip 2 diyabetlilerde Türkçe güvenilirlik ve geçerliliğinin incelenmesi amacıyla planlandı. **Gereç ve Yöntem:** Yaşları 53,3±4,7 yıl olan 120 tip-2 diyabetli birey (57 kadın; 63 erkek) dahil edildi. ÖYBÖ-K'ün İngilizce'den Türkçe'ye ileri-geri çevirisi yapıldı. Ayrıca İyi Olma Hali Anketi-22 (WBQ22) ve Nottingham Sağlık Profili (NSP) uygulandı. **Sonuçlar:** ÖYBÖ-K cronbach alfa değeri 0,973'dü. Ölçeğin güvenilirliğini incelemek için 28 katılımcıya bir hafta sonra tekrar-test yapıldı. Sonucunda ÖYBÖ-K intraclass korelasyon katsayılarının "Olumlu düşünce yapısı" maddesi haricinde tüm alt gruplarda 0,93'ün üzerinde olduğu bulundu. Concurrent geçerliliği açısından Pearson korelasyon katsayısı incelendiğinde ÖYBÖ-K'ün WBQ22 ile yüksek düzeyde pozitif korelasyonu; NSP'nin tüm boyutlarıyla ise negatif korelasyonu olduğu görüldü. Ölçeğin yapısının orijinal yapıya iyi uyduğu doğrulayıcı faktör analizi ile tespit edildi. Erkek ve kadın katılımcılar arasında ölçek puanı açısından fark yoktu. **Tartışma:** Öz yönetim, azalan kaynaklar karşısında bile yaşam boyu refahı sağlamaktır. Ayrıca öz yönetimle bireyin geride kalan kapasitesine odaklanılmaktadır. Diyabeti olan bireylerde de zaman içinde oluşabilecek fonksiyon kayıplarıyla baş etme açısından öz-yönetim becerilerinin incelenmesi gereklidir. Karar almak, Kendine yatırım yapma, Çeşitlilik, Çoklu işlevsellik, Öz-yeterlilik ve Olumlu düşünce yapısı olmak üzere öz-yönetim becerilerini değerlendiren ÖYBÖ-K Türkçe diyabetlilerde geçerli ve güvenilir bir ölçektir.

Analyse of Reliability and Validity of Turkish "Self-Management Ability Scale-Short Version (SMAS-S)"

Purpose: Functional losses cause loss of capacity to deal with losses. In this case, self-management skills become more important. This study was planned to examine the reliability and validity of the Turkish version of the "Self-Management Ability Scale-Short Form(SMAS-S)" type 2 diabetes. Materials and Methods: 120 type-2 diabetics (57women, 63men) with a mean age of 53.3±4.7 years were included. SMAS-S was translated from English to Turkish. In addition, Well-being Questionnaire-22(WBQ22) and Nottingham Health Profile(NHP) were applied. **Results:** The Cronbach alpha value of the SMAS-S was 0.973. Twenty-eight participants were re-tested one week later to examine the reliability of the scale. As a result, the intraclass correlation coefficients of SMAS-S were found to be over 0.93 in all subgroups except the item "Positive Frame of Mind". When the Pearson correlation coefficient for concurrent validity was examined, a high positive correlation was observed between WBQ22 and SMAS-S; Negative correlations were found with all dimensions of NHP. Confirmatory factor analysis of the structure of the scale was found to be good as the original structure. There was no difference between the male and female participants in terms of scale score. **Discussion:** Self-management is to provide life-long welfare even in the face of diminishing

resources. It also focuses on remaining capacity of individual. Individuals with diabetes also need to examine self-management skills in terms of coping with loss of function that may occur over time. SMAS-S evaluates "Taking Initiatives, Investment Behavior, Variety, Multifunctionality, Self-efficacy, and Positive Frame of Mind" and SMAS-S Turkish is a valid and reliable measure in Diabetics.

Tip 2 Diyabetli Hastalarda "Diyabetik Ayakta Kendine Bakım Davranışı Skalası" Türkçe Formu: Güvenilirlik ve Geçerlilik

Gamze EKİCİ¹, Başar ÖZTÜRK², Sevilay KARAHAN³

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

²Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, İstanbul

³Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyoistatistik AD, Ankara

Amaç: Henüz günlük ayak bakım rutinini her yönüyle ölçen, Türkçe güvenilirlik ve geçerliliği iyi olan bir ölçüm aracı mevcut değildi. Bu çalışma, tip 2 diyabetli hastalarda Diyabetik Ayakta Kendine Bakım Davranışı Skalası'nın (DAKBDS) Türkçe'sini test etmek, kültürel olarak uyarlamak ve doğrulamak üzere planlandı. **Gereç ve Yöntem:** Yaşları 53,3±4.7 yıl olan 119 tip-2 diyabetli birey (57 kadın; 62 erkek) dahil edildi. DAKBDS'nin İngilizce'den Türkçe'ye ileri-geri çevirisi yapıldı. Katılımcılar İyi Olma Hali Anketi-22 (WBQ22) ve Nottingham Sağlık Profili'ni (NSP) de tamamladılar. **SonuçlarO,** DAKBDS iç tutarlılık değeri (cronbach alfa) olarak kabul edilen güvenilirlik 0,866'ydı. 28 katılımcı bir hafta sonra ölçeğin güvenilirliğini değerlendirmek için test tekrar-test şeklinde ikinci kez test edildi. DAKBDS'nin test tekrar-test güvenilirliği için interclass korelasyon katsayısı 0.9802di. Concurrent geçerliliği açısından Pearson korelasyon katsayısı incelendiğinde DAKBDS puanı ile WBQ22 ($r=0,639$, $p < 0,001$) ve NSP toplam skoru ($r=-0,200$, $p < 0,029$) arasındaki ilişkiler ortaya koyuldu. Ölçeğin yapısının orijinal yapıya iyi uyduğu tespit edildi. Ölçekte puanlama bakımından erkek ve kadınlar arasında fark yoktu. **Tartışma:** Diyabetik hastada yaşanan ayak sorunları, ayak bakım davranışını değerlendirmek için bir ölçüm aracına olan ihtiyacı ortaya koymuştur. DAKBDS 7 farklı kendi kendine ayak bakım davranışını değerlendirir (ayağın alt kısmını ve parmaklarını, ayak parmaklarının arasının yıkanması ve kurutulmasını, nemlendirmek için losyon uygulamayı, ayakkabıların içini kontrol etme ve ayakkabı kullanımını inceler). Klinisyenler DAKBDS'yi kliniklerde hastanın kendi kendine ayak bakım davranışını incelemek ve aynı zamanda kendi kendine yapılan ayak bakım sorunlarını netleştirmek için kullanabilirler.

Turkish Version of Diabetes Foot Self-Care Behaviour Scale in Patients With Type-2 Diabetes: Reliability and Validity

Purpose: There is currently no instrument that measures all aspects of daily foot care routines and shows good reliability and validity in Turkish. This study was planned to test, culturally adapt and validate the Turkish Version of Diabetes Foot Self-Care Behaviour Scale (DFSCBS) in patients with type-2 diabetes. **Materials and Methods:** One hundred and nineteen type-2 diabetic individuals (57 women; 62 men) whose age was 53.3±4.7 years were included. Forward-backward translation of the DFSCBS from English to Turkish was conducted. Participants completed also Well-being Questionnaire-22 (WBQ22) and Nottingham Health Profile (NHP). **Results:** Reliability which was assessed internal consistency value (Cronbach alpha) for DFSCBS was 0.866. 28 of the participants were retested within twice over one week to assess test-retest reliability. The interclass correlation coefficient for test-retest reliability of DFSCBS was 0.980. According to concurrent validity, Pearson's correlation coefficient revealed

relations between DFSCBS score and WBQ22 ($r=0.639$, $p < 0.001$) and also NHP total score ($r=-0.200$, $p < 0.029$). We found that the structure of the scale was in good conformity with the original structure. There is no difference between men and women in terms of scale scores. **Discussion:** Diabetic patients' vulnerability to foot problems creates a need about a measurement to assess foot care behavior in Turkish. DFSCBS measures seven foot self-care behaviors (inspecting the bottom of foot and between toes, washing and drying between toes, applying moisturizing lotion, inspecting inside of the shoes, and breaking in the shoes). Clinicians may use the DFSBS to screen patients' foot self-care behavior in clinics and also to clarify foot self-care issues.

Hacettepe Üniversitesi Son Sınıf Öğrencilerinde Uyku Kalitesi ve İş Üretkenlik Aktiviteleri Arasındaki İlişki

Zeynep ENDER¹, Çiğdem ÖKSÜZ¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Çalışma, Hacettepe Üniversitesi son sınıf ergoterapi öğrencilerinin uyku kalitesi ve uyku kalitesi ile iş-üretkenlik aktiviteleri arasında ilişki olup olmadığının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. **Ge-reç ve Yöntem:** Çalışma, Kanıta Dayalı Ergoterapi Uygulamaları dersi kapsamında Eylül 2016 -Nisan 2017 tarihlerinde Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümünde yapılmıştır. Çalışmaya Hacettepe üniversitesinde son sınıf ergoterapi öğrencisi 40 kişi katılmıştır. Araştırmaya katılan tüm bireylerin demografik bilgileri alınmış, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ve Endicott İşte Üretkenlik Ölçeği (EİÜÖ) uygulanmıştır. **Sonuçlar:** Son sınıf öğrencilerinde uyku kalitesinin kötü ($X \pm S.D. = 6,90 \pm 3,01$) olduğu sonucuna varılmıştır. Katılımcıların PUKİ puanı ortalaması 6,90 olarak bulunmuştur. Çalışmada uyku kalitesi ile iş üretkenliği arasında istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Bu bağlamda son sınıf ergoterapi öğrencilerinde uyku kalitesi kötü, iş üretkenliği düşük olarak bulunmuştur. Ancak sigara-alkol kullananlarla kullanmayanlar, bilinen bir hastalığı olanlarla olmayanlar, evde kalanlarla yurttaki kalanlar, ilaç kullananlarla kullanmayanlar, uyku ile ilgili kaygısı olanlarla olmayanlar, yaşamında artmış stres bulunanlarla bulunmayanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. **Tartışma:** Kişilere uyku kalitelerini artırmaya yönelik eğitim verilmesinin üretkenliklerinin artması bakımından yararlı olacağı düşünülmektedir. Ayrıca katılımcıların uyku kalitelerinin kötü olmasına sebep olan faktörlerin incelenmesinin uyku kalitelerinin artırılmasında yardımcı olacağı düşünüldüğünden bu konuda ileri çalışmaların yapılması önerilmektedir.

The Main Purpose of This Sleep Quality Study Is Determining The Relationship Between Sleep Quality and Work-Productivity Activities, Which Study Group Is Senior Grade O.T. Students of Hacettepe University

Purpose: This study was carried out to determine the relationship between sleep quality and work-productivity activities for Hacettepe University's final-year occupational therapy (O.T.) students. **Materials and Methods:** This study was carried out in O.T. Department of Hacettepe University, Faculty of Health Sciences, in September 2016 - April 2017 as part of the course of Evidence Based O.T. Application. A total of 40 students attending Hacettepe University as a final-year O.T. student included to the study. Demographic information was collected from all the participants and, Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) and Endicott Work Productivity Scale (EWPS) were applied. **Results:** The main finding in this study is, that the senior grade students have poor sleep quality ($X \pm S.D. = 6,90 \pm 3,01$). The participants' average score of PUKI is 6,90. The study determines statistically a positive correlation between

sleep quality and work productivity. On that score, senior grade students have poor sleep quality and they are not well productive. On the other side there is no statistically significant differences between smoking and alcohol usage habits, using medications or not, residential status (home or student residence), sleep anxiety, or elevated stress level. **Discussion:** Some educational activities about the sleep quality will be helpful for the better work quality. Determining the factors for the poor sleep quality is also important for the development of sleep quality. Further studies can gives us more useful data sets about this relationship therefore we are recommend the further studies about this and related subjects.

Az Gören Çocukların Yazı Yazma ve Okuma Becerisini Geliştirmeye Yönelik Uyarlanabilir Ekipmanların Okul Akademik Becerilere Katılma Etkisi: Vaka Serisi

Mert KARAŞAHİNOĞLU¹, Esra AKI¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Az gören çocuklarda yazı yazma ve okuma becerisini geliştirmeye yönelik uyarlanabilir ekipmanların okul akademik becerilere katılma etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya, ilk ve ortaokul düzeyinde kaynaştırma okulunda eğitim gören ve motor olarak yazı yazabilen az gören bireyler katılmıştır. Bireylerin yazı yazma ve okuma becerileri Fonksiyonel Hareket Analizi, video kayıt/gözlem, Need Centre Observation Writing (NOW) ve 1 dakikada okuduğu karakter sayısı ile değerlendirilmiş ve son olarak katılımcının öğretmeni ve ailesiyle akademik becerilere yönelik yarı yapılandırılmış görüşme yapılmıştır. Bu değerlendirmeler sonucunda Müdahaleye Cevap (Response to Intervention) Modeli kapsamında kişisel problem alanları ve farklılıklara göre önerilen uyarlanmış ekipmanlarla 8 hafta boyunca haftada 1 eğitim verilmiş ve takibi yapılarak ekipman uyarlanmıştır ve sonunda değerlendirmeler tekrarlanmıştır. **Sonuçlar:** Dahil edilme kriterlerine göre çalışmaya 9, 10 ve 12 yaşlarında; sırasıyla 3, 4 ve 6. sınıflara devam eden 3 katılımcı alınmıştır. Tüm vakalarda, 1 dakikada okunan kelime sayısında ve NOW değerlendirmesinin yazma basıncı parametresinde iyileşmeler saptanmıştır ve 2 vakada, bunlara ek olarak yazma hızında da artışlar tespit edilmiştir. Ayrıca, video analizi ve yarı-yapılandırılmış görüşmelere göre az görme durumunun akademik beceriler üzerindeki negatif etkisi azalmış ve okuma ve yazı yazma alışkanlıkları rutine oturtulmuştur. **Tartışma:** Sonuçlara göre, vakalarda kullanılan uyarlanabilir ekipmanların akademik katılma pozitif etkisi olduğu saptanmıştır. Bu nedenle az gören bireylerde yapılan müdahalelerde uyarlanabilir ekipmanların kullanılması önerilmektedir. Ancak yine de bu konuda büyük örneklem gruplarıyla yapılacak kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Effects of Adaptive Equipments That Aim to Improve Writing and Reading Skills of Children with Low Vision on Participation to School Academic Skills: Case Series

Purpose: Investigating the effects of adaptive equipment that aim to improve writing and reading skills of children with low-vision on participation to school academic skills was aimed. **Materials and Methods:** Individuals who are studying at primary or middle inclusive schools and have adequate motor writing skills were included. The participants' writing and reading skills were assessed with Functional Movement Screening, video recording/observation, Need Centre Observation Writing and the amount of words read in 60 seconds and finally semi-structured interviews were conducted with the teachers and parents to evaluate academic skills. In the wake of these evaluations, a training with equipment that were recommended within the scope of Response to Intervention Model and individual problem areas and differences was given for 8 weeks, once a week, and adaptations were performed with follow-ups

and finally the evaluations were repeated. **Results:** According to the inclusion criteria 3 individuals who are 9, 10 and 12 years old and who are going to 3th, 4th and 6th grades were included. In all cases, improvements in the amount of words read in 60 seconds and the writing pressure parameter of NOW were detected. Also, according to video analysis and semi-structured interviews, the negative effects of low-vision on academic skills were decreased and reading and writing habits were routinized. **Discussion:** Considering the results, the adaptive equipment that were used had positive effects on academic participation. Due to those findings, it is suggested to use adaptive equipment in interventions to individuals with low-vision. Nevertheless, controlled studies with large sample groups are needed.

Mitokondriyal Miyopatide Duyu Bütünleme Tedavisinin İnce Motor Fonksiyonuna Etkisi-Vaka Çalışması

Berkan TORPİL¹, Sedef ŞAHİN¹, Burcu Semin AKEL¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Mitokondriyal miyopati (MM), mitokondrinin çalışmasında meydana gelen hasar sonucu oluşan nöromusküler bir hastalıktır. Çalışmanın amacı, duyu bütünleme tedavisinin ince motor fonksiyonları üzerine etkisini incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** MM tanısı alan 11 yaşındaki erkek çocuk, motor fonksiyon için ergoterapi bölümüne başvurdu. Tedavi planı oluştururken, modülasyon ve praksi problemleri için Dunn sensory profili (DSP) kullanıldı. Ayres Güney California Motor Performansı ve Bruininks-Oseretsky Motor Yeterlilik Testi (BOTMP) kullanılarak ince motor fonksiyonları değerlendirildi. Değerlendirmes sonrası ergoterapi programı 6 ay, haftada 2 gün 45 dakika boyunca uygulanmıştır. Modülasyon problemleri için, uygun duyuşal işlem düzenleyici aktiviteler kullanılmıştır. Hastaya duyu bütünleme tedavisi için ev programı da verilmiştir. **Sonuçlar:** DSP'ye göre; Çoklu-duyuşal işlemede sorunlar vardı; Propriyoseptif, vestibüler ve işitsel sistemler ile endurans/tonus ile ilgili duyuşal işleme. Terapiyi başlatan BOTMP ince motor fonksiyon ölçümleri 9'dan 17'ye yükseldi. İşitme İşlemi 22'den 28'e yükseldi, vestibüler işleme 20'den 45'e, çoklu duyuşal işleme 15'den 25'e yükseldi, endurans/tonus ile ilgili duyuşal işlemler 20'den 36'ya yükseldi. Terapiden önce sıkça düşme ve dikkat gibi modülasyon sorunları mevcuttu; Düşme sıklığı azalmış ve dikkat süresi tedavi sonrasında uzamıştır. Taktik kaçınma ve vestibular güvensizlik gibi modülasyon sorunları azalmış ve bu ince motor becerileri de düzelmiştir. **Tartışma:** Duyu bütünleme tedavisi MM tanısı almış erkek bir çocuğun ince motor fonksiyonlarını iyileştirmiş, modülasyon ve praksi problemlerini azaltmıştır.

Effect of Sensory Integration Therapy on Fine Motor Function in Mitochondrial Myopathy-Case Study

Purpose: Mitochondrial myopathies (MM) are a group of neuromuscular diseases caused by damage to the mitochondria. The aim of the study is to examine the effect of sensory integration therapy on fine motor function. **Materials and Methods:** 11-year-old boy with a diagnosis of MM referred to occupational therapy department for motor function. Dunn sensory profile (DSP) was used to determine modulation and praxia problems for constructing treatment plan. Ayres Southern California Motor Performance and The Bruininks-Oseretsky Test of Motor Proficiency (BOTMP) were used to assess fine motor function were applied. After the evaluation, occupational therapy program were applied for 6 months, 2 days-a-week for 45 minutes. For modulation problems, appropriate sensory input elicitor activities were used. The patient was given sensory diet home program. **Results:** According to DSP; there were problems in multisensory processing; proprioceptive, vestibular and auditory systems and sensory processing related to endurance/tone. Beginning the therapy increased BOTMP fine motor function measurements score from 9 to 17. Auditory Processing increased from 22 to 28, vestibular processing increased from 20 to 45, multisensory processing increased from 15 to 25, sensory processing related to endurance/tone increased from 20 to 36. Modulation problems like frequent falling and distraction were present before the therapy; frequency of falls decreased and concentration time lengthened after the therapy. Modulation problems like tactile defensiveness and gravitational insecurity were decreased which also has an impact fine motor skills. **Discussion:** Sensory integration therapy improved fine motor functions and also decreased modulation and praxia problems the diagnosis of MM with this child.

Kişi Merkezli Müdahale Yaklaşımının Az Gören Geriatrik Bir Birey Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi: Vaka Çalışması

Mavi Menekşe ÖZ¹, Berkan TORPİL¹, Onur ALTUNTAŞ¹, Mine UYANIK¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Diabetes Mellitus (DM), pankreasın yeterli insulin üretememesi veya vücudun ürettiği insülini etkili bir şekilde kullanamaması sonucu oluşan ömür boyu devam eden kronik ve insülin üreten hücrelerin azalması ile devam eden bir hastalıktır. Diyabete bağlı olarak retinada meydana gelen problem sebebiyle bireylerde görme kaybı meydana gelebilmektedir. Kişi-Merkezli müdahale yaklaşımının DM tanısı almış geriatrik erkek bir bireyde aktivite performansındaki etkilerinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** 65 yaşında DM'li az gören erkek birey, Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü'nde 20 haftalık, haftada 2 gün süren rehabilitasyon programına alınmıştır. Bireyin aktivite performans problemleri Kanada Aktivite Performans Ölçümü'yle(KAPÖ) belirlenmiştir. KAPÖ de belirlenen aktivitelere göre oluşturulan müdahale programında, bilişsel becerileri değerlendirmek için Mini Mental Durum Testi(MMDT), fonksiyonel bağımsızlığı ölçmek için Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçeği(FBÖ), denge ve yürüme parametrelerini ölçmek için Tinetti Denge ve Yürüme Testi(TDYT) kullanılmıştır. **Sonuçlar:** KAPÖ ile belirlenen en önemli 4 aktivite tespit edilmiştir. MMDT puanı 29/30, FBÖ puanı 110/128, TDYT puanı 16/28, olarak bulunmuştur. KAPÖ ile belirlenen aktivitelerin performans puanları ortalaması 1.5, memnuniyet puanları ortalaması 1 olarak bulunmuştur. 20 hafta sonunda yapılan değerlendirmede MMDT puanı 30/30, FBÖ puanı 124/128 , TDYT puanı 23/28 olarak bulunmuştur. Birey, belirlenen 4 aktivite için performans puan ortalaması 6, memnuniyet puan ortalaması 5.5 olarak bulunmuştur. **Tartışma:** Kişi merkezli rehabilitasyon uygulamasının az gören diyabetli erkek bir birey üzerinde olumlu etkileri bulunmuştur. Az gören bireylerde aktivite performansı, yardımcı teknoloji kullanımı ve çevre düzenlemeleri üzerine yapılacak ileri çalışmaların faydalı olacağı görülmüştür.

Client-Centred Intervention Approaches Effect of A Person With Low Vision: Case Study

Purpose: Diabetes Mellitus(DM) is an ongoing disease with chronic and insulin-producing cells that lasts for life, resulting in the pancreas failing to produce adequate insulin or effectively using the body's insulin. Due to the problem that occurs in retinas depending on the diabete, individuals may experience loss of vision. The client-centered intervention approach is to examine the effects on the occupational performance in a male with DM. **Materials and Methods:** A 65-year-old male client with DM and low vision was included in the rehabilitation program. Canadian Occupational Performance Measurement(COPM) was used to assess problems of occupational performance. Mini Mental State Examination(MMSE) was used to assess cognitive abilities, Functional Independence Measure(FIM) to measure functional independence, Tinetti Balance and Gait Test(TBGT) to measure balance and gait parameters were used in the intervention program according to the determined occupations. 20-week, 2-day-a-week intervention program was drawn. **Results:** The 4 most important activities were determined by COPM. MMSE score 29/30, FIM score 110/128, TBGT score 16/28, were found as. The averages of the performance of occupations were found to be 1.5, and the average of satisfaction was found to be 1. After 20-week evaluation, the MMSE was 30/30, the FIM was 124/128, and the TBGT was 23/28. The person were found to have performance point 6 and satisfaction point 5.5. **Discussion:** In this study was found positive effect of client-centered intervention approach on a person with low vision. We believe that further studies on occupational performance, the use of assistive technology and environmental regulations in underdeveloped individuals would be beneficial.

Görme Engelli Üniversite Öğrencilerinde Zaman Yönetimi

Şirin ÇETİN¹, Ercan TURAL¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Merkez Kütüphane, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Havza Meslek Yüksekokulu, Samsun

Amaç: Çalışmamızın amacı görme engelli üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi becerisinin cinsiyete göre etkisini araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 20 görme engelli üniversite öğrencisi dahil edilmiştir. 10 kız ve 10 erkek görme engelli üniversite öğrencisine zaman yönetimini ölçmek için zaman yönetimi envanteri kullanılmıştır. **Sonuçlar:** Zaman planlaması açısından kız ve erkek görme engelli üniversite öğrencileri arasında anlamlı bir farklılık görülmemesine rağmen ($p > 0,05$), zaman tutumları ve zaman harcattırıcıları arasında kızlar lehinde fark anlamlı bulunmuştur ($p < 0,05$). **Tartışma:** Görme engelli üniversite öğrencilerinde zaman yönetimi önemlidir. Literatürde genelde engelli öğrencilerde özelde ise görme engelli üniversite öğrencilerinin zaman yönetimine ilişkin az sayıda çalışma bulunmaktadır. İleride yapılacak başka çalışmalar önerilmektedir.

Time Management of Visually Impaired University Students

Purpose: The purpose of our investigation is to examine the time management skills of visually impaired students based on sex. **Materials and Methods:** 20 visually impaired university students were included in the study. Time management inventory was used to measure time management for 10 female and 10 male visually impaired university students. **Results:** Although there was no significant difference between male and female visually impaired university students in terms of time planning ($p > 0.05$), there was a significant difference in favor of girls between time attitudes and time addicts ($p < 0.05$). **Discussion:** Time management is important in visually impaired university students. There are few studies in the literature on time management of students with disabilities in general and visually impaired students in particular. Further work to be done in the future is recommended

Meme Kanseri Olan Bireylerde Ergoterapi Müdahalesinin Etkinliği: Vaka Çalışması

Sedef ŞAHİN¹, Mine UYANIK¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Meme kanseri tanısı olan kişiye uygulanan bireysel ergoterapi müdahale sonuçlarını incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** 48 yaşında memur olan birey çalışmaya dahil edildi. Problem çözme becerisinin geliştirilerek aktivite performansının artırılması hedeflenen bireysel müdahale programımızın etkinliğini incelemek için uygulama öncesi ve sonrası değerlendirmeler tekrarlandı. Kişi ile ilgili faktörler depresyon Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ), yorgunlukta Kanser Yorgunluk Skalası (KYS); aktivite ile ilgili faktörler Kanada Aktivite Performans Ölçeği (KAPÖ), çevre ile ilgili faktörler yarı yapılandırılmış görüşme ile değerlendirilmiştir. Bireyin yaşam kalitesi, EORTC QLQ-BR23 yaşam kalitesi ölçeği ile değerlendirilmiştir. Bireye problem çözme strateji eğitimi 6 hafta boyunca, haftada 1 kez, 75 dakika olarak uygulanmıştır. **Sonuçlar:** BDÖ ve KYS değerlendirilmesi skorlarında düşüş olduğu görülmüştür. KAPÖ ile belirlenen aktiviteler; Giyinmek, Banyo yapmak, Yemek yapmak, Tango yapmak, Bulaşık makinesi yerleştirmek olarak belirlenmiş ve problem çözme stratejisi uygulama basamakları her aktivite için ayrı ayrı uygulanmıştır. Toplam KAPÖ performans puanı (TÖ: 2.2, TS: 7,2) ve tatmin puanında (TÖ: 2,8, TS: 7,2) artış olmuştur. EORTC QLQ-BR23 puanında da artış olmuştur. **Tartışma:** Bireysel ergoterapi müdahale uygulaması sonucunda, bireylerin bağımsız yaşamasını kolaylaştıracak problem çözme stratejileri ile bireysel başa çıkma becerilerinde gelişme sağlanarak kişinin aktivite performansı ve tatmininde artış, depresyon ve yorgunluk gibi semptomlar da azalma ve yaşam kalitesinde artma olabileceği görülmüştür.

Effectiveness of Occupational Therapy in Individuals With Breast Cancer: Case Study

Purpose: To examine Occupational Therapy Intervention results of a case with a diagnosis breast cancer. **Materials and Methods:** The 48-year-old civil servant was included in the study. Pre-post evaluations were repeated to examine the effectiveness of individual intervention program to improve problem-solving skills and improve activity performance. Factors related to the person include depression Beck Depression Inventory (BDI), fatigue Cancer Fatigue Scale (CFS); in activity The Canadian Occupational Performance Measure (COPM), in environment was assessed by a semi-structured interview. The quality of life was assessed by EORTC QLQ-BR23 quality of life scale. Problem solving strategy training was administered 75 minutes per week for 6 weeks. **Results:** It was seen that the scores of evaluation of BDI and QOL decreased. Activities determined by COPM; Dressing up, Bathing, Cooking, Tango, Dishwasher setting. Problem solving strategy application steps were applied for each activity separately. There was an increase in total COPM performance score (Pre-T: 2.2, Post-T: 7.2) and satisfaction score (Pre-T: 2.8, Post-T:7.2). The EORTC QLQ-BR23 score also increased. **Discussion:** As a result of individual occupational therapy intervention, problem solving strategies that will facilitate the independent living of individuals, improve the ability of individual coping, increase the activity performance-satisfaction, decrease the symptoms such as depression and fatigue, increase the quality of life.

Az Gören Erişkin Bireylerde Serbest Zamanla İlişkili Aktivite Performansını Etkileyen Faktörlerin Kişi-Çevre-Aktivite Modeli İle İncelenmesi

Eray KILIÇ¹, Esra AKI², Mualla HAMURCU³

¹Ankara Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

³Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

Amaç: Az Gören Erişkin Bireylerde Serbest Zamanla ilişkili Aktivite Performansını Etkileyen Faktörleri incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Kişi-Çevre-Aktivite modeli çerçevesinde 5 erişkin az gören bireyde Demografik bilgi formu, Ulusal Göz Hastalıkları Enstitüsü Görme İşlevi Ölçeği, Loewenstein'in Ergoterapi ve Kognitif Değerlendirme Skalası (LOTCA), Craig Hastanesi Çevresel Faktörler Anketi- Kısa Form (CHIEF-SF), İCF sosyal ve kent hayatı bölümlerinin uyarlanmasıyla oluşturulan sosyal katılım sıklığı anketi ve yarı yapılandırılmış görüşme uygulandı. **Sonuçlar:** Nicel veri analizleri sonucu istatistiksel olarak herhangi bir anlamlılık bulunamadı. Yarı yapılandırılmış görüşme sonucunda ise az görenlerin tıpkı günlük yaşam aktivitelerinde edindikleri gibi alışkanlıkların serbest zaman aktivitelerinde de var olduğu fakat katılım tatminlerinin 10 üzerinden ortalama 6,8 olduğu görüldü. **Tartışma:** Yetersiz örneklem büyüklüğü sonucu yeterli istatistiksel ve kliniksel anlamlılık bulunamadı. Fakat nitel görüşme sonuçları faktörleri belirlemek için ideal ölçüm olduğu görüldü. Araştırmamızın devamında yetetrlü örneklem büyüklüğüne ulaşip yanı sıra periferel algı, el-göz koordinasyonu ve görsel algılama hızını değerlendirmek için Viyana Test Sistemi kullanılacaktır.

Investigating Factors Affecting Leisure Time Related Activity Performance In Adults With Low Vision With People-Environment-Occupation Model

Purpose: Our aim is factors Affecting Leisure Time Related Activity Performance in Adults with Low Vision. **Materials and Methods:** Demographic information form, National Eye Disease Institute Vision Function Scale, Loewenstein's Occupational therapy and Cognitive Rating Scale (LOTCA), Craig Hospital Environmental Factors Questionnaire-Short Form (CHIEF-SF), The social participation frequency survey and the semi-structured interview were conducted in 5 adults with low vision within the framework of Person-Environment-Occupation model. **Results:** No statistical significance was found as a result of quantitative data analysis. As a result of the semi-structured interview, it was seen that the habits existed in the leisure time activities as well as in the daily living activities, but the participation satisfactions were 6.8 on average out of 10. **Discussion:** Insufficient sample size was not found enough statistical and clinical significance. However, qualitative interview results were found to be the ideal measurement to determine the factors. The Vienna Test System will be used to assess the peripheral perception, hand-eye coordination, and visual perception, as well as reaching the size of an sufficient sample at the onset of our research.

Gençlerle Yapılan Grup Aktivitelerinin Geriatrik Bireylerin Sosyal Destek Düzeyine Etkisi

Onur ALTUNTAŞ¹, Mercan YILDIZ¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Araştırmanın amacı genç bireylerin katılımıyla gerçekleşen grup aktivitelerinin geriatrik bireylerin algılanan sosyal destek düzeyine etkisini araştırmaktır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza 65 yaş ve üzeri, Ankara'da yaşayan 6 geriatrik birey dâhil edildi. Sosyodemografik bilgi formu, "Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği'nin Gözden Geçirilmiş Formu" ve COPM yapıldı. 4 hafta boyunca 2 yaşlı ve 3 gençten oluşan çalışma grubu ve 3 yaşlıdan oluşan kontrol grubu ile haftada birer saat grup aktivitesi yapıldı. (Çalışma grubundaki bir geriatrik birey sağlık sorunları nedeniyle çalışmaya devam edemedi.) 4. Haftanın sonunda ikinci değerlendirmeler yapıldı. Bireylerin bu çalışma hakkındaki düşünceleri kaydedildi. İki grup arasında algılanan sosyal desteğin değişimi incelendi. Sonuçlar istatistiksel olarak karşılaştırıldı. **Sonuçlar:** Kontrol grubunun algılanan sosyal destek düzeyindeki değişim, çalışma grubundakinden fazlaydı ($p > 0,05$). **Tartışma:** Çalışmamızın limitasyonları olgu sayısının azlığı ve geriatrik bireylerin sağlık sorunlarının bir araya gelmekte sorun oluşturmasıdır. Genç bireylerin katılımının geriatrik bireylerin algılanan sosyal destek düzeyine etkisinin daha fazla olguyla araştırılması önerilmektedir.

Effects of Group Activities With Young Adults on Social Support Level of Elderly Individuals

Purpose: In this study, it was aimed to examine the effect of group activities to the level of perceived social support of elderly individuals. **Materials and Methods:** 6 elderly individuals who are 65 years and over and live in Ankara were included to the study. Sociodemographic information form, Revised Multidimensional Perceived Social Support Scale Form and COPM was applied. Group activities were done one hour a week with the study group which includes 2 old and 3 young people and with the control group which includes 3 elderly for 4 weeks(An elderly individual could not continue to the study because of health problems). At the end of the 4th week evaluation forms was applied again. Individuals' thoughts on this study were recorded. Perceived social support exchange between the two groups has been examined. The results were compared statistically. **Results:** The change on the level of perceived social support of in the control group was more than the study group ($p > 0.05$). **Discussion:** The limitations of our study are the small number of the cases and health problems of elderly individuals that becomes a problem to come together. More studies must be carried on about the effects of participation of young adults on social support level of elderly individuals.

Serebral Palsili Bir Çocukta Kısıtlayıcı Zorunlu Hareket Tedavisinin Bimanuel El Becerilerine Etkisi: Olgu Çalışması

Şeyma Betül ÇEVİK¹, Gonca BUMİN¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışmada Serebral Paralizili bir çocukta Kısıtlayıcı-zorunlu hareket tedavisinin bimanuel el becerilerine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 5 yaşında el becerileri sınıflama sistemi (MACS)'ne göre 3. Seviyede olan, kognitif problemi olmayan hemiparetik serebral palsili bir çocuk dahil edildi. Çocuğun demografik bilgileri kaydedildi. Üst ekstremité beceri kalitesi değerlendirme ölçeği (QUEST) ve Çocukların El Kullanım Deneyimi Anketi (ÇEDA) ve yardımcı el kullanımı değerlendirmesi (AHA) kullanılarak ilk değerlendirme yapıldı. Müdahale haftada 4 gün, günde 3 saat ve 3 hafta boyunca merkezde, geri kalan günler de evde anne tarafından belirlenen aktivitelere uygun olarak ve şekillendirme ve sık tekrar prensipleri uygulanarak yapıldı. Çocuğun eli bir kol splinti ile kısıtlandı. **Sonuçlar:** QUEST'e göre ayrılmış hareketler puanı 78'den 86'ya, kavrama puanı 48'den 58'e, ağırlık aktarma puanı 86'dan 90'a, koruyucu ekstansiyon puanı 80'den 86 ya yükseldi. toplam QUEST puanı 73'ten 80'e yükseldi. AHA puanı 53'ten 60'a yükseldi. ÇEDA'da iki elini kullanarak yaptığı aktivite sayısı 10'dan 15'e yükseldi.

Tartışma: Çalışmamızın limitasyonları 3 saati bazen ikiye bölmek ve alanın darlığıdır. kısıtlayıcı zorunlu hareket tedavisinin bimanuel el becerilerine etkisinin olduğu düşünülmektedir.

Effects of Constraint-Induced Movement Therapy on Bimanual Hand Skills of A Child With Cerebral Palsy

Purpose: In this study, it was aimed to examine the effect of constraint-induced movement therapy on bimanual hand skills of a child with cerebral palsy. **Materials and Methods:** One child with hemiparetic cerebral palsy who is 5 years old and in the 3rd level in Manual ability classification system (MACS), doesn't have cognitive problem. His demographic informations were recorded. First evaluation was done with using quality of upper extremity skills test (QUEST), children's hand use experience questionnaire (CHEQ) and Assisting Hand Assessment (AHA). The intervention was applied in the centre 4 times a week, 3 hours a day and the rest of weeks in home by mother for 3 weeks by using shaping and repetition. Child's hand is constrained by using an arm splint. **Results:** In QUEST the associated movements score increased from 78 to 86, grasp score increased from 48 to 58, weight bearing score increased from 86 to 90, protective extension score increased from 80 to 86. sum score increased from 73 to 80. AHA score increased from 53 to 60. the activity number which is done with both hands in CHEQ increased from 10 to 15. **Discussion:** The limitations of our study are interrupting the intervention to two sometimes in the small space. it is considered that CIMT is effectful on bimanual hand skills

Üniversite Öğrencilerinin Yaşam Kalitesinin ve Yaşam Kalitesi Alt Parametrelerinin Farklı Değişkenlere Göre İncelenmesi

Zeynep AKÇA¹, Mahmut YARAN², Sema GÜL TÜRK³ Ercan TURAL⁴

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Anatomi ABD, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Havza MYO, Samsun

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Gelişimsel Eğitim Uygulama ve Araştırma Merkezi, Samsun

⁴SAMSUN Ondokuz Mayıs Üniversitesi Havza MYO, Samsun

Amaç: Çalışmamızın amacı üniversite öğrencilerinin yaşam kalitesinin ve yaşam kalitesi alt parametrelerinin farklı değişkenlere göre incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nde eğitim gören 378 öğrenci katıldı. Katılımcıların sosyodemografik verileri kaydedildi ve katılımcıların yaşam kalitesi Nottingham Sağlık Profili (NHP) ile değerlendirildi. **Sonuçlar:** Çalışmaya yaş ortalamaları $21,34 \pm 2,14$ olan, farklı bölümlerde okuyan 205 (%54,2) kadın ve 173 (%45,8) erkek öğrenci katıldı. Öğrencilerin %48,1 i I. Öğretim %51,9 u ise II. Öğretim olarak eğitim görmekteydi. Öğrencilerin %31,5 u ailesinin yanında, %20 ,9' u devlet yurdunda, %9,5 i özel yurtlarda ve %38,1 i ise arkadaşlarıyla birlikte öğrenci evinde kalmaktaydı. Öğrencilerin NHP toplam puan ortalamaları $122,78 \pm 100,80$ idi. Cinsiyetler arasında öğrencilerin NHP toplam puanı ve emosyonel reaksiyonlar puanları arasında anlamlı ilişki vardı ($p < 0,05$). I. Öğretim ve II. Öğretim' de öğrenim gören öğrenciler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmedi ($p > 0,05$). Ailesi ile birlikte yaşayanlar ile devlet yurdunda kalanlar arasında NHP toplam puanı ve emosyonel reaksiyon puanları ($p < 0,05$) ve devlet yurdunda kalanlarla özel yurtlarda kalan öğrenciler arasında uyku, NHP toplam puanı, sosyal izolasyon ve emosyonel reaksiyonlar ile ilgili istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardı ($p < 0,001$). Ayrıca devlet yurdunda kalanlar ile arkadaşları ile birlikte öğrenci evinde kalanlar arasında NHP toplam puanı ve emosyonel reaksiyonlar arasında fark olduğu görüldü ($p < 0,05$). **Tartışma:** Üniversite öğrencilerinin yaşam kalitesinin ve bazı yaşam kalitesi alt parametrelerinin cinsiyetlere göre ve barındıkları yere göre farklı olduğu belirlendi.

Investigation of University Students By Life Quality and Life Quality Subparameters By Different Variables

Purpose: The aim of the study to examine the quality of life and quality of life subparameters of university students according to different variables. **Materials and Methods:** Three-hundred-seventy-eight student of the Ondokuz Mayıs University participated in the study. The sociodemographic data of the participants were recorded and the quality of life of the participants was assessed with the Nottingham Health Profile. **Results:** 205 (54.2%) female and 173 (45.8%) male students at different age groups with the average age of 21.34 ± 2.14 participated in the study. 48.1% of the students were in the first education and 51.9% were in the second. 31.5% of the students were staying with family, 20.9% in state dormitories, 9.5% in private dormitories and 38.1% in student houses. The average NHPS was 122.78 ± 100.80 . There was a significant relationship between the genders in terms of their NHPS and emotional reactions score (ERS) ($p < 0.05$). There was a statistically significant difference in terms of sleep quality, total NHP points (NHPP), social isolation and ERS between the family and residents and the residents of the state ($p < 0.05$) and between the residents of the state and residents of the private dormitory ($p < 0.001$). There was a significant difference in the NHPS and ERS among the students with friends and in state dormitories ($p < 0.05$). **Discussion:** It has been determined that the quality of life and some of the quality of life subparameters of university students are different by gender and age.

Şehirlerarası Uzun Yol Otobüs Şoförlerinde İş Doyumu ve Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Mine UYANIK¹, Sevgi KARAÇAYLI¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü Ankara,

Amaç: Şehirlerarası ulaşımda görev yapan şoförlerin, iş doyumları ve yaşam kaliteleri arasında ilişki olup olmadığını incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza AŞTİ’de görev yapan 30 otobüs şoförü katılmıştır. Kişilere sosyodemografik bilgi anketi, Minnesota İş Doyumu Ölçeğinin kısa formu, Whoqol-brief Yaşam Kalitesi Ölçeği uygulandı. Veriler istatistiksel olarak karşılaştırıldı. **Sonuçlar:** İş doyumunu ve yaşam kalitesi arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulundu. Ayrıca iş doyumlarının düşük, yaşam kalitelerinin orta düzeyde olduğu görüldü ($p < 0,05$). **Tartışma:** Gelecekte, şoförlerin iş doyumunu ve yaşam kalitelerinin geliştirilmesine yönelik çalışmaların yapılması önerilir.

An Examination of The Relationship Between Job Satisfaction and Quality of Life in Long Distance Bus Drivers

Purpose: Drivers working in intercity transportation; It examined whether there was a relationship between job satisfaction and quality of life. **Materials and Methods:** In this work 30 bus drivers who work in ASTI participated. The subjects were administered the socio demographic survey, the short form of the Minnesota Job Satisfaction Scale, and the Whoqol-bref Quality of Life Scale. The data are evaluated statistically. **Results:** There was a significant positive correlation between job satisfaction and quality of life. It was also seen that job satisfaction was low and the quality of life was moderate ($p < 0.05$). **Discussion:** In the future, it is advisable to undertake studies to improve drivers' job satisfaction and quality of life.

Yaşlı Kişilerde Spinal Postür İle Çiğneme ve Yutma Fonksiyonu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Pilot Çalışma

Hatice KOÇAK¹, Bahar Burcu YEŞİLYAPRAK¹, Nezire KÖSE², Ayşe KARADUMAN²

¹Ankara Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara

Amaç: Yaşlılarda görülen spinal postürel değişiklikler ile çiğneme performansı ve yutma fonksiyonu arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya huzurevinde kalan 65 yaş üstü 15 birey alınmıştır. Kişilere; postür değerlendirme skalası, tragus açısı, normal eklem hareketi değerlendirmesi (servikal ve temporomandibuler eklem), çiğneme yeteneği, çiğneme süresi, yutma fonksiyonu (su içme testi), Mini Mental Test (MMT) ve Yaşam Kalitesi Ölçeği Yaşlı Modülü Türkçe Sürümü (WHOQOL-OLDTR) uygulanmıştır. **Sonuçlar:** Çalışma sonunda elde edilen eriler arasında yapılan spearman Korelasyon analizi sonucunda yalnızca postür skalası sonuçları ile çiğneme süresi arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif yönde orta şiddette ($p=0,076$, $r=+0,472$) bir ilişki bulunmuş, diğer değerlendirme parametreleri arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır ($p>0,05$) **Tartışma:** Bir pilot çalışma olarak yapılan bu çalışma sonunda, yaşlı kişilerin postürel bozukluklar ile çiğneme ve yutma fonksiyonları arasında yalnızca çiğneme süresi ile pozitif yönde anlamlı bir ilişkinin olduğu belirlenmiş, postürel bozukluk arttıkça çiğneme süresinin de artacağı saptanmıştır. Böyle bir ilişkinin çıkması ve ancak başka bir parametre ile ilişki çıkmaması, bu konuda yapılacak çalışmalara ihtiyaç olduğunu, daha da kesinleştirmiştir. Aynı zamanda bu çalışmanın, bu konuda çalışan sağlık personellerine ışık tutacağı da düşünülmüştür.

Determination of The Relationship Between Spinal Posture and Chewing and Swallowing Functions in Older Persons: Pilot Study

Purpose: The study's purpose is to determine the relationship between aging spinal postural changes and chewing performance and swallowing function. **Materials and Methods:** 15 individuals over 65 years old who were working in the nursing home were taken. Postural assessment scale, tragus angle, range of motion(cervical and temporomandibular joint), chewing ability, chewing time, swallowing function (water drinking test), Mini Mental Test, The Turkish Version of the Quality of Life Scale Elderly Module (WHOQOL-OLDTR) were applied. **Results:** As a result of the Spearman correlation analysis between the subjects obtained at the end of the study, there was a statistically significant positive correlation ($p=0.076$, $r=+0.472$) between the postural scale results and the chewing time as a result of the spearman correlation analysis. ($p<0.05$) **Discussion:** As a pilot study, it was determined that aged people had a significant positive relationship between postural disturbances and chewing and swallowing functions only with the duration of chewing, and that as the postural disorder increased, the chewing time was also found to increase. The fact that such a relationship has emerged and that it does not relate to another parameter has made it even more certain that the work to be done in this regard is a necessity. At the same time, it is thought that this study will shed light on the health personnel working on this issue.

Dokuz Eylül Üniversitesi Öğrencilerinde Anksiyete ve Benlik Saygısı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ezgi CESİM¹, Aslı Esin ASLAN¹, Gizemnur DEMİR¹, Gökhan SEYHAN¹, Taner GÖRÜRYILMAZ¹, Yavuz ÇETİN¹, Özge Buket CESİM², Ceren HİDİROĞLU¹

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, İzmir

²Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Yoğun anksiyete, kişilerin benlik saygısında olumsuz ve kalıcı bir etki bırakabilmektedir. Çalışmanın amacı, Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencilerinde anksiyete ve benlik saygısı arasındaki ilişkiyi incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya, Dokuz Eylül Üniversitesi'nde öğrenim görmekte olan 66 öğrenci (40 kadın, 26 erkek) dahil edildi. Bireylerin demografik bilgileri kaydedildi. Benlik saygısını değerlendirmek için Coopersmith Benlik Saygısı Envanteri (CBSE), anksiyete düzeyini değerlendirmek için ise Beck Anksiyete Ölçeği (BAÖ) kullanıldı. Benlik saygısının ev/aile ilişkileri, sosyal çevre ve akademik ilişkiler alt ölçekleri ayrı olarak hesaplandı. Benlik saygısı ve anksiyete arasındaki ilişkiyi belirlemek için Spearman Korelasyon analizi, cinsiyetler arasındaki benlik saygısı ve anksiyete açısından farklılığı değerlendirmek için bağımsız gruplarda t testi yapıldı. **Sonuçlar:** Tüm örnekleme BAÖ ortalaması $15,3 \pm 12,4$, CBSE ortalaması $70,2 \pm 19,8$ olarak bulundu. BAÖ ile CBSE puanları arasında anlamlı ve orta düzeyde ilişki olduğu görüldü ($r = -0,470$, $p < 0,05$). BAÖ ile CBSE ev/aile ilişkileri ($r = -0,262$, $p < 0,05$), sosyal çevre ($r = -0,229$, $p < 0,05$) ve akademik ilişkiler ($r = -0,239$, $p < 0,05$) alt ölçekleri arasında ise anlamlı düzeyde düşük bir ilişki olduğu gözlemlendi. Cinsiyetler arasında ise BAÖ ve CBSE alt ölçek puanları açısından fark yoktu ($p > 0,05$). **Tartışma:** Ortalama ölçek puanları Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencilerinin hafif düzeyde anksiyeteye sahip olduklarını ve benlik saygılarının yüksek olduğunu göstermiştir. Literatür ile uyumlu olarak, hafif düzeyde anksiyetenin nedeni olarak öğrencilerin yaşadıkları gelecek ve sınav kaygısı, yüksek benlik saygısının nedeni olarak ise, çalışmanın genç yaştaki katılımcılar ile yapılması gösterilebilir. Ayrıca öğrencilerde anksiyete düzeyi arttıkça benlik saygısında azalma yine literatür ile uyumlu görünmektedir. İleriki çalışmalarda, farklı eğitim programlarına özgü ve daha büyük örneklemeler ile çalışmalar yapılması önerilmektedir.

Investigation of The Relationship Between The Anxiety and The Self-Esteem in Dokuz Eylül University Students

Purpose: Intense anxiety can have negative and lasting effect on self-esteem of persons. Purpose is to investigate the relationship between anxiety and self-esteem in Dokuz Eylül University students. **Materials and Methods:** Study included 66 students (40 women, 26 men) studying at Dokuz Eylül University. The demographic information of the individuals was recorded. The Coopersmith Self-Esteem Inventory (CSEI) was used to assess self-esteem and Beck Anxiety Inventory (BAI) was used to assess anxiety. Home/family relationships, social environment and academic relations subscales of self-esteem were calculated separately. Spearman correlation analysis was used to determine relationship between self-esteem and anxiety, independent samples t-tests were conducted to assess differences between self-esteem and anxiety in terms of gender. **Results:** BAI mean was 15.3 ± 12.4

and CSEI mean was 70.2 ± 19.8 in sample. There was significant and moderate correlation between BAI and CSEI ($r = -0.470$, $p < 0.05$). There was low level and significant relationship between BAI and home/family relationships ($r = -0.262$, $p < 0.05$), social environment ($r = -0.229$, $p < 0.05$) and academic relations ($r = -0.239$, $p < 0.05$) subscales of CSEI. There was no difference between genders in terms of BAI and CSEI subscales ($p > 0.05$). **Discussion:** Mean scale scores showed that students of Dokuz Eylül University had mild anxiety and high self-esteem. Consistent with literature, it can be shown that students are expected to experience mild anxiety due to future and examination concerns, and reason for high self-esteem is conducting study with younger participants. Moreover, as the level of anxiety increases in students, decrease in self-esteem seems to be consistent with literature. Future studies are recommended to work with larger samples specific to different training programs.

Ergoterapistlere Yönelik Hazırlanan Bilişsel Davranışçı Terapi Eğitiminin Etkinliğinin İncelenmesi

Meral Huri¹, Sedef Şahin¹, Menekşe Mavi Öz¹, Hülya Kayıhan¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Kognitif davranışsal tedavi ruh sağlığı alanında çalışan profesyonellerin sıklıkla kullandığı müdahale yöntemlerinden biridir. Çalışmamızın amacı ergoterapistlere yönelik hazırlanan bilişsel davranışçı tedavi eğitiminin ergoterapistlerin bakış açıları üzerine etkilerinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamıza "Engelli Bireylerin İstihdam Edilebilirliğinin Artırılması için Teknik Yardım Projesi" (Europe Aid/136449/IH/SER/TR) projesi dahilinde ergoterapistlere ve ergoterapi lisans üstü eğitimi alan fizyoterapistlere yönelik hazırlanan 96 saatlik kognitif davranışçı eğitim programı toplam 30 terapistte verildi. Eğitime katılan terapistler eğitim öncesi ve sonrası araştırmacılar tarafından hazırlanan kontrol listesi ile değerlendirildi. Sonuçlar istatistiksel olarak karşılaştırıldı. **Sonuçlar:** Çalışmaya 30 terapist (k=23, e=7) dahil edilmiştir. Eğitime katılan terapistlerin bilişsel davranışçı terapi yaklaşımını tedavi danışanlarının günlük yaşam aktiviteleri eğitimi, aktivite paternlerini düzenlemek, aktivite performanslarını geliştirmek ve aktivite paternlerine ait değişimin yaşam şekli haline getirilmesi konularında kullanabilecekleri belirtmişlerdir ($p < 0,001$). **Tartışma:** Eğitim terapistlerin bilişsel davranışçı terapi yaklaşımları konusunda farkındalıklarını ve uygulama becerilerini geliştirmiştir. Çalışmamızın sonuçları ruh sağlığı alanında çalışan profesyonellerin ortak bilgi paylaşımı, klavuzların oluşturulması, kişi merkezli holistic rehabilitasyon uygulamalarının desteklenmesi açısından önemlidir.

Investigation of the Effects of Cognitive Behavioral Therapy Training For Occupational Therapists

Purpose: Cognitive Behavior Therapy (CBT) is one of the most used intervention by mental health professionals. The aim of the study was to investigate the effects of cognitive behavioral therapy training for perspective of occupational therapists. **Materials and Methods:** Totally 30 occupational therapists and physical therapists with occupational therapy post-graduate education were given CBT training for OTs which was funded by "European Union Technical Assistance for Increasing the Employability of People with Disabilities" Project (Europe Aid/136449/IH/SER/TR). The effects of training were investigated by a checklist before and after the training. The results were compared by statistical analysis. **Results:** 30 OTs (f=23, m=7) were included. The therapists declared that they can use cognitive behavioral therapy interventions in their interventions for daily living activity training, adapting activity patterns, increasing activity participation and re-designing life style ($p < 0.001$). **Discussion:** Training increased awareness and practice skills of cognitive behavioral therapy of the therapists. Teaching the therapists cognitive behavioral therapy may support that mental health professionals should collaborate to share ideas, develop guidelines and promote good practice examples in client-centered and holistic rehabilitation care.

Aktif Olarak Çalışan Ergoterapistlerin Mesleki Tükenmişlik Düzeyleri ve İş Doyumlarının İncelenmesi

Ahmet EMİR¹, Kübra SEZER¹, Devrim TARAKÇI¹,

¹İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı alanlarda çalışan ergoterapistlerin mesleki tükenmişlik düzeyinin araştırılmasıdır. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmamızda internet üzerinden düzenlenmiş; ergoterapistlerin yaş, çalışma yılı, çalışılan alan, çalışma durumlarını sorgulayan sosyodemografik bir form ve Maslach Tükenmişlik ve Minnesota İş Doyum Ölçekleri e-posta yoluyla ulaştırılmıştır. Alınan sosyo-demografik bilgilerle tükenmişlik düzeyi ve iş doyumları arasında ilişki olup olmadığı incelendi. **Sonuçlar:** Çalışmaya aktif olarak çalışan 40 ergoterapist (36 kadın, 4 erkek) katılmıştır. Değerlendirme sonucu çalışmaya katılan ergoterapistlerin %55'i 35-40 saat aralığında çalışmakta, kamu sektöründe çalışma oranı %65, en yüksek oranda çalışılan üç alan ise %37,5 Psikiyatrik rehabilitasyon, %35 Pediatrik rehabilitasyon, %15 Nörolojik rehabilitasyon olarak bulundu. Maslach tükenmişlik ölçeğinin duyarsızlaşma, duygusal tükenmişlik alt parametre skorları düşük düzeyde, kişisel yetkinlik alt parametre skoru ise yüksek düzeyde bulundu. Minnesota iş doyum ölçeği sonuçlarına göre ergoterapistlerin genel iş doyumlarının yüksek olduğu bulundu. Yaş ile tükenmişlik düzeyi kişisel yetkinlik alt parametresi arasında anlamlı korelasyon bulundu. İş doyumunu ile duygusal tükenmişlik arasında anlamlı negatif korelasyon bulundu. ($p < 0,05$) **Tartışma:** Aktif çalışan ergoterapistlerin mesleki tükenmişlik düzeyleri ve iş doyumları ile çalışılan alan, çalışma yılı, yaş gibi demografik bilgilerin ilişkisinin incelendiği çalışmamızda; yaş ile Maslach Tükenmişlik Ölçeği'nin alt parametresi olan kişisel yetkinliğin anlamlı korelasyonunun; ergoterapistlerin çalıştığı alanda kazandıkları tecrübeye bağlı olarak görüldüğü düşünülmektedir. İş doyumunu ile duygusal tükenmişlik arasındaki negatif anlamlı korelasyon sonucunda ise işten duyulan tatminin tükenmişliği etkilediği görüşüne varıldı. Ayrıca çalışmaya katılan ergoterapistlerin toplam %72.5'inin psikiyatrik ve pediatrik rehabilitasyon alanında çalışması toplumda geniş çalışma alanı olan ergoterapistlerin istihdam alanlarının farklılaştırılması gerektiğini düşündürmektedir.

Investigation Burnout and Job Satisfaction Levels of Occupational Therapists

Purpose: The purpose of this study is to investigate the occupational burnout level of ergotherapists working in different fields. **Materials and Methods:** A form questioning the demographic information and working conditions and the Maslach burnout scale and the Minnesota job satisfaction scale were delivered to the ergotherapists by e-mail. Forty ergotherapists (36 females, 4 males) participated the study. The form including demographic information was questioned and the relationship between burnout level and job satisfaction was examined. **Results:** Forty occupational therapist (36 females, 4 males) participated in this study. 55% of occupational therapists were working 35-40 hours, 65% working in the public sector, 37.5% of participants working in the, psychiatric rehabilitation, 35% pediatric rehabilitation and 15% neurological rehabilitation. The maslach burnout scale had a lower level

of depersonalization and emotional burnout subparameter scores, the personal competence subparameter score was higher. The overall job satisfaction of ergotherapists was found to be high. There was a significant correlation between age and burnout level and personal competence subparameter. There was a significant negative correlation between job satisfaction and emotional exhaustion. ($p < 0.05$). **Discussion:** A significant correlation of age and Maslach Burnout Scale 's subparameter, personal competence shows that personal experience has effect on personal competence. Negative significant correlation between job satisfaction and emotional exhaustion implies that job satisfaction affects burnout. In addition, of 72.5% participants work in the field of psychiatric and pediatric rehabilitation suggests that the employment areas of ergotherapists should be differentiated.

Çocukları Duyu Bütünlüğü Temelli Ergoterapi Programına Dahil Olan Ebeveynlerin Tedaviye Bakış Açılarının İncelenmesi

Meral HURİ¹, Emre EYÜP¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Çalışmamızın amacı çocukları duyu bütünlüğü temelli ergoterapi programına dahil olan ebeveynlerin tedaviye bakış açılarının incelemektir. **Gereç ve Yöntem:** Nitel bir çalışma olarak planlanan çalışmamızda veriler yarı yapılandırılmış aile görüşmesi yöntemi ile elde edildi. Çalışmaya otizm spektrum bozukluğu tanısı ile Hacettepe Üniversitesi Ergoterapi Bölümü Duyusal İşleme Bozuklukları ve Tedavisi Ünitesinde tedavi alan ve randomize olarak seçilen 10 çocuğun ebeveyni dahil edildi. Sonuçlar Maxqda nitel veri analiz yöntemi ile incelendi. **Sonuçlar:** Çalışmaya dahil edilen ebeveynlerin terapiden beklentileri çocukları için beceri gelişimi, aktivite katılımının artırılması ve çocuğun kendi hakkındaki algısal becerilerini geliştirilmesi iken kendileri için terapiden çocuklarının davranışlarının daha iyi analiz edebilmek, ebeveyn rolünü daha iyi yerine getirebilmek ve çocuklarının gelişimlerini desteklemek olarak tespit edilmiştir ($p < 0.05$). **Tartışma:** Otizm spektrum bozukluğu tanısı ile takip edilen çocukların ebeveynlerinin beklentileri çocukları ve kendileri için olan beklentiler olarak iki ana konuda incelenebilir. Bu beklentiler doğrultusunda planlanacak tedavi müdahalelerinin aile ve çocuk açısından beklentilerin karşılanması ve tedavi memnuniyeti açısından önemlidir. Aile merkezli çocuk odaklı çalışmalara ait daha kapsamlı çalışmaların planlanması önerilmektedir

Parent 's Perspective of Occupational Therapy Using Sensory Integration Approach Among Children Diagnosed with Autism Spectrum Disorder

Purpose: The aim of the study was to investigate the perspectives of occupational therapy using sensory integration approach among parents of children diagnosed with autism spectrum disorder. **Materials and Methods:** Data were collected through semi-structured parent interviews and were analyzed by Maxqda qualitative analysis method. **Results:** Parents valued categorized as; ability development, increasing activity participation and increasing perception of the child while their values for themselves were categorized as increasing the ability of analyzing child's behavior, parent role and learning to support the child's development. **Discussion:** The parents of children diagnosed with autism spectrum disorder may be examined in two main respects as the expectation of the parents for themselves and for their children. These expectations were important in terms of preparing occupational therapy interventions and satisfaction from treatment and quality of the treatment for the parent and the child. More comprehensive family centered and client focused interventions must be planned.

Prader Willi Sendromu Tanısı Olan Bir Kişiyi Yaratıcı Beceriler Modeline Göre Analizi

Onur ALTUNTAŞ¹, Gonca BUMİN¹

¹Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Prader Willi Sendromu tanısı olan bir kişiyi yaratıcı beceriler modeline göre analiz etmek **Gereç ve Yöntem:** 24 yaşında, Prader Willi Sendromu tanısı konulan erkek hastanın eylem seviyesi yaratıcı beceriler modeli kullanılarak belirlendi. **Sonuçlar:** Kişi ile yapılan görüşmelere göre şu sonuçlar elde edilmiştir. Kişisel yönetim: Kişisel hijyenini fiziksel olarak bağımsız yerine getiriyor. Ancak yemek öncesi veya gereken durumlarda elinin yıkanması gerektiğinde birinin hatırlatmasına ihtiyaç duyuyor. Mevsime göre giyinmede sorun yaşıyor. Gözlükleri kirlendiğinde farkında olmuyor. Yaşam becerileri: Toplu taşıt araçlarını tek başına kullanıp mesleki rehabilitasyon merkezine tek başına gelebiliyor. Sosyal beceriler: İletişim ve sosyal etkileşimi iyi düzeyde. Aktivitedeki görevleri zamanında tamamlama ile ilgili sıkıntı yaşıyor. İş ve üretici aktiviteler: Herhangi bir işte ücretli çalışmıyor. Serbest zaman- rekreasyonel aktiviteler: Müzik eşliğinde dans etmeyi, yemek hazırlamayı, televizyondaki dizileri izlemeyi çok seviyor. Yaratıcı beceriler seviyesini belirlemek için mesleki rehabilitasyon merkezinde bir restoran ortamı simule edilerek sandviç hazırlama aktivite gerçekleştirildi. Aktivite yaptırdıktan sonra analiz sonucunda bireyin aktivite adımlarında terapistin yönlendirmesine ihtiyaç olduğu ve ortaya çıkan ürünün çok zayıf kalitede olduğu, görevi tamamlamak için sürekli gözetim gerektiği, sandviç siparişini makul sürede yetiştirebilmek için haber verildiğinde anksiyetesinin arttığı görüldü. Yapılan bu değerlendirmeler sonucunda kişinin yaratıcı beceri seviyesi öz sunum olarak belirlendi. **Tartışma:** Yaratıcı beceriler modeli eylemin her bir seviyesinde motivasyonun önemli olduğunu ve kişinin aktivite davranışını ve becerilerini etkilediğini göstermektedir. Yaratıcı beceriler modeli kişinin aktivite performansını tanımlamada ve yaralanmanın katılıma etkisini net bir şekilde açıklamada terapistte yardım eder.

Analysis of a Client with Prader Willi Syndrome with Model of Creative Ability

Purpose: To analyse a client with Prader Willi syndrome with model of creative ability. **Materials and Methods:** A 24-year-old male patient with Prader Willi Syndrome was identified using the creative ability model **Results:** According to interviews, the following results were obtained. Personal management: Independent in personal hygiene. However,needs someone to remind if need to wash hands before meals, having trouble getting dressed for season. He's not aware when his glasses gets dirty. Life skills: Can use the public vehicles alone and come to the vocational rehabilitation center. Social skills: Good communication and social interaction. He had trouble when completing activity tasks on time. Business and producing activities: There is no paid work. Leisure-recreational activities: He likes to dance, prepare food, watch television series. In order to determine the level of creative ability,sandwich preparation activity was performed by simulating a restaurant environment.After the activity was performed, it was seen that anxiety increased. Analysis revealed that the individual needed to be guided by the therapist during the activity steps and resulting product was very poor quality, that constant surveillance was required to complete the task, sandwich order could be raised in reasonable amount of time.These evaluations showed the creative ability level of the person was determined as the self presentation. **Discussion:** The model of creative ability shows that motivation is important at every level of action, that one influences activity behavior and skills. The creative ability model helps the therapist to identify the activity performance of a person and to clearly explain the impact of the injury.

Diyaliz Tedavisi Alan Kronik Böbrek Hastalarında Kişi Merkezli Ergoterapi Müdahalelerinin Yaşam Kalitesine Etkisinin İncelenmesi

Meral HURİ¹, Damla Ece IRMAK¹,

¹Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ergoterapi Bölümü, Ankara

Amaç: Çalışmamızın amacı diyaliz tedavisi alan kronik böbrek hastalarında kişi merkezli ergoterapi müdahalelerinin yaşam kalitesine etkisinin incelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Çalışmaya 64 yaşında, 7 yıldır diyaliz tedavisi alan, 10 hafta önce sağ diz altı amputasyonu yapılmış birey dahil edildi. Sosyodemografik bilgiler kaydedildi, birey Kanada Aktivite Performans Ölçümü ile değerlendirilirken, kognitif beceriler Mini Mental Test, günlük yaşam aktiviteleri Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçümü ile, yaşam kalitesi SF-36 ile değerlendirildi. Birey 5 hafta, kişi merkezli ergoterapi müdahalelerinden oluşan 15 seansa katılmıştır. Birey ergoterapi müdahalesi öncesi ve sonrası değerlendirmeler tekrarlandı. Sonuçlar istatistiksel olarak karşılaştırıldı. **Sonuçlar:** Ergoterapi müdahalesi sonrası bireyin yapmak istediği aktivitelerdeki performansı ve bu aktivitelerdeki tatmin seviyesi, kognitif becerileri, günlük yaşam aktivitelerindeki bağımsızlık seviyesi ve yaşam kalitesi istatistiksel olarak anlamlı şekilde artmıştır ($p < 0.05$). **Tartışma:** Diyaliz tedavisi alan bireylere yönelik uygulanan kişi merkezli holistik ergoterapi müdahaleleri bireyin yaşam becerilerinin yanı sıra yaşam memnuniyetini olumlu yönde etkileyebilir. Konu ile ilgili ileri çalışmaların planlanması önerilmektedir.

Effects of Client-Centered Occupational Therapy Interventions on The Quality of Life of Patients with Chronic Renal Disease Receiving Dialysis Treatment

Purpose: The aim of our study was to examine the effect of client-centered occupational therapy interventions on the quality of life of patients with chronic renal disease receiving dialysis treatment. **Materials and Methods:** The study included a 64-year-old men receiving dialysis fir 7 years. Sociodemographic information was recorded, cognitive skills was assessed with Mini Mental Test, daily life activities were assessed with Functional Independence Measure, quality of life SF-36, while the participant was assessed with the Canadian Activity Performance Measure. The individual participated in 15 sessions, which consisted of client-centered occupational therapy interventions for 5 weeks. The tssts were repeated before and after the occupational therapy intervention.The results were compared statistically. **Results:** After occupational therapy intervention, the performance of the individual and the level of satisfaction in the activities, cognitive skills, level of independence in daily life activities and quality of life statistically increased (p **Discussion:** Client-centered holistic occupational therapy interventions directed towards individuals who receive dialysis therapy can positively impact life satisfaction as well as life satisfaction of the individual. Planning of further studies on the subject is recommended.

